

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΗ΄

Παρασκευή 8 Μαΐου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Π. Μηταράκη, σελ. 2445

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Πρέβεζας, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Βούλας, Αμερικανοί υπότροφοι του Ιδρύματος Fulbright, μαθητές από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων, το Δημοτικό Σχολείο Αργυροπουλίου Λάρισας, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Σπάρτης, το 3ο Δημοτικό Ελευθερίου Κορδελιού Θεσσαλονίκης, το Δημοτικό Σχολείο Γερανίου Ρεθύμνου, το 39ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης, το Δημοτικό σχολείο Γαλάτισσας Χαλκιδικής, το 12ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης και το 14ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου Θεσσαλονίκης, σελ. 2436, 2439, 2442, 2449, 2460, 2468, 2476, 2482, 2489, 2495, 2500

3. Ανακοινώνεται επιστολή του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα προς την Πρόεδρο της Βουλής κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου, με την οποία ενημερώνει ότι με το 32/6-5-2015 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 45/6-5-2015 τεύχος Α΄, διορίστηκε ο Δημήτριος Παπαγγελόπουλος του Παρασκευά στη θέση του Υφυπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 2443-2444

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2431, 2432, 2435, 2442, 2457, 2458, 2459, 2462, 2463, 2465, 2467, 2468, 2470, 2472, 2477, 2478, 2480, 2488, 2492, 2493, 2494, 2496, 2498, 2502

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2477, 2480

6. Ανακοινώνεται ότι έχει κατατεθεί αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων «Επείγοντα μέτρα για την πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση», σελ. 2482, 2502

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων και αναφορών - ερωτήσεων της Δευτέρας 11 Μαΐου 2015, σελ. 2445

2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Πρωθυπουργό:

i. σχετικά με το "αναχρονιστικό νομοσχέδιο για την παιδεία", σελ. 2431

ii. σχετικά με τις "υπόγειες διαδρομές των ολιγαρχών στα κανάλια της διαπλοκής των τηλεοπτικών σταθμών", σελ. 2438

β) Προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

i. σχετικά με την παράταση έκδοσης αδειών κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, σελ. 2442

ii. σχετικά με το χρονοδιάγραμμα για την καταβολή οικονομικής ενίσχυσης κατ' εφαρμογή των προγραμμάτων λοιμωδών νοσημάτων, σελ. 2443

iii. σχετικά με τη λήψη μέτρων κατοχύρωσης των δικαιωμάτων ενισχύσεων για τους πλημυροπαθείς αγρότες των πληγέντων περιοχών Έβρου, Σερρών, Βοιωτίας και Άρτας, σελ. 2447

γ) Συζήτηση ερώτησης προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με το Εργαστήριο Διαπίστευσης της Διεύθυνσης Ελέγχου, Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου, σελ. 2448

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών κατέθεσαν στη Βουλή σχέδιο νόμου με τίτλο: «Έκδοση διαταγής πληρωμής για αξιώσεις από διοικητική σύμβαση που έχει συναφθεί στο πλαίσιο εμπορικής συναλλαγής», σελ. 2450

2. Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις», σελ. 2451

3. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Επείγοντα μέτρα για την Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια εκπαίδευση», σελ. 2457-2502

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 2461-2474
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2474-2491
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 2442-2461
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2431-2442, 2491-2502

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. ,	σελ. 2432, 2435
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 2462, 2463, 2465, 2467, 2468, 2470, 2472

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 2459
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2457, 2498, 2502
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 2458
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. ,	σελ. 2458, 2494
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2477, 2478, 2479, 2480, 2488

ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. ,	σελ. 2477
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2431, 2435, 2442, 2493, 2494, 2496, 2498, 2499, 2502

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 2458, 2459, 2478, 2479
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 2459
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 2457, 2459
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. ,	σελ. 2458
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 2458, 2480
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 2458, 2463, 2472, 2479, 2480

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 2458
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 2432
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 2492
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 2477, 2502

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΜΠΑΛΤΑΣ Α. ,	σελ. 2477, 2480
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 2477

Γ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων και της ερώτησης:

ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 2442, 2443
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. ,	σελ. 2442, 2443, 2445, 2446, 2447, 2448

ΒΑΡΔΑΛΗΣ Α. ,	σελ. 2447, 2448
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. ,	σελ. 2431, 2432, 2434, 2435, 2436
ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 2445, 2446
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 2448, 2450
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 2438, 2441
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2439, 2441
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Ι. ,	σελ. 2449, 2450

**Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού,
Παιδείας και Θρησκευμάτων:**

ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ Σ. ,	σελ. 2467
ΒΑΚΗ Φ. ,	σελ. 2495
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. ,	σελ. 2474
ΓΡΑΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 2490
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 2494
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 2489, 2490
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. ,	σελ. 2497
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 2487
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχιλλέα,	σελ. 2496
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2459, 2491, 2498, 2502
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 2483, 2484
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. ,	σελ. 2482, 2494
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 2486
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. ,	σελ. 2491, 2492
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 2478, 2479
ΜΠΑΛΤΑΣ Α. ,	σελ. 2476, 2480
ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 2460, 2499
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. ,	σελ. 2470
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 2480
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 2485
ΣΒΕΡΩΝΗ - ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ Δ. ,	σελ. 2465
ΣΤΕΦΟΣ Ι. ,	σελ. 2488, 2489
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 2468, 2470, 2501
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. ,	σελ. 2463, 2465, 2500, 2502
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 2492, 2493
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 2472, 2501, 2502

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΗ΄

Παρασκευή 8 Μαΐου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαΐου 2015, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.18' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ο κύριος Πρωθυπουργός, σύμφωνα με τα άρθρα 129 και 132 του Κανονισμού της Βουλής, θα απαντήσει σε δύο επίκαιρες ερωτήσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Βουλή των Ελλήνων χαιρετίζει την επάνοδο της Ώρας του Πρωθυπουργού μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα ουσιαστικής κατάργησής της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημερινό πρωθυπουργο-κεντρικό ελληνικό πολιτικό σύστημα, που ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης είναι η καρδιά της εκτελεστικής εξουσίας, είναι σημαντική θεσμική λειτουργία να απαντά ο κύριος Πρωθυπουργός στις επίκαιρες ερωτήσεις των Αρχηγών των πολιτικών κομμάτων αλλά και Βουλευτών, ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Έτσι, κορυφώνεται και αναβαθμίζεται ο κοινοβουλευτικός διάλογος, αναγόμενος στο ύψος των αναγκών της δημοκρατίας μας και της αυθεντικής ενημέρωσης του λαού.

Ευχόμαστε, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, η υψηλή αυτή κατάσταση του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος να συνεχιστεί αδιάλειπτα καθ' όλη τη διάρκεια της παρούσας Βουλής.

Εισερχόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ανάπτυξη της πρώτης με αριθμό 183/5-5-2015 επίκαιρης ερώτησης του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Σταύρου Θεοδωράκη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με το «αναχρονιστικό νομοσχέδιο για την παιδεία».

Θα απαντήσει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξιος Τσίπρας.

Κυρίες Θεοδωράκη, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε δίκιο που επισημαίνετε ότι είναι μια σημαντική μέρα. Και τώρα που ερχόμουν σκέφτηκα να προτείνω στον κ. Τσίπρα να φορέσουμε και οι δύο γραβάτα για να τιμήσουμε αυτήν τη διαδικασία, που γίνεται μετά από τρία χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Εγώ αδιαλείπτως φοράω, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Δεν είναι έκπληξη για εσάς. Θα ήταν έκπληξη για εμάς

όμως, γι' αυτό το λέω.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως ξέρετε, πριν από δύο μέρες η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού πήγε στους Αγίους Αναργύρους στα δυτικά, πέρα από το ποτάμι. Καμμία σχέση με το Κολλέγιο, κύριε Μπαλτά. Είδαμε, λοιπόν, εκεί τα παιδιά. Είδαμε καθηγητές, είδαμε τον διευθυντή. Δεν διακόψαμε το μάθημα. Περιμέναμε τα διαλείμματα να μιλήσουμε από τα κάγκελα με τα παιδιά γι' αυτά τα οποία θέλει το Υπουργείο να κάνει σε σχέση με τα πρότυπα σχολεία.

Η κραυγή των παιδιών είναι πολύ συγκεκριμένη: «Δώστε μας τη δυνατότητα να ξεχωρίσουμε». Είναι το μοναδικό σχολείο στη δυτική Αθήνα, το μοναδικό σχολείο σε μια λαϊκή περιοχή της Αθήνας, που είναι πρότυπο. Ήταν υπερήφανα που είχαν προσπαθήσει να είναι μέσα σε αυτό το σχολείο και πίστευαν ότι θα μπορούσαν να ξεχωρίσουν.

Η απόφαση του Υπουργείου να εκμηδενίσει ουσιαστικά τη λειτουργία των πρότυπων σχολείων, τους έχει δημιουργήσει μια μεγάλη απορία, εάν η ανάγκη τους να ξεχωρίσουν είναι κόντρα αυτήν τη στιγμή στη λογική της πολιτείας.

Βέβαια, δεν είναι μόνο τα πρότυπα σχολεία. Είναι οι αιώνιοι φοιτητές που πρέπει να επανέλθουν, να επιστρέψουν. Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που έχουμε αυτό τον θεσμό των αιώνιων φοιτητών. Εμείς δεν λέμε να μην έχουμε μια συμπεριφορά ανεκτική απέναντι στους φοιτητές που είναι εργαζόμενοι, απέναντι στους φοιτητές που έχουν κοινωνικές υποχρεώσεις. Βεβαίως και θα πρέπει να έχουμε μια ανεκτική συμπεριφορά. Αλλά αιώνιοι φοιτητές χωρίς κανένα αποτέλεσμα;

Έχουμε την πρόθεση να καταργηθεί η ηλεκτρονική ψηφοφορία. Υπάρχουν άνθρωποι στον ΣΥΡΙΖΑ –ευτυχώς λίγοι– που μιλούν για τεχνοφασισμό. Είναι τεχνοφασισμός σήμερα η ηλεκτρονική ψηφοφορία; Πού θα επιστρέψουμε, στα περισσότερα, που είναι και λίγο πιο γραφικό;

Μετά είναι τα ξενόγλωσσα προπτυχιακά. Είναι μια μεγάλη ευκαιρία να ανοικτούν τα πανεπιστήμια και σε ξένους φοιτητές, σε τμήματα προπτυχιακά ξενόγλωσσα και το Υπουργείο λέει ότι θα πρέπει να τα καταργήσουμε. Υπάρχει μια ασαφής δικαιολογία του κυρίου Υπουργού προς το πανεπιστήμιο της Θράκης και σε άλλα πανεπιστήμια ότι «θα» και «όσους» και «αυτά» κ.λπ.. Υπάρχει ξεκάθαρη απάντηση; Θα καταργηθούν τα ξενόγλωσσα τμήματα στα προπτυχιακά;

Και βέβαια είναι και η επιστροφή των κομματικών παρατάξεων στα πανεπιστήμια. Θα μου πείτε, είχαν φύγει ποτέ; Όχι. Αλλά τους δίνουμε πάλι έδαφος. Έχουμε πει και υποστηρίζουμε ως Ποτάμι ότι οι φοιτητές πρέπει να έχουν λόγο στη διοίκηση των πανεπιστημίων. Θα πρέπει να βρούμε έναν τρόπο οι φοιτητές να έχουν λόγο. Όχι οι κομματικές παρατάξεις να έχουν λόγο, όχι

αύριο η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, σήμερα η Νέα Δημοκρατία και μεθαύριο η παράταξη του Ποταμιού. Θα πρέπει να αφήσουμε – και το έχουν κάνει με επιτυχία σε όλα τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια – τους φοιτητές έξω από μια στεία κομματική διαμάχη. Άλλο η πολιτικοποίηση των φοιτητών και άλλο να παίρνουν εντολές από την Κουμουνδούρου, τη Χαριλάου Τρικούπη, τη Συγγρού.

Τα παιδιά φεύγουν, κύριε Πρωθυπουργέ. Ο στρατός φεύγει. Βέβαια δεν φεύγουν σήμερα επειδή είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Έφευγαν και χθες. Φεύγουν τα τελευταία χρόνια λόγω της κρίσης. Πάνε στα ξένα πανεπιστήμια. Προσπαθούν να αναζητήσουν λύσεις. Και εμείς, αντί να τους δώσουμε λύσεις, γυρνάμε την παιδεία κάποιες δεκαετίες πίσω.

Καταργείτε και την αξιολόγηση. Καταργείτε κάθε μορφή αξιολόγησης. Καταργούμε την αξιολόγηση για τους διευθυντές, για τα εκπαιδευτικά συμβούλια. Και θέλω συγκεκριμένα, κύριε Πρωθυπουργέ, να σας ρωτήσω τι θα πείτε στον κ. Γκουρία, όταν θα σας ρωτήσει. Είναι φιλική η σχέση σας, απ' ό,τι έχω καταλάβει το τελευταίο διάστημα. Μιλώ για τον άρχοντα του ΟΟΣΑ.

Ξέρετε ότι ο ΟΟΣΑ έχει ως πρώτη προτεραιότητα την αξιολόγηση στην παιδεία και όχι μόνο το έχει ως πρώτη προτεραιότητα, το έχει θέσει αυστηρά απέναντι και στους προηγούμενους, στο προηγούμενο καθεστώς, ότι δεν μπορεί μια παιδεία ευρωπαϊκή να είναι έξω από πλαίσια αξιολόγησης. Και είναι απόλυτος ο κ. Μπαλτάς, αλλά και ο κ. Κουράκης για καμμία αξιολόγηση σε κανένα σύστημα, δηλαδή περίπου η επιστροφή στο παλιό. Τρύπωνες στην εκπαίδευση; Σώθηκες.

Και δεν μιλώ για διορθώσεις, που προφανώς πρέπει να γίνουν στο σύστημα αξιολόγησης. Θα μπορούσαν να γίνουν κάποιες διορθώσεις. Αλλά μιλώ για την κατάργηση της αξιολόγησης, την οποία επιβάλλουν οι Υπουργοί σας.

Και πάμε, βέβαια, στο πολύ μεγάλο θέμα της παιδείας.
(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Να μη διακόπτεται ο αγορητής, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Μια που είναι και ο Πρωθυπουργός εδώ, θα μου επιτρέψετε να πω να μη συμπεριφερόμαστε στη Βουλή όπως στις κομματικές μας συναντήσεις. Το λέω για τις προηγούμενες συμπεριφορές. Καλό θα είναι να το λάβετε υπ' όψιν σας.

Ήθελα να πω σε ένα πολύ μεγάλο ζήτημα.
(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θέλετε να πείτε κάτι δυνατό; Πείτε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε. Παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Κοιτάξτε, λέω, και το αναγνωρίζετε κύριε Πρόεδρε, ότι οι ψιθυροί δεν είναι προς τιμήν των Βουλευτών. Δεν ψιθυρίζουμε. Αν θέλουμε να πούμε κάτι, μπορούμε να ζητήσουμε τον λόγο. Είναι εδώ ο Πρωθυπουργός, υπάρχει μία ερώτηση, θα εκθέσουμε τις απόψεις μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Μη διακόπτετε, κύριε.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ήθελα να πω σε ένα πολύ μεγάλο θέμα που έχει τίτλο Περιφερειακοί Διευθυντές, θα το ξέρετε. Δεκατρείς Περιφερειακοί Διευθυντές ορίστηκαν από την Κυβέρνησή σας, ένας σε κάθε περιφέρεια.

Κάναμε ένα λάθος εμείς και θέλω να το διορθώσω και θα σας πω ποιο είναι αυτό. Είπαμε ότι είναι έντεκα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ένα στέλεχος των ΑΝΕΛ και ένα άλλο πρόσωπο που δεν είναι εμφανής η κομματική του ταυτότητα, τουλάχιστον στο Google, γιατί η έρευνά μας δεν ήταν κάτι ιδιαίτερο. Πατήσαμε ένα όνομα και είδαμε ότι αυτός ήταν υποψήφιος Βουλευτής, ο άλλος ήταν στέλεχος στην τάδε νομαρχιακή. Ήταν πολύ απλά τα πράγματα για εμάς. Ο ένας εμφανιζόταν από εμάς ως ανένταχτος, ούτε στους ΑΝΕΛ ούτε στον ΣΥΡΙΖΑ. Και λάβαμε ένα τηλεφώνημα, δεν ξέρω αν ήταν από τον ίδιο ή αν κάποιος προσποιήθηκε στο Ποτάμι. Μας τηλεφώνησε και μας εξήγησε ότι «παιδιά είμαι και εγώ

ΑΝΕΛ, είμαι στη Χριστιανική Δημοκρατία με τους ΑΝΕΛ, άρα δεν είναι ότι είμαι εκτός». Ίσως να φοβήθηκε δηλαδή ο άνθρωπος μη θεωρηθεί ανένταχτος και στη δεύτερη κρίση απομακρυνθεί.

Διορθώνουμε, λοιπόν, την παρέμβασή μας, γιατί στα χαρτιά λέμε άλλα πράγματα. Είναι έντεκα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και δύο στελέχη των ΑΝΕΛ. Είναι περίπου αυτά που και το προηγούμενο καθεστώς έκανε. Αλλά αυτό δεν είναι δικαιολογία για να μας πείτε ότι τα ίδια έκαναν και οι άλλοι.

Έδωσαν τα χαρτιά τους τετρακόσιοι άνθρωποι γι' αυτές τις θέσεις. Τετρακόσιοι άνθρωποι και δεν επελέγη κανείς άξιος έξω από το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα; Κάποιος ανεξάρτητος, κάποιος που δεν έχει ασχοληθεί με τα κόμματα δεν μπορεί να είναι περιφερειακός διευθυντής, ένας ή δύο από τους τετρακόσιους; Και αν τέλος πάντων, κύριε Πρωθυπουργέ, είχατε αποφασίσει ότι αυτοί οι δεκατρείς είναι οι καλοί, τότε γιατί κάνατε το διαγωνισμό; Και γιατί δεν δίνετε τα βιογραφικά αυτών των ανθρώπων που διεκδίκησαν μια θέση στη δημοσιότητα;

Αλλά νομίζω ότι τελικά επιβεβαιώνεται, κύριε Πρόεδρε, ότι το μόνο κράτος που έχει συνέχεια στην Ελλάδα είναι το πελατειακό.

Βέβαια η παιδεία δεν ήταν παράδεισος με το προηγούμενο καθεστώς. Υπήρχε ανισότητα, υπήρχαν συντηρητικές ιδεοληψίες, υπήρχαν αναχρονισμοί. Αλλά αυτό δεν είναι δικαιολογία.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, τον χρόνο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Θέλετε να επιταχύνω, κύριε Πρόεδρε;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όχι εγώ, αλλά υπάρχει και ένας Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ολοκληρώνω.

Έλεγα, λοιπόν, ότι δεν είναι παράδεισος η παιδεία. Ούτε με τους προηγούμενους ήταν παράδεισος. Το θέμα είναι να πάμε σε κάποιες διαδικασίες που θα βελτιώνουν την κατάσταση και αυτό δεν γίνεται. Και φοβάμαι δεν γίνεται ηθελημένα, γιατί η Κυβέρνηση δεν συζητά.

Είπε ο Πρωθυπουργός σε μια συνάντησή μας –προσωπικά– ότι θα συζητήσουμε για το θέμα της παιδείας, αλλά δεν συζητήσαμε. Όλα είναι κατεπείγοντα, όλα είναι εσπευσμένα, δεν συζητά.

Και ξέρετε –για να τελειώνω, να σας πω το εξής– η χώρα, κύριε Τσίπρα, χρειάζεται μεγάλες κοινωνικές συμμαχίες, για να τα βγάλει πέρα σε αυτήν την κρίση. Υπάρχει ένα βουνό μπροστά μας και δεν μπορείτε μόνοι σας. Θα πρέπει να συστρατευθεί ένα μεγάλο τμήμα της κοινωνίας. Μιλώ για συστράτευση πέρα από το Κοινοβούλιο, έξω. Και με αυτά που κάνετε στην παιδεία απομονώνετε τη δημιουργική Ελλάδα και δεν οδηγείτε τη χώρα σε μια σύνθεση που θα επιτρέψει να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα προβλήματα της παιδείας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Θεοδωράκη.

Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξιος Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλω να πω κι εγώ ότι είναι μια σημαντική ημέρα η επαναφορά της ορθής δημοκρατικής λειτουργίας στο Κοινοβούλιο και η επανέναξη της Ώρας του Πρωθυπουργού μετά από δυόμισι και πλέον χρόνια.

Κύριε Θεοδωράκη, δεν έχω πρόβλημα να υπερβαίνετε τον χρόνο. Απλώς για να συνεννοηθούμε, ακριβώς επειδή είναι η πρώτη διαδικασία, εγώ που την αξιοποιούσα αυτήν την ώρα και άρα έχω στο θέμα αυτό μια μεγαλύτερη εμπειρία θα σας πω ότι ο Κανονισμός ορίζει πως τα πρώτα δύο λεπτά είναι για να κατανίθενται τα ερωτήματα ενώπιον του Σώματος. Συνεπώς θα σας πρότεινα από εδώ και στο εξής να συμφωνήσουμε –και αυτό αφορά και όλους τους Βουλευτές– η ανοχή του Προεδρείου να μην είναι στα πρώτα δύο λεπτά της κατάθεσης του ερωτήματος, αλλά να είναι σε ό,τι αφορά τον Πρωθυπουργό στην ανάλυση της απάντησης και σε ό,τι αφορά τον ερωτώμενο, αμέσως μετά, στη δυνατότητά του να κάνει την κύρια του τοποθέτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Συμφωνούμε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Θεοδωράκη, θέλω να μπω κατευθείαν στην ουσία της ερώτησης και θα ήθελα την ανοχή, διότι είναι πολλά τα ερωτήματα που θέσατε. Η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί ότι θα φέρει για ψήφιση ένα νέο νόμο πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και αυτό θα γίνει μετά από ολοκληρωμένη και ενδελεχή διαβούλευση και δημόσιο διάλογο. Όλα τα θέματα, αλλά ιδίως αυτά που είναι πιο ευαίσθητα -εγώ θεωρώ τα θέματα της παιδείας εξαιρετικά ευαίσθητα- απαιτούν ενδελεχή διαβούλευση και δημόσιο διάλογο και θα συμφωνήσω μαζί σας ότι απαιτούν και συναινέσεις. Στο διάλογο αυτό θα έχουν δυνατότητα να πάρουν μέρος όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς και πρέπει να ξεκαθαρίσω ότι όταν η δική μας Κυβέρνηση μιλάει για δημόσιο διάλογο, το εννοεί.

Το επισημαίνω διότι ο προηγούμενος νόμος, ο ν. 4009 που ψηφίστηκε το 2011, την εφαρμογή του οποίου υπερασπιζόμαστε με αυτήν την ερώτηση, ψηφίστηκε Αύγουστο μήνα, μέσα μόλις σε μία εβδομάδα και χωρίς καμία ουσιαστική συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων. Βέβαια, θα σας θυμίσω ότι αυτός ο νόμος και η ψήφισή του ήταν το crash test για τη δημιουργία της τότε οικονομικής κυβέρνησης. Ήταν ο πρώτος νόμος που ψηφίστηκε από τα τρία κόμματα τότε που μετέπειτα σχημάτισαν την Κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ του κ. Καρατζαφέρη. Δεν υπήρξε καμία ουσιαστική συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων στον διάλογο τότε, που δεν υπήρξε διάλογος, ούτε καν της ΠΟΣΔΕΠ, και αυτό φυσικά δεν είναι τυχαίο, διότι έχει άμεση σχέση με τη συζήτηση που θα κάνουμε εδώ.

Μέχρι να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία με τον πιο σωστό τρόπο, η διαδικασία του διαλόγου για το μέλλον της παιδείας στη χώρα μας, το Υπουργείο Παιδείας προχωράει στη συζήτηση και στην ψήφιση ενός πολυνομοσχεδίου που ρυθμίζει επείγοντα θέματα. Ένα από αυτά, στο οποίο αναφερθήκαμε στις προγραμματικές δηλώσεις, και εγώ και ο Υπουργός κ. Μπαλτάς, αφορά στην κατάργηση των συμβουλίων ιδρύματος, τα οποία προέβλεπε ο νόμος. Τι είναι αυτό που καθιστά επείγουσα, κατά την άποψή μας, την κατάργηση των συμβουλίων ιδρύματος; Είναι η εκρηκτική κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στα πανεπιστήμια, εξαιτίας της δυνατότητας που τους δίνει ο νόμος να εμπλέκονται ανοιχτά στο ακαδημαϊκό όσο και στο διοικητικό έργο.

Από την ψήφιση του νόμου μέχρι σήμερα, υπάρχουν πάρα πολλές περιπτώσεις τέτοιου είδους εμπλοκής, που αφορούν τα προγράμματα σπουδών, τη διαχείριση του προϋπολογισμού των ιδρυμάτων, τη διαχείριση των ειδικών λογαριασμών των βιβλίων έρευνας, τους εσωτερικούς κανονισμούς, συνεχώς τριβές που κάνουν αδύνατη τη λειτουργία του πανεπιστημίου. Δεν θέλω να μηδενίζω, ούτε βέβαια αυτό αφορά προσωπικότητες που έχουν έρθει με καλή πρόθεση και με καλή διάθεση να προσφέρουν έργο και συμμετέχουν σε αυτά τα συμβούλια, αλλά ως επί το πλείστον ο απολογισμός της δράσης και λειτουργίας αυτών των συμβουλίων, ο απολογισμός ως επί το πλείστον είναι πενιχρός και θα έλεγα ότι είναι αρνητικός. Ούτε στρατηγικός σχεδιασμός ούτε ανάπτυξη των ιδρυμάτων ούτε τίποτα από όλα όσα βαρύνουν υποσχόταν ο προηγούμενος νόμος.

Ο ρόλος που δίνει ο ν. 4009 στα συμβούλια ιδρύματος -και επαναλαμβάνω ότι το λέω χωρίς να αμφισβητώ καλές προθέσεις κανενός προσωπικά- είναι ρόλος διαλυτικός. Και αυτό δεν είναι ατύχημα, αυτό έχει γίνει με απόλυτη γνώση και συνείδηση του νομοθέτη. Τα συμβούλια ιδρύματος ήταν το όχημα, προκειμένου να επιβληθούν στο πανεπιστήμιο δίδακτρα, προκειμένου να επιβληθεί η έμμεση διαχείριση των πανεπιστημίων από ιδιώτες, προκειμένου να γίνει πράξη η σταδιακή απόσυρση του δημόσιου από τη στήριξη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Το επόμενο διάστημα θα έχουμε εκλογές σε πέντε τουλάχιστον πρυτανικές αρχές. Σας πληροφορώ ότι η συντριπτική πλειοψηφία της ακαδημαϊκής κοινότητας δεν επιθυμεί αυτές οι εκλογές να γίνουν υπό την κηδεμονία των συμβουλίων, όπως συνέβη τα δύο προηγούμενα χρόνια, τα οποία συμβούλια -και αυτό είναι πρωτοφανές στον κόσμο- με βάση τον νόμο μπορούν κατά το δοκούν να αποκλείσουν υποψηφιότητες, να αποκλείσουν κά-

ποιο μέλος ΔΕΠ να θέσει υποψηφιότητα, όπως πολλάκις έγινε το προηγούμενο διάστημα και όχι με ακαδημαϊκά κριτήρια, κύριε Θεοδωράκη. Επί της ουσίας περνούν τους υποψήφιους πρυτάνεις από μία συνέντευξη, που κριτήριο δεν είναι πάντοτε η ακαδημαϊκή τους πληρότητα. Είναι πάμπολλες οι καταγγελίες -θα μπορούσα και να τις απαριθμήσω- από ανθρώπους που δεν έχουν σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ, ανθρώπους, όμως, που είχαν μια διαφορετική άποψη απέναντι στον νόμο, με πλούσιο ακαδημαϊκό έργο, οι οποίοι απερρίφθησαν από τα συμβούλια και δεν έθεσαν υποψηφιότητα, επειδή οι πεποιθήσεις τους και η άποψή τους για το πανεπιστήμιο δεν ταυτίζονταν με το πνεύμα του ν. 4009 και έτσι, χωρίς άλλη δικαιολογία, τους απαγορεύθηκε να θέσουν υποψηφιότητα.

Αυτό είναι το όραμά μας και το όραμά σας για τη δημοκρατία στα πανεπιστήμια; Αυτό έρχεστε να υπερασπιστείτε; Αυτό ούτε στη Βόρειο Κορέα δεν γίνονται, να αποκλείεται κάποιος από υποψηφιότητα, μόνο και μόνο επειδή έχει αντίθετες απόψεις! Δεν πιστεύω ότι είναι το όραμά σας και θέλω την άποψή σας σε αυτό.

Αυτοί είναι οι λόγοι που μας υποχρεώνουν να νομοθετήσουμε άμεσα την κατάργηση των συμβουλίων, διότι όσο παραμένουν, παρά την επικείμενη αλλαγή θεσμικού πλαισίου και την ίδια στιγμή που εμείς εδώ θα κάνουμε καλόπιστα ουσιαστικό διάλογο για να φτιάξουμε ένα νομικό πλαίσιο που θα απαντά στις δυσλειτουργίες, αυτά τα συμβούλια θα συνεχίζουν να υλοποιούν μια πολιτική, η οποία κατά την άποψή μας είναι πολιτική αποδόμησης του δημόσιου πανεπιστημίου. Φτιάχνουν δικούς τους εσωτερικούς κανονισμούς χωρίς να ρωτούν κανέναν, σπεύδουν να συστήσουν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, ώστε να διαχειριστούν, ό,τι προλάβουν από τους πόρους, την περιουσία και τους ειδικούς λογαριασμούς.

Έρχομαι στο θέμα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Μιλήσατε για την ηλεκτρονική ψηφοφορία και είπατε ότι αυτή διασφαλίζει τη μαζική συμμετοχή.

Είμαι υπέρμαχος της άποψης ότι η χρήση τεχνολογίας πρέπει να γίνει συμβατή με την καθημερινότητα μας. Εάν, όμως, έχουμε την αντίληψη ότι η ηλεκτρονική ψηφοφορία διασφαλίζει τη συμμετοχή, γιατί δεν την προτείνουμε; Να αντικαταστήσουμε τις εκλογές, να μην κουράζεται ο κόσμος να πηγαίνει στα παραβάν να ψηφίζει, να καταργήσουμε και την ζώσα διαδικασία μέσα στο Κοινοβούλιο και να ψηφίζουμε όλοι από το laptop μας, από τα γραφεία μας.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να βάλουμε κάποιες διαχωριστικές γραμμές. Τόσο καιρό η ψηφοφορία στα πανεπιστήμια γινόταν με τον παραδοσιακό τρόπο. Η μαζικότητα, όχι σε ό,τι αφορά τους φοιτητές, αλλά σε ό,τι αφορά τα μέλη ΔΕΠ ήταν διασφαλισμένη. Ήταν διασφαλισμένη η μαζικότητα. Δεν υπήρχε κανένα θέμα μαζικότητας.

Αυτό που άλλαξε με την ηλεκτρονική ψηφοφορία και ο λόγος που την καταργούμε είναι ότι με την ηλεκτρονική ψηφοφορία η πραγματική εφορευτική επιτροπή δεν είναι αυτοί που συλλέγουν τα e-mails και αθροίζουν τις ψήφους, είναι ένας server, τον οποίο κανείς μη μνημένος δεν μπορεί να ελέγξει. Επομένως το αδιάβλητο δεν διασφαλίζεται. Όμως, το ακόμη χειρότερο, κρισιμότερο και ουσιαστικότερο είναι ότι δεν διασφαλίζεται η μυστικότητα. Τα ηλεκτρονικά ίχνη και η προσωπική επιλογή του καθενός είναι εκεί, στη διάθεση του κάθε ενδιαφερόμενου.

Έρχομαι στο ζήτημα της φοιτητικής συμμετοχής. Νομίζω ότι η θέση του Υπουργείου είναι ξεκάθαρη στο θέμα της φοιτητικής συμμετοχής. Για πρώτη φορά η εκπροσώπηση των φοιτητών συνταράζει με το ποσοστό συμμετοχής τους στην καθολική ψηφοφορία.

Ο προηγούμενος νόμος απέκλειε τους φοιτητές. Δεν τον θεωρούμε δημοκρατικό και ορθό. Εμείς προσπαθούμε να φέρουμε τη συμμετοχή τους, σε συνάρτηση με την παρουσία τους στην ψηφοφορία. Και αυτό, πιστέψτε με, είναι ό,τι σημαντικότερο μπορεί να κάνει κανείς, προκειμένου να απεμπλακεί από το πατρωνίσμα των φοιτητικών παρατάξεων και των φοιτητοπατέρων, όπως λέτε, η συμμετοχή του κάθε φοιτητή.

Διαγραφές. Το αιώνιο θέμα των αιώνιων φοιτητών, κατά την άποψή μας είναι ένα αιώνιας επικοινωνιακό θέμα, αλλά αιωνίως πρακτικά ανύπαρκτο και θα σας εξηγήσω γιατί. Παρά το γεγονός

ότι ο προηγούμενος νόμος, της διαγραφής δηλαδή των λεγόμενων «αιωνίων φοιτητών», ισχύει από το 2011, ελάχιστα ιδρύματα είχαν τεχνικά τη δυνατότητα να προχωρήσουν σε διαγραφές.

Επιπλέον, κατά την άποψή μας, είναι και μια περιττή επίδειξη αυταρχισμού. Οι φοιτητές αυτοί δεν έχουν το παραμικρό κόστος για το πανεπιστήμιο. Μετά την παρέλευση δύο χρόνων από την κανονική διάρκεια των σπουδών τους δεν παίρνουν βιβλία, δεν δικαιούνται πάσο, δεν έχουν δικαίωμα για σίτιση ή στέγαση, δεν έχουν ούτε καν το δικαίωμα συμμετοχής σε εκλογή εκπροσώπων, σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η ερώτησή σας. Οι περισσότεροι δε από αυτούς έχουν ήδη εγκαταλείψει το πανεπιστήμιο.

Στερούμε κάποιους από τη θεωρητική, λέω εγώ δυνατότητα, - διότι μιας και λέτε συχνά ότι προέρχεσθε από μία λαϊκή γειτονιά, θα ξέρετε ότι πολυς κόσμος, πολλά παιδιά, στερούνται της οικονομικής δυνατότητας να σπουδάσουν και ακριβώς γι' αυτό τον λόγο αναγκάζονται πολλές φορές να διακόψουν τις σπουδές τους για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν τα προς το ζην, αλλά η επιθυμία αυτών των ανθρώπων κάποια στιγμή είναι να επιστρέψουν, διότι για εμάς η γνώση είναι αταξία, και να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης στη γνώση και στην ακαδημαϊκή διαδικασία - που είναι κάτι ιερό και δεν θεωρούμε ότι για μία γραφειοκρατική διαδικασία που δεν κοστίζει πρέπει να τη στερήσουμε.

Σε ό,τι αφορά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, παρακολουθώ όλο αυτό το διάστημα από πλευράς σας μια έντονη διαμαρτυρία -επιτρέψτε μου την έκφραση, όμως, χωρίς περιεχόμενο- για τη δήθεν κατάργηση των προτύπων σχολείων ή την κατεδάφιση των πειραματικών. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν ισχύει τίποτε από τα δύο. Αυτό που κάνει η Κυβέρνηση, είναι να διαχωρίζει τα πρότυπα από τα πειραματικά, όπως ισχύει για δεκαετίες στη χώρα μας, προτού τα συμπτύξει ο προηγούμενος νόμος.

Στα πειραματικά σχολεία, κύριε Θεοδωράκη, είναι αντιεπισημονικό και δεν συμβαίνει πουθενά στον κόσμο να επιλέγεις με κλήρωση, διότι στα πειραματικά σχολεία πρέπει να έχεις όλη τη μαθησιακή γκάμα. Ο ρόλος των πειραματικών άλλωστε είναι ακριβώς αυτός. Να πειραματίζονται αξιοποιώντας το μέσο μαθησιακό επίπεδο των μαθητών, προκειμένου να προάγουν μαθησιακά προγράμματα βέλτιστα και ικανά να εφαρμοστούν και σε όλα τα υπόλοιπα σχολεία, αλλιώς δεν έχει νόημα να λέμε ότι είναι πειραματικά. Πειραματικά είναι ακριβώς διότι πειραματίζονται και δεν μπορούν να πειραματίζονται στους καλύτερους μαθητές. Με εξετάσεις θα συνεχίσουν να έχουν μαθητές, όχι τα πειραματικά, αλλά τα πρότυπα σχολεία, εκείνα τουλάχιστον που το επιθυμούν. Διότι υπάρχουν και πρότυπα σχολεία που δεν επιθυμούσαν ούτε επιθυμούν να παίρνουν με εξετάσεις και έπαιρναν και αυτά με κλήρωση.

Ας δούμε, όμως, τι ακριβώς υπερασπίζεστε από τον προηγούμενο νόμο, τι ακριβώς έγινε και τι δεν έγινε με αυτήν τη σύμπτυξη πειραματικών και πρότυπων σχολείων. Αυτό που έγινε με τη σύμπτυξη των προτύπων και πειραματικών, ήταν η δημιουργία ενός εκπαιδευτικού συστήματος μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Εξήντα σχολεία αποσπάστηκαν από τον κορμό της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και συγκροτήθηκαν σε μία αυτόνομη νησίδα ανεξάρτητη ακόμα και από τις δομές του Υπουργείου. Και ο στόχος αυτής της ενέργειας ήταν να δώσει στις προηγούμενες κυβερνήσεις την ευχέρεια να εγκαταλείψουν σιγά-σιγά το υπόλοιπο σύστημα, δηλαδή το πιο αδύναμο και μεγαλύτερο κομμάτι του εκπαιδευτικού συστήματος, στην τύχη του.

Αυτό που συνέβη στην πράξη ήταν το εξής: Πρώτον, δημιουργήθηκε ένα νέο σύστημα παραπαιδείας δίπλα στα υπάρχοντα συστήματα παραπαιδείας και δεύτερον, ειδικά σε μικρές περιοχές, υπήρξε ουσιαστικός διαχωρισμός των μαθητών και των σχολείων. Φανταστείτε μια μικρή επαρχιακή πόλη όπου αν πάρεις όλους τους καλούς μαθητές και τους πας μαζί μόνους τους σε ένα ξεχωριστό σχολείο, τότε όλα τα υπόλοιπα σχολεία υποβαθμίζονται. Και υποβαθμίζεται συνολικά το επίπεδο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Δική μας υποχρέωση και δική μας δέσμευση είναι να διασφαλίσουμε την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης στο σύνολό της και σε όλες τις βαθμίδες. Θα αναμετρηθούμε με το πρόβλημα αυτό και επ' αυτού θα κριθούμε.

Είδα ότι επισκεφθήκατε μια λαϊκή γειτονιά. Να σας πω ότι βεβαίως και πρέπει να υπάρχουν πειραματικά σχολεία σε όλες τις λαϊκές και απομακρυσμένες γειτονίες. Και το πειραματικό σχολείο ήταν μία από τις σημαντικότερες καινοτομίες των αρχικών, των πρώτων κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, σας θυμίζω. Εγώ προσωπικά τελείωσα πειραματικό σχολείο και πολυκλαδικό λύκειο και ξέρω ότι ήταν πολύ σημαντικά σχολεία υψηλού επιπέδου, παρ' ό,τι με κλήρωση εισάγονταν εκεί για όλα τα προηγούμενα χρόνια οι μαθητές.

Δεν έχουμε, λοιπόν, πρόθεση να μεταφέρουμε στην εκπαίδευση κάποια οράματα, κατά την άποψή μου, φρικιαστικά -δεν αναφέρομαι σε σας- ορισμένων ακραίων της νεοφιλελεύθερης σχολής περί κοινωνίας των 2/3 και του 1/3. Με βάση αυτήν τη λογική επαναφέρουμε την κλήρωση στα πειραματικά και αφήνουμε τα πρότυπα να επιλέγουν αν θέλουν εξετάσεις ή όχι.

Στο θέμα της επιλογής διευθυντικών στελεχών θα πρέπει να πληροφορηθείτε το σύστημα που ισχύει μέχρι σήμερα. Και αυτό νομίζω έχει μια αξία να το πληροφορηθούμε όλοι. Τα 2/3 της μοριοδότησης σχετίζονταν με τα προσόντα. Το 1/3, όμως, ήταν συνέντευξη, χωρίς προδιαγραφές, χωρίς δέσμευση των υπηρεσιακών παραγόντων για το τι θα ρωτήσουν, χωρίς διαφάνεια, χωρίς τίποτα, κανέναν έλεγχο. Απλά και καθαρά ήταν ένα μέσο του κράτους να επιλέγει αυτούς που θέλει, χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Εμείς καταργούμε τη συνέντευξη και μεταφέρουμε αυτό το 1/3, πέραν της μοριοδότησης που ανήκε στη συνέντευξη, στη γνώμη των διδασκόντων. Δεν είναι πιο δημοκρατικό αυτό, να βαραίνει, δηλαδή, περισσότερο η γνώμη του συλλόγου διδασκόντων στην επιλογή διευθυντικού προσωπικού από τη γνώμη κάποιων στελεχών του Υπουργείου που δεν ξέρουν καν ποιον εξετάζουν και τι ακριβώς να τον ρωτήσουν; Εμείς θεωρούμε ότι είναι πιο δημοκρατικό. Και δεν βλέπω σε αυτό κάποιον τρομακτικό κίνδυνο.

Αν δεν κάνω λάθος, αναφερθήκατε και στο θέμα των ξενόγλωσσων. Δεν καταργούνται. Δεν υλοποιήθηκε ποτέ αυτό. Δεν υπάρχουν αυτήν τη στιγμή. Δεν καταργούνται. Το θέμα είναι να υλοποιηθούν τα ξενόγλωσσα τμήματα στα πανεπιστήμια.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Για τους υπηρεσιακούς διευθυντές...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ανοίγετε ένα θέμα, κύριε Θεοδωράκη, για τους υπηρεσιακούς διευθυντές. Εγώ θα ήθελα να σας ρωτήσω με απόλυτη ειλικρίνεια, γιατί βλέπω ότι πριν από λίγο συμβουλευθήκατε τον Βουλευτή σας, τον κ. Θεοχάρη, ο οποίος ως Γενικός Γραμματέας των Δημοσίων Εσόδων έπαιρνε τα e-mails των κομματικών στελεχών της προηγούμενης κυβέρνησης για να διορίζει εφοριακούς! Και είναι στις τάξεις σας! Και δεν έχει απαντηθεί αυτό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και μιλάτε σε αυτήν την Κυβέρνηση για κομματικοκρατία, η οποία βρίσκεται στην εξουσία τρεις μήνες και δεν έχει καταφέρει, εξαιτίας της διαπραγματεύσεως που μας τρώει το 70% του χρόνου, να αλλάξει ουσιαστικές δομές και κακώς κείμενα;

Όχι, κύριε Θεοδωράκη, κάνετε λάθος. Βεβαίως και δεν υπάρχει η διαδικασία του Open.gov.gr, όπως την είχε ορίσει ο κ. Παπανδρέου. Και δεν υπάρχει ιδιότητα, κατά την άποψή μας, το πείραμα αυτό απέτυχε σε ό,τι αφορά τις πολιτικές θέσεις της Γενικής Γραμματείας των Υπουργείων. Οι Γενικοί Γραμματείς των Υπουργείων είναι πολιτική ευθύνη. Εκεί έχει την πολιτική ευθύνη ο Υπουργός και ο Πρωθυπουργός ακόμα. Αλλά όραμά μας δεν είναι η δημόσια διοίκηση να ορίζεται από το κομματικό κράτος.

Και εδώ θα κριθούμε. Όμως, αφήστε μας να κριθούμε. Εδώ δεν έχει αλλάξει ούτε ένας διευθυντής νοσοκομείου τρεις μήνες τώρα! Ούτε ένας διευθυντής υπηρεσίας δεν έχει αλλάξει!

(Χειροκροτήματα)

Παραμένουν ακόμα και όλοι όσοι ήταν Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, ΕΛΣΤΑΤ, Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Κανείς δεν έχει αλλάξει, ακόμα και αυτοί οι οποίοι είναι επικεφαλής και εμπλέκονται με δικαστικές υποθέσεις. Μόνο τότε τους ζητούμε την παραίτησή τους. Δεν μπορείτε να λέτε σε εμάς για κομματικό κράτος! Δεκτή η κριτική και την αποδέχομαι. Η κριτική είναι η πεμπτοουσία της δημοκρατίας. Θα κριθούμε, αλλά δεν

μπορείτε να μιλάτε σε εμάς για κομματικό κράτος.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου ορισμένες παρατηρήσεις. Μη χρησιμοποιείτε το επιχείρημα για τα διακόσιες χιλιάδες παιδιά που έφυγαν στο εξωτερικό, επειδή δεν υλοποιείται ο νόμος που ψηφίστηκε για την παιδεία από τα κόμματα του μνημονίου. Μην το χρησιμοποιείτε αυτό! Διότι αν το χρησιμοποιήσετε κανείς, σημαίνει ότι δεν αντιμετωπίζει με υπευθυνότητα την κρίση που περνάει αυτός ο τρόπος. Διότι είναι μια δομική κρίση με θηριώδη ανεργία που προκαλεί απελπισία στους νέους ανθρώπους και τους αφήνει χωρίς όνειρο, χωρίς όραμα, χωρίς ελπίδα. Και νομίζω ότι αυτό δεν μπορεί κανείς να υπερασπιστεί ότι συνέβη, επειδή δεν υλοποιήθηκε ο νόμος που έφερε στη Βουλή η κ. Διαμαντοπούλου και ψηφίστηκε τον Αύγουστο του 2011 από διακόσιους πενήντα πράγματι Βουλευτές.

Όμως, επαναλαμβάνω ότι αυτός ο νόμος δεν ήταν τίποτε περισσότερο από το test τότε της νέας συμμαχίας που εκκολάπτονταν για να εφαρμοστούν τα μνημόνια. Ήταν το crash test της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού λίγο πριν δημιουργήσουν την κυβέρνηση Παπαδήμου για να στηριχθούν τα μνημόνια. Αυτός ο αριθμός, λοιπόν, των διακοσίων πενήντα πέντε στη Βουλή δεν αντανakλούσε ανάλογο κοινωνικό συσχετισμό, πολύ περισσότερο δε που δεν έγινε διαβούλευση. Την ίδια αυτή πλειοψηφία του κ. Παπαδήμου την είδαμε να καταρρέει σαν χάρτινος πύργος λίγους μήνες μετά. Ας μη χρησιμοποιείτε, λοιπόν, αυτό το επιχείρημα.

Εγώ θα ήθελα να κλείσω θυμίζοντάς σας κάτι που πιστεύω ότι είναι πιο σημαντικό από αυτήν την ψηφοφορία τότε, τον Αύγουστο του 2011 σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Ο τότε Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος παρά την τρομακτική πλειοψηφία των διακοσίων πενήντα πέντε Βουλευτών, αρνήθηκε την κομματική γραμμή. Αρνήθηκε να ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο. Μάλιστα, κατέθεσε μία απολύτως τεκμηριωμένη άποψη για την άρνησή του.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτό θα άξιζε να θυμάστε περισσότερο και να ανασύρετε περισσότερο από το δημοσιογραφικό σας αρχείο από εκείνη την ψηφοφορία-πρόκληση για την πρώτη αλλαγή κυβέρνησης και Πρωθυπουργού μετά τη Μεταπολίτευση ερήμην της βούλησης του λαού. Αυτό αξίζει να το θυμόμαστε περισσότερο, κύριε Θεοδωράκη.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε τον Πρωθυπουργό κ. Αλέξη Τσίπρα.

Τον λόγο έχει για να δευτερολογήσει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Σταύρος Θεοδωράκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Πάντως, εμείς, κύριε Τσίπρα, επειδή θεωρούμε ότι είναι ουσιαστική αυτή η διαδικασία που γίνεται, έχουμε συνεννοηθεί και να μη χειροκροτάμε, αλλά και να προσπαθούμε να απαντάμε σε αυτά που πραγματικά λέγονται. Και εξηγώ τι εννοώ. Σας είχαν ετοιμάσει μια ομιλία, η οποία μάλιστα κράτησε είκοσι δύο λεπτά. Μάλιστα, δεν καταλαβαίνω γιατί μου κάνετε παρατήρηση για τον χρόνο, αφού κάνατε τον τριπλάσιο από τον επιτρεπτό χρόνο και εσείς....

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Σας εξήγησα, κύριε Θεοδωράκη!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Αποδέχομαι...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν σας έκανα παρατήρηση για τον χρόνο. Σας εξήγησα να δίνουμε ανοχή στην ουσία των απαντήσεων και όχι στην κατάθεση της ερώτησης. Υπάρχει ένας Κανονισμός που το προβλέπει αυτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Βέβαια.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και σας υπόσχομαι στη δευτερομιλία μου να είμαι ακριβής στον χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Εμείς, κύριε Θεοδωράκη, λόγω της κορυφαίας στιγμής της παρουσίας του Πρωθυπουργού και της έναρξης ενός αδρανούντος θεσμού, θα είμαστε απεριόριστα ανεκτικοί και σήμερα και στους Βουλευτές που θα ακολουθήσουν μετά.

Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Εσείς, κύριε Πρόεδρε, με παραπλανήσατε, διότι ρωτήσαμε και μου είπατε ότι έχετε χρόνο να κάνουμε αυτήν την κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Το ομολογώ, κύριε Πρόεδρε. Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Πάμε, όμως, σε αυτά που είπε ο Πρωθυπουργός.

Θα ήταν καλό για να γίνει αυτή η διαδικασία ουσιαστικά, να απαντάτε, κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, σε αυτά τα οποία εγώ λέω κι όχι σε αυτά που θεωρούν οι σύμβουλοί σας ότι θα πω. Δηλαδή, μιλήσατε έξι λεπτά για τα συμβούλια απαντώντας σε κάτι που εγώ δεν έχω θέσει.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Υπάρχει γραπτή ερώτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Όχι, επιτρέψτε μου. Μπορείτε να τη δείτε τη γραπτή ερώτηση και ποιες είναι οι αναφορές μας στα συμβούλια.

Μιλήσατε έξι λεπτά για τα συμβούλια για κάτι το οποίο εγώ δεν ανέφερα καν. Είπατε για τους αιώνιους που δουλεύουν. Σας είπα στην τοποθέτησή μου ότι βεβαίως οι αιώνιοι που δουλεύουν είναι μια ξεχωριστή ιστορία και υπάρχουν τρόποι να βλέπει το εκπαιδευτικό σύστημα ποιοι πραγματικά δεν μπορούν να είναι στο πανεπιστήμιό τους, ώστε να μην έχουν την ίδια συμπεριφορά απέναντι σε όλους αυτούς που δεν πηγαίνουν απλώς στα πανεπιστήμια.

Και βέβαια για τα διακόσιες χιλιάδες παιδιά που φύγανε, σας είπαμε ότι δεν είστε εσείς υπεύθυνος και δεν είναι ένας νόμος που αλλάζει. Ο υπεύθυνος είναι το ασφυκτικό πλαίσιο που έχουμε δημιουργήσει σε αυτήν τη χώρα, δηλαδή ότι υπάρχει μία συντηρητική ιδεολογική διακυβέρνηση μέχρι το 2015 και ξαφνικά έρχεται, επιτρέψτε μου, μία Αριστερή—θέλει να λέγεται—ιδεολογική διακυβέρνηση, που δημιουργεί ένα ασφυκτικό πλαίσιο για τους δημιουργικούς ανθρώπους.

Δεν φεύγουν οι φοιτητές επειδή ήρθατε εσείς. Οι φοιτητές φεύγανε, αλλά συνεχίζουν να φεύγουν και θα συνεχίσουν να φεύγουν όσο εσείς προχωράτε σε μία ιδεολογική πορεία και σε μία πορεία κομματικού κράτους.

Η μεγάλη μας διαφωνία είναι η εξής και θα σας την πω: Δεν είπα κανείς ότι οι γενικοί γραμματείς δεν μπορούν να είναι και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Και βεβαίως μπορεί να είναι, όπως και οι περιφερειακοί διευθυντές μπορούν να είναι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και οι διευθυντές των σχολείων μπορούν να είναι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Αλίμονο αν πούμε ότι τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν την ικανότητα να λάβουν σημαντικές θέσεις.

Αλλά όταν προκηρύσσονται δεκατρείς θέσεις—δώστε μου εσείς μια λογική εξήγηση, σαν λογικός άνθρωπος που είστε, τετρακόσιες αιτήσεις είχαμε για δεκατρείς θέσεις—και ω, του θαύματος, οι έντεκα είναι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και οι δύο των ΑΝΕΛ, δεν υπάρχει κανείς, από κανένα άλλο πεδίο να αναλάβει αυτήν τη θέση των περιφερειακών διευθυντών;

Να σας πω κάτι, εξ όνυχος τον λέοντα; Οι λεπτομέρειες θα κρίνουν την πορεία. Δεν έχετε συγκεκριμένη απάντηση. Προσπαθούν οι Υπουργοί να απαντήσουν, επειδή το θέμα δεν είναι δικό μας, το θέτουν συνέχεια, κύριε Πρωθυπουργέ, οι εφημερίδες, το θέτουν συνέχεια οι φοιτητές και οι μαθητές, το συζητούν στο διαδίκτυο, στο Facebook, στα κοινωνικά δίκτυα. Και ξέρετε ποια είναι η απάντηση του Υπουργείου σας; Ότι είναι προσωπικά δεδομένα ποιοι είναι οι τετρακόσιοι που ζητήσανε τις θέσεις και είναι προσωπικά δεδομένα ποιοι είναι οι δεκατρείς. Δεν είναι προσωπικά δεδομένα όταν οι δεκατρείς, σας λέω, είναι όλοι στελέχη του κυβερνητικού μηχανισμού σας.

Μου είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι θα γίνει διάλογος. Πότε θα γίνει διάλογος; Με ποια διαδικασία; Το νομοσχέδιο αυτό, το νομοσχέδιο του κ. Κουράκη που διορθώνει, υποτίθεται, για εσάς κάποια πράγματα στην παιδεία, ήρθε σαν τροπολογία στο νομοσχέδιο για τον αθλητισμό, που ήταν μία προσβολή για τη διαδικασία. Αποσύρθηκε και ήρθε ως κατεπείγον μετά σε μία διαδικασία σήμερα. Δεν έχει γίνει κανένας διάλογος με κανέναν φορέα. Δεν έχει συζητήσει, δηλαδή, η κοινωνία γι' αυτόν τον νόμο.

Και να σας πω και κάτι. Δεν θα υπερασπιστώ όλα τα σημεία του προηγούμενου νόμου που αναφέρατε, του νόμου που ψήφισε με διακόσιες πενήντα πέντε ψήφους η Βουλή, αλλά είναι γνωστό ότι για εκείνο τον νόμο υπήρχε ένας διάλογος έντονος, με διαφωνίες, περίπου ενάμιση χρόνο. Δεν είναι κάτι μυστικό. Ενάμιση χρόνο υπήρχε αυτή η διαβούλευση στα πανεπιστήμια. Βεβαίως, κατέληξε σε ένα συμπέρασμα το οποίο σε κάποιους μπορεί να μην αρέσει, αλλά όχι ότι δεν υπήρξε διάλογος. Ο διάλογος, δηλαδή, του ενάμιση χρόνου τότε διαγράφεται και θεωρούμε διάλογο, κύριε Πρωθυπουργέ, το κατεπείγον του νομοσχεδίου, το οποίο συζητείται σήμερα στη Βουλή, μέσα σε τρεις μέρες δηλαδή. Πότε έγινε αυτός ο διάλογος;

Κάνετε μία προσωπική αναφορά στον κ. Θεοχάρη και πραγματικά θα θέλαμε τώρα που έχετε εσείς τα στοιχεία, έχετε τους φακέλους του ΣΔΟΕ, έχετε τους φακέλους των προσλήψεων, να πείτε συγκεκριμένα σε ποιες υποθέσεις παρενέβη ο κ. Θεοχάρης. Ποιους διόρισε;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ θα σας το πω;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Βεβαίως, εσείς να το πείτε. Μα, εσείς λέτε ότι έκανε μία προσωπική πολιτική με κάποια e-mails.

Επειδή, λοιπόν, είναι γνωστό ότι ο κ. Θεοχάρης ήταν αγύριστο κεφάλι και δεν άκουγε -κι αυτός ήταν ο λόγος άλλωστε που απομακρύνθηκε από τους προηγούμενους- σας λέμε ότι εμείς θα θέλαμε τη δημοσιότητα και δεν θέλουμε τους ψιθύρους γι' αυτά τα πράγματα.

Εάν πραγματικά έχετε στοιχεία ότι οποιοσδήποτε Βουλευτής από το Ποτάμι εξυπηρέτησε στο παρελθόν, σε οποιαδήποτε θέση, κάποιους ανθρώπους με κάποιους άνομους τρόπους, έξω από τις πολιτικές αρχές που πρεσβεύει το Ποτάμι, πραγματικά θα θέλαμε να μας το πείτε.

Θα πρέπει να προβληματιστείτε πάρα πολύ από την αποδοκιμασία της πολιτικής σας στο θέμα της παιδείας. Δεν ξέρω αν είδατε τις δημοσκοπήσεις. Το 70% στη μία, το 80% στην άλλη λένε ότι είναι λάθος αυτά που κάνουν οι Υπουργοί σας στην παιδεία. Δεν είναι, δηλαδή, στραβός ο γυαλός, κύριε Τσίπρα. Είναι στραβά τα πανιά, είναι στραβός ο τρόπος που αρμενίζουν οι Υπουργοί σας.

Βέβαια, για να είμαστε ειλικρινείς, δεν είναι μόνο στην παιδεία και αυτό ίσως λίγο τους αθώνει. Είναι στο θέμα των προσφύγων και των μεταναστών, είναι στο θέμα της δημόσιας διοίκησης.

Και εμείς ψηφίσαμε για τις καθαρίστριες, όπως ξέρετε, που είδαμε ότι τις χαιρετίσατε. Και εμείς τις είδαμε χωρίς τυμπανοκρουσίες. Και εμείς μιλήσαμε, γιατί έχουμε φίλες ανάμεσά τους. Όμως, υπερασπιστείτε τα υπόλοιπα άρθρα του κ. Κατρούγκαλου.

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο το θέμα της παιδείας. Είναι το θέμα της δικαιοσύνης, είναι το θέμα των φυλακών. Είναι πολλά θέματα που η κοινωνία είναι απέναντί σας.

Να σας πω κάτι που το είπε ο καινούργιος Υπουργός που κάνει τη διαπραγμάτευση και έχει δίκιο. Είναι δύσκολο να κάνεις μια διαπραγμάτευση. Πήγαμε σε αχαρτογράφητα νερά. Και εμείς το αναγνωρίζουμε. Έχει δίκιο ότι ήταν αχαρτογράφητα τα νερά. Έχει δίκιο ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν κάποιες καυτερότητες και έχει δίκιο ότι μερικά πράγματα θα γινόντουσαν λάθος και θα τα διορθώνατε στην πορεία.

Όμως, υπάρχει άλλοθι για αυτά που γίνονται στην εσωτερική πολιτική, για αυτά που έχει συζητήσει τόσο καιρό η κοινωνία; Υπάρχει άλλοθι για αυτά που κάνετε στην παιδεία; Εδώ δεν είναι αχαρτογράφητα νερά. Είναι καθαρά τα πράγματα. Ή πας σε ένα ευρωπαϊκό, σύγχρονο σύστημα παιδείας, ή πας σε ένα σύστημα Βόρειας Κορέας.

Κύριε Τσίπρα δείτε το, συζητείστε το, μιλήστε και με τον ΟΟΣΑ. Ξέρετε τον κ. Γκουρία. Θα σας πει ότι πάτε πίσω.

Οι διαδικασίες κατάργησης αξιολόγησης δημιουργούν ένα αρνητικό περιβάλλον. Θα σας το πει και επίσημα. Αν δεν πιστεύετε εμένα, θα σας το πει στη δική του γλώσσα που είναι, ίσως, πιο πιστική.

Για όλα αυτά, λοιπόν, πρέπει να μιλήσουμε κ. Τσίπρα. Πρέπει να μιλήσουμε εδώ στη Βουλή, θα πρέπει να μιλήσουμε στις επι-

τροπές. Και θα πρέπει να φύγετε από τη λογική ότι στην παιδεία νομοθετούμε με διαδικασίες κατεπείγοντος. Θα πρέπει να ακούγονται οι καθηγητές, οι δάσκαλοι, οι φοιτητές. Θα πρέπει να βρείτε έναν τρόπο να επικοινωνείτε με τους πολλούς και όχι να επικοινωνείτε μόνο με τα μικρά τμήματα του κόμματος σας.

Να σας το πω, γενικεύοντας λίγο: Η προεκλογική περίοδος τελείωσε. Είμαστε στη διακυβέρνηση. Έχετε την ευθύνη της χώρας στα χέρια σας. Άρα η δική σας ευθύνη είναι να συνομιλείτε με τους πολλούς, να παραμερίζετε τα συμφέροντα, να παραμερίζετε τις συντεχνίες, να παραμερίζετε τις κλειστές συνιστώσες του κόμματός σας και να συνομιλήσετε με την κοινωνία. Αυτό σας καλούμε να κάνετε.

Βεβαίως, υπάρχει και το μεγάλο θέμα της διαπραγμάτευσης που περιμένουμε τις απαντήσεις σας στο επόμενο διάστημα. Δεν είναι, βέβαια, μόνο ο κ. Βενιζέλος που ρωτάει. Και θα πρέπει να σας πω κάτι εμπιστευτικά, γιατί δεν έχετε, ίσως, χρόνο να κυκλοφορείτε στους διαδρόμους της Βουλής. Βέβαια, σωστά δεν έχετε τον χρόνο, γιατί είστε σε μια σκληρή διαπραγμάτευση, στην οποία, όπως σας έχω πει και προσωπικά, σας στηρίζουμε, γιατί δεν θέλουμε να προχωρήσουμε στον παλιό δρόμο της λιτότητας, αλλά θέλουμε να προχωρήσουμε στον καινούργιο δρόμο της ανάπτυξης. Όμως, μέχρι τώρα μας προσφέρετε μόνο μία ασφυξία.

Έλεγα, λοιπόν, ότι δεν σας ρωτάει μόνο ο κ. Βενιζέλος. Ρωτούν και οι Βουλευτές σας και εδώ στα ορεινά, αλλά και άλλοι Βουλευτές σας και άλλα στελέχη σας, τι γίνεται με την Ευρώπη. Ίσως να μην είναι δυνατή μια κουβέντα μέσα στο Κοινοβούλιο. Το σέβομαι. Επαναφέρω την πρότασή μου για μια συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών, μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για να ενημερωθούμε για αυτό που γίνεται στην Ευρώπη, για αυτά που αποφασίζετε.

Θα χρειαστεί μια μεγάλη συμμαχία για να προχωρήσει η χώρα μπροστά -σας το ξαναείπα-, μια συμμαχία της δημιουργικής, προοδευτικής Ελλάδας, όχι μια κυβερνητική συμμαχία.

Το έχουμε ξεκαθαρίσει αυτό, παρά τα όσα προσπαθούν κάποιον να πουν. Δεν διεκδικούμε θέση στην Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση είναι δική σας απόφαση. Χειριστείτε το θέμα όπως θέλετε. Διεκδικούμε, όμως, ρόλο συνομιλητή για να φτιάξουμε τη μεγάλη κοινωνική συμμαχία που θα αλλάξει τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε, του Ποταμιού.

Κύριε Πρόεδρε, πριν σας δώσω τον λόγο, θα ανακοινώσω υψηλές προσελεύσεις μαθητών δημοτικού σχολείου από την Πρέβεζα και από τη Βούλα.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 6^ο Δημοτικό Σχολείο Πρέβεζας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει. Υγεία και πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι επτά μαθητριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Βούλας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει. Υγεία και πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Θεοδωράκη, θα προσπαθήσω να αναφερθώ όσο πιο σύντομα μπορώ στα σημεία που θίξατε και μόνο σε αυτά.

Κοιτάξετε, ο διάλογος ιδίως στα θέματα της παιδείας είναι μία αξία για την Αριστερά και για την Κυβέρνηση και για όσες δυνάμεις τη συναποτελούν. Είμαστε υπέρ του διαλόγου και υπέρ της

αντίληψης ότι πρέπει να δημιουργηθεί μια όσο το δυνατόν ευρύτερη συναίνεση σε θέματα, όπως αυτό της παιδείας, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι τα θέματα αυτά είναι ουδέτερα. Υπάρχει σαφές ιδεολογικό πρόσημο στις συγκρούσεις που διεξάγονται, ιδιαίτερα στον χώρο της παιδείας.

Υπό αυτήν την έννοια, δεν ερχόμαστε εδώ *tabula rasa*, χωρίς προτάσεις. Υπάρχει ένα παρελθόν αγώνων, διεκδικήσεων, κατακτήσεων και μια προσπάθεια αντιμεταρρύθμισης που έγινε τα τελευταία χρόνια, η οποία έχω την αίσθηση ότι είχε ως αποκλειστικό στόχο τη δυσφήμιση του δημόσιου πανεπιστημίου με έναν ρεβανσιστικό τρόπο, συμπλεγματικό, απέναντι σε κάτι που έχει μείνει όρθιο σε αυτήν τη χώρα.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο, παρά τα προβλήματά του, είναι ένας χώρος που παράγει και αξίες και γνώση και έρευνα υψηλού επιπέδου. Απόδειξη αυτού που λέω είναι το γεγονός ότι όσοι νέοι επιστήμονες με πτυχία από τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια βγαίνουν στο εξωτερικό, έχουν λαμπρό μέλλον και λαμπρή καριέρα. Δυσφημίστηκε το ελληνικό πανεπιστήμιο όσο τίποτε άλλο σε αυτόν τον τόπο. Είχε δυσλειτουργίες και προβλήματα το ελληνικό πανεπιστήμιο; Βεβαίως, και είχε.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι εμείς δεν ερχόμαστε χωρίς τις «αποσκευές» μας από τους αγώνες μας, τις διεκδικήσεις μας. Κι εμείς κι εσείς το κάνετε αυτό. Οι μεγάλες αλλαγές, όμως για το πανεπιστήμιο του μέλλοντος, οι μεγάλες αλλαγές για την τριτοβάθμια εκπαίδευση θα έρθουν με ένα νόμο-πλαίσιο. Αυτός ο νόμος θα έρθει στη Βουλή μέσα από έναν εξαντλητικό διάλογο, κυρίως με την ακαδημαϊκή κοινότητα: πανεπιστημιακούς, φοιτητές, την κοινωνία. Μετά θα έρθει στη Βουλή.

Γιατί φέρνουμε, όπως λέτε, εσπευσμένα μια νομοθετική διαδικασία για επείγουσες αλλαγές; Διότι αυτές οι επείγουσες αλλαγές δεν αφορούν το πώς θα είναι το πανεπιστήμιο των οραμάτων μας, ούτε το σχολείο των οραμάτων μας. Θέλουν να λύσουν άμεσες και επείγουσες ανάγκες λειτουργίας τώρα.

Αναλάβαμε τη διακυβέρνηση στο μέσο της σχολικής χρονιάς και της ακαδημαϊκής περιόδου. Πρέπει λοιπόν, πριν εκπνεύσει αυτή η ακαδημαϊκή και σχολική περίοδος να έχουμε προλάβει να κάνουμε κάποιες στοιχειώδεις αλλαγές, οι οποίες θα επιτρέψουν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια να λειτουργήσουν αρμονικά την επόμενη χρονιά. Πρέπει οι μαθητές να γνωρίζουν με ποιον τρόπο θα εισαχθούν την επόμενη χρονιά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν μπορούμε να το αφήσουμε αυτό στις καλές νδες.

Βεβαίως –επαναλαμβάνω– αυτό δεν αφορά τη συζήτηση που θα γίνει, ακόμα και για το μείζον θέμα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Θέλουμε να κάνουμε μία βελτίωση, η οποία θα αφορά το άμεσο διάστημα.

Εμείς, όπως γνωρίζετε –και δεν τον κρίνω αυτό–, έχουμε μια διαφορετική αντίληψη για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την οποία θα θέσουμε σε ευρύτατο διάλογο με όλα τα κόμματα και με όλους τους φορείς, για να δούμε κι αν αντέχουν τα πανεπιστήμια κι αν η ακαδημαϊκή κοινότητα μπορεί να υποστηρίξει μία ιδέα για την προοπτική της ελεύθερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν είναι όμως του παρόντος αυτό.

Στο θέμα που θέσατε για τους περιφερειακούς διευθυντές: Κοιτάξτε, εγώ θέλω ειλικρινά να κουβεντιάσουμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε το σημερινό πλαίσιο. Να το αλλάξουμε.

Σήμερα, όμως, οι περιφερειακοί διευθυντές, στην πραγματικότητα είναι δεκατρείς μικροί Υπουργοί Παιδείας στις περιφέρειες τους. Όταν, λοιπόν, ισχύει αυτό το πλαίσιο και όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα είχαν την έγνοια ότι πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να έχουν μια δυνατότητα συνεννόησης με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, ακολουθήσαμε κι εμείς αυτό το πλαίσιο.

Εάν πρέπει να το αλλάξουμε, να το αλλάξουμε. Να ανοίξει ο διάλογος, να γίνει νομοθετική διαδικασία να το αλλάξουμε. Εγώ, όμως, θέλω να σας πω ότι η διαδικασία έγινε βάσει του νόμου, δεν προβλέπονταν ούτε συμβούλιο κρίσης ούτε διαγωνισμός, απλώς κατάθεση βιογραφικού σημειώματος και η επιλογή ήταν στην απόλυτη κρίση του Υπουργού. Και όταν η επιλογή είναι στην απόλυτη κρίση του Υπουργού, είναι απολύτως κατανοητό ότι ο Υπουργός θα επιλέξει αυτούς που θεωρεί ο ίδιος ικανούς και που έχει τη δυνατότητα επικοινωνίας μαζί τους.

Αν θέτετε το ζήτημα να πάμε σε μια αλλαγή σε αυτό, να πάμε σε μια αλλαγή σε αυτό. Να υπάρχει ένα άλλο συμβούλιο το οποίο θα ελέγχει, θα κρίνει και θα προκρίνει τους περιφερειακούς διευθυντές με βάση την ακαδημαϊκή τους πληρότητα.

Αυτό, όμως, απαιτεί έναν ουσιαστικό διάλογο για μεγάλες και ριζικές τομές στη δημόσια διοίκηση, δεν είναι θέμα αποκλειστικά της εκπαίδευσης αυτό, κύριε Θεοδωράκη.

Εμείς είμαστε ανοικτοί, αλλά αυτές οι αλλαγές –επαναλαμβάνω– θέλουν χρόνο και πολιτική βούληση. Εμείς την πολιτική βούληση την έχουμε. Δώστε μας τον χρόνο να προχωρήσουμε από κοινού με συναινέσεις σε μεγάλες αλλαγές, για να «σπάσει» ο τρόπος λειτουργίας από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Αναφερθήκατε στα προγράμματα του ΟΟΣΑ: Ένα πρόγραμμα του ΟΟΣΑ είναι εν εξελίξει και θα το ολοκληρώσουμε. Όπως γνωρίζετε, εγώ προσωπικά και στην Αθήνα υποδέχτηκα τον κ. Γκουβιά, πήγα και στην έδρα του ΟΟΣΑ στο Παρίσι.

Έχουμε κάνει μια ουσιαστική διαβούλευση για ένα συνολικό πρόγραμμα, που δεν έχει καμμία σχέση με την παλιά εργαλειοθήκη που έφερε ο κ. Χατζηδάκης, θέλω να σας πω. Είναι ένα πρόγραμμα που προάγει τη δικαιοσύνη, την ισότητα, ένα πρόγραμμα που έχει σαν στόχο τις ίσες ευκαιρίες και την άρση της κοινωνικής αδικίας και των περιορισμών, των φραγμών.

Και σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση, είμαστε σε ανοικτή διαβούλευση με τον ΟΟΣΑ και με τα πολιτικά κόμματα, τις πολιτικές δυνάμεις, να τα φέρουμε αυτά σε διάλογο και να τα εφαρμόσουμε.

Αναφερθήκατε στο τέλος και στα δημοσκοπικά ποσοστά. Κοιτάξτε, εμείς δεν κάνουμε πολιτική με βάση τις δημοσκοπήσεις. Αλλά αν κάναμε πολιτική με βάση τις δημοσκοπήσεις, θα έπρεπε να σας πω, κύριε Θεοδωράκη, ότι δεν υπήρξε ποτέ άλλοτε στη Μεταπολίτευση κυβέρνηση που να έχει τόσο μεγάλη αποδοχή από την ελληνική κοινωνία και τόσο μεγάλη αντίθεση από ένα σκληρό πυρήνα του χθες, από τον οποίο σας καλώ να αποκοπείτε. Δεν έχετε εσείς σχέση με αυτόν τον πυρήνα του χθες που έριξε την Ελλάδα στα βράχια.

(Χειροκροτήματα)

Αποκοπείτε όσο είναι καιρός, γιατί θα σας πάρει μαζί. Θα σας πάρει μαζί στον βυθό αυτός ο σκληρός πυρήνας του χθες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Δεν σας άκουσα λόγω των χειροκροτημάτων.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν πειράζει, κύριε Θεοδωράκη. Πιστεύω ότι καταλάβατε τι σας είπα.

Θέλω, επίσης, να σας πω ότι τόσο εγώ προσωπικά όσο και αυτή η Κυβέρνηση, παρά το γεγονός ότι διεξάγουμε μια σκληρή και κρίσιμη διαπραγμάτευση, δεν φοβηθήκαμε τον διάλογο, δεν φοβηθήκαμε με ανοικτά τα χαρτιά μας να τοποθετηθούμε τόσο μέσα στο Κοινοβούλιο όσο κι απέναντι στον ελληνικό λαό. Και δεν υπήρξε άλλη κυβέρνηση που να το έπραξε αυτό.

Μέσα σε τρεις μήνες έχω έρθει στη Βουλή περισσότερες φορές ήδη από όσες είχε έρθει ο κ. Σαμαράς δυόμισι χρόνια. Προκάλεσα συζήτηση με βάση τον Κανονισμό για να ενημερωσω, με τη διαπραγμάτευση εν εξελίξει, και η κριτική που δέχθηκα από τον Αρχηγό της Αντιπολίτευσης είναι: «Γιατί το κάνεις αυτό; Δεν είναι υπεύθυνο, όταν είναι σε εξέλιξη διαπραγμάτευση να προκαλείς συζήτηση για να ενημερώσεις». Και ταυτόχρονα, δεν είχα τίποτα να φοβηθώ απέναντι, δημόσια, ανοικτά, στον ελληνικό λαό σε τρίωρη τηλεοπτική συνέντευξη.

Μην μας εγκαλείτε, λοιπόν, εμάς. Οποτεδήποτε το θελήσετε –ήδη σας έχω ενημερώσει δύο φορές προσωπικά– είμαι στη διάθεσή σας. Αν όμως θέλετε να καταφέρετε να ταυτιστείτε με τους άλλους δύο, τους μνημονιακούς, τον κ. Σαμαρά και τον κ. Βενιζέλο, σε μια σύσκεψη των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, υπάρχουν προσφορότεροι τρόποι να το κάνετε. Δεν είναι ανάγκη να ταλαιπωρούμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με μια τέτοια διαδικασία. Ελπίζω ότι δεν θα το κάνετε.

Εμείς είμαστε ανοικτοί στον διάλογο, είμαστε ανοικτοί στην ενημέρωση. Δίνουμε μία μάχη που δεν έχει κομματικό ή παραταξιακό πρόσημο, έχει εθνικό πρόσημο και γι' αυτό για άλλη μια φορά από αυτά εδώ τα έδρανα σας καλώ και εσάς, όπως και όλους τους Βουλευτές, στις κόκκινες γραμμές που χτίζουμε, κόκκινες γραμμές άμυνας της κοινωνίας και του λαού μας, όχι της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κόκκινες

γραμμές απέναντι στο ασφαλιστικό, το οποίο διαλύθηκε, επειδή υπήρξε ένα κούρεμα των ασφαλιστικών ταμείων που χρέωσε τα ταμεία μας με 25 δισεκατομμύρια ευρώ, κόκκινες γραμμές απέναντι στο δικαίωμα των εργαζόμενων να αγωνίζονται και να διαπραγματεύονται συλλογικές συμβάσεις.

Σε αυτές τις κόκκινες γραμμές σάς καλούμε να ταυτιστείτε με την εθνική προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση τούτη την κρίσιμη ώρα στις διαπραγματεύσεις.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Πρωθυπουργέ. Σας ευχαριστούμε, κύριε Θεοδωράκη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Δεν υπάρχει θέμα. Θα συνεχίσουμε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Υπάρχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Δεν προβλέπει ο Κανονισμός, κύριε Θεοχάρη.

Εισερχόμαστε στη δεύτερη με αριθμό 169/8/28-4-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις «υπόγειες διαδρομές των олигарχών στα κανάλια της διαπλοκής των τηλεοπτικών σταθμών».

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα απαντήσει ο Πρωθυπουργός, κ. Αλέξιος Τσίπρας.

Κύριοι συνάδελφε, σας παρακαλώ να κάνετε ησυχία!

Κύριε Νικολόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρ' ότι το Ποτάμι αποχώρησε, εγώ νοιώθω την ανάγκη και την υποχρέωση απέναντι στους συναδέλφους που βρίσκονται εδώ να διαψεύσω κατηγορηματικά αυτό που ακούσαμε πριν λίγο από τον Πρόεδρο του Ποταμιού, ότι ένας από τους δύο που τοποθετήθηκαν ως περιφερειακοί διευθυντές –λέει ο κ. Θεοδωράκης– ανήκει στο κόμμα μου, στο Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα. Βέβαια, είτε στη Χριστιανική Δημοκρατία. Φαντάζομαι να μην εννοεί του Νίκου Φαρουδάκη, γιατί αυτό ήταν το πάλι εποχή και σε άλλο κόσμο.

Κύριε Πρωθυπουργέ, η παρουσία εδώ των Βουλευτών πραγματικά δείχνει πόσο πολύ το Σώμα ήθελε, πόσο το εκτιμά ότι μετά από πολύ πολύ καιρό ήρθατε να επαναλειτουργήσετε έναν θεσμό, που ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης εγκαίνιασε.

Με το δεξί, λοιπόν, κύριε Πρωθυπουργέ! Έτσι λένε κάτω στην περιοχή μου όταν εύχονται καλή αρχή, με την Κυβέρνηση της Αριστεράς. Χαιρετίζουμε, κύριε Πρωθυπουργέ, την απόφασή σας να επαναφέρετε την απαγορευμένη από το καθεστώς του μνημονίου και από τους δύο συμπτωθιουργούς, από τους κ.κ. Σαμαρά και Βενιζέλο, αυτήν την ώρα του Πρωθυπουργού. Επιτέλους, μετά από πολύ καιρό για πρώτη φορά βλέπουμε και πάλι τον Έλληνα Πρωθυπουργό να εμφανίζεται εδώ ενώπιόν μας στον ναό της δημοκρατίας, για να απαντήσει σε επίκαιρες ερωτήσεις των εκλεγμένων του ελληνικού λαού αντιπροσώπων.

Νοιώθω ικανοποιημένος όχι επειδή ήρθατε, κύριε Πρωθυπουργέ, σήμερα εδώ για να απαντήσετε στη δική μου επίκαιρη ερώτηση, αλλά επειδή επιλέξατε να εγκαίνιασετε την ώρα του Πρωθυπουργού με ένα από τα πιο φλέγοντα ζητήματα που άπτεται της λειτουργίας της δημοκρατίας και των θεσμών στην πατρίδα μας, με ένα ζήτημα που κανείς από τους προκατόχους σας δεν τόλμησε ή αν τόλμησε, όπως ο Κώστας Καραμανλής, δεν τα κατάφερε να το αντιμετωπίσει και να το λύσει, δηλαδή με το ζήτημα της δανειοδότησης των χρεοκοπημένων και διαπλεκόμενων συστημικών μέσων μαζικής ενημέρωσης και της διαπλοκής με την οικονομική και την πολιτική ζωή, εκείνης της διαπλοκής που ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είπε ότι οδήγησε στην πτώση της κυβέρνησής του με πρωταγωνιστή τον Αντώνη Σαμαρά.

Εδώ, λοιπόν, είμαστε για να ακούσουμε, κύριε Πρωθυπουργέ, τι θα κάνετε με όλους αυτούς τους βαστάζους του μνημονίου που έκαναν χρυσές δουλειές επί εποχής της τρόικας, αναλαμβάνοντας χρυσά συμβόλαια των δανειστών για την εμπέδωση του δόγματος του σοκ στον ελληνικό λαό, μέσα από τηλεοράσεις, εφημερίδες, ραδιόφωνα, ιστοσελίδες και ιστολόγια που κατείχαν και κατέχουν.

Ο λαός εύχεται αυτό που δεν κατάφερε, λοιπόν, η Κυβέρνηση της κεντροδεξιάς να το πετύχει η Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα. Και το ερώτημα που μπαίνει είναι: Γιατί καθυστερεί η Κυβέρνησή σας και δεν αποκαθλώνει αυτό το καθεστώς των νταβατζήδων, αυτό το καθεστώς που ο Κώστας Καραμανλής, αλλά και ο σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Προκόπης Παυλόπουλος, μέσα από τον βασικό μέτοχο έδωσαν μάχη για την ανατροπή του, αλλά που δυστυχώς, εκείνο τον πόλεμο τότε δεν τον κερδίσαμε όλοι μαζί;

Εσείς, λοιπόν, με την ίδια δεδηλωμένη πολιτική βούληση και –το πιστεύουμε– χωρίς δεσμεύσεις, όπως πολλές φορές, άλλωστε το έχετε πει, ερωτάσθε:

Πώς μέχρι σήμερα ανέχεστε να λειτουργούν οι ίδιοι μηχανισμοί διαπλοκής μεταξύ της οικονομικής, τραπεζικής και μιντιακής διαπλοκής με την ελίτ αυτών ισχυρή, αμετακίνητη και να συνεχίζει το θεάρεστο έργο της;

Πώς μέχρι πριν λίγη ώρα η κ. Σακελλαρίου, που ενέκρινε τα θαλασσοδάνεια των τεσσάρων συστημικών τραπεζών, αλλά κυρίως του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, αν και παραπέμπεται με άλλους σαράντα γνωστούς επώνυμους της καλής κοινωνίας –λέει– μεταξύ των οποίων και ο καναλάρχης, κ. Κοντομηνάς, πώς παρέμενε πριν λίγη ώρα ακόμα επικεφαλής στο ΤΧΣ;

Γιατί δεν ζητάτε, κύριε Τσίπρα, σήμερα την παραίτηση του κ. Στουρνάρα, όπως κάνατε με την κ. Σακελλαρίου; Ο οποίος –σας θυμίζω– την ημέρα την αποκάλυψης του σκανδάλου του ΤΤ βγήκε έξω από το Μέγαρο Μαξίμου, αφού είχε συνεννοηθεί με τον κ. Σαμαρά και τον κ. Βενιζέλο και παρεμβαίνοντας στο έργο της δικαιοσύνης είπε τότε «στηρίζουμε την κ. Σακελλαρίου»;

Αλήθεια, κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί δεν ενημερώνετε τον κ. Ντράγκι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τον πλημμελή έλεγχο που κάνει ο κ. Στουρνάρας, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, στα θαλασσοδάνεια των υπερχρεωμένων μέσων ενημέρωσης, όπως έπραξε ακριβώς με το τελευταίο, αυτό των καθημερινών εκδόσεων, το δάνειο των 36 εκατομμυρίων του Ομίλου Αλαφούζου;

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά μερικά απ' όσα έπρεπε να έχει δει και δεν είδε ο κεντρικός τραπεζίτης, που βούλιαξε στα χέρια του ο κολοσσός της Εμπορικής Τράπεζας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δίνουμε τέτοια βαρύτητα, γιατί η διαφθορά εξελίσσεται σε μια δύναμη που κινδυνεύει να αφανίσει την οποιαδήποτε προσπάθεια για την ανάκαμψη της πατρίδας. Το πρόβλημα είναι ότι την εξορκίζουμε, αλλά φοβάμαι ότι αν δεν εξειδικευτούν οι πολιτικές κατά της διαφθοράς, τότε θα επαναλαμβανόμαστε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, τρία μέλη της οικογένειας Μπόμπολα βρίσκονται στη λίστα Λαγκάρντ. Πριν από λίγες μέρες ανέκυψε ένα σοβαρό θέμα με το «πόθεν έσχες» του κ. Μπόμπολα σχετικά με τα 1,8 εκατομμύρια που κατέθεσε, όχι γιατί πήγε μόνος του, όπως τον επιτρέπατε να λείπει στον ελληνικό λαό, αλλά γιατί τον οδήγησαν εκεί τα όργανα του κράτους. Αλήθεια, προκύπτει ότι κατείχε αυτό το ποσό νομίμως ή το κράτος δέχεται να ξεπλένει αδήλωτο χρήμα, για να μην πω μαύρο χρήμα; Από την άλλη, ξέρετε βρίθει ενοχοποιητικών στοιχείων οποιαδήποτε σύμβαση στην οποία ανακατεύτηκε η τεχνική εταιρεία τους.

Αναρωτιέμαι τι άλλα στοιχεία θέλει η Κυβέρνησή σας, προκειμένου να κινηθούν οι αρχές και να αποδοθεί η δικαιοσύνη.

Κύριε Πρωθυπουργέ, η περίπτωση της δανειοδότησης της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» είναι μια ιστορία διασπάθισης του δημοσίου χρήματος και μάλιστα, τραπεζικού χρήματος, που ο ελληνικός λαός έδωσε από το υστέρημά του.

Δέκα ημέρες τώρα και δεν έχει καταδεχτεί ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, ο κ. Στουρνάρας, να δώσει μια δικαιολογία εδώ στη Βουλή για την εποπτεία που ασκεί στο τραπεζικό σύστημα. Μάλιστα, ο κ. Βαρουφάκης μού απάντησε εδώ στη Βουλή ότι ο κ. Στουρνάρας δεν δίνει τις δανειακές συμβάσεις, ώστε να έρθουν στη Βουλή.

Ξέρετε γιατί δεν τις δίνει; Γιατί αν τις δώσει, ξέρει πολύ καλά ότι ενδεχομένως να κινδυνεύσει με το κακούργημα της απάτης εις βάρος του δημοσίου.

Κύριε Πρωθυπουργέ, πώς επιτρέπετε στα διορισμένα μέλη από την Κυβέρνησή σας στα διοικητικά συμβούλια των συστημι-

κών τραπεζών να επιτρέπουν τη χρηματοδότηση, όπως την προηγούμενη που σας είπα, σε εταιρείες με δυσμενή οικονομικά στοιχεία και μάλιστα λίγες ημέρες –ακούστε αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ–πριν κυκλοφορήσει η έκθεση των ορκωτών λογιστών; Ακούτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Στις 26 Μαρτίου, δύο ημέρες μετά, προχθές, κυκλοφόρησε η έκθεση των ορκωτών λογιστών.

Ολοκληρώνω, κύριε Πρωθυπουργέ, και θα τα πω και στη δευτερολογία μου. Είναι πολλά τα ερωτήματα.

Δύο ημέρες μετά, κύριε Πρωθυπουργέ! Τυχαίο;

Κύριε Πρωθυπουργέ, επειδή κρίνουμε ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι και κυρίως η Κυβέρνηση πως έστω μια προσωρινή συμμαχία με τους ολιγάρχες και τη διαπλοκή τους είναι μια συμφωνία με τον διάβολο, ερωτάστε:

Προτίθεστε να κάνετε το χατίρι στα διαπλεκόμενα συμφέροντα των ολιγαρχών των μέσων ενημέρωσης μη θεσμοθετώντας άμεσα σαφές νομικό πλαίσιο για την εκμετάλλευση των τηλεοπτικών συχνοτήτων και τη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών; Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Νικολόπουλε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, πριν σας δώσω τον λόγο θα ήθελα να κάνω άλλη μία ανακοίνωση, γιατί, αν δεν είναι συμπτωματικό, φαίνεται ότι έχετε δημιουργήσει ρεύμα και σε ξένες προσελεύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννέα Αμερικανοί υπότροφοι του Ιδρύματος «Fulbright».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξιος Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μου δίνετε την ευκαιρία σήμερα να αναφερθώ σε ένα μείζον θέμα, που η αντιμετώπισή του αποτελεί προτεραιότητα της Κυβέρνησης. Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω από την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στον χώρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην πατρίδα μας και η οποία πρέπει να εξηγηθεί στον ελληνικό λαό ξεκάθαρα.

Εμείς δεν ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε το θέμα αυτό με όρους πολιτικούς, τι είναι το κάθε κανάλι, ποια συμφέροντα εξυπηρετεί, ποια πολιτική στάση κρατάει. Δεν με απασχολεί αυτό καθόλου. Το γνωρίζετε αυτό. Αν με απασχολούσε και αν μας απασχολούσε, θα είχαμε άλλη στάση και προεκλογικά και μετεκλογικά.

Η ελευθερία του λόγου είναι βασική μας αρχή και η σκληρή κριτική στην κυβέρνηση είναι στοιχείο της δημοκρατίας. Άλλωστε, σε αυτήν τη ζωή και σε αυτό τον κόσμο όλοι κρίνονται. Σε τελική ανάλυση, και οι κρίνοντες κρίνονται. Δεν θα μιλήσω, λοιπόν, με όρους πολιτικής. Θα σας απαντήσω με όρους δημόσιου συμφέροντος.

Είναι αδιανόητο για μια κυβέρνηση, κατά την άποψή μου, να συνδέει τη ρύθμιση του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου με τον έλεγχο του περιεχομένου των καναλιών. Αυτό δεν πρέπει να συμβεί, δεν μπορεί να συμβεί και δεν θα συμβεί.

Από τα σπάργανα της ελληνικής δημοκρατίας υπήρχαν εφημερίδες που έκαναν ελεύθερα κριτική, ακόμα και πολεμική, στις κυβερνήσεις. Το να ελέγχουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης την κυβέρνηση και να την αντιπολιτεύονται είναι σημαντικό πράγμα.

Εγώ, όμως, θα σας μιλήσω, επαναλαμβάνω, με όρους δημόσιου συμφέροντος.

Αν το πλαίσιο λειτουργίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης δεν είναι διαφανές και ξεκάθαρο, αν ρυθμίζεται κάθε φορά σε συμφωνίες κάτω από το τραπέζι, τότε εκεί είναι που μπορεί να δημιουργηθεί μία ομερτά. Εκεί είναι που παράγεται και αναπαράγεται η πιο σκληρή σχέση διαπλοκής. Εκεί είναι ο ορισμός της διαπλοκής. Πρόκειται για μια παρασκηνιακή συναλλαγή, προκειμένου

να διασφαλίσει επικοινωνιακή στήριξη προς τη μία κυβέρνηση, με αντάλλαγμα οικονομικές διευκολύνσεις στις σχετικές αποφάσεις που αφορούν τους επιχειρηματίες που ελέγχουν τα μέσα ενημέρωσης.

Είχα κάνει ιδιαίτερη μνεία προεκλογικά για το λεγόμενο «τρίγωνο της αμαρτίας» σε αυτόν τον τόπο. Το «τρίγωνο της αμαρτίας» είχε ως μία κορυφή ένα πολιτικό σύστημα σάπιο, στην άλλη κορυφή είχε τα μέσα ενημέρωσης και στην τρίτη κορυφή τις τράπεζες.

Οι τράπεζες, σε μία περίοδο όπου σταμάτησαν να δανειοδοτούν τους απλούς επιχειρηματίες, του υγιείς επιχειρηματίες, συνέχισαν να δανειοδοτούν επιχειρήσεις στα μέσα ενημέρωσης που δεν πληρούσαν τα κριτήρια δανειοδότησης.

Τα μέσα ενημέρωσης στήριζαν τις κυβερνήσεις και οι κυβερνήσεις με τη σειρά τους έδιναν τη δυνατότητα στις διοικήσεις των τραπεζών να ασκούν αυτόν τον πλημμελή έλεγχο στα δάνεια των ραδιοτηλεοπτικών εταιρειών. Κι έτσι κλείνει ο κύκλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε αποφασίσει αυτόν τον κύκλο της διαπλοκής και της συναλλαγής να τον κλείσουμε. Έχουμε αποφασίσει να κόψουμε αυτήν την κόκκινη κλωστή που συνδέει πολιτικό σύστημα-τράπεζες-μέσα μαζικής ενημέρωσης, επαναλαμβάνοντας, μάλιστα, ότι αυτό δεν έχει να κάνει καθόλου με το τι πρεσβεύει και το ποιον υποστηρίζει ο καθένας.

Ξέρετε, αν κάποιος κατέχει νόμιμα το δικαίωμα να εκπέμπει, αν έχει κερδίσει τη συχνότητα την οποία κατέχει με βάση του κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, αν έχει πληρώσει όσα οφείλει στο δημόσιο, αν είναι, δηλαδή, μία υγιής επιχείρηση, αν δεν έχει ανοικτούς λογαριασμούς και εκκρεμότητες με το κράτος και με τις τράπεζες που στηρίζει -αιμοδοτεί το κράτος με χρέη, τα οποία επιβαρύνουν τον ελληνικό λαό- τότε δεν έχει κανένα λόγο να αυτολογοκρίνεται.

Ας δούμε, όμως, ποια είναι η πραγματική κατάσταση στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο:

Η απορρύθμιση του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου ξεκίνησε από το 1989, αλλά με έναν τρόπο που ήταν αδιανόητος για ένα ανεπτυγμένο δυτικό, ευρωπαϊκό κράτος. Ο τρόπος με τον οποίο κάποιοι απέκτησαν δικαίωμα να έχουν συχνότητες εθνικής εμβέλειας έναντι κάποιων άλλων, που προφανώς θα ήθελαν, αλλά δεν κατάφεραν να αποκτήσουν αυτό το δικαίωμα, θυμίζει έντονα τον τρόπο με τον οποίο στα ανατολικά κράτη παραδόθηκε με συνοπτικές διαδικασίες περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου σε ολιγάρχες, χωρίς πολλές-πολλές διαβουλεύσεις, χωρίς σχολαστικότητες και, προπαντός, χωρίς διαδικασίες που θα κατοχύρωναν τον ελεύθερο ανταγωνισμό, τη διαφάνεια και το δημόσιο συμφέρον.

Θέλω να θυμίσω ότι από τότε έχουμε αλλάξει οκτώ κυβερνήσεις. Όλες ανεξαιρέτως είχαν μέσα στις πέντε πρώτες προγραμματικές τους επιδιώξεις τη ρύθμιση του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου, η οποία θα όφειλε να ξεκινά από το αυτονόητο, από την προκήρυξη διαγωνισμού για τη χρήση των συχνοτήτων.

Ο απλός πολίτης σε αυτόν τον τόπο είχε ακούσει πολιτικές δεσμεύσεις για τη ρύθμιση του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου τουλάχιστον από πέντε ή έξι Πρωθυπουργούς. Όμως, στο τέλος δεν έγινε τίποτα.

Και θέλω να καταστήσω σαφή τον λόγο για τον οποίο δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Διότι αυτοί που απέκτησαν ως ολιγάρχες το δικαίωμα χρήσης των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών συχνοτήτων, είχαν ήδη αρκετή δύναμη ώστε να μπορούν να επιβάλουν στις εκάστοτε κυβερνήσεις το να μη γίνεται τίποτα απολύτως.

Θα σας θυμίσω τον περιβόητο νόμο για τον βασικό μέτοχο. Υποτίθεται ότι προσπαθούσε να αποκλείσει από την ιδιοκτησία των καναλιών ανθρώπους ή εταιρείες που είχαν συναλλαγή με το δημόσιο. Απεδείχθη, τελικά, ότι αυτοί οι άνθρωποι και αυτές οι εταιρείες είχαν πολύ μεγαλύτερη δύναμη απ' ό,τι οι ίδιες οι κυβερνήσεις ή -για να το πω καλύτερα- ότι οι κυβερνήσεις μπορεί να είχαν την πρόθεση, αλλά τελικά δεν είχαν την αντοχή να φτάσουν μέχρι το τέλος του δρόμου.

Και ξέρετε, καλύτερα όταν ανοίγεις μία κόντρα να είσαι αποφασισμένος να φτάσεις έως το τέλος. Εάν δεν είσαι αποφασισμένος να φτάσεις έως το τέλος, καλύτερα να μην την ανοίξεις καθόλου. Έτσι και με την υπόθεση του βασικού μετόχου.

Αργότερα, παρά τις αποφασιστικές διακηρύξεις και τις αλλε-

πάλληλες τροποποιήσεις, η νομοθεσία έγινε ακόμα πιο ελαστική απ' ό,τι ήταν πριν, έτσι ώστε αυτοί που έχουν κανάλια να μπορούν να πάρουν ακόμα περισσότερα δημόσια έργα, ακόμα περισσότερες προμήθειες του δημοσίου, αυτό ακριβώς που υποτίθεται ότι ο νόμος αυτός ήθελε να αποκλείσει. Και αυτοί, βεβαίως, που παίρνουν αυτά τα δημόσια έργα και τις προμήθειες μπορούν να ελέγχουν ακόμα περισσότερο τα κανάλια.

Με αυτά και με αυτά η Ελλάδα σήμερα, η χώρα μας, είναι η πιο καθυστερημένη χώρα στη νομοθεσία που ρυθμίζει το ραδιοηλεκτρικό τοπίο σε όλη την Ευρώπη.

Θέλω, λοιπόν, να πω τα πράγματα με το όνομά τους. Το ζήτημα της ρύθμισης του ραδιοηλεκτρικού τοπίου είναι υποχρέωσή μας για την τήρηση της νομιμότητας. Και θέλω να σας πω ότι -το γνωρίζετε φαντάζομαι- το 2010 το έθεσαν οι ίδιοι οι δανειστές, λέγοντας το πολύ απλό: «Προσπαθείτε να δημιουργήσετε πλεονάσματα. Ψάχνετε για χρήματα. Ένα δημόσιο αγαθό, όπως οι ραδιοηλεκτρικές συχνότητες, το παραχωρείτε τσάμπα. Κάντε, λοιπόν, κάτι γι' αυτό». Από το 2010!

Αυτή ήταν, όμως, η αρχική θέση των δανειστών. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι στο συγκεκριμένο ζήτημα -σε αντίθεση με τη σθεναρή τους στάση στις περικοπές μισθών και συντάξεων και στη λεηλασία του κοινωνικού κράτους- ήταν εξαιρετικά ευέλικτοι!

Οι κυβερνήσεις των μνημονίων -Ξέρετε- είχαν πάντοτε ισοδύναμα μέτρα να προτείνουν με κοινωνικό κόστος, με κοινωνική διάλυση, προκειμένου να μην διαταραχθεί αυτό το σύστημα της διαπλοκής. Και κατανοείτε όλοι σας το γιατί. Διότι είναι προτιμότερο να κοπούν οι συντάξεις, αλλά να έχεις μέσα ενημέρωσης που να στηρίζουν ότι αυτό γίνεται για τη σωτηρία της χώρας και της πατρίδας, παρά να τα βάλες με αυτούς που σε στηρίζουν.

Αυτή είναι, λοιπόν, η διαφορά αντίληψης που έχουμε εμείς. Εμείς θεωρούμε ότι αυτοί που μας στηρίζουν και είμαστε εδώ και θα είμαστε για όσο μας στηρίζουν, δεν είναι αυτοί που ελέγχουν τα μέσα ενημέρωσης, αλλά είναι ο ελληνικός λαός, είναι αυτοί που τους κόπηκαν οι συντάξεις, τους κόπηκε ο μισθός, τους κόπηκε το όνειρο, η ανάσα ζωής, όλα αυτά τα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το ακόμα χειρότερο, όμως, είναι η μετάβαση από το αναλογικό στο ψηφιακό τοπίο, μια μετάβαση που οι περισσότεροι Έλληνες και Ελληνίδες την πληροφορήθηκαν από ένα χαριτωμένο διαφημιστικό καρτούν, το οποίο τους ενημέρωνε ότι θα πρέπει να πάρουν πια αποκωδικοποιητή για να βλέπουν τηλεόραση και να ρυθμίσουν ξανά όλα τα κανάλια που πιάνει ο δέκτης της τηλεόρασής τους. Ελάχιστα μπορούσαν να κατανοήσουν ότι αυτό που συνέβαινε ήταν κάτι πιο σοβαρό.

Ήταν μία μπίζνα σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Γιατί αυτό ήταν!

Αυτό που συνέβαινε ήταν ότι η προηγούμενη κυβέρνηση για λόγους σκοπιμότητας -και το λέμε ρητά και ξεκάθαρα!- έδωσε σε αυτούς που είχαν καταρρώσει τις δημόσιες συχνότητες, χωρίς μόνιμο διαγωνισμό, τη δυνατότητα να περάσουν χωρίς κόστος στο ψηφιακό σήμα, φτιάχνοντας, μάλιστα, οι ίδιοι μια εταιρεία-πάροχο που θα τους εξυπηρετεί.

Για να προχωρήσει, μάλιστα, το σχέδιο αυτό, έκλεισε αιφνιδιαστικά η ΕΡΤ, η οποία θα μπορούσε να συγκροτήσει μια δεύτερη ψηφιακή πλατφόρμα, όπως άλλωστε επιβάλλουν οι κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Να είμαστε, λοιπόν, ξεκάθαροι: Ο λόγος για τον οποίο το ραδιοηλεκτρικό τοπίο παραμένει αρρύθμιστο και λεηλατείται από ισχυρούς οικονομικούς παράγοντες, είναι συγκεκριμένος: Είναι η σχέση διαπλοκής και αλληλοκάλυψης ανάμεσα στις εκάστοτε κυβερνήσεις και στους κάθε είδους εργολάβους, σχέση ετεροβαρής, σχέση απολύτως επιβλαβής για το δημόσιο συμφέρον.

Ας μην επεκταθούμε πάνω σε αυτό, γιατί το ζήτημα των ΜΜΕ είναι ζήτημα για το οποίο η κοινωνία βόα πάνω από τριάντα και πλέον χρόνια και οι κυβερνήσεις του υποτιθέμενου εκσυγχρονισμού, που θα εκσυγχρόνιζαν τη χώρα, δεν έχουν κάνει τίποτα γι' αυτό.

Θα πω μόνο ότι για εμάς αυτό είναι ένα τεράστιο στοίχημα. Η πραγματική κατοχύρωση του δημοσίου συμφέροντος στον τόπο είναι ένα τεράστιο στοίχημα. Και από το στοίχημα αυτό θα κρι-

θούμε. Γι' αυτό πρωταρχική προτεραιότητα της παρούσας Κυβέρνησης δεν είναι τίποτα περισσότερο απ' αυτό για το οποίο τόσες άλλες κυβερνήσεις είχαν δεσμευτεί στις προγραμματικές τους δηλώσεις, δηλαδή η ρύθμιση του ραδιοηλεκτρικού τοπίου.

Πρώτο βήμα γι' αυτήν τη ρύθμιση είναι η διεξαγωγή ενός διαφανούς και αδιάβλητου διαγωνισμού που θα χορηγήσει άδειες για τη χρήση των ραδιοηλεκτρικών συχνοτήτων, έτσι ώστε η παραχώρηση ενός δημόσιου αγαθού να αποφέρει τα έσοδα, τα οποία είναι εξαιρετικά αναγκαία στην παρούσα φάση. Παράλληλα, όσοι έκαναν μέχρι σήμερα χρήση των συχνοτήτων, θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό για το αν τηρούν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις απέναντι στον νόμο, όπως κάθε άλλος πολίτης και κάθε άλλη επιχείρηση υποχρεούται να τηρεί αυτές τις υποχρεώσεις απέναντι στον νόμο. Δεν υπάρχουν πολίτες δύο ταχυτήτων!

Τέλος, θα ήθελα να πω και για το γεγονός ότι πρέπει αυτές οι υποχρεώσεις απέναντι στον νόμο, σε ό,τι αφορά φόρους, οι οποίοι δεν εισπράχθηκαν ποτέ, να ελεγχθούν και να καταβληθούν. Αυτή είναι η πρόθεσή μας. Το τέλος που υποχρεούνται να καταβάλουν, το οποίο δεν έχουν καταβάλει, πρέπει βάσει των νόμων να αποδοθεί. Να είστε σίγουροι ότι τεχνικά, λογιστικά κόλπα, που εμφανίζουν ισοσκελισμένες τις οφειλές και τις απαιτήσεις, δεν πρόκειται να αναγνωριστούν, όπως και καμμία επίφαση νομιμότητας.

Στην Ελλάδα υπάρχουν νόμοι και είμαστε αποφασισμένοι αυτούς τους νόμους να τους εφαρμόσουμε.

Αν κάποιος εκμεταλλεύεται μια δημόσια παραλία, βάζει ξαπλώστρες και ομπρέλες και δεν έχει πληρώσει αυτήν τη δημόσια παραλία στο δήμο για τριάντα χρόνια, δεν μας προκαλεί ανανάκτηση; Θα ήταν τεράστιο θέμα στα δελτία ειδήσεων των 20.00'. Δεν έχει γίνει ποτέ τεράστιο θέμα στα δελτία ειδήσεων των 20.00' ότι η αντίστοιχη κατάληψη των δημοσίων συχνοτήτων από το 1989 δεν έχει αποδώσει τα οφειλόμενα από τον νόμο στο δημόσιο ταμείο.

Θέλω να ξεκαθαρίσω για άλλη μία φορά ότι δεν μας ενδιαφέρει αν αυτοί τους οποίους καλούμε να εφαρμόσουν τον νόμο θα είναι φιλικοί ή εχθρικοί απέναντί μας. Καλοπροαίρετη η κριτική, καλοπροαίρετη και η επίθεση. Τα παράσημά μας είναι οι επιθέσεις απ' αυτούς που δεν τηρούν τον νόμο σε αυτήν τη χώρα. Και αυτά τα παράσημα για εμάς είναι παράσημα αξιοπιστίας.

(Χειροκροτήματα απ' τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Θα ήθελα, τέλος, να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως σε ό,τι αφορά τα ζητήματα, τα οποία θέσατε και έχουν να κάνουν όχι μόνο με τη διαδικασία τη διαγωνιστική, η οποία θα είναι ανοικτή και αδιάβλητη, αλλά και με την εφαρμογή του νόμου σε μία σειρά από υποθέσεις που σχετίζονται, ενδεχομένως, και με ιδιοκτήτες μέσω ενημέρωσης, η Κυβέρνηση δεν έχει ρεβανσιστική διάθεση, δεν κοιτάει ποιος είναι αυτός όταν ζητεί από τη δικαιοσύνη να εφαρμόσει τον νόμο.

Σας διαβεβαιώνω, κύριε Νικολόπουλε, πως ούτε είχα ενημερωθεί ούτε γνώριζα ποια πρόσωπα είναι αυτά τα οποία θα κληθούν να καθίσουν στον πάγκο της δικαιοσύνης. Απλώς ζητήσα δημόσια -και το επαναλαμβάνω- όλοι όσοι δεν έχουν κληθεί να πληρώσουν από υποθέσεις φοροδιαφυγής, όπως είναι η πολύκροτη υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ, να κληθούν να πληρώσουν όπως κάθε πολίτης σε αυτόν τον τόπο. Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του, όπως κι αν λέγεται!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Αναφερθήκατε, επίσης, στο θέμα του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Κοιτάξτε, κύριε Νικολόπουλε, εμείς απέναντι στους ανθρώπους που ασκούν με ευθύνη τούτες τις κρίσιμες ώρες ένα πολύ σημαντικό έργο, δεν ερχόμαστε με διάθεση να κρίνουμε το έργο τους με βάση το αν έχουμε τις ίδιες απόψεις ή όχι, το αν συγκρουστήκαμε στο παρελθόν ή όχι. Δεν έχουμε καμμία διάθεση ρεβανσισμού ή αντεκδίκησης. Απαιτούμε, όμως, από όλους αυτούς να είναι συνεπείς απέναντι στο έργο που έχουν αναλάβει και να τηρούν την εθνική γραμμή. Ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος θα κριθεί από την ικανότητά του να διαχειριστεί και να φέρει εις πέρας την ορθή και ασφαλή λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Έχει μια μεγάλη ευθύνη και από αυτήν την ευθύνη θα κριθεί.

Για όλα τα υπόλοιπα, θέλω να σας επαναλάβω ότι εμείς δεν θα κρύψουμε τίποτα. Η εξεταστική επιτροπή για το μνημόνιο θα ανοίξει όλες τις πτυχές. Όμως, αυτήν την εξεταστική επιτροπή δεν την κάνουμε προκειμένου να στοχοποιήσουμε ανθρώπους, αλλά προκειμένου να αναδειχθούν όλα τα σκοτεινά σημεία. Και σας διαβεβαιώνω για το εξής: Όπου υπάρχουν ενδείξεις για ευθύνες -όχι μόνο πολιτικές- φαντάζομαι ότι η επιτροπή αυτή δεν θα διστάσει να φέρει το θέμα στην Ολομέλεια της Βουλής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Πρωθυπουργέ.

Κύριε Νικολόπουλε, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε, μιας και μίλησε για τα «παράσημα» ο κύριος Πρωθυπουργός, να καταθέσω την εξώδικη που πήρα από τον κ. Αλαφούζο, γιατί τόλμησα να φέρω στη Βουλή, στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, αυτά που είπα πριν λίγο, και την αγωγή του κ. Μελισσανίδη, γιατί, επίσης, διενεόηθη να κάνω κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Θα τα καταθέσω στη συνέχεια για τα Πρακτικά, μαζί με το πλήθος των ερωτήσεων όχι μόνο στις προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά και στη σημερινή Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα.

Βεβαίως, κύριε Πρωθυπουργέ, κανένας δεν έχει κανένα ρεβανσισμό, πόσο μάλλον ένας Βουλευτής από την επαρχία που έχει τη δυνατότητα να επιβιώνει πολιτικά χωρίς τους καναλάρχους. Αυτό το προνόμιο το έχουμε μόνον εμείς, οι Βουλευτές της επαρχίας, που διά της περιπατητικής, κύριε Πρωθυπουργέ, δηλαδή της αδιαμεσολάβητης σχέσης με τον πολίτη, μπορούμε πραγματικά να επικοινωνούμε μαζί του και ξέρουν πολύ καλά εμάς.

Όμως, μιας και δώσατε αυτήν τη μεγάλη δυνατότητα και βλέπω στο κινητό μου μηνύματα που στέλνουν πολίτες, ήθελα να πληροφορήσω και εσάς και τους συναδέλφους μου, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι όταν παραιτήθηκα, μετά από λίγες ώρες, συγκεκριμένα μέσα ενημέρωσης έλεγαν ότι η παραίτησή μου μάλλον είχε να κάνει με υποθέσεις του ΣΔΟΕ ταυγάνων της Κάτω Αχαγιάς.

Ολοσέλιδο δημοσίευμα στο κυριακάτικο «ΕΘΝΟΣ» του κ. Μπόμπολα με ενυπόγραφο ρεπορτάζ ενός κ. Πατρινού. Έλεγε στοιχεία, πήγαμε δικαστικά και πρωτόδικα και στο εφετείο καταδικάστηκαν πατήρ και υιός Μπόμπολας με δώδεκα μήνες φυλακή. Δεν το έμαθε ποτέ κανένας, ότι δεν υπήρχε καν δημοσιογράφος. Έκπληκτη η Έδρα ρώτησε: Κάνετε αυτήν τη δημοσιογραφία; Έχετε πληρωμένους μιντιακούς δολοφόνους; Δώδεκα μήνες φυλακή και είμαι σίγουρος ότι κανείς συνάδελφος εδώ δεν το ξέρει, όπως και δεν θα μάθει και τα περαιτέρω.

Προχθές είχαμε Επιτροπή Άμυνας, κύριε Πρωθυπουργέ. Ήταν κεκλεισμένων των θυρών, απόρρητη επιτροπή. Σε κυριακάτικη εφημερίδα ήταν πρώτο θέμα στο πρωτοσέλιδο ότι «ο Νικολόπουλος εκβιάζει», γιατί απευθυνόμενος προς την Κυβέρνηση είπα: Έχετε ελέγξει τους λογαριασμούς εκείνων των δημοσιογράφων και των εκδοτών που είναι στις λίστες Λαγκάρντ και Νικολοΐδη μάλιστα σε σχέση με τα «πόθεν έσχες» -ξέρετε ότι κάνουν «πόθεν έσχες»- για να δούμε εκείνα τα χρόνια αν είχαν δηλωθεί αυτά;

Δεν υπάρχει καμμία διάθεση ρεβανσισμού, κύριε Πρωθυπουργέ, ούτε ο κοινοβουλευτικός έλεγχος μπορεί να θεωρείται εκβιασμός. Συμφωνώ, δηλαδή, απόλυτα μαζί σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μια και πέρασε ο χρόνος, κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα και πάλι να σας ευχαριστήσω, γιατί αγγίξατε αυτό το θέμα. Είμαι σίγουρος ότι δεν θα το αφήσετε στη μέση, γιατί έχετε τη συμπαράσταση για αυτό το θέμα όλου του ελληνικού λαού.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μην χάνετε την ώρα σας και απευθύνετε στον Πρόεδρο του Ποταμιού. Τον είδατε; Λάκισε. Επί τω ακούσματοι ότι εδώ θα βγει ο υπόνomos των μέσων μαζικής ενημέρωσης, το έβαλε στα πόδια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Έτσι είναι. Τι να κάνει τώρα ο άνθρωπος, με τους πρώην εργοδότες του, με τους υποστηρικτές του, θα έμενε εδώ να ακούσει αυτήν την κουβέντα; Και αν του τράβαναν το αυτί, τι θα έκανε;

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας παρακαλέσω για το εξής. Εγώ είπα και ονόματα. Στις ερωτήσεις που θα καταθέσω θα βρείτε για όλους τα ονόματά τους, τα δάνεια που πήραν. Νομίζω ότι είναι υποχρέωση της Κυβερνήσεως να ζητήσει τον έλεγχο αυτών των δανειακών συμβάσεων. Είναι υποχρέωση να ζητήσει εγγυήσεις, όπως νομίζω ότι είναι υποχρέωση του κυρίου Υπουργού να καλέσει τους Προέδρους των πολιτικών κομμάτων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και για εκείνα τα «θαλασσοδάνεια» και να ζητήσει εγγυήσεις, πριν το βάλουν στα πόδια και αυτοί και τελικά πληρώσουμε εμείς τα δάνεια και των νταβατζήδων και των υπαλλήλων τους.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ο ελληνικός λαός σας έδωσε μία και μοναδική εντολή, σύμφωνα μάλιστα και με τις δημοσκοπήσεις και καλά κάνατε και το είπατε του κ. Θεοδωράκη. Γιατί είπε ο Χριστός: «ο έχων ὕψα ἀκούειν ἀκουέτω». Είπαν οι μαθητές στο Χριστό: «Μα, καλά όλοι έχουν αυτιά, πώς δεν ακούν;». Έτσι και ο Θεοδωράκης, έχει αυτιά, γιατί δεν ακούει; Και τότε τους απάντησε ο Χριστός: «Ο έχων ὕψα ἀκούειν ἀκουέτω».

Εδώ, λοιπόν, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις φαίνεται σε καθημερινή βάση ότι αυτή η πρωτοφανής υποστήριξη για τα ελληνικά πολιτικά χρονικά, αυτά τα δείγματα εμπιστοσύνης προς το πρόσωπό σας, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι δύναμη και σας παρακαλούμε και εμείς που κάναμε το μεγάλο βήμα και δώσαμε και την εμπιστοσύνη μας και την ψήφο μας και την ψυχή μας προς εσάς, να μη μας απογοητεύσετε. Μαζί με όλον τον ελληνικό λαό να μας επιτρέψετε καθημερινά να σας χειροκροτούμε, όπως το κάναμε και σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Νικολόπουλε.

Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξιος Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δύο λόγια μόνο θα πω και θα απευθυνθώ, όχι μόνο στον κ. Νικολόπουλο, που έκανε την ερώτηση, αλλά σε όλους τους Βουλευτές.

Κοιτάξετε, εγώ δεν έχω έρθει εδώ για να με χειροκροτάτε, αλλά έχω μια σαφή λαϊκή εντολή. Αυτή η λαϊκή εντολή, όποιος την παραβιάσει, θα έχει τις επιπτώσεις όχι της μήνης του λαού αλλά της μήνης της ίδιας της ιστορίας.

Θέλω, λοιπόν, κύριε Νικολόπουλε και κύριοι Βουλευτές, να σας πω ότι τούτη την ώρα διεξάγεται μια εξαιρετικά κρίσιμη διαπραγμάτευση. Δεν ζητάμε να μας στηρίξουν αυτοί οι οποίοι με νύχια και με δόντια υπερασπιζόνταν τα συμφέροντα των μνημονιακών δυνάμεων εις βάρος του λαού, ζητάμε τη στήριξη του ελληνικού λαού ανεξάρτητα από το ποιες απόψεις ή ιδέες έχει.

Βεβαίως, είμαστε μια Κυβέρνηση που έχει για πρώτη φορά στον τόπο ως κεντρικό πυρήνα την Αριστερά, μια Κυβέρνηση όμως χωρίς παρωπίδες, χωρίς δογματισμούς, συνεργαζόμαστε με ένα κόμμα της κεντροδεξιάς, είμαστε ανοικτοί σε όλες τις Ελληνίδες και σε όλους τους Έλληνες.

Θέλω, επίσης, να σας πω ότι κατά τη διάρκεια αυτών των τριών μηνών έχουμε ήδη κάνει πολύ σημαντικές παρεμβάσεις στήριξης των αδύναμων, σύγκρουσης με μεγάλα συμφέροντα, παρά το γεγονός ότι βρισκόμαστε σε ένα ασφυκτικό χρηματοδοτικό πλαίσιο, εξαιτίας του γεγονότος ότι τόσο οι προηγούμενες κυβερνήσεις, όσο και οι εταίροι μας έχουν φροντίσει να «εξασφαλίσουν» αυτό το αυστηρό ασφυκτικό πλαίσιο, προκειμένου να υποχωρήσουμε από τις γραμμές της λαϊκής εντολής.

Τις τελευταίες μέρες έχει γίνει σε όλους φανερό ότι η ελληνική Κυβέρνηση κάνει ό,τι πρέπει να κάνει, προκειμένου -διατηρώντας την εντολή του ελληνικού λαού- να πετύχει μια έντιμη συμφωνία στο ευρωπαϊκό πεδίο, μια έντιμη και αμοιβαία επωφελής συμφωνία με τους εταίρους. Κάποιοι είναι έτοιμοι να μας κατηγορήσουν ότι, προκειμένου να το πετύχουμε αυτό, έχουμε πάει και πίσω από τις γραμμές της λαϊκής εντολής. Θα κάνουμε το παν, προκειμένου να έχουμε μια συμφωνία που θα δώσει τη δυνατότητα σε αυτή την Κυβέρνηση, να αλλάξει τα κακώς κείμενα

σε αυτόν τον τόπο.

Θέλω, όμως, να σας διαβεβαιώσω ότι δεν υπάρχει πια κανένα τεχνικό θέμα, για το αν θα επιτευχθεί ή όχι αυτή η συμφωνία. Υπάρχει μόνο ζήτημα πολιτικής βούλησης, όπως πολιτική βούληση ήταν αυτή που έβαλε τη χώρα το 1980 στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, με αντίθετη τότε την άποψη της Κομισιόν, σας θυμίζω, επί Κωνσταντίνου Καραμανλή, όπως πολιτική βούληση ήταν αυτή που έβαλε τη χώρα στην ΟΝΕ και στη ζώνη του ευρώ το 2000, με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνου Σημίτη, όταν η χώρα δεν πληρούσε τότε τις προϋποθέσεις. Έτσι, πολιτική βούληση είναι και τώρα το αν η Ευρώπη θα ανεχθεί, όχι μια αριστερή κυβέρνηση, αλλά τη δημοκρατία στη χώρα που γεννήθηκε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Θέλω να σας διαβεβαιώσω όλους και όλες ότι είμαι βέβαιος πως όλοι αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα να επιδείξουν πολιτική βούληση και να προστατεύσουν τη δημοκρατία ως υπέρτατη αξία στο κοινό μας σπίτι, την Ευρώπη. Αλλιώς, ο αδικημένος και ο πληγωμένος δεν θα είναι η Κυβέρνηση η ελληνική, ο αδικημένος και ο πληγωμένος θα είναι η ίδια η Ευρώπη. Η Ευρώπη δεν μπορεί να αντέξει λιγότερη δημοκρατία. Και το έγκλημα της δημοκρατίας στον τόπο που γεννήθηκε δεν θα έχει σιγαστήρα. Κανείς δεν βάλει σιγαστήρα, αν κάποιοι επιχειρήσουν έγκλημα και δολοφονία της δημοκρατίας στον τόπο που γεννήθηκε.

Είμαι, λοιπόν, αισιόδοξος ότι θα έχουμε σύντομα αίσιο τέλος και ότι, παρά τις δυσκολίες που θα αντιμετωπίσουμε, με τη στήριξη του λαού μας θα καταφέρουμε να φέρουμε εις πέρας τη συμφωνία που θα κλείσει σύντομα στην Ευρώπη, προκειμένου να βγούμε ολοκληρωτικά από αυτή την κρίση που τη δημιουργήσαν κάποιοι, οι οποίοι θέλουν ακόμα και σήμερα να συνεχίζουν να πλουτίζουν στις πλάτες του ελληνικού λαού, που πέντε χρόνια τώρα έχει λεηλατηθεί.

Είμαστε έντιμοι, ανοιχτοί και καθαροί. Έτσι θα συνεχίσουμε, διότι η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα. Η δημοκρατία δίνει διέξοδο και στους λαούς και στις κυβερνήσεις.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Πρωθυπουργέ. Και να μας ερχόσαστε πολύ συχνά. Να μας τιμάτε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση της τρίτης υπ' αριθμόν 170/28-4-2015 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή Εύβοιας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γεωργίου Ακριώτη προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την παράταση έκδοσης αδειών κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων.

Θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Ευάγγελος Αποστόλου.

Κύριε Ακριώτη, έχετε τον λόγο. Παρακαλώ αρχίστε για να επιταχύνουμε, γιατί μετά υπάρχει νομοθετική εργασία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά τα μεγάλα και σοβαρά που ελέγχθηκαν στην Ώρα του Πρωθυπουργού, αυτά τα μικρά, τα οποία θέτουμε εμείς με τις επίκαιρες ερωτήσεις, φαντάζουν ακόμα μικρότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Αυτά που θα πείτε εσείς μεγάλα και σοβαρά θα είναι.

Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ο τομέας της κτηνοτροφίας αποτελεί έναν από τους πλέον ευαίσθητους και σημαντικούς άξονες ανάπτυξης της ελληνικής παραγωγής και ένα ισχυρό στοιχείο στην αντιμετώπιση της διατροφικής κρίσης που βιώνει η χώρα μας. Χρόνιες παραλείψεις και εγγενείς αδυναμίες των κυβερνήσεων να θέτουν το πλαίσιο για την ενίσχυση των κτηνοτρόφων οδήγησαν σε μια κατάσταση που απέχει από τις επιταγές της σύγχρονης κτηνοτροφικής παραγωγής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ)

Με τον ν. 4056/2012 προβλέπονται ρυθμίσεις για την κτηνοτροφία και ειδικά για τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Μάλιστα, στο άρθρο 14 παράγραφος 1 προβλέπεται ότι όσες εγκαταστάσεις λειτουργούν χωρίς άδεια οφείλουν εντός τριών ετών από την έκδοσή του ανωτέρω νόμου να λάβουν άδεια. Διαφορετικά και με την παρέλευση αυτών, η άδεια θα χορηγείται μετά από κα-

ταβολή προστίμου.

Η καταγραφή των κτηνοτροφικών μονάδων, η αδειοδότηση και ο έλεγχός τους αποτελούν αναμφισβήτητο βήμα προς την ορθή κατεύθυνση. Ωστόσο, οφείλουμε να λάβουμε υπ' όψιν κάποιες καίριες παραμέτρους.

Επειδή η κτηνοτροφία έχει πληγεί από την κρίση και το εισόδημα των κτηνοτρόφων έχει συρρικνωθεί και αδυνατούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, επειδή η πληθώρα δικαιολογητικών και οι δυσκολίες εφαρμογής του νόμου καθιστούν την όλη διαδικασία δαπανηρή και χρονοβόρα, όπως παραδέχονται και οι μελετητές, επειδή είναι κρίσιμο να επιδιώξουμε την ενίσχυση αυτού του τομέα παραγωγής, επειδή πολλές κτηνοτροφικές περιοχές επλήγησαν από φυσικές καταστροφές, επειδή η προθεσμία υποβολής των δικαιολογητικών για τη χορήγηση άδειας έληξε στις 12 Μαρτίου 2015, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Είναι στον σχεδιασμό του η παράταση της προθεσμίας εφαρμογής του νόμου χωρίς την επιβολή προστίμου, η οποία θα ανακουφίσει τους κτηνοτρόφους και θα βοηθήσει τις αρμόδιες υπηρεσίες στην οργάνωση του έργου τους; Η παράταση θα έχει αναδρομική ισχύ, ώστε να επωφεληθούν περισσότεροι κτηνοτρόφοι;

Είναι εφικτό ένα σχέδιο εθνικής πολιτικής που να περιλαμβάνει τη χαρτογράφηση και την κατηγοριοποίηση του συνόλου των ποιμνιοστασίων σε μια βάση δεδομένων, με σκοπό την αποτελεσματική διαχείριση και τη λήψη και υλοποίηση εύστοχων πολιτικών προς την κατεύθυνση οριστικής λύσης του ζητήματος αδειοδότησης των κτηνοτροφικών μονάδων παραγωγής της χώρας; Πώς μπορεί αυτή η χαρτογράφηση και κατηγοριοποίηση σε συνεργασία με τις τοπικές υπηρεσίες και διευθύνσεις να οδηγήσει στη συνέχεια σε μια σύγχρονη και όσο πιο ακριβή καταγραφή του ζωικού κεφαλαίου της χώρας;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε, κύριε Ακριώτη.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω διτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητρίες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 15^ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα για τρία λεπτά ο Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Αποστόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αγαπητέ συνάδελφε, οι διαπιστώσεις σας όντως ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, στην κατάσταση που βιώνει η ελληνική κτηνοτροφία. Τα προβλήματα είναι πολλά και προσπαθούμε να τα προσεγγίσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο και να τα λύσουμε.

Όντως ένα από αυτά τα προβλήματα είναι η αναγκαιότητα παράτασης της προθεσμίας νομιμοποίησης των σταβλικών εγκαταστάσεων. Όπως είναι γνωστό, με τον ν. 4056/2012 θεσπίστηκαν κίνητρα για τη νομιμοποίηση αυτών των εγκαταστάσεων με στόχο όντως την ανάπτυξη και την ενίσχυση της ελληνικής κτηνοτροφίας, ιδιαίτερα στον τομέα της παραγωγής προϊόντων ζωικής προέλευσης. Γι' αυτό δόθηκε μια προθεσμία τριών ετών από τις 12-3-2012, μια προθεσμία η οποία έληξε στις 12-3-2015, χωρίς ουσιαστικά να απαντήσει στο ζητούμενο της τροπολογίας, που ήταν η νομιμοποίηση των σταβλικών εγκαταστάσεων.

Οι λόγοι είναι πολλοί. Ένας από αυτούς είναι ότι η αδειοδότηση αυτών των εγκαταστάσεων επηρεάζεται και από τη συναφή νομοθεσία που έχει σχέση με το νομικό πλαίσιο των δασών, των δασικών εκτάσεων και πλησιάζει ακόμα και τη ρύθμιση που αφορά τα αυθαίρετα κτίσματα.

Άλλοι λόγοι είναι ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις έχουν εφαρμογή και σε άλλους είδους ρυθμίσεις άλλων νομοσχεδίων. Και,

βέβαια, θα πρέπει να ομολογήσουμε ότι και από την πλευρά των ιδίων των κτηνοτρόφων δεν υπήρξε η απαραίτητη εγρήγορση για να υλοποιηθεί η συγκεκριμένη ρύθμιση.

Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπ’ όψιν όλα τα παραπάνω και ιδιαίτερα για να αποφύγουμε και επιπτώσεις που μπορεί να υπάρξουν στην κτηνοτροφία από αυτήν την καθυστέρηση, εμείς έχουμε ήδη ετοιμάσει σχετική τροπολογία, την οποία και έχουμε ήδη προωθήσει. Βρίσκεται στο στάδιο της προεργασίας για να μπει σε κάποιο από τα ερχόμενα νομοσχέδια. Εμείς είμαστε έτοιμοι.

Σε αυτή την τροπολογία, λοιπόν, μεταφέρουμε την προθεσμία νομιμοποίησης των συγκεκριμένων εγκαταστάσεων, προτείνοντας μία παράταση δεκαοκτώ μηνών, δηλαδή μέχρι τις 12-9-2016. Έως τότε όμως και επειδή, όπως ξέρετε και εσείς, είναι πάρα πολλά τα προβλήματα που υπάρχουν και στη συγκεκριμένη διαδικασία, θα πρέπει να δούμε πώς θα απλουστεύσουμε όλη αυτή τη διαδικασία, προκειμένου να γίνει πιο εύκολη η ανταπόκριση των κτηνοτρόφων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Όμως, θέλω να ξεκαθαρίσω από την αρχή ένα πράγμα. Δεν θα πρέπει να περάσει ποτέ από το μυαλό των κτηνοτρόφων ότι υπάρχει περίπτωση να αντιμετωπιστούν με νομοθετική πρωτοβουλία της δικής μας Κυβέρνησης περιπτώσεις εγκαταστάσεων, οι οποίες έχουν σχέση με αναδασωτέες εκτάσεις.

Όμως, επειδή όντως τα ζητήματα του κτηνοτροφικού χώρου είναι πολλά –και αναφερθήκατε σ’ αυτά στη δεύτερη ερώτησή σας– στη δευτερολογία μου θα συνεχίσω ιδιαίτερα πάνω στον προβληματισμό που πρέπει να έχουμε σχετικά με τη στήριξη της κτηνοτροφίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει για δύο λεπτά ο κ. Ακριώτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είμαι ικανοποιημένος για το γεγονός ότι προχώρησαν τα ζητήματα πριν την κατάθεση της ερώτησης. Βέβαια, η κατάθεση της ερώτησης έχει γίνει εδώ και αρκετό καιρό και την επανακαταθέσαμε. Εν πάση περιπτώσει, δίνεται η προθεσμία δεκαοκτώ μηνών γι’ αυτό το πρόβλημα που απασχολεί μεγάλη κατηγορία κτηνοτρόφων και αφορά την παράταση της έκδοσης των αδειών.

Ένα δεύτερο ζήτημα είναι ότι θα πρέπει να απλοποιηθεί ο τρόπος εφαρμογής του ν. 4056/2012 με παρεμβάσεις του Υπουργείου σας και ίσως και άλλων συναφών Υπουργείων, έτσι ώστε να μη χρειάζονται τόσα δικαιολογητικά για την έκδοση άδειας αυτού του τύπου των εγκαταστάσεων.

Τέλος, θα πρέπει άμεσα η Κυβέρνηση να πάρει νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα αφορούν τον πρωτογενή τομέα ως βασικό μοχλό ανάπτυξης της χώρας μας, αλλά και τη δυνατότητα διατροφικής επάρκειας με τα δικά μας ποιοτικά αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Ακριώτη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Νομίζω πως τα ερωτήματα που έχουν σχέση με τις σταβλικές εγκαταστάσεις απαντήθηκαν. Θα κάνουμε κι εμείς μέσα από τη διαδικασία των εγκυκλίων των υπουργικών αποφάσεων που μας δίνει τη δυνατότητα η συγκεκριμένη ρύθμιση απλοποιήσεις και απλουστεύσεις για να διευκολύνουμε τον χώρο.

Από τη δική μας πλευρά όμως, επειδή υπάρχει απόλυτη

ανάγκη να στηρίξουμε το συγκεκριμένο κλάδο, ήδη είμαστε σε μία διαδικασία υλοποίησης ενός εθνικού σχεδίου για την κτηνοτροφία. Όμως, πάραυτα, είναι τόσα πολλά τα προβλήματα που τρέχουν που είμαστε υποχρεωμένοι αυτή την ώρα να δούμε το μεγάλο κομμάτι που αφορά τις ενισχύσεις του χώρου, για το οποίο, όπως γνωρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι, η κακή διαχείριση έχει οδηγήσει δυστυχώς σε καταλογισμούς που μας υποχρεώνουν να αναζητήσουμε από τους κτηνοτρόφους χρήματα τα οποία έχουν καταβληθεί και, βεβαίως, και σε απώλειες ενός μεγάλου μέρους των ενισχύσεων, πράγμα που βίωσαν ιδιαίτερα την περασμένη χρονιά οι κτηνοτρόφοι.

Κάνουμε, λοιπόν, μία προσπάθεια προς τα εκεί, αλλά αυτό που είναι το σημαντικότερο κομμάτι θα έλεγα ότι είναι αυτή η προσπάθειά μας να έχει ένα μονιμότερο χαρακτήρα. Ήδη ετοιμάζουμε σχετική νομοθεσία που αφορά τη διαχείριση των βοσκήσιμων γαιών, θέλοντας μέσα από αυτή τη διαδικασία να προσδιορίσουμε σε πρώτη φάση τα προσωρινά σχέδια διαχείρισης των βοσκήσιμων γαιών, οι οποίες μελλοντικά να αποκτήσουν έναν μόνιμο, έναν οριστικό χαρακτήρα, ούτως ώστε μέσα από αυτό τον μόνιμο χαρακτήρα ο κάθε κτηνοτρόφος να έχει τις διαθέσιμες εκείνες εκτάσεις, όχι μόνο για να καλύψει τις ανάγκες επιλεξιμότητας, που είναι απαραίτητες για να πάρει τις ενισχύσεις, αλλά κυρίως να απαντήσει στην άλλη μεγάλη ανάγκη που είναι, θα έλεγα, το μεγαλύτερο πρόβλημα του χώρου –βεβαίως γενικά του αγροτικού, αλλά είναι ιδιαίτερα του αγροτικού– το κόστος παραγωγής, το κόστος ζωοτροφών στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Πιστεύουμε ότι μέσα από αυτά τα διαχειριστικά σχέδια, τα πεδία των βοσκήσιμων γαιών θα δημιουργήσουμε αυτές τις προϋποθέσεις και για την παραγωγή ζωοτροφών, ακόμη βεβαίως, μιας και κουβεντιάσαμε προηγούμενα για σταβλικές εγκαταστάσεις, σε αυτούς τους χώρους τους μόνιμους και σταβλικές εγκαταστάσεις και όλες αυτές τις δραστηριότητες που υποστηρίζουν την κτηνοτροφία. Εκεί, λοιπόν, θέλουμε και τη δική σας στήριξη. Είναι μεγάλη προσπάθεια και πιστεύουμε ότι σύντομα θα απαντήσουμε σε αυτό το πρόβλημα.

Από εκεί και πέρα, τελειώνω λέγοντας ότι η ζωική παραγωγή, η κτηνοτροφία, είναι η αγροτική εκείνη δραστηριότητα που μπορεί να μας παραγάγει προϊόντα ποιοτικής υπόστασης, ΠΟΠ, γεωγραφικής ένδειξης και είναι αυτά τα προϊόντα με τα οποία μπορούμε να δώσουμε τη μεγάλη μάχη σε παγκόσμιο επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Προχωράμε στην τέταρτη επίκαιρη ερώτηση με αριθμό 164/28-4-2015 του Βουλευτή Κοζάνης της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Κασαπίδη προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με το χρονοδιάγραμμα για την καταβολή οικονομικής ενίσχυσης κατ’ εφαρμογή των προγραμμάτων λοιμωδών νοσημάτων.

Θα απαντήσει και σε αυτή ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Ευάγγελος Αποστόλου.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Κασαπίδη, οφείλω να ανακοινώσω στο Σώμα την ενημέρωση από την πλευρά του γραφείου του Πρωθυπουργού, σύμφωνα με την οποία ζητείται να ανακοινώσουμε στο Σώμα ότι με το 32/6-5-2015 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 45/6-5-2015 τεύχος Α’, διορίστηκε ο Δημήτριος Παπαγγελόπουλος του Παρασκευά στη θέση του Υφυπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

(Η προαναφερθείσα επιστολή του Πρωθυπουργού έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Αθήνα, 7 Μαΐου 2015
Αρ. Πρωτ.: Υ 170

ΠΡΟΣ: Την Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΜΑ: «Κυβερνητική μετοβολή»

Αριθμ. Πρωτ.: 2000
Ημερομ. 07/05/2015

Κυρία Πρόεδρε,

Έχουμε την τιμή να παρακαλέσουμε όπως ανακοινώσετε στο Σώμα ότι:

Με το 32/6-5-2015 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 45/6-5-2015 (τ. Α'), διορίστηκε ο Δημήτριος Παπαγγελόπουλος του Παρασκευά στη θέση του Υφυπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΛΕΞΙΟΣ Ν. ΤΣΙΠΡΑΣ

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων και αναφορών και ερωτήσεων της Δευτέρας 11 Μαΐου 2015.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3, του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 185/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Βοιωτίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Σταθά προς τον Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού σχετικά με το αντίτιμο των διοδίων της Περιφερειακής Ενότητας Βοιωτίας.

2. Η με αριθμό 187/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, σχετικά με την αποκρατικοποίηση των δεκαεσσάρων περιφερειακών αεροδρομίων.

3. Η με αριθμό 172/30-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Παππά προς τον Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, σχετικά με τη νομοθετική κατοχύρωση των αναπηρικών συντάξεων και του ακατάσχετου πρώτης κατοικίας.

4. Η με αριθμό 192/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το πρόγραμμα χρηματοδότησης των παιδικών σταθμών.

5. Η με αριθμό 175/4-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, σχετικά με τη μονοπώληση της διέλευσης του πορθμού Ρίου-Αντιρρίου.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 182/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Τριανταφυλλίδη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, σχετικά με τον καθαρισμό του Θερμαϊκού Κόλπου.

2. Η με αριθμό 188/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτη (Νότη) Μηταράκη προς τους Υπουργούς Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού και Οικονομικών, σχετικά με τις καθυστερήσεις στην επέκταση του διαδρόμου του αεροδρομίου της Χίου.

3. Η με αριθμό 194/5-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σχετικά με τα προβλήματα στη λειτουργία των Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ) και Παιδιών με Αναπηρία (ΚΔΑΠ ΜΕΑ).

4. Η με αριθμό 176/4-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παύλου Χαϊκάλη προς τον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σχετικά με τη μεταναστευτική πολιτική της χώρας.

5. Η με αριθμό 161/28-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Δημοσχάκη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, σχετικά με τη νομοθετική ρύθμιση υιοθέτησης της Ρήτρας Ακρικτικότητας.

6. Η με αριθμό 168/28-4-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β΄ Αθήνας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τους Υπουργούς Εξωτερικών και Επικρατείας, σχετικά με την «εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας μας στους Σκοπιανούς».

7. Η με αριθμό 155/28-4-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β΄ Πειραιά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την νέα αντιπυρική περίοδο.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1328/3-3-2015 ερώτηση του Δ΄ Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α΄ Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς (ΟΛΠ).

Θα ήθελα, επίσης, να σας ανακοινώσω ότι ο Βουλευτής κ. Μηταράκης αιτείται αδείας για μετάβαση στις Ηνωμένες Πολιτείες από 18 μέχρι 22 Μαΐου. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κύριε Κασαπίδη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγοντας τον αγαπητό Υπουργό να απαντά στην προηγούμενη ερώτηση του συναδέλφου, πράγματι, θα ήθελα να προσθέσω και εγώ κάποιες νότες, κύριε Υπουργέ.

Χαίρομαι ειλικρινά που μιλάτε για ένα εθνικό σχέδιο γι' αυτήν τη βαριά βιομηχανία της χώρας, που είναι η κτηνοτροφία. Είναι η μεγαλύτερη βιομηχανία της χώρας ανοιχτής οροφής, δεδομένου ότι απασχολεί σε μόνιμη βάση πρωτογενώς τριακόσιες χιλιάδες εργαζομένων. Δεν υπάρχει, κύριε Πρόεδρε, άλλη τέτοια βιομηχανία στη χώρα σε μόνιμη βάση να προσφέρει τόσες θέσεις εργασίας και να παράγει ετησίως τουλάχιστον 1 δισεκατομμύριο ευρώ πλούτο που προστίθεται στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν της χώρας.

Δύο προτάσεις, κύριε Υπουργέ, σ' αυτό το εθνικό σχέδιο θα ήθελα να κάνω, για το οποίο μιλάτε και λέτε ότι θα το φέρετε σε διαβούλευση. Προϋποθέσεις για να βρει εφαρμογή ένα τέτοιο σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης είναι βασικές υποδομές για τον πρωτογενή τομέα –φως, νερό και δρόμο. Βέβαια, αυτές οι υποδομές προϋποθέτουν τις άδειες των σταβλικών εγκαταστάσεων και αναφέρατε τι ακριβώς πρέπει να γίνει. Χρειάζεται υγειονομική περίθαλψη στους κτηνοτρόφους, στα κοπάδια τους, χρειάζεται γεωργική εκπαίδευση για να μπορέσουν να εφαρμόσουν σύγχρονες τεχνικές στην παραγωγή τους και σαφώς ασφάλιση της παραγωγής και έγκαιρη καταβολή των αποζημιώσεων και των ενισχύσεων.

Σε αυτά τα δύο θέματα των αποζημιώσεων και της καταβολής των ενισχύσεων σε περιπτώσεις ζημιών ή στις επιδοτήσεις που δικαιούνται οι κτηνοτρόφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στην ερώτηση που σας κατέθεσα, κύριε Υπουργέ, λέγοντας ότι με κοινή υπουργική απόφαση της προηγούμενης κυβέρνησης εγκρίθηκε ένα κονδύλι για να αποζημιωθούν οι κτηνοτρόφοι, οι οποίοι είτε έσφαξαν τα ζώα τους λόγω του καταρροϊκού πυρετού είτε άλλες λοιμώδεις νόσους, όπως λέγονται.

Ωστόσο, αυτή η απόφαση δεν εγκρίθηκε από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με αποτέλεσμα οι παραγωγοί αυτοί, ενώ έχουν χάσει το ζωικό τους κεφάλαιο, δεν έχουν πάρει και τις αποζημιώσεις για να αγοράσουν καινούργια ζώα, ώστε να μπου στην παραγωγή.

Καταλαβαίνετε ότι είναι κυριολεκτικά με τα χέρια δεμένα, δεδομένου ότι δεν έχουν δυνατότητα με ίδια κεφάλαια να αγοράσουν ζωικά κεφάλαια. Δεν μπορούν να μπου στην παραγωγή, δεν μπορούν να κάνουν δηλώσεις στο ΟΣΔΕ και είναι κυριολεκτικά στον αέρα.

Τι προτίθεστε να κάνετε, κύριε Υπουργέ, ώστε άμεσα οι κτηνοτρόφοι αυτοί να μπου στην παραγωγή για να μπου να βγάλουν τα έσοδα για την οικογένειά τους, αλλά και να μπου να νομιμοποιήσουν τα δικαιώματά τους με τις δηλώσεις του ΟΣΔΕ που λήγουν συντόμως;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Κασαπίδη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αγαπητέ συνάδελφε, πριν μπούμε στα γενικότερα, να σας απαντήσω ειδικά για το θέμα που αφορά την κοινή υπουργική απόφαση.

Όντως αυτή η απόφαση του Νοεμβρίου του 2014 δεν υλοποιήθηκε λόγω μη έγκρισης της συνακόλουθης πίστωσης, με αποτέλεσμα να μην έχουν εντοπιστεί τα προβλήματα, δηλαδή οι υποχρεώσεις για παράδειγμα του προγράμματος εξυγίανσης του ζωικού κεφαλαίου της χώρας, οι υποχρεώσεις που αφορούσαν ιδιαίτερα το 2014 θέματα αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών από την εμφάνιση της ευλογιάς, από τον καταρροϊκό πυρετό. Κατά συνέπεια από την ώρα που δεν υπήρξε η απαραίτητη πίστωση, δεν υλοποιήθηκαν οι δεσμεύσεις της κοινής υπουργικής απόφασης.

Εμείς, λοιπόν, τώρα ήδη έχουμε επεξεργαστεί -και βρισκόμαστε στο τελικό στάδιο- μία κοινή υπουργική απόφαση. Εντός των ημερών -δύο, τριών- θα δημοσιοποιηθεί. Αυτή επεκτείνεται στο σύνολο των προβλημάτων προβλέποντας και διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ένα ποσό περίπου 22 με 23 εκατομμύρια ευρώ. Θα κατανεμηθεί για την οικονομική ενίσχυση, επιχορήγηση και αποζημίωση των μέτρων που αφορούν την εξυγίανση του ζωικού κεφαλαίου για το 2015.

Βεβαίως, ένα ποσό εξαρχής που ξεπερνάει τα 8,5 εκατομμύρια ευρώ θα πάει για την κάλυψη των αναγκών, των ανειλημμένων υποχρεώσεων που υπήρχαν από το 2014 και αφορούσαν τις ζημιές που έπρεπε -και υπήρχε δέσμευση- να ικανοποιηθούν.

Το υπόλοιπο ποσό -αυτό που σας είπα, περίπου 13 εκατομμύρια- θα πάει για την εξυγίανση του ζωικού κεφαλαίου.

Παράλληλα, βεβαίως, επειδή οι επιζωοτίες, οι ζωοδόχοι δημιούργησαν μεγάλα προβλήματα, ιδιαίτερα ο καταρροϊκός πυρετός σε όλη την Ελλάδα, πήραμε τη σχετική απόφαση και την ανακοινώσαμε, σύμφωνα με την οποία η πρόληψη του καταρροϊκού πυρετού θα αντιμετωπιστεί -μπήκαν ήδη στη διαδικασία- με τη χορήγηση εμβολίου. Πρόκειται για ένα εμβόλιο που μέσα από διαδικασίες έγκρισης προέκυψε ότι αφορά τρία συγκεκριμένα σκευάσματα -έχουν δηλαδή την έγκριση του κράτους-μέλους- και μπορούν να χρησιμοποιηθούν, βεβαίως, εθελοντικά από τους κτηνοτρόφους.

Θα καλύψουν οι ίδιοι οι κτηνοτρόφοι μόνο το κόστος, το οποίο απ' ό,τι έχουμε ερευνήσει στην αγορά, θα κυμανθεί από 1 ευρώ έως 1,2 ευρώ. Το κόστος εμβολιασμού θα γίνει από τους κτηνιάτρους-εκτροφείς που ήδη έχουν μπει στη διαδικασία να εξαπλωθούν σε όλη τη χώρα. Βεβαίως, το κόστος στη συγκεκριμένη περίπτωση αναλαμβάνεται από το ίδιο το κράτος, από τους κτηνιάτρους-εκτροφείς, οι οποίοι δεν θα επιβαρύνουν ούτε ένα λεπτό, όχι μόνο τη σχετική διαδικασία, αλλά και την όλη προσπάθεια του έργου, το οποίο έχουν αναλάβει να φέρουν εις πέρας. Αυτά είναι θέματα που θα τα καλύψει το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Όπως καταλαβαίνετε κι εσείς, αγαπητέ συνάδελφε, όμως, μέσα σε αυτό το πλαίσιο το οικονομικό και δημοσιονομικό που ζούμε, οι δυσκολίες είναι πάρα πολλές. Κάνουμε ό,τι μπορούμε προς αυτήν την κατεύθυνση, διότι όπως κι εσείς είπατε, και εμείς έχουμε το ζήτημα αυτό ως βασικό στόχο. Ιδιαίτερα η ποιτική υπόσταση του συγκεκριμένου χώρου είναι ζητούμενο για εμάς, γιατί αποτελεί τη μόνη -ή τη σημαντικότερη- διεξόδο για τη στήριξη της κτηνοτροφίας.

Θα μιλήσω στη δευτερολογία μου για τα υπόλοιπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κασαπίδης για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Χαιρετίζω την απάντηση του Υπουργού, κύριε Πρόεδρε, γιατί πράγματι δίνει λύση στο φλέγον πρόβλημα των κτηνοτρόφων που δεν έχουν λάβει αυτές τις αποζημιώσεις. Αρκεί, κύριε Υπουργέ, αυτή η απόφαση που ανακοινώσατε ότι θα δημοσιευθεί μέσα στις επόμενες ημέρες να βρει εφαρμογή άμεσα, την επόμενη βδομάδα. Καταλαβαίνετε ότι ήδη κοντεύουμε στο καλοκαίρι. Όσοι κτηνοτρόφοι δεν έχουν πάρει αυτές τις αποζημιώσεις και είναι χωρίς κοπάδια, τώρα δυσκολεύονται να βρουν ζώα να αγοράσουν για να μπουν σε αυτήν την παραγωγική διαδικασία, να εξοικονομήσουν τα χρήματα τους για τον πορισμό των οικογενειών τους, αλλά και για το νοικοκυριό τους γενικότερα.

Οπότε, σας επισημαίνω το πρόβλημα και σας παρακαλώ θερμά, αυτό το θέμα να το αντιμετωπίσετε όσο πιο γρήγορα μπορείτε, ώστε τα χρήματα αυτά να καταβληθούν με την έκδοση, τη

δημοσιοποίηση αυτής της απόφασης.

Επίσης, θα ήθελα να υπογραμμίσω κι εγώ με τη σειρά μου και να χαιρετίσω την απόφαση που πήρε το Υπουργείο σαφώς με τις τεχνικές συμβολές των επιστημών για τον εμβολιασμό από τη φετινή χρονιά για τον καταρροϊκό πυρετό. Θα μπορούσαμε να το είχαμε εφαρμόσει κι από πέρσι και να είχαμε αποφύγει αυτά τα προβλήματα, όπως είχαν κάνει κι άλλες χώρες -υπήρχαν δεδομένα από χώρες του εξωτερικού. Είναι όμως, σημαντικό να γίνει αυτό, έστω και φέτος.

Απλά, θα ήθελα να επισημάνω κι εγώ ότι πέρσι οι κτηνοτρόφοι για την ίαση των κοπαδιών τους ξόδεψαν πολύ περισσότερα χρήματα από αυτό που μπορεί να τους κοστίσει τώρα και δεν βρήκαν γιατροιά. Οπότε, έστω και τώρα, μπορεί να θεσπιστεί και να πάει και στον Κανονισμό του ΕΛΓΑ για να καλύπτονται αυτά τα έξοδα από κρατικές δαπάνες.

Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό είναι μέρος της λύσης του προβλήματος. Το πρόβλημα στην κτηνοτροφία είναι τεράστιο. Σας ανέφερα τις βασικές υποδομές, την υγειονομική περίθαλψη, τη γεωργική εκπαίδευση, την ασφάλιση της παραγωγής και την έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων. Θεωρώ ότι αυτή είναι βασική προϋπόθεση και χαίρομαι που σας άκουσα να το λέτε και να δεσμεύεστε.

Ελπίζω και ως Κυβέρνηση και ο κύριος Πρωθυπουργός να αγωνιστείτε για την άρση της εκχώρησης του ονόματος της φέτας στον Καναδά, στη Σιγκαπούρη και να μην προχωρήσει καμία τέτοια είδους συμφωνία και με την Αμερική, όπως γίνεται τώρα με τη διαπραγμάτευση Ευρώπης και Αμερικής.

Σας άκουσα να λέτε ότι θα φέρετε την επαναφορά της διάρκειας ζωής του φρέσκου παστεριωμένου γάλακτος στις πέντε μέρες. Να το δούμε, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να γίνει κι αυτό άμεσα.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι ένα σημαντικό θέμα για την κτηνοτροφία είναι και η άρση της απόφασης για την κυκλοφορία στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρα και της χώρας μας, μεταλλαγμένων προϊόντων, ξεκινώντας από το μέλι που περιέχει μεταλλαγμένη γύρη, χωρίς σήμανση.

Κι αυτή, κύριε Υπουργέ, είναι μια τουλάχιστον προσβλητική απόφαση, όπου πρέπει κι εδώ να θέσετε βέτο στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να μη βρει εφαρμογή αυτή η απόφαση. Διότι σίγουρα, ειδικά για τα θέματα της αγροτικής παραγωγής, καταστρέφει τα ζωτικά συμφέροντα της ευρωπαϊκής γεωργίας, πολύ περισσότερο της ελληνικής γεωργίας, όπου η τεράστια βιοποικιλότητα είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα κι αυτή αίρεται με την κυκλοφορία των μεταλλαγμένων και μάλιστα χωρίς σήμανση στην αγορά της Ευρώπης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο για τρία λεπτά, παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Είναι πολλά τα ζητήματα, πολλά τα θέματα και νομίζω πως δεν μας επαρκεί ο χρόνος. Ένα, δύο, όμως σημεία να τα προσεγγίσουμε.

Το πρώτο είναι, όσον αφορά τα μεταλλαγμένα, ότι τη Δευτέρα υπάρχει Συμβούλιο Υπουργών στις Βρυξέλλες και στο πλαίσιο του Συμβουλίου έχουμε μια συνάντηση με τον Ούγγρο συνάδελφο, όπου παίρνουμε μια πρωτοβουλία μιας ξεκάθαρης θέσης -όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση- απαγόρευσης της με κάθε τρόπο εισαγωγής των μεταλλαγμένων στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα άλλο, δεύτερο, ζήτημα που θέσατε στη σχετική σας τοποθέτηση ήταν αυτό της μάχης -θα έλεγα- που ξεκινάμε εδώ, με άλλες προϋποθέσεις -με καλές προϋποθέσεις- για την υπεράσπιση της γεωγραφικής ένδειξης της φέτας. Ήδη αυτήν την ώρα σε επίπεδο στελεχών των επιτροπών άνοιξε ξανά η συζήτηση.

Εμείς έχουμε ξεκαθαρίσει τη θέση μας ότι δεν μπορούμε να το αποδεχθούμε, ούτε η ελληνική κοινωνία μπορεί να το αποδεχθεί ούτε το ελληνικό Κοινοβούλιο μπορεί να το αποδεχθεί. Και, βέβαια, από αυτήν την άποψη -τα ξεκαθάρισαμε απέναντί τους- δυσκολευόμαστε να πούμε το τελικό «ναι», διότι υπάρχει ήδη μια προσυμφωνία, την οποία ξέρετε, ιδιαίτερα εσείς, κύριε Κασα-

πίδη, που δώσατε μεγάλη μάχη τότε που η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ θεοποίησε την έκθεση του ΟΟΣΑ, χωρίς καν να υπάρχει η σχετική υποχρέωση. Δίνουμε, λοιπόν, μια μάχη προς αυτήν την κατεύθυνση.

Στη συνάντηση που είχαμε με τον Επίτροπο Γεωργίας, άφησε το θέμα ανοιχτό, κυρίως μέσα από τη νομική του προσέγγιση, θέλοντας να δώσει σε μας την εικόνα ότι είναι κάτι θετικό αυτό που έγινε, να το δούμε στη διαδρομή μέχρι να γίνει οριστικό για να εξυγιάνουμε λίγο έτσι την κατάσταση.

Ξεκαθαρίζουμε ένα πράγμα: Σε κανένα άλλο προϊόν γεωγραφικής ένδειξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπάρχει η ονομασία «τύπου φέτας», «στυλ φέτας» κ.λπ.. Σε όλα είναι ξεκάθαρο το όνομά τους.

Άρα, κι εμείς στην προκειμένη περίπτωση το τονίζουμε, ότι η φέτα είναι η φέτα, αυτή που παράγεται στην Ελλάδα, με τις συγκεκριμένες συνθήκες, με τη συγκεκριμένη βλάστηση και η οποία είναι δεμένη –θα έλεγα– και με τον πολιτισμό μας και με τις τοπικές κοινωνίες.

Αυτό, λοιπόν, θα το στηρίξουμε μέχρι τέλους και θέλουμε και τη δική σας συμπαράσταση, γιατί θα γίνει κάποια συζήτηση και θα έρθουν πάλι εδώ. Ήδη συζητάμε εμείς τώρα, προσεχώς, μέσα από μια συνδιάσκεψη που θα κάνουμε με όλο τον κτηνοτροφικό χώρο για την ημερομηνία ανάλωσης του γάλακτος, να αρθεί από τις επτά στις πέντε μέρες. Θα είναι μια διαδικασία η οποία θα γίνει σε συνεννόηση με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς κι από εκεί και πέρα θα ζητήσουμε και από την ελληνική Βουλή αυτή η συνεννόηση να έχει και την ομόφωνη έγκριση. Έχουμε δρόμο μπροστά μας, θα τα ξαναπούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Επόμενη είναι η έκτη με αριθμό 158/28-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με τη λήψη μέτρων κατοχύρωσης των δικαιωμάτων ενισχύσεων για τους πλημυροπαθείς αγρότες των πληγέντων περιοχών Έβρου, Σερρών, Βοιωτίας και Άρτας.

Και σε αυτήν την ερώτηση θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Αποστόλου.

Κύριε Βαρδαλή, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζω ότι έχουν κατατεθεί και άλλες σχετικές ερωτήσεις από συναδέλφους, καθώς επίσης και διάφορα υπομνήματα από φορείς προς την Κυβέρνησή σας για τις καταστροφές από τις πλημμύρες σε διάφορες περιοχές της χώρας μας, τον Έβρο, την Ξάνθη, την Κομοτηνή, τις Σέρρες, την Άρτα και άλλες περιοχές. Οι πλημμύρες αυτές, όπως είναι γνωστό, προκάλεσαν καταστροφές σε σπίτια, σε χωράφια, σε δρόμους και άλλες υποδομές.

Όμως, κύριε Υπουργέ, από όλη αυτή την καταστροφή κατά τη γνώμη μας αναδείχθηκε η ανάγκη της άμεσης προώθησης ενός ολοκληρωμένου σχεδίου αντιπλημμυρικών έργων και θα θέλαμε τη γνώμη σας και το σχεδιασμό της Κυβέρνησης γενικότερα και του Υπουργείου σας προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ταυτόχρονα, όμως υπάρχει και η ανάγκη της άμεσης αποζημίωσης και βοήθειας προς τους αγρότες που επλήγησαν, ιδιαίτερα τους μικρούς και τους μεσαίους, δηλαδή τους φτωχούς αγρότες. Μέχρι σήμερα η Κυβέρνησή σας δεν έχει κάνει τίποτα πέρα από την καταγραφή ενός μέρους, σε ορισμένες δηλαδή περιοχές, των καταστροφών.

Κύριε Υπουργέ, ωστόσο υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα που χρήζει άμεσης αντιμετώπισης. Υπάρχει κίνδυνος, οι αγρότες που δεν μπορούν να μπουν στα χωράφια τους, γιατί αυτά είναι ακόμα πλημμυρισμένα ή παραμένουν λάσπη, να χάσουν τα δικαιώματα ενισχύσεων. Είναι γνωστό σε εσάς βεβαίως πως σύμφωνα με τη νέα, την αναθεωρημένη Κοινή Αγροτική Πολιτική, αυτή που θα ισχύσει από το 2015 έως το 2020, αυτά που θα δηλωθούν φέτος θα ισχύσουν μέχρι το 2020.

Γνωρίζετε, επίσης, πως υπάρχει νομοθεσία που κατοχυρώνει τους αγρότες με μια αίτηση να εντάσσονται στο καθεστώς των

περιπτώσεων ανωτέρας βίας και εξαιρετικών περιπτώσεων. Μέχρι σήμερα, όμως, η Κυβέρνησή σας δεν έχει ανακοινώσει τίποτα σχετικά με αυτήν τη διαδικασία για την ένταξη των αγροτών που έχουν πληγεί.

Και ρωτάμε να μας πείτε συγκεκριμένα: Τι μέτρα θα πάρει η Κυβέρνηση για τη διασφάλιση, κατοχύρωση των δικαιωμάτων της πενταετίας εν όψει της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής για τους πλημυροπαθείς αγρότες που δεν θα μπορέσουν φέτος να καλλιεργήσουν για να μην οδηγηθούν σε ολοκληρωτική καταστροφή;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός, για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε συνάδελφε, θέσατε πολλά ζητήματα και δεν μας επιτρέπει ο χρόνος να απαντήσουμε σε όλα. Θα προσπαθήσουμε, όμως, να απαντήσουμε σε αυτά που όντως περιμένει ο Έλληνας αγρότης να ακούσει.

Θα σταθώ ιδιαίτερα στο θέμα της διασφάλισης των δικαιωμάτων ενίσχυσης στις πλημμυρισμένες περιοχές. Σε ό,τι αφορά την καταληκτική ημερομηνία υποβολής της ενιαίας ενίσχυσης στον ΟΣΔΕ, αποφασίσαμε να αξιοποιήσουμε τη δυνατότητα που μας δίνει ο Κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να παρατείνουμε για τη φετινή χρονιά την προθεσμία υποβολής των αιτήσεων ενιαίας ενίσχυσης έως την Τρίτη 2 Ιουνίου του 2015. Η παράταση είναι αναγκαία για να διευκολυνθούν όλοι, πσω μάλλον όταν αφορά την πρώτη χρονιά εφαρμογής της νέας ΚΑΠ.

Στην αίτησή τους οι αγρότες οφείλουν να δηλώσουν το σύνολο των εκτάσεων της εκμετάλλευσής τους τόσο τις κύριες όσο και τις επίσπορες καλλιέργειες που έχουν στο μυαλό τους να καλλιεργήσουν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους ενίσχυσης. Θα το υποβάλλουν, διότι το υπόβαθρο με βάση το οποίο υποβάλλονται οι συγκεκριμένες δεν αποτυπώνεται τα φαινόμενα πλημμύρας, που είναι ακόμη δυστυχώς ορατά.

Σε αυτές, λοιπόν, τις περιοχές δεν θα έχουν καμμία επίπτωση στη δήλωση των καλλιεργειών τους. Θα τις υποβάλλουν.

Βεβαίως, μέσα από την εμπρόθεσμη υποβολή των αιτήσεων τους, συμμετέχουν κανονικά στην επόμενη φάση της διαδικασίας χορήγησης των δικαιωμάτων της βασικής ενίσχυσης. Το τονίζουμε και πάλι ότι οι παραγωγοί θα πρέπει να δηλώσουν την πραγματική τους κατάσταση, αυτήν που από το ξεκίνημα της χρονιάς είχαν στο νου τους.

Όταν μπαίνουμε στη διαδικασία την επόμενη, εκεί που είχαμε πλημμυρισμένες δενδρώδεις καλλιέργειες, θα δηλώσουν την κατηγορία «μη διαθέσιμο λόγω ανωτέρας βίας». Όσοι έχουν πλημμυρισμένες αρόσιμες εκτάσεις θα δηλώσουν είτε την κατηγορία «αγρανάπαυση» είτε την καλλιέργεια που θα διαθεργούσαν, δηλώντας ταυτόχρονα και την κατηγορία «μη διαθέσιμο λόγω ανωτέρας βίας». Βεβαίως, σε αυτήν την περίπτωση θα πρέπει να προσκομίσουν και τα σχετικά δικαιολογητικά αγοράς σπόρων.

Θέλουμε να είμαστε ξεκάθαροι από την αρχή. Η ανωτέρα βία θα τεκμηριωθεί από τις υπηρεσίες του ΕΛΓΑ, από τις Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας. Βεβαίως, θα ξέρουν οι αγρότες, εκεί που δήλωσαν ανωτέρα βία να μην επιχειρήσουν αργότερα να καλλιεργήσουν, γιατί θα έχουμε ποινές και ήδη στη σχέση μας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έχουμε ξεκαθαρίσει ότι εμείς θα είμαστε ειλικρινείς σε αυτήν την προσπάθεια. Αυτά όσον αφορά τα δικαιώματα.

Όσον αφορά το κομμάτι του ΕΛΓΑ, οφείλω να σας πω ότι στις περισσότερες περιοχές έχει ήδη ολοκληρωθεί η διαδικασία καταμέτρησης, έχουν γίνει οι σχετικοί έλεγχοι, απλώς βρισκόμαστε τώρα στην ώρα της εξατομίκευσης όλων των ζημιών και εφόσον, βεβαίως, ολοκληρωθεί η πρόσβαση μας και στα υπόλοιπα χωράφια. Χθες ήμουν στην Ορεστιάδα, στον Έβρο. Δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία απόσυρσης των νερών. Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, όταν καταλήξουμε, περιπτώσεις ζωικού κεφαλαίου και φυτικής παραγωγής που καλύπτονται άμεσα, θα καταβληθούν.

Όσον αφορά τώρα τα άλλα θέματα που έχουν σχέση με ενισχύσεις απώλειες εισοδήματος, θα τα πω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Βαρδαλή, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς ανεξάρτητα από την έκβαση της ένταξης, για τις δηλώσεις που κάνατε για τους αγρότες, θέλω να σας πω το εξής: Βεβαίως θα δηλώσουν αυτά που είπατε. Όμως, λέτε ότι θα πρέπει να αγοράσουν τους σπόρους. Δηλαδή ποιος αγρότης θα κάνει έξοδα, θα αγοράσει σπόρους και δεν θα περιμένει εισόδημα; Από πού θα βγει δηλαδή, για να αποδείξει ότι το χωράφι του είναι πλημμυρισμένο; Δεν μπορεί να πιστοποιηθεί αυτό σήμερα; Δεν μπορεί να πιστοποιηθεί κάποια στιγμή ότι, εν πάση περιπτώσει, αυτό που σκεφτόταν ο αγρότης να σπείρει, δεν γίνεται πρακτικά, διότι η περίοδος έχει παρέλθει; Θα πρέπει, δηλαδή, να τον βάλουμε σε μια σειρά εξόδων, περιμένοντας την πλήρη του καταστροφή και να χρωστάει κίολας από πάνω;

Να πούμε και το εξής: Παίρνοντας υπ' όψιν τη γενικότερη πολιτική που εφαρμόζετε, δεν θα τρέχουν μόνο αυτά τα έξοδα, θα τρέχουν και τα χαράτσια και τα χρέη, που οι αγρότες θα πρέπει να πληρώσουν. Αυτό τους ζητάτε ως πατριωτικό καθήκον.

Κύριε Υπουργέ, για εμάς είναι πάρα πολύ σημαντικό και δεν είναι ζήτημα χρόνου αν θα πρέπει να το απαντήσουμε ή όχι, διότι οι καταστροφές αυτές δεν ήρθαν από τις βροχές. Η κατάσταση αυτή επαναλαμβάνεται με τραγικό τρόπο κάθε χρόνο ή, εν πάση περιπτώσει, κάθε δύο χρόνια. Και δεν φταίει η βροχή, γιατί κανείς δεν έχει καθαρίσει εδώ και σαράντα – πενήντα χρόνια κανάλια, ποτάμια, λίμνες. Δεν φταίει η βροχή, γιατί δεν υπάρχει ούτε ένα αντιπλημμυρικό έργο και, βεβαίως, δεν φταίει η βροχή γιατί δεν υπάρχει καν προγραμματισμός, όχι μακροπρόθεσμα αλλά και άμεσα, να αντιμετωπιστούν οξυμμένες τέτοιες καταστάσεις σε ορισμένες περιοχές που ευθύνονται κυρίως γι' αυτές τις καταστροφές.

Βεβαίως, την ευθύνη γι' αυτά γνωρίζουμε ποιος την έχει: Οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις. Επίσης, ευθύνες έχουν και δήμαρχοι και περιφερειάρχες, γιατί αυτή την πολιτική, όχι μόνο τη στήριξαν όλα αυτά τα χρόνια αλλά και την υλοποίησαν, τουλάχιστον κάποιο μέρος της. Ποια πολιτική; Αυτή την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν θεωρεί επιλέξιμα έργα τα αντιπλημμυρικά έργα.

Πώς να εξηγήσει κανείς, δηλαδή, ότι στον Έβρο, την Κομοτηνή, την Ξάνθη, που και φέτος πνίγηκαν, δεν υπάρχει ούτε καν στον προγραμματισμό της Περιφέρειας κανένα αντιπλημμυρικό έργο και ούτε καν στις προτάσεις τους για ένταξη στο νέο ΕΣΠΑ;

Κύριε Υπουργέ, κατά τη γνώμη μας, η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων βρίσκεται αλλού, διότι αλλού βρίσκεται η αιτία. Είναι γενικότερα στην οργάνωση της οικονομίας, που κύριο στόχο έχει την υπηρετήση των κερδών και όχι την αντιμετώπιση της προστασίας των ανθρώπινων αναγκών, των κατοικιών, των καλλιεργειών, των δρόμων, των υποδομών.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς ζητούμε άμεσα να ολοκληρωθεί η καταγραφή των ζημιών, να δοθεί χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό για την υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου αντιπλημμυρικών υποδομών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κι εμείς ευχαριστούμε. Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αγαπητέ συνάδελφε, σας είπα στο πλαίσιο του ισχύοντος Κανονισμού πώς θα διασφαλίσουμε τις ενισχύσεις του χώρου. Όσον αφορά το κόστος του σπόρου, είναι ελάχιστο μπροστά στο ζητούμενο αυτή την ώρα, που είναι η διασφάλιση των δικαιωμάτων του.

Από εκεί και πέρα, όντως μένουν δύο σημαντικά θέματα σε εκκρεμότητα. Το ένα είναι το εξής: Θα υπάρξει ένα εθνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, που δυστυχώς σε μερικές περιοχές επαναλαμβάνονται κάθε χρόνο; Αυτή είναι η στόχευση και η προσπάθειά μας.

Ήδη, σας λέω ότι έχει σταλεί από τη δική μας πλευρά, από το δικό μας Υπουργείο, στους συναρμόδιους Υπουργούς μια επι-

στολή όπου τους καθορίζουμε ότι θέλουμε μαζί τους να δούμε πώς θα υπηρετήσουμε ένα εθνικό σχέδιο δράσης, το οποίο θα ξεκινάει πρώτα και κύρια από το πώς θα αντιμετωπίσουμε μέσα από μια οριστική και μόνιμη λύση τη διαχείριση των υδάτων στις συγκεκριμένες περιοχές.

Ξέρετε ότι ιδιαίτερα στον Έβρο έχουμε και τις σχέσεις με τις γειτονικές χώρες για το φαινόμενο αυτό. Πρέπει να υπάρξει μια συνεννόηση με την Τουρκία, αλλά ιδιαίτερα με τη Βουλγαρία, η οποία πολλές φορές σε συναντήσεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης λέει ότι «ναι, μαζί θα πάμε κ.τ.λ.» και όταν επιστρέψει στη χώρα της κάνει αυτά που κάνει κάθε χρόνο και μας βάζει μπροστά σε μεγάλα προβλήματα. Εκεί, λοιπόν, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη βάση.

Το άλλο ζήτημα είναι το πώς σε αυτές τις περιοχές θα διασφαλίσουμε το εισόδημα το οποίο χάνεται. Εκεί, λοιπόν, θα προσπαθήσουμε, βεβαίως μέσα στο πλαίσιο του ισχύοντος Κανονισμού του ΕΛΓΑ, να δούμε πώς μπορεί να το καλύπτει. Σας πληροφορώ, όμως, ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος δεν μπορεί να καλυφθεί, είτε αφορά τις ζημιές του εξοπλισμού κτηριακών εγκαταστάσεων είτε αφορά απώλεια εισοδήματος λόγω μη καλλιεργειών.

Σε αυτή την περίπτωση, λοιπόν, θα προσπαθήσουμε μέσα από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013, όπου έχουμε μια υστέρηση πάρα πολύ μεγάλη -κινδυνεύουμε να μην απορροφήσουμε πάνω από ένα δισεκατομμύριο- και μετά από ένα αίτημα που έχουμε υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για μια εξαμηνιαία παράταση, να βάλουμε πολλές από αυτές τις ζημιές σε εξοπλισμό, κτήρια και φυτικό κεφάλαιο, που έχουν τον χαρακτήρα της επένδυσης, διότι πρόκειται για αποκατάσταση ζημιών, στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, για να απορροφήσουμε λεφτά.

Επίσης, υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα με την απώλεια εισοδήματος. Ξέρετε ότι η απώλεια εισοδήματος θα καλυφθεί μέσα από κρατικές ενισχύσεις, οι οποίες για να δοθούν χρειάζεται έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Θα φτιάξουμε έναν σχετικό φάκελο.

Μακάρι να μπορούσε το Ταμείο Αλληλεγγύης να ικανοποιήσει το αίτημά μας. Εκεί χρειάζεται άλλες διαδικασίες. Χρειάζεται η ζημιά να είναι πάνω από το 1,5% του ΑΕΠ της περιφέρειας. Χρειάζεται πολλές διαδικασίες, αλλά αν μπορούμε από το Ταμείο Αλληλεγγύης να πάρουμε χρήματα, θα δώσουμε μάχη.

Επειδή, όμως, είναι δύσκολα εκεί τα πράγματα, θα ζητήσουμε να μας εγκρίνουν την καταβολή μέσα από κρατικές ενισχύσεις - αυτό που όλοι ξέρετε, είτε αφορά de minimis είτε αφορά ΠΣΕΑ-για να καλύψουμε εκεί υποχρεώσεις, βεβαίως, για να το ξεκαθαρίσουμε, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις δημοσιονομικές συνθήκες που θα υπάρχουν στη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Προχωρούμε στην τέταρτη με αριθμό 1296/30-3-2015 ερώτηση της Βουλής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χαρούλας Καφαντάρη προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με το Εργαστήριο Διαπίστευσης της Διεύθυνσης Ελέγχου, Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου.

Είναι παρών και θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Ιωάννης Τσιρώνης.

Κυρία Καφαντάρη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανακατανομή του χρόνου υπέρ της πρωτολογίας.

Κύριε Υπουργέ, δυστυχώς η συζήτηση την οποία κάνουμε σήμερα σχετικά με το Εργαστήριο Διαπίστευσης της Διεύθυνσης Ελέγχου, Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου του ΥΠΕΚΑ, γίνεται κάτω από τη σκιά του ατυχήματος, το οποίο συνέβη το πρωί στα ΕΛΠΕ, ένα ατύχημα στο οποίο πέραν των ρύπων οι οποίοι διαχύθηκαν στο ταλαίπωρο Θριάσιο Πεδίο είχαμε δυστυχώς και κάποιους τραυματισμούς, μέχρι στιγμής.

Άρα το θέμα που αναπτύσσουμε τώρα είναι για την αέρια ρύπανση, την ατμοσφαιρική ρύπανση, η οποία είναι μία αιτία, μία γάγγραινα για την πατρίδα μας, ειδικά μετά τα μνημόνια που πέρασαν, με την αιθαλομίχλη, με το όζον, το οποίο είναι πρόβλημα του καλοκαιριού, είναι βέβαια και ένα πρόβλημα γενικότερο για τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες.

Τα τελευταία χρόνια, το πρώην ΥΠΕΚΑ, μέσω του Τμήματος Ποιότητας της Ατμόσφαιρας της Διεύθυνσης Ελέγχου, Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου στο πλαίσιο του Προγράμματος «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» υλοποίησε μια σειρά από δράσεις: Την επέκταση του δικτύου παρακολούθησης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στον ελλαδικό χώρο, την παρακολούθηση της ατμοσφαιρικής συγκέντρωσης ρύπων, οι οποίοι δεν μετριούνταν στο παρελθόν, την αναβάθμιση των διαδικασιών επεξεργασίας, ανάλυσης και διάδοσης της σχετικής πληροφορίας στους αρμόδιους ευρωπαϊκούς θεσμούς και τη δημιουργία του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης.

Σύμφωνα με αυτά που ισχύουν, το Τμήμα Ποιότητας Ατμόσφαιρας του ΥΠΕΚΑ είναι υπεύθυνο για την Αττική, ενώ η ευθύνη για την εγκατάσταση και τη λειτουργία των υπόλοιπων σταθμών είναι στις Περιφέρειες ανά την Ελλάδα, με βάση τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Το Εθνικό Δίκτυο Παρακολούθησης αποτελείται αυτή τη στιγμή από τριάντα έναν σταθμούς, εκ των οποίων σε λειτουργία είναι οι είκοσι τέσσερις, με πλήθος αναλυτών αερίων ρύπων και σωματιδίων, τα οποία ελέγχονται για την καλή λειτουργία τους και ρυθμίζονται, δηλαδή βαθμονομούνται.

Οι επιδόσεις αυτών των αναλυτών στη διάρκεια της χρήσης τους δεν είναι σταθερές, με αποτέλεσμα τη μεταβολή των μετρολογικών χαρακτηριστικών τους. Γι' αυτό τον λόγο πρέπει να ελέγχονται και να επαναδιακρίβωνονται και βαθμονομούνται.

Για να εξασφαλιστεί, λοιπόν, η ομαλή, αδιάλειπτη, αλλά και αξιόπιστη λειτουργία τους, απαιτείται συντήρηση και έλεγχος με πρότυπα αέρια γνωστής συγκέντρωσης, γνωστής ροής. Αυτή είναι η βαθμονόμηση. Προκειμένου δε το όλο σύστημα να είναι αξιόπιστο, πρέπει οι φιάλες με τα πρότυπα αέρια, καθώς και οι ροές τους, να ελέγχονται για την αξιοπιστία τους.

Το Εργαστήριο Διαπίστευσης, το οποίο υπάρχει στο Υπουργείο, πρώην ΥΠΕΚΑ νυν ΥΠΑΠΕΝ, έχει διαπίστευση κατά ISO 17025 για δύο διακριβώσεις, διακρίβωση φιαλών αερίων ρύπων γνωστής συγκέντρωσης, διακρίβωση ροών βαθμονομητών και δύο δοκιμών, ένα για το όζον και ένα για τα σωματίδια PM10. Είναι μοναδικό στην Ελλάδα, με πρότυπη τεχνολογία. Μιλάω για το συγκεκριμένο εργαστήριο.

Οι δυνατότητές του, όμως, δεν σταματούν εδώ. Με τον ίδιο τρόπο θα μπορούσαν να ελεγχθούν φιάλες πρότυπων αερίων και ροών βαθμονομητικών μονάδων σε πολλές βιομηχανίες, όπως για παράδειγμα –και εδώ «δένει»– και η ΔΕΗ αλλά και τα ΕΛΠΕ. Έτσι θα υπάρχει διπλό όφελος: Αφ' ενός οικονομικό όφελος για το δημόσιο και καλύτερος έλεγχος από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Μπορεί δηλαδή μια μεγάλη βιομηχανία –και αναφέρομαι στα ΕΛΠΕ αυτή τη στιγμή– να διατηρεί αρχείο μετρήσεων και αναλυτών. Ο ελεγκτής, όμως, δύσκολα μπορεί να αμφισβητήσει την αξιοπιστία των μετρήσεων. Προοπτική του εργαστηρίου πρέπει να είναι να ελέγχει όχι μόνο τον αναλυτή αερίων αλλά και τις φιάλες πρότυπων αερίων καθώς και τις ροές των βαθμονομητικών μονάδων.

Με βάση αυτά τα παραπάνω το εργαστήριο αυτό θα μπορούσε να εξαγάγει και τεχνολογία στο εξωτερικό και να φέρει και οικονομικά οφέλη στη χώρα μας.

Δεν έχω σκοπό αυτή τη στιγμή να διαφωνήσω με την Κυβέρνηση ή με τον Υπουργό. Το θέμα της ερώτησης είναι να επικαιροποιηθεί, να γίνει γνωστό κατά κάποιο τρόπο πρώτ' απ' όλα ο σοβαρός ρόλος τον οποίο παίζει το συγκεκριμένο εργαστήριο και να γίνουν περαιτέρω προσπάθειες με μικρό οικονομικό κόστος, οι οποίες θα δώσουν ακόμα περισσότερα οφέλη ως προς το δημόσιο.

Και γι' αυτό σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ, εάν σκέφτεστε νομοθετική ρύθμιση σχετικά με την κοστολόγηση και παροχή υπηρεσιών από το εργαστήριο σε τρίτους –οργανισμούς, ΔΕΚΟ, ιδιώτες– ώστε να υπάρξουν οικονομικά οφέλη για το ελληνικό δημόσιο. Και, βέβαια, αντίστοιχα εάν υπάρχει η δυνατότητα να ενισχυθεί το ελλειπές προσωπικό, να μετεκπαιδευτεί διαρκώς, ούτως ώστε να παίζει αυτό τον σημαντικό ρόλο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι γίνεστε γνωστό στο Σώμα ότι

από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Αργυροπούλου Λάρισας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Ιωάννης Τσιρώνης για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Καφαντάρη, νομίζω ότι δεν μπορούσε να είναι πιο επίκαιρη η ερώτηση με αυτό το ατύχημα που έγινε. Πραγματικά η μέτρηση των αερίων ρύπων στην Ελλάδα είναι ακόμα σχεδόν στα σπάργανα. Έχουν γίνει βέβαια πάρα πολύ μεγάλα βήματα.

Και δεν είναι μόνο αυτό που ζούμε κάθε χειμώνα. Είναι οι τουριστικές μας περιοχές όπου από μία εξαιρετικά επωφελή βιομηχανική δραστηριότητα, όπως είναι η επεξεργασία του ελαιολάδου, υπάρχουν παράπονα για οσμές και φυσικά δεν υπάρχουν οι μέθοδοι να μετρήσουμε τι είναι αυτό που μυρίζει, πόσο μυρίζει και πόσες ευθύνες έχουν οι ανάλογοι επαγγελματίες.

Η ερώτηση έχει προφανώς δύο σκέλη, για να απαντήσουμε. Το ένα είναι σε ποια κατάσταση βρίσκεται αυτή τη στιγμή το δίκτυο. Γιατί, όπως είπατε και εσείς, δυστυχώς το δίκτυο είναι σε μια κακή κατάσταση. Ευτυχώς αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα πρόγραμμα 3,6 εκατομμυρίων ευρώ στο ΕΠΠΕΡΑΑ –το οποίο βρίσκεται στο 1/3 της ολοκλήρωσής του– και υπάρχει μια πολύ μεγάλη αναβάθμιση.

Και αυτή τη στιγμή έχουμε φτάσει όχι μονάχα στο να αναβαθμίσουμε το δίκτυο, το οποίο ήταν και παλαιωμένο και είχε και χρονικό περιορισμό στις μετρήσεις, αλλά κυρίως δεν μέτραγε και όλους τους ρύπους, αλλά είμαστε στη φάση επέκτασης του δικτύου και μάλιστα θα πάμε και σε άλλες πόλεις, που δεν αναφέρονται στην ερώτησή σας, όπως είναι η Καβάλα, η Κοζάνη, η Πτολεμαΐδα, η Μυτιλήνη και η Μεγαλόπολη.

Το δεύτερο στοιχείο που είναι σημαντικό –που πάλι έχουμε αυτό το μικρότερο πρόγραμμα των 460.000 ευρώ για την αναβάθμιση του εργαστηρίου– είναι ότι το εργαστήριο λειτουργεί, πιστοποιήθηκε και έχει δώσει ήδη εξήντα επτά πιστοποιητικά. Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής τα πιστοποιητικά και ένα πιο ενημερωτικό σημείωμα.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι ένα πάρα πολύ σύγχρονο εργαστήριο. Είναι πολύ υψηλής τεχνολογίας και το προσωπικό, όπως πολύ ορθά είπατε, είναι πολύ εξειδικευμένο. Δεν είναι δηλαδή κάτι που εύκολα κάποιος το αναλαμβάνει. Για να υπάρχουν όροι συνέχειας όχι μονάχα δεν μπορεί να κινδυνεύσουν οι θέσεις του προσωπικού, αλλά πρέπει και να επεκταθεί και να διδαχτούν και άλλοι.

Το σημαντικότερο σημείο είναι η εξωστρέφεια, που είναι και το αντικείμενο της ερώτησης. Προσωπικά είμαι υπέρμαχος της εξωστρέφειας. Το εργαστήριο αυτό πρέπει να αξιοποιηθεί. Είναι το μοναδικό στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει άλλο εργαστήριο αυτού του επιπέδου, ούτε ιδιωτικό. Και είναι προφανές ότι είναι επ' ωφελεία και της κοινωνίας και των ελληνικών ιδιωτικών εταιρειών. Και δεν είναι μόνο η ΔΕΗ και τα ΕΛΠΕ. Υπάρχουν και πάρα πολλοί ιδιώτες οι οποίοι φέρνουν φιάλες και έχουν ανάγκη από πιστοποίηση.

Ναι, πρέπει αυτό το εργαστήριο να αποκτήσει εξωστρέφεια. Ναι, πρέπει να αποκτήσει περαιτέρω προσωπικό.

Και νομίζω ότι αυτό το προσωπικό όχι μονάχα δεν θα επιβαρύνει τον προϋπολογισμό, αλλά αντίθετα θα είναι ιδιαίτερα προσοδοφόρο, γιατί υπάρχει αυτή η ανάγκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη για τρία λεπτά, παρακαλώ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Υπουργέ, θετικές οι απαντήσεις σας. Πολύ σημαντικό που αναφέρατε την εξωστρέφεια του εργαστηρίου.

Εδώ έρχομαι να πω ότι το εργαστήριο αυτό στήθηκε και με προσωπική δουλειά και προσπάθειες των ήδη εργαζομένων εκεί επιστημόνων. Εδώ αναδεικνύεται, αν θέλετε, και πώς το δημόσιο σήμερα, όπως εμείς ως Κυβέρνηση και εσείς ως μέλος της Κυβέρνησης, θέλετε να λειτουργεί, δηλαδή με όφελος, ανταγωνιστικά, με ποιότητα και με στήριξη του δημοσιούπαλληλικού δυναμικού, το οποίο έχει κατασυκοφαντηθεί, εντούτοις όμως βλέπουμε ότι κάνει συγκεκριμένη σημαντική επιστημονική δουλειά.

Εδώ θα ήθελα μόνο να προσθέσω, κλείνοντας, ότι η διαπίστευση του εργαστηρίου από μόνη της δεν μπορεί να πετύχει την ουσιαστική λειτουργία του. Πρέπει αυτήν τη στιγμή να ενισχυθεί σε προσωπικό, όπως είπα και πριν, να υπάρξει συγκεκριμένη μετεκπαίδευση προσωπικού και το Υπουργείο να το στήσει και οικονομικά.

Δηλαδή, θα αναφερθώ συγκεκριμένα: Να υπάρχει σύστημα ποιότητας στο εργαστήριο που θα διασφαλίζεται μέσα από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης. Έχει υπολογιστεί ότι αυτό μπορεί να γίνεται με ένα μικρό ετήσιο κόστος γύρω στις 3.000 ευρώ. Και, βέβαια, να γίνει ανανέωση του εξοπλισμού θεωρώντας δε σημαντικό το ότι θα επεκταθεί και το δίκτυο, όπως αναφέρατε πριν.

Ευχαριστώ πολύ και ευχαριστώ τον Πρόεδρο για τη ανοχή του στην πρωτολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Θα ήθελα πριν προχωρήσουμε στην ολοκλήρωση να ανακοινώσω προς το Σώμα το εξής:

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών κατέθεσαν στη Βουλή σχέδιο νόμου με τίτλο: «Έκδοση διαταγής πληρωμής για αξιώσεις από διοικητική σύμβαση που έχει συναφθεί στο πλαίσιο εμπορικής συναλλαγής».

Το σχέδιο νόμου παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Επίσης, να πω ότι η έκτη με αριθμό 166/28-4-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Κασιδιάρη προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την εκμετάλλευση του εθνικού μας πλούτου και την ενεργειακή πολιτική, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η πρώτη με αριθμό 1109/24-3-2015 ερώτηση της Βουλευτού Χαλκιδικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Ιγγλέζη προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την

αποκατάσταση των ζημιών στις υποδομές του Δήμου Κασσάνδρας από τις πλημμύρες του τελευταίου δεκαημέρου του μήνα Φεβρουαρίου, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 176/20-2-2015 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την μονάδα βιομάζας στη θέση Κοπανάδες στην Π.Ε. Ηρακλείου, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης η τρίτη με αριθμό 836/16-3-2015 ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Τον λόγο έχει ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το εργαστήριο, κυρία Βουλευτή, έχει ήδη πάρει από 22 Δεκεμβρίου 2014 διαπίστευση από το ΕΣΥΔ. Είναι αυτή που κατέθεσα στα Πρακτικά. Δεν γνωρίζω εάν αυτή η διαπίστευση αφορά όλες τις εργασίες που εσείς αυτήν τη στιγμή αναφέρετε ή μόνο τις συγκεκριμένες που κάνει για λόγους της κοινοτικής νομοθεσίας. Νομίζω ότι είμαστε σε πάρα πολύ καλό δρόμο για να επεκταθούμε σε οποιαδήποτε δραστηριότητα μέτρησης αέριων ρύπων.

Έχετε απόλυτο δίκιο ότι η προσπάθειά του προσωπικού αυτήν τη στιγμή ήταν ηρωική. Πραγματικά τιμούν τους δημόσιους υπαλλήλους τέτοιες πρωτοβουλίες. Κάνουν μια εξαιρετική δουλειά αυτοί οι λίγοι άνθρωποι. Είναι συγκεκριμένα ο τεχνικός υπεύθυνος, ο υπεύθυνος ποιότητας, ένας χειριστής και τρεις χειριστές τεχνικής εκπαίδευσης, δηλαδή τρεις τεχνικοί. Είναι πραγματικά πολύ ολιγομελές για το έργο που παράγουν.

Θα διερευνήσω άμεσα –και δεσμεύομαι γι' αυτό– πώς είναι δυνατό αυτήν τη στιγμή να επεκταθεί αυτή η δραστηριότητα και να αποκτήσει πραγματικά την εξωστρέφεια που όλοι επιθυμούμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαιρών ερωτήσεων και διακόπτουμε για λίγο τη συνεδρίαση για να εισέλθουμε στο νομοθετικό έργο.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση. Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις».

Σας έχει δοθεί το νομοσχέδιο, όπως έχει διαμορφωθεί από τη Βουλή κατά τη συζήτηση στα άρθρα κ.λπ..

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΡ: Όχι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Διοικητικά μέτρα κατά της βίας

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που σχετίζεται με τον αθλητισμό, όπως και κάθε αθλητικός φορέας, οφείλει να προβαίνει σε κάθε δυνατή ενέργεια πρόληψης και αποτροπής φαινομένων βίας στο χώρο του αθλητισμού, εντός ή εκτός των αθλητικών χώρων.

2. Σε σοβαρές περιπτώσεις τέλεσης επεισοδίων, παρότρυνσης σε πρόκληση επεισοδίων, ρατσιστικών συμπεριφορών και εν γένει φαινομένων βίας που σχετίζονται με τον αθλητισμό, εντός ή εκτός αγωνιστικών χώρων, ο αρμόδιος για τον Αθλητισμό Υπουργός, με αιτιολογημένες αποφάσεις του, που λαμβάνονται ύστερα από γνώμη της Διαρκούς Επιτροπής για την Αντιμετώπιση της Βίας (Δ.Ε.Α.Β.), μπορεί να επιβάλει στα οικεία αθλητικά σωματεία, Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών (Τ.Α.Α.) και Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρίες (Α.Α.Ε.), καθώς και στις οικείες αθλητικές ομοσπονδίες ή/και επαγγελματικούς συνδέσμους, αλλά και μεμονωμένα σε φυσικά πρόσωπα, μετά από προηγούμενη κλήση και ακρόασή τους, πρόστιμα ύψους από δέκα χιλιάδες (10.000) έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, σε ιδιαίτερα δε σοβαρές περιπτώσεις μπορεί να προβαίνει και σε ανάκληση της υφιστάμενης ειδικής αθλητικής αναγνώρισης. Η συνεργασία των ανωτέρω νομικών και φυσικών προσώπων με τις Αρχές και η παροχή στοιχείων, όταν έχουν ως αποτέλεσμα τον εντοπισμό και τη σύλληψη των δραστών, αποτελούν ελαφρυντικές περιστάσεις που λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου.

3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2, ο αρμόδιος για τον Αθλητισμό Υπουργός μπορεί επίσης, για προληπτικούς λόγους, προκειμένου να αποτραπεί η επανάληψη τέτοιων γεγονότων και συμπεριφορών, να απαγορεύει προσωρινά, για μία ή περισσότερες αγωνιστικές, τη διεξαγωγή συγκεκριμένων αγώνων ή να διακόπτει οριστικά πρωταθλήματα ή άλλες διοργανώσεις, με αιτιολογημένη απόφαση που λαμβάνεται έπειτα από γνώμη της Διαρκούς Επιτροπής για την Αντιμετώπιση της Βίας, καθώς και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Μπορεί, εξάλλου, να απαγορεύει τη με οποιονδήποτε τρόπο διάθεση εισιτηρίων και την εν γένει χρήση συγκεκριμένων ζωνών ή τμημάτων των κερκίδων αθλητικών εγκαταστάσεων.

Σε περίπτωση παράβασης των παραπάνω απαγορεύσεων, πέραν των τυχόν άλλων συνεπειών και κυρώσεων, ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός μπορεί να επιβάλει στα νομικά ή φυσικά πρόσωπα της παραγράφου 1, με αιτιολογημένη από-

φασή του και μετά από προηγούμενη κλήση και ακρόαση, πρόστιμα ύψους από είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000,00) έως πέντε εκατομμύρια (5.000.000,00) ευρώ, ανάλογα, και για καθεμία από τις ανωτέρω περιπτώσεις, με τη βαρύτητα της παράβασης, την τυχόν υποτροπή, το βαθμό και το εύρος των συνεπειών που επήλθαν ή απειλήθηκαν ή και το όφελος που τυχόν αποκτήθηκε ή επιδιώχθηκε.

4. Σε περιπτώσεις ρητής άρνησης ή παράλειψης απάντησης, μέσα σε ταχθείσα προς τούτο προθεσμία άλλως μέσα σε εύλογο χρόνο, σε υποβληθέντα ερωτήματα, καθώς και σε περίπτωση μη παροχής αιτηθέντων στοιχείων, πληροφοριών ή διευκρινίσεων σε θεσμοθετημένους φορείς ή εν γένει όργανα της Πολιτείας που ενεργούν στο πλαίσιο διερεύνησης περιστατικών βίας ή άλλων παράνομων συμπεριφορών ή με σκοπό την αποτροπή τους, ο αρμόδιος για τον Αθλητισμό Υπουργός μπορεί να επιβάλει στα αθλητικά σωματεία, Τμήματα Αμειβομένων Αθλητών (Τ.Α.Α.), Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρίες (Α.Α.Ε.), αθλητικές ομοσπονδίες ή επαγγελματικούς συνδέσμους που κατά τα ανωτέρω δεν ανταποκρίνονται, μετά από προηγούμενη κλήση και ακρόασή τους, πρόστιμα ύψους από πέντε χιλιάδες (5.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ.

5. Σε περιπτώσεις παρότρυνσης, υποκίνησης, ενθάρρυνσης ή επιδοκιμασίας των αναφερομένων στην παράγραφο 2 επεισοδίων, ρατσιστικών συμπεριφορών και εν γένει φαινομένων βίας, από τον έντυπο ή ηλεκτρονικό τύπο και από το διαδικτυο, πέραν των άλλων τυχόν ποινικών και λοιπών συνεπειών, με απόφαση του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού, που λαμβάνεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου για τα ΜΜΕ Υπουργού Επικρατείας και μετά από γνώμη της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ), της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ένωσης Συντακτών (ΠΟΕΣΥ) και του Πανελληνίου Συνδέσμου Αθλητικού Τύπου (ΠΣΑΤ), οι οποίες διατυπώνονται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την παραλαβή της σχετικής πρόσκλησης του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού, μπορεί να επιβάλλονται στους υπεύθυνους ιδιοκτήτες ή εκδότες ή διαχειριστές των υπαίτιων μέσων, μετά από προηγούμενη κλήση και ακρόασή τους, πρόστιμα ύψους από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

Σε περιπτώσεις στις οποίες οι παραπάνω πράξεις ή ενέργειες λαμβάνουν χώρα μέσω τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών σταθμών, ο αρμόδιος για τον Αθλητισμό Υπουργός ενημερώνει το αρμόδιο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, ώστε αυτό, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του και πέραν των λοιπών προβλεπόμενων κυρώσεων, να επιβάλει τα ανωτέρω πρόστιμα.

6. Τα ποσά από την είσπραξη των ανωτέρω προστίμων επιβάλλονται και εισπράττονται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ) υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, εγγράφονται στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού σε ειδικό ΚΑ Εσόδου και στη συνέχεια διατίθενται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. γ' του άρθρου 74 του ν. 4270/2014, για την προώθηση του ερασιτεχνικού αθλητισμού και της αθλητικής παιδείας. Κάθε αναγκαία σχετική λεπτομέρεια καθορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού. Ειδικώς, όταν πρόκειται για πρόστιμα εις βάρος Α.Α.Ε., για την είσπραξή τους είναι δυνατή και η κατάπτωση της προβλεπόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, εγγυητικής επιστολής με απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, μετά από σχετικό αίτημα του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού.

7. Κατά των παραπάνω αποφάσεων επιβολής προστίμου είναι δυνατή η άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου σύμφωνα με το νόμο δικαστηρίου. Αν ασκηθεί εμπρόθεσμη προσφυγή βεβαιώνεται αμέσως από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών (ΓΔΟΥ) του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων το πενήντα τοις εκατό (50%) του προστίμου, το οποίο εν συνεχεία βεβαιώνεται και ταμειακά και καταβάλλεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., άλλως, σε περίπτωση δηλαδή μη άσκησης εμπρόθεσμης προσφυγής, ολόκληρο το ποσό. Σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατά πρωτόδικης απόφασης που απορρίπτει εν όλω ή εν μέρει προσφυγή ή ανακοπή, ο εκκαλών οφείλει να καταβάλει κατά την κατάθεση της έφεσης,

με ποινή απαραδέκτου αυτής, ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) του οφειλομένου, σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση ποσού. Για τον υπολογισμό και την καταβολή του ως άνω ποσού, συντάσσεται ατελώς ειδικό σημείωμα από την αρμόδια Δ.Ο.Υ..

Άρθρο 2

Ηλεκτρονική εποπτεία αθλητικών εγκαταστάσεων Ηλεκτρονικό ονομαστικό εισιτήριο

1. Από την αγωνιστική περίοδο 2015-2016 απαγορεύεται η συμμετοχή οποιασδήποτε ομάδας Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. σε εθνικό πρωτάθλημα ή Κύπελλο Ελλάδος των αθλημάτων ποδοσφαίρου και καλαθοσφαίρισης, εφόσον δεν έχει βεβαιωθεί από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού η καλή λειτουργία στην αθλητική εγκατάσταση στην οποία θα διενεργούνται οι αγώνες της ομάδας των προβλεπόμενων στα άρθρα 41Ε και 41Γ του ν. 2725/1999 συστημάτων ηλεκτρονικής εποπτείας και ηλεκτρονικού ονομαστικού εισιτηρίου, σύμφωνα με τις προδιαγραφές και λοιπά στοιχεία που ορίζονται στις αποφάσεις 62038/30.12.2005 (Β' 1983) του Υφυπουργού Πολιτισμού και 1073215/353/ 0015 (Β' 1610) των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού. Με απόφαση του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού είναι δυνατόν η παραπάνω απαγόρευση να αφορά μόνον σε ορισμένες κατηγορίες πρωταθλημάτων, καθώς και να επεκταθεί σε άλλα αθλήματα.

2. Τα ως άνω συστήματα που υπάρχουν σήμερα σε αθλητικές εγκαταστάσεις, δυνάμει σχετικής σύμβασης που είχε συνάψει η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, παραχωρούνται κατά χρήση στην κατάσταση στην οποία βρίσκονται στους χρήστες των εγκαταστάσεων αυτών, Τ.Α.Α. και Α.Α.Ε., οι οποίοι οφείλουν αφενός να φροντίσουν άμεσα για την έγκαιρη διασφάλιση της κατά τα ανωτέρω καλής λειτουργίας τους αφετέρου για την εφεξής συντήρησή τους, βαρυνόμενοι οι ίδιοι με κάθε σχετική δαπάνη.

3. Σε αθλητικές εγκαταστάσεις που κατά τη δημοσίευσή του παρόντος έχουν εγκατασταθεί, με πρωτοβουλία των χρηστών τους, αντίστοιχα ηλεκτρονικά συστήματα, δικής τους επιλογής, οι χρήστες αυτοί, Τ.Α.Α. και Α.Α.Ε., υποχρεούνται, με δική τους φροντίδα, ευθύνη και δαπάνες, να διασφαλίσουν, πέραν της καλής λειτουργίας τους, τη συμβατότητα αυτών των συστημάτων και τη σύνδεσή τους με τα κεντρικά συστήματα που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 41Ε και 41Γ του ν. 2725/ 1999 και των προαναφερόμενων υπουργικών αποφάσεων, έως την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου 2015-2016 και βαρύνονται στη συνέχεια με τη συντήρησή τους. Η εκπλήρωση των προαναφερομένων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

4. Οι κατά περίπτωση αρμόδιες διοργανώτριες αρχές και επαγγελματικοί σύνδεσμοι οφείλουν να επιβλέπουν την τήρηση και εφαρμογή των οριζόμενων στις προηγούμενες παραγράφους.

5. Χωρίς τη βεβαίωση των παραγράφων 1 και 3 του παρόντος άρθρου δεν είναι δυνατή η χορήγηση του πιστοποιητικού που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999, όπως ισχύει. Αν πριν από ή κατά τη διεξαγωγή αθλητικής συνάντησης διαπιστωθεί η μη καλή λειτουργία ή η διακοπή λειτουργίας των ως άνω συστημάτων κατά τη διάρκεια του πρωταθλήματος, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού ανακαλεί το ανωτέρω πιστοποιητικό.

6. Η ύπαρξη και καλή λειτουργία των ως άνω συστημάτων σε αθλητική εγκατάσταση στην οποία πρόκειται να διεξαχθεί αγώνας που εμπίπτει στην απαγόρευση της παραγράφου 1 του παρόντος, αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση της προβλεπόμενης στην παρ. 9 του άρθρου 56Α του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, άδειας τελέσεως αγώνα.

7. Η παρ. 6 του άρθρου 41Γ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Για την έκδοση, διάθεση και γενικά για τον έλεγχο της διακίνησης των εισιτηρίων της παραγράφου 1, εφαρμόζεται από τις οικείες διοργανώτριες των αγώνων αρχές σύστημα ηλεκτρονικού εισιτηρίου, το οποίο αποτελείται από το σύστημα ηλεκτρονικού ονομαστικού εισιτηρίου και το ηλεκτρονικό σύστημα εποπτείας.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη και του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού και με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2472/1997, όπως αυτός ισχύει, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλο συναφές με την εισαγωγή, λειτουργία, δαπάνη εγκατάστασης και συντήρησης του συστήματος ηλεκτρονικού εισιτηρίου, καθώς και οι διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα σε περίπτωση αθέτησης λειτουργίας του παραπάνω συστήματος. Στις ρυθμίσεις αυτές περιλαμβάνονται ιδίως η έκδοση κάρτας φιλάθλου, η δημιουργία κεντρικής βάσης δεδομένων φιλάθλων, καθώς και συστήματος κεντρικής διαχείρισης εισιτηρίων θεάματος, που να συνεργάζεται, μέσω της κάρτας φιλάθλου, με την κεντρική βάση δεδομένων, ο καθορισμός των τεχνικών και κατασκευαστικών προδιαγραφών για την εγκατάσταση και λειτουργία του συστήματος ηλεκτρονικού εισιτηρίου, ο καθορισμός των υπευθύνων για τη χρήση και λειτουργία των ηλεκτρονικών συστημάτων, καθώς και για την επεξεργασία και φύλαξη των δεδομένων που αυτά παράγουν, ο καθορισμός των φορέων και των προσώπων που έχουν πρόσβαση στα δεδομένα, ο χρόνος τήρησης των δεδομένων αυτών και ο τρόπος καταστροφής τους.»

8. Η παρ. 6 του άρθρου 41Ε του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. α) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη και του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες και ιδίως τα σχετικά με την κατά προορισμό λειτουργία των ηλεκτρονικών συστημάτων εποπτείας, τα σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές τους, τον τρόπο χρήσης τους, το χρόνο και τον τρόπο καταστροφής των δεδομένων που αυτά παράγουν, καθώς και τα πρόσωπα και τους φορείς που έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα.

β) Με όμοια απόφαση καθορίζεται η ημερομηνία μετά την πάροδο της οποίας απαγορεύεται, στο πλαίσιο των αντίστοιχων κατηγοριών ή διοργανώσεων πρωταθλήματος, η διεξαγωγή αθλητικής συνάντησης σε αθλητική εγκατάσταση που δεν διαθέτει τα προβλεπόμενα στο παρόν άρθρο χρονικά συστήματα.

γ) Με όμοια απόφαση, η υποχρέωση διεξαγωγής αγώνων σε αθλητικές εγκαταστάσεις που διαθέτουν ηλεκτρονικά συστήματα εποπτείας μπορεί να επεκταθεί και σε άλλες κατηγορίες πρωταθλημάτων ή άλλων διοργανώσεων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης ή πετοσφαίρισης ή σε πρωταθλήματα ή άλλες διοργανώσεις άλλων ομαδικών αθλημάτων.»

9. Τα δεδομένα που προκύπτουν από τη λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων και, ιδίως, το υλικό των βιντεοσκοπήσεων και των εν γένει καταγραφών με τα ηλεκτρονικά μέσα των άρθρων 41Γ και 41Ε του ν. 2725/ 1999, αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη στο πλαίσιο της ποινικής και της διοικητικής διαδικασίας που διενεργούνται σχετικά με πράξεις βίας και άλλες αξιόποινες πράξεις που διαπράττονται εντός και εκτός των αθλητικών εγκαταστάσεων πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη αθλητικών εκδηλώσεων. Η παρ. 14 του άρθρου 41Δ του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, καταργείται.

10. Η παρ. 5 του άρθρου 41Ε του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, καταργείται. Οι δαπάνες στις οποίες έχει υποβληθεί η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, έως τη δημοσίευσή του παρόντος, για την προμήθεια, εγκατάσταση και συντήρηση των προαναφερόμενων συστημάτων, βαρύνουν τις οικείες διοργανώτριες Αρχές. Οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος και τα σχετικά με την αναζήτηση των σχετικών ποσών καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού.

11. Ειδικότερα για την αγωνιστική περίοδο 2015-2016, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε., που αγωνίζεται σε εθνικό πρωτάθλημα ή κύπελλο Ελλάδος των αθλημάτων ποδοσφαίρου και καλαθοσφαίρισης, μπορεί να αγωνίζεται σε αθλητική εγκατάσταση που δεν διαθέτει σύστημα ηλεκτρονικού ονομαστικού εισιτηρίου και σύστημα ηλεκτρονικής εποπτείας αθλητικών εγκαταστάσεων, χωρίς την παρουσία θεατών.

Σε περίπτωση παράβασης της διάταξης αυτής, ήτοι, σε περίπτωση παρουσίας θεατών σε αγώνες, ανακαλείται άμεσα από την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού το πιστοποιητικό που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999,

όπως ισχύει.

Άρθρο 3
Λέσχες φιλάθλων
Διάθεση εισιτηρίων - Λειτουργία - Στέγαση

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος, απαγορεύεται η με οποιονδήποτε τρόπο διάθεση εισιτηρίων στις λέσχες του άρθρου 41B του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, οι οποίες δεν λειτουργούν νομίμως, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις της παραπάνω διατάξεως, καθώς και σε οποιαδήποτε άλλη αντίστοιχη ομάδα προσώπων ή σύνδεσμο φιλάθλων ή σωματείο ή άλλη συλλογικότητα, οποιασδήποτε νομικής ή μη μορφής της.

2. Σε περίπτωση παράβασης της ανωτέρω απαγόρευσης από Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε., πέραν των άλλων συνεπειών, ποινών και κυρώσεων που ορίζονται στο νόμο, κάθε μέλος της διοίκησης του κατά περίπτωση υπαίτιου Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. τιμωρείται, ακόμη και αν το αδίκημα τελείται από αμέλεια, με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ. Για τον καθορισμό του ύψους των ανωτέρω ποινών τόσο της φυλάκισης όσο και της χρηματικής, λαμβάνεται υπόψη η ένταση του δόλου ή ο βαθμός αμέλειας του υπαίτιου.

3. Το αδίκημα του παρόντος άρθρου δίδεται αυτεπαγγέλτως και οι επιβαλλόμενες για την τέλεσή του ποινές δεν αναστέλλονται ούτε μετατρέπονται. Η προθεσμία για την άσκηση κατά της καταδικαστικής απόφασης και η άσκηση έφεσης δεν αναστέλλουν την εκτέλεσή της. Σε εξαιρετικές όμως περιπτώσεις, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να διατάξει, σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, την αναστολή εκτέλεσης. Δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση η χορήγηση προθεσμίας για την καταβολή της χρηματικής ποινής σε δόσεις ή η έκτισή της με παροχή κοινωφελούς εργασίας, μη εφαρμοζομένων των παραγράφων 4 έως και 8 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα.

4. Απαγορεύεται εφεξής η εκμίσθωση ακινήτου σε λέσχη του άρθρου 41B του ν. 2725/1999, όπως ισχύει είτε σε οποιαδήποτε άλλη αντίστοιχη ομάδα προσώπων ή σύνδεσμο φιλάθλων ή σωματείο ή άλλη συλλογικότητα οποιασδήποτε νομικής ή μη μορφής, όταν αυτή δεν λειτουργεί νομίμως, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις της ανωτέρω διατάξεως.

Μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ο μισθωτής ακινήτου είτε είναι λέσχη του άρθρου 41B του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, είτε οποιαδήποτε άλλη αντίστοιχη ομάδα προσώπων ή σύνδεσμος φιλάθλων ή σωματείο ή άλλη συλλογικότητα οποιασδήποτε νομικής ή μη μορφής, οφείλει να προσκομίσει στον εκμισθωτή βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού ότι βρίσκεται σε νόμιμη λειτουργία. Η μη προσκόμιση της ανωτέρω βεβαίωσης συνεπάγεται ακυρότητα και λύση της μίσθωσης.

Σε βάρος όποιου προβαίνει στην εκμίσθωση οποιουδήποτε χώρου ή ανέχεται τη διατήρησή της κατά παράβαση της παρούσας απαγόρευσης, ο αρμόδιος για τον Αθλητισμό Υπουργός, μετά από προηγούμενη κλήση και ακρόαση του εκμισθωτή, δύνανται να επιβάλει σε αυτόν πρόστιμο ύψους από χίλια (1.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, το οποίο αφορά πάντοτε στο μέχρι το χρόνο της επιβολής του χρονικό διάστημα και επιβάλλεται ανάλογα με το εάν και κατά πόσο ο χώρος συνδέεται με φαινόμενα βίας ή άλλες παράνομες πράξεις, με το όφελος που αποκτήθηκε ή επιδιώχθηκε από τον εκμισθωτή και με την τυχόν υποτροπή. Δεν αποκλείεται η επιβολή νέου προστίμου σε περίπτωση μη συμμόρφωσης. Κατά τα λοιπά, για το πρόστιμο αυτό εφαρμόζονται τα οριζόμενα στις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 1.

Άρθρο 4
Τροποποίηση του άρθρου 41ΣΤ του ν. 2725/1999

1. Στο άρθρο 41ΣΤ του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, προστίθεται νέα παράγραφος 4Α, ως ακολούθως:

«4Α. Συνιστούν επιβαρυντικές περιπτώσεις και η επιβαλλόμενη

ποινή μπορεί να ξεπεράσει το ανώτατο όριο που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου ή στον Ποινικό Κώδικα και να φθάσει έως το ανώτατο όριο του είδους της ποινής:

α) το ότι ο δράστης κατά την τέλεση των πιο πάνω πράξεων χρησιμοποίησε όπλο ή κάθε άλλο είδους μέσο, ικανό και πρόσφορο να προκαλέσει κίνδυνο για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα τρίτων,

β) το ότι από τη βαρύτητα της πράξης, τη βιαιότητα κατά την τέλεσή της, τις περιστάσεις αυξημένης επικινδυνότητας για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα προσώπων, τα αίτια που ώθησαν τον δράστη σε αυτήν και τη σοβαρή διασάλευση της δημόσιας τάξης, προκύπτει αντικοινωνικότητα αυτού και σταθερή ροπή του σε διάπραξη νέων εγκλημάτων στο μέλλον,

γ) το ότι ο δράστης εκδήλωσε ρατσιστική συμπεριφορά, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 81 Α του ΠΚ.»

2. Το εδάφιο β' της παρ. 6 του άρθρου 41ΣΤ του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Η ποινή για τις πράξεις του παρόντος άρθρου δεν μετατρέπεται σε καμία περίπτωση.

Το Δικαστήριο, εφόσον αναστείλει την εκτέλεση της ποινής, ανεξαρτήτως του ύψους αυτής, διατάσσει την υποχρέωση του καταδικασθέντος να διαμένει στην κατοικία του κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου, για χρονικό διάστημα ίσο με την ανασταλείσα ποινή.

Η παραβίαση του συγκεκριμένου όρου συνεπάγεται την άρση της αναστολής. Σε περίπτωση δεύτερης καταδίκης για αδίκημα του παρόντος νόμου, ανεξαρτήτως του ύψους των αθροισμένων ποινών, δεν χορηγείται αναστολή εκτέλεσης της ποινής.»

Άρθρο 5
Πειθαρχικά και δικαιοδοτικά όργανα
Τροποποίηση των άρθρων 119 και 127B
του ν. 2725/1999

1. Μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος και κατόπιν απόφασης του αρμοδίου οργάνου της ΕΠΟ, η οποία πρέπει να ληφθεί εντός της ίδιας προθεσμίας, ανασυγκροτούνται τα πειθαρχικά και δικαιοδοτικά όργανα του ποδοσφαίρου, αποτελούμενα εφεξής από τακτικούς δικαστές με βαθμό Πρωτόδικη στα πρωτοβάθμια όργανα και Προέδρου Πρωτοδικών στα δευτεροβάθμια όργανα, με τριετή θητεία η οποία δεν ανανεώνεται. Αμφότεροι επιλέγονται και ορίζονται από την ΕΠΟ από κατάλογο που συγκροτεί και αποστέλλει σε αυτήν ο Προϊστάμενος του Πρωτοδικείου Αθηνών ή άλλο αρμόδιο δικαστικό όργανο.

2. Μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος και κατόπιν απόφασης του αρμοδίου οργάνου της ΕΠΟ, η οποία πρέπει να ληφθεί εντός της ίδιας προθεσμίας, υπεύθυνος άσκησης δίωξης πειθαρχικών ποδοσφαιρικών αδικημάτων αναλαμβάνει εν ενεργεία εισαγγελικός λειτουργός με βαθμό εισαγγελέα πρωτοδικών, ο οποίος αναπληρώνεται από εν ενεργεία εισαγγελικό λειτουργό με βαθμό αντιεισαγγελέα πρωτοδικών, με τριετή θητεία, η οποία δεν ανανεώνεται. Αμφότεροι επιλέγονται και ορίζονται από την ΕΠΟ, από κατάλογο που συγκροτεί και αποστέλλει σε αυτήν ο Προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών ή άλλο αρμόδιο δικαστικό όργανο.

3. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 119 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, η φράση «εκτός του ποδοσφαίρου» διαγράφεται.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 127B του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, καταργείται.

Άρθρο 6
Δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης διαιτητών,
βοηθών διαιτητών και παρατηρητών διαιτησίας

Ο αρμόδιος για τον Αθλητισμό Υπουργός ή ειδικώς εξουσιοδοτημένα από αυτόν πρόσωπα, μπορεί, ύστερα από προηγούμενη ενημέρωση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων

Προσωπικού Χαρακτήρα σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6 του ν. 2472/1997, όπως ισχύει, να λαμβάνει γνώση των υποβαλλόμενων στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού από διαιτητές, βοηθούς διαιτητές και παρατηρητές διαιτησίας επαγγελματικών πρωταθλημάτων δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης του ν. 3213/2003, όπως κάθε φορά ισχύει, για τη διεξαγωγή σχετικών ελέγχων.

Άρθρο 7

Αντιμετώπιση ύποπτων χειραγώγησης αγώνων Στοιχηματισμός

1. Η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία υποχρεούται να διαβιβάζει αμελλητί στον αρμόδιο για τον Αθλητισμό Υπουργό, στον Πρόεδρο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων και στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, τις εκθέσεις που λαμβάνει από την Ευρωπαϊκή ή την Παγκόσμια Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία ή τις συνεργαζόμενες με αυτές εταιρίες ή άλλους φορείς, σχετικά με ύποπτους χειραγώγησης αγώνες. Αντιστοίχως, ο αρμόδιος για τον Αθλητισμό Υπουργός και η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού διαβιβάζει στην Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία εκθέσεις που λαμβάνει ή πληροφορίες που συγκεντρώνει αναφορικά με ύποπτους χειραγώγησης αγώνες.

2. Η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή της, η οποία λαμβάνει υπόψη μεταξύ άλλων και τις παραπάνω εκθέσεις, μπορεί να αφαιρεί ομάδες, μετά από προηγούμενη κλήση και ακρόασή τους, από τον πίνακα των ομάδων που μπορούν να συμπεριληφθούν στα έντυπα «Παιχνιδιών Στοιχημάτων Προκαθορισμένης Απόδοσης» της ΟΠΑΠ Α.Ε. και όλων των άλλων εταιριών που τυχόν δραστηριοποιούνται νόμιμα στην Ελλάδα με αντικείμενο το στοιχηματισμό.

3. Σε περίπτωση που περιέλθουν σε γνώση του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργό τέτοιες εκθέσεις πριν από τη διεξαγωγή του αγώνα, μπορεί με απόφασή του να μεταθέσει την ώρα έναρξης του αγώνα ή να αναβάλει τη διεξαγωγή του, σε ημέρα και ώρα που προσδιορίζεται κατόπιν συνεννόησης με την αντίστοιχη διοργανώτρια αρχή και τις διαγωνιζόμενες ομάδες.

Άρθρο 8

Τροποποίηση του άρθρου 41Α του ν. 2725/1999

1. Η παρ. 2 του άρθρου 41Α του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με αποφάσεις του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, θεσπίζεται Κανονισμός Λειτουργίας της Δ.Ε.Α.Β., συνιστάται και συγκροτείται Ειδικό Σώμα Παρατηρητών της Δ.Ε.Α.Β., αποτελούμενο από πρόσωπα με εμπειρία στον αθλητισμό, τουλάχιστον αποφοίτους λυκείου, στο πρόσωπο των οποίων δεν συντρέχουν τα κωλύματα του άρθρου 3 του ν. 2725/1999, με διετή θητεία, η οποία μπορεί να ανανεώνεται. Στον πρόεδρο, στον αναπληρωτή του, στον γραμματέα και στα μέλη της Δ.Ε.Α.Β. καταβάλλεται μηνιαία αποζημίωση, που ορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού. Με όμοια απόφαση ορίζονται οι αποζημιώσεις, τα έξοδα και οι δαπάνες λειτουργίας του Ειδικού Σώματος Παρατηρητών της Δ.Ε.Α.Β.. Οι αποζημιώσεις στους Παρατηρητές καταβάλλονται μετά από βεβαίωση του Προέδρου της Δ.Ε.Α.Β. ή εξουσιοδοτημένου από αυτόν προσώπου, για την εκτέλεση του έργου τους.»

2. Στην περίπτωση β' της παρ. 7 του άρθρου 41Α του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, διαγράφεται η φράση «πλην του χώρου των αποδυτηρίων των διαγωνιζόμενων ομάδων και των διαιτητών».

Άρθρο 9

Τροποποίηση διατάξεων του π.δ. 104/2014

1. Στο τέλος της υποπαραγράφου β' της παρ. 3 του άρθρου 49 του π.δ. 104/2014 προστίθεται νέο εδάφιο ιστιστ', ως εξής:

«(ιστιστ) Την τήρηση προσωπικού υπηρεσιακού φακέλου για κάθε υπάλληλο της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και του οι-

κείου Τμήματος.»

2. Στο τέλος του άρθρου 55 του π.δ. 104/2014 προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Στη Γενική Διεύθυνση Υποστήριξης Αθλητισμού μεταφέρονται και συστήνονται ως αυτοτελή τμήματα οι κάτωθι οργανικές μονάδες, με τις αρμοδιότητες και το προσωπικό αυτών:

Α. Τμήμα Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού Τομέα Αθλητισμού
Β. Τμήμα Πληροφορικής Τομέα Αθλητισμού.»

3. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 57 του π.δ. 104/2014 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όλες οι αρμοδιότητες και οι στόχοι της Διεύθυνσης Επαγγελματικού Αθλητισμού και Επαγγελματιών Αθλητισμού ασκούνται μόνον κατά το μέρος και στο βαθμό που δεν υπερκαλύπτουν και δεν συμπίπτουν με τις αρμοδιότητες της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, οι οποίες σε κάθε περίπτωση υπερισχύουν και ασκούνται από αυτήν και μόνον.»

4. Η υποπαραγράφος α' της παρ. 3 του άρθρου 57 του π.δ. 104/2014 αντικαθίσταται ως εξής:

«3.α) Το τμήμα Επαγγελματικών Κλάδων Άθλησης και Εποπτείας Αθλητικών Σωματείων είναι αρμόδιο για:

αα) Την παροχή διευκολύνσεων συμμετοχής σε προπονήσεις και σε αγώνες μαθητών, σπουδαστών, φοιτητών, στρατευμένων ή εργαζομένων αθλητών αμειβομένων και επαγγελματιών προπονητών και διαιτητών που μετέχουν στα αντίστοιχα πρωταθλήματα.

ββ) Το χειρισμό θεμάτων που αφορούν τις αθλητικές αποστολές των ομάδων με αμειβόμενους ή επαγγελματίες αθλητές.

γγ) Τον καταλογισμό σε βάρος υπαίτιων ομάδων και διοργανώτριας αρχής Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α. Εθνικών κατηγοριών για υλικές ζημιές που προκαλούνται στις αθλητικές εγκαταστάσεις κατά τη διάρκεια αγώνων που διεξάγονται μεταξύ επαγγελματιών - αμειβομένων αθλητών με βάση τις εκθέσεις - πορίσματα των αρμοδίων φορέων, καθώς και για τη λήψη θεσμικών ή άλλων μέτρων κατά της βίας στα γήπεδα.

δδ) Την υποβολή του έργου της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού για τη διαδικασία συγχώνευσης Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α..

εε) Την εξομίωση αλλοδαπών αθλητών με ημεδαπούς.

στστ) Την εισήγηση για την έγκριση των ετήσιων προγραμμάτων των αντίστοιχων επαγγελματικών ενώσεων.

ζζ) Το χειρισμό θεμάτων που αφορούν την ηλεκτρονική αναμετάδοση και διανομή των αγώνων.

ηη) Τη σύσταση επαγγελματικών ενώσεων ως Ν.Π.Ι.Δ..

θθ) Την τροποποίηση του είδους των αγώνων και των κατηγοριών πρωταθλημάτων (πλην ποδοσφαίρου), την προετοιμασία, την προώθηση και τη διαδικασία λήψης διοικητικών μέτρων κατά της βίας στα γήπεδα, τη διαδικασία παροχής των ηθικών ή υλικών επιβραβεύσεων σε διοργανώτριες αρχές πρωταθλημάτων ομαδικών αθλημάτων Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. ή αθλητικά σωματεία ή αθλητές για πρότυπη αθλητική συμπεριφορά, το χειρισμό θεμάτων που αφορούν στη λειτουργία των Λεσχών Φίλων Αθλητικών Σωματείων και διενέργειας οργανωμένων μετακινήσεων, τη διαδικασία χορήγησης ειδικής αθλητικής αναγνώρισης σε συνδέσμους διαιτητών ή προπονητών, τη ρύθμιση κάθε λεπτομέρειας παρουσίας, εμφάνισης και δραστηριότητας του προσωπικού ασφαλείας που προσλαμβάνουν οι Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α..»

5. Η υποπαραγράφος β' της παρ. 3 του άρθρου 57 του π.δ. 104/2014 καταργείται και αντικαθίσταται ως εξής:

«3.β) Το Τμήμα Συλλογικών Οργάνων και Έλεγχου Κανονισμών είναι αρμόδιο για:

αα) Τη διαδικασία συγκρότησης συλλογικών οργάνων και έκδοσης κανονισμών οργάνωσης και λειτουργίας αυτών.

ββ) Τη διαδικασία συγκρότησης Πρωτοβάθμιων και Δευτεροβάθμιων οργάνων επίλυσης αθλητικών διαφορών, της έκδοσης κανονισμών οργάνωσης και λειτουργίας αυτών και της κωδικοποίησης των αποφάσεων αυτών.

γγ) Τον έλεγχο κανονισμών προπονητών, επαγγελματικών συνδέσμων, ομοσπονδιών, ενώσεων, διαιτητών, κριτών με αμειβόμενους ή επαγγελματίες αθλητές.»

Άρθρο 10

Τροποποίηση του άρθρου 87 παρ. 1 του ν. 2725/1999

Η περίπτωση δ' της παρ. 1 του άρθρου 87 του ν. 2725/ 1999, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) οι υποχρεώσεις των αθλητών προς τα αθλητικά σωματεία ή τις Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. και αντιστρόφως, καθώς και οι κυρώσεις σε περίπτωση παράβασής τους».

Άρθρο 11

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 2725/1999

1. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 77Α του ν. 2725/ 1999, όπως ισχύει, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Από την αγωνιστική περίοδο 2015-2016, για τη χορήγηση του πιστοποιητικού συμμετοχής σε Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, απαιτείται η προσκόμιση βεβαίωσης εξόφλησης ή διακανονισμού οφειλών των Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. προς: α) τους ιδιοκτήτες των αθλητικών εγκαταστάσεων που εποπτεύονται από τη Γ.Γ.Α. ή Ο.Τ.Α., τις οποίες χρησιμοποίησαν ως έδρα στο παρελθόν και όταν αυτές ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 όπως ισχύει (Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., ιδρύματα, κληροδοτήματα), β) το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν.) και γ) το εργαστήριο ντόπινγκ του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.). Τις ως άνω βεβαιώσεις εκδίδει ο αντίστοιχος φορέας και υποχρεούται το Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. να προσκομίσει εμπρόθεσμα και νομότυπα ενώπιον της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού το Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε.. Αν δεν τηρηθούν οι όροι του διακανονισμού εκπίπτει ανάλογα η εγγυητική επιστολή που προβλέπεται στο άρθρο 78 του ν. 2725/ 1999. Σε περίπτωση μη ύπαρξης οφειλής από τους ανωτέρω φορείς, προσκομίζεται στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού υπεύθυνη δήλωση του νομίμου εκπροσώπου του Τ.Α.Α. ή της Α.Α.Ε. περί μη οφειλής, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής.

2. Στην παρ. 4 του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, προστίθεται περίπτωση η', ως ακολούθως:

«η. Η σύμβαση μίσθωσης ή η παραχώρηση χρήσης ως έδρας της Α.Α.Ε., όταν δεν χρησιμοποιείται ιδιόκτητη αθλητική εγκατάσταση ως έδρα.»

3. Η παρ. 23 του άρθρου 34 του ν. 2725/1999 συμπληρώνεται και τροποποιείται ως ακολούθως:

«23. Στους εν ενεργεία αθλητές και αθλήτριες, μέλη των εθνικών ομάδων ή προεθνικών ομάδων των αναγνωρισμένων κατά τον παρόντα νόμο αθλητικών ομοσπονδιών που καλλιεργούν άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που περιλαμβάνεται στο εκάστοτε ισχύον πρόγραμμα Ολυμπιακών Αγώνων, στους προπονητές ή προπονήτριές τους, στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αθλητικών ομοσπονδιών που συμμετέχουν στην Οργανωτική Επιτροπή των αγώνων, καθώς και στους διεθνείς Έλληνες διαιτητές και κριτές που λαμβάνουν μέρος σε διεθνείς αγώνες, όπως είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες και τα Παγκόσμια ή Πανευρωπαϊκά πρωταθλήματα ή σε αγώνες Champions League, όταν πρόκειται για αγώνες ποδοσφαίρου Κωφών αναγνωρισμένους από την UEFA και οι οποίοι εργάζονται είτε στο Δημόσιο είτε σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Ν.Π.Ι.Δ. του στενού ή ευρύτερου δημόσιου τομέα, είτε στους Ο.Τ.Α. όλων των βαθμίδων μπορεί να χορηγηθεί άδεια με αποδοχές, κατά τα κατωτέρω οριζόμενα, προκειμένου να συμμετέχουν στους αγώνες αυτούς. Ίδια άδεια μπορεί να χορηγηθεί και σε εν ενεργεία αθλητές ή αθλήτριες μέλη των εθνικών ομάδων, των αναγνωρισμένων κατά τον παρόντα νόμο αθλητικών ομοσπονδιών που καλλιεργούν άθλημα ή αγώνισμα αθλήματος που περιλαμβάνεται στο εκάστοτε ισχύον πρόγραμμα Ολυμπιακών Αγώνων, καθώς και στους προπονητές ή προπονήτριές τους, κατά τη διάρκεια συμμετοχής τους σε επίσημους αγώνες για την πρόκριση στις ανωτέρω διεθνείς διοργανώσεις.

Οι ανωτέρω άδειες χορηγούνται από τον φορέα όπου εργάζονται τα παραπάνω πρόσωπα, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία θα συνοδεύεται υποχρεωτικά από: α) βεβαίωση της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Ο.Ε.), προκειμένου για τους θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες κατά περίπτωση, η οποία πιστοποιεί ότι ο αιτών ή η αιτούσα είναι μέλος της Ολυμπιακής ή της προ-Ολυμπιακής ομάδας που συμ-

μετέχει στην αντίστοιχη διοργάνωση, β) βεβαίωση της οικείας αθλητικής Ομοσπονδίας, η οποία θα επικυρώνεται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.) για την περίπτωση των Παγκόσμιων ή Πανευρωπαϊκών Αγώνων, κατά περίπτωση, στην οποία θα πιστοποιείται ότι ο αιτών ή η αιτούσα έχει προκριθεί και είναι μέλος της εθνικής ομάδας που συμμετέχει στην αντίστοιχη διοργάνωση και γ) βεβαίωση της οικείας αθλητικής Ομοσπονδίας που πιστοποιεί ότι ο αγώνας για τον οποίο ζητείται η άδεια αποτελεί αγώνα πρόκρισης για τις ανωτέρω διεθνείς οργανώσεις.

Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων εδαφίων της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανάλογα και στους εργαζόμενους αθλητές και αθλήτριες με αναπηρία (ΑΜΕΑ), στους κωφούς αθλητές, στους αθλητές – συνοδούς αυτών, μέλη εθνικών ομάδων, στους προπονητές ή προπονήτριες αυτών, στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αθλητικών ομοσπονδιών που συμμετέχουν στην Οργανωτική Επιτροπή των Αγώνων, καθώς και στους Έλληνες διαιτητές και κριτές που συμμετέχουν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες, στους Ολυμπιακούς Αγώνες Κωφών, καθώς και σε Παγκόσμια ή Πανευρωπαϊκά πρωταθλήματα, σύμφωνα με τους κανονισμούς του οικείου αθλήματος και οι οποίοι εργάζονται στους ανωτέρω φορείς. Την προαναφερμένη βεβαίωση στους συμμετέχοντες χορηγεί η Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή ή προκειμένου για τους κωφούς η Ελληνική Ομοσπονδία Αθλητισμού Κωφών, η οποία θα επικυρώνεται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.).»

Άρθρο 12

Τροποποίηση της παρ. 22 του άρθρου 135 του ν. 2725/1999

Η περίπτωση β' της παρ. 22 του άρθρου 135 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Τον Διευθυντή της Διεύθυνσης Επαγγελματικού Αθλητισμού της Γ.Γ.Α.»

Άρθρο 13

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4186/2013

1. Η παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 4186/2013, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι γραπτές προαγωγικές εξετάσεις στην Α' τάξη του Ημερήσιου Γενικού Λυκείου και Α' και Β' Εσπερινού Γενικού Λυκείου διεξάγονται ενδοσχολικά και περιλαμβάνουν όλα τα διδασκόμενα μαθήματα εκτός των μαθημάτων της Ερευνητικής Εργασίας και της Φυσικής Αγωγής. Τα θέματα των προαγωγικών εξετάσεων ορίζονται αποκλειστικά από τον διδάσκοντα ή τους διδάσκοντες το μάθημα. Τα γραπτά διορθώνονται από τον οικείο διδάσκοντα. Η Τράπεζα Θεμάτων Διαβαθμισμένης Δυσκολίας του άρθρου 3 του ν. 4186/2013 μπορεί να λειτουργήσει ως προαιρετικό συμβουλευτικό εργαλείο για μαθητές και εκπαιδευτικούς. Για την προαγωγή των μαθητών στην Α' τάξη του Ημερήσιου Γενικού Λυκείου και Α' και Β' τάξεις Εσπερινού Γενικού Λυκείου απαιτείται γενικός μέσος όρος τουλάχιστον εννέα και πέντε δέκατα (9,5), ο οποίος προκύπτει από το Μ.Ο. των βαθμών ετήσιας επίδοσης του μαθητή όλων των γραπτών εξεταζόμενων μαθημάτων συμπεριλαμβανομένου και του μαθήματος της Ερευνητικής Εργασίας, όπου αυτό διδάσκεται.»

2. Η παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 4186/2013, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι γραπτές προαγωγικές εξετάσεις στη Β' τάξη Ημερήσιου Γενικού Λυκείου και στη Γ' Τάξη Εσπερινού Γενικού Λυκείου διεξάγονται ενδοσχολικά και περιλαμβάνουν όλα τα διδασκόμενα μαθήματα εκτός των μαθημάτων της Ερευνητικής Εργασίας και της Φυσικής Αγωγής. Τα θέματα των προαγωγικών εξετάσεων ορίζονται αποκλειστικά από τον διδάσκοντα/τους διδάσκοντες το μάθημα. Τα γραπτά διορθώνονται από τον οικείο διδάσκοντα. Η Τράπεζα Θεμάτων που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Οριζόντιας Πράξης 466112 Προγράμματος ΕΣΠΑ δύναται να λειτουργήσει ως προαιρετικό συμβουλευτικό εργαλείο για μαθητές και εκπαιδευτικούς. Για την προαγωγή των μαθητών στη Β' τάξη Ημερήσιου Γενικού Λυκείου και στη Γ' Τάξη Εσπερινού Γενικού

Λυκείου απαιτείται γενικός μέσος όρος τουλάχιστον εννέα και πέντε δέκατα (9,5), ο οποίος προκύπτει από το Μ.Ο. των βαθμών ετήσιας επίδοσης του μαθητή όλων των γραπτώς εξεταζόμενων μαθημάτων συμπεριλαμβανομένου και του μαθήματος της Ερευνητικής Εργασίας, όπου αυτό διδάσκεται.»

3. Το δεύτερο μέχρι και το τέταρτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 4186/2013, όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«Τα θέματα ορίζονται αποκλειστικά από τον διδάσκοντα ή τους διδάσκοντες το μάθημα. Τα γραπτά διορθώνονται από τον οικείο διδάσκοντα. Η Τράπεζα Θεμάτων που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Οριζόντιας Πράξης 466112 Προγράμματος ΕΣΠΑ δύναται να λειτουργήσει ως προαιρετικό συμβουλευτικό εργαλείο για μαθητές και εκπαιδευτικούς.»

4. Το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παρ. 3, καθώς και τα εδάφια 5 έως 9 του άρθρου 11 του ν. 4186/2013, όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«Για την προαγωγή των μαθητών απαιτείται γενικός μέσος όρος τουλάχιστον εννέα και πέντε δέκατα (9,5), ο οποίος προκύπτει από το Μ.Ο. των βαθμών ετήσιας επίδοσης του μαθητή όλων των γραπτώς εξεταζόμενων μαθημάτων συμπεριλαμβανομένων και των μαθημάτων της Ερευνητικής Εργασίας και του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού - Περιβάλλον Εργασία - Ασφάλεια και Υγιεινή, όπου αυτά διδάσκονται.»

5. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από το σχολικό έτος 2014-2015.

Άρθρο 14

Τροποποίηση της παρ. 10 του άρθρου 1 του π.δ. 104/1979

1. Η παρ. 10 του άρθρου 1 του π.δ. 104/1979, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«10. Σε περίπτωση απώλειας διδακτικών ωρών, η αναπλήρωση τους εξασφαλίζεται με τους ακόλουθους τρόπους: α) Περικοπή περιπτάνων και εκδρομών. β) Περιορισμός των εργασιών ημερών των πολυήμερων εκδρομών και γ) αξιοποίηση των σχολικών εορτών με την παράλληλη πραγματοποίηση των εορτών και των μαθημάτων.

Με την παύση της λειτουργίας του σχολείου και μέχρι να ολοκληρωθεί η λειτουργία του, ο Διευθυντής συγκαλεί ανά εβδομάδα το σχολικό συμβούλιο, προς το σκοπό αντιμετώπισης της κατάστασης και διατύπωσης γνώμης για την προσήκουσα διαδικασία αναπλήρωσης των ωρών διδασκαλίας που έχουν χαθεί.

Μόλις ολοκληρωθεί η λειτουργία του σχολείου, ο Διευθυντής συγκαλεί αμέσως και εκτάκτως το σχολικό συμβούλιο. Το σχολικό συμβούλιο υποβάλει πρόταση στον Διευθυντή της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης μέσα σε πέντε ημέρες από την έναρξη λειτουργίας του σχολείου, σχετικά με τη διαδικασία αναπλήρωσης των ωρών διδασκαλίας που έχουν χαθεί, με γνώμονα την όσο το δυνατόν αρτιότερη ολοκλήρωση της διδασκαλίας ύλης. Η διαδικασία αναπλήρωσης των απολεσθεισών ωρών διδασκαλίας πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα σε ένα τρίμηνο ή τετράμηνο από την ολοκλήρωση της λειτουργίας του σχολείου.

Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης εισηγείται τον τρόπο αναπλήρωσης των μαθημάτων και της ολοκλήρωσης της διδασκαλίας ύλης στον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης. Την απόφαση για την αναπλήρωση λαμβάνει ο Περιφερειακός Διευθυντής Εκπαίδευσης.»

2. Ειδικά για το σχολικό έτος 2014-2015, σε περίπτωση αδυναμίας κάλυψης της διδασκαλίας ύλης με τους τρόπους που προβλέπονται στην παρ. 10 του άρθρου 1 του π.δ. 104/1979, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παράγραφο 1 του παρόντος, παρέχεται επιπρόσθετα η δυνατότητα αναπλήρωσης των απολεσθεισών ωρών διδασκαλίας με αναμόρφωση του ωρολογίου προγράμματος.

Άρθρο 15

Τροποποίηση του άρθρου 29 του ν. 3479/2006

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 12 του άρθρου 29 του ν. 3479/2006, όπως ισχύει, καταργείται.

2. Θέματα του ποδοσφαίρου και της οργάνωσης και λειτουργίας της ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας, ρυθμίζονται από την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο.), στο πλαίσιο της αυτοδιοικητικής λειτουργίας της σύμφωνα με το καταστατικό και τους κανονισμούς της, τα οποία πρέπει να είναι εναρμονισμένα με το Σύνταγμα, την κείμενη νομοθεσία, με δεδομένο ότι η Ε.Π.Ο. διαχειρίζεται τις υποθέσεις της, ανεξάρτητα και χωρίς επιρροή από τρίτους, και σύμφωνα με τους κανονισμούς της Παγκόσμιας και Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου, μέλος των οποίων αποτελεί η Ε.Π.Ο..

Άρθρο 16

1. Η παρ. 8 του άρθρου 56 του ν. 2725/1999 συμπληρώνεται ως εξής:

«Πλεονάζον προσωπικό θεωρείται και υπάγεται στη ρύθμιση της παραγράφου 8 και το τακτικό προσωπικό του υπό λύση και εκκαθάριση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου «Οργανισμός Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος», καθώς και το προσωπικό που απασχολείται, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στο νομικό πρόσωπο του ως άνω εδαφίου, με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας, οι οποίες μετατράπηκαν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, με απόφαση του ΑΣΕΠ ή κρίθηκε ότι συνιστούν ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, η οποία έχει ήδη δημοσιευθεί ή θα δημοσιευθεί στο πλαίσιο ήδη εκκρεμών δικών. Στις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου η μετάταξη γίνεται με τους ίδιους όρους απασχόλησης, που προσδιορίζονται στην ως άνω απόφαση του ΑΣΕΠ ή στην τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

Η μετάταξη γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, μετά από γνώμη του Δ.Σ του φορέα υποδοχής.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 58 του ν. 2961/2001, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 2 της υποπαράγραφου Β.4 του ν. 4254/2014, αντικαθίσταται ως εξής:

«Φυσικό πρόσωπο που έχει στην ιδιοκτησία ή συνιδιοκτησία του μέχρι πέντε (5) δρόμους ιππών τεκμαίρεται ότι ως προς τη δραστηριότητά του αυτή είναι ερασιτέχνης.»

Άρθρο 17

Στο άρθρο 34 του ν. 2725/1999 (Α' 121), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το ν. 3057/2002 (Α' 239) και αντικαταστάθηκε με την περίπτωση 4 της παρ. 8 του άρθρου 18 του ν. 3708/2008 (Α' 210), σχετικά με τις παροχές σε διακρινόμενους αθλητές, προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Κατά παρέκκλιση της αποκλειστικής προθεσμίας της παρ. 1α του άρθρου 3 της ως άνω υπουργικής απόφασης (υπ' αριθμ. 14771/24.5.2000, Β' 669), η σχετική οικονομική επιβράβευση παρέχεται και στους αθλητές που σημείωσαν εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα κατά το χρονικό διάστημα 2010-2011, οι οποίοι για οποιονδήποτε λόγο δεν υπέβαλαν την αίτηση των απαραίτητων δικαιολογητικών στην προθεσμία που προβλέπει η απόφαση αυτή, εφόσον οι εξαιρετικές αυτές αγωνιστικές διακρίσεις μπορούν να αποδειχθούν με τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά.»

Κατά τα λοιπά ισχύουν τα όσα προβλέπει ο ισχύων νόμος.

Άρθρο 18

Άδεια εισόδου των φωτορεπόρτερ στους αγωνιστικούς χώρους κατά την τέλεση αγώνων

Στα πρόσωπα που, κατά την παρ. 3 του άρθρου 54 του ν. 2725/1999, δικαιούνται ελεύθερης εισόδου στους αγωνιστικούς χώρους κατά τη διεξαγωγή αγώνων, περιλαμβάνονται και οι φωτορεπόρτερ μέλη της Ένωσης Φωτορεπόρτερ Ελλάδας και τυχόν άλλων αναγνωρισμένων επαγγελματικών δημοσιογραφικών ενώσεων φωτορεπόρτερ, των οποίων τα ειδικά δελτία αναγνώρισης που εκδίδουν οι ανωτέρω ενώσεις και θεωρούνται

από τις αρμόδιες Αρχές, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, θεωρούνται προς τούτο και από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος - Κατάργηση διατάξεων

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη ή ρυθμίζει διαφορετικά τα ρυθμιζόμενα με τις διατάξεις του παρόντος θέματα.

Αθήνα.....2015

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	2. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
3. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	4. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
5. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	6. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
7. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	8. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
9. Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	10. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
11. Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ».	

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Εισερχόμαστε τώρα στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων «Επείγοντα μέτρα για την Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ σε όσα είχαν προ-αποφασιστεί, στο πώς ήμασταν προσανατολισμένοι να γίνει η συζήτηση, και στη συνέχεια θα δώσω τον λόγο στον Υπουργό για κάποιες απαραίτητες προσαρμογές, χρονικές και διαδικαστικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε ότι το παρόν νομοσχέδιο είχε χαρακτηριστεί από την Κυβέρνηση ως κατεπείγον, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 4 του Συντάγματος. Η αρμόδια Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής αποδέχθηκε τον χαρακτηρισμό του προαναφερθέντος νομοσχεδίου ως κατεπείγοντος, όπως ορίζεται στο άρθρο 109 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής και προέβη στην επεξεργασία και εξέτασή του σε τρεις συνεδριάσεις. Υπέβαλε δε την έκθεσή της στις 7-5-2015, όπως ορίζεται στην παράγραφο 3 του παραπάνω άρθρου του Κανονισμού της Βουλής. Αμέσως μετά το νομοσχέδιο γράφτηκε κατά προτεραιότητα στην ημερήσια διάταξη, σύμφωνα με ό,τι προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής και κατά παρέκκλιση του άρθρου 91 παράγραφος 7 αυτού.

Θα ήθελα δε να σας ενημερώσω ότι, σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 109 παράγραφοι 4, 5 και 6 του Κανονισμού της Βουλής, η συζήτηση και ψήφιση των κατεπείγοντων νομοσχεδίων ολοκληρώνεται σε μία συνεδρίαση που διαρκεί κατά ανώτατο όριο δέκα ώρες. Στην αρχή της συνεδρίασης η Βουλή μπορεί, μετά από πρόταση του Προέδρου της, να καθορίσει τον χρόνο που θα διατεθεί για την κατ' αρχήν και κατ' άρθρον συζήτηση. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν έχει ληφθεί απόφαση της Βουλής, διατίθενται τέσσερις και έξι ώρες αντίστοιχα για την κατ' αρχήν και την κατ' άρθρον συζήτηση.

Στην κατ' αρχήν και κατ' άρθρον συζήτηση μετέχουν, εκτός από τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές, ο Πρωθυπουργός ή ο αρμόδιος Υπουργός, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και από ένας εκπρόσωπός τους. Η ομιλία τους περιορίζεται στο μισό του χρόνου που προβλέπεται από τα άρθρα 97 και 103 του Κανονισμού της Βουλής.

Κατόπιν των ανωτέρω, θα ήθελα να σας προτείνω να συζητήσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και επί των άρθρων ενιαία, προκειμένου να δοθεί άνεση χρόνου στους εισηγητές, στους ειδικούς αγορητές, αλλά και σε Βουλευτές να τοποθετηθούν επί του νομοσχεδίου.

Επίσης, προτείνω να λάβουν τον λόγο δύο ομιλητές ορισμένοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, δύο ομιλητές ορισμένοι από τη Νέα Δημοκρατία, ένας ομιλητής ορισμένος από το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, ένας ομιλητής ορισμένος από το Ποτάμι, ένας ομιλητής ορισμένος από το ΚΚΕ, ένας ομιλητής ορισμένος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και ένας ομιλητής ορισμένος από το ΠΑΣΟΚ.

Οι χρόνοι ομιλίας προτείνω να διαμορφωθούν ως εξής: Οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές να έχουν χρόνο ομιλίας δεκαπέντε λεπτών, ο αρμόδιος Υπουργός εννέα λεπτά, οι συναρμόδιοι Υπουργοί εννέα λεπτά, ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, καθώς και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας δέκα λεπτά, οι Πρόεδροι των υπόλοιπων Κοινοβουλευτικών Ομάδων επτάμισι λεπτά, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έξι λεπτά, οι ορισθέντες από τα κόμματα ομιλητές έξι λεπτά. Οι δευτερολογίες προσδιορίζονται στο μισό των ανωτέρω χρόνων ομιλίας, εκτός των χρόνων των εισηγητών, ειδικών αγορητών και ομιλητών.

Πιστεύω ως προς αυτό ότι υπάρχει μια υπόσχεση σε ό,τι είχαμε πει. Όμως, μετά από μία συνεννόηση που έγινε με βάση τα πραγματικά αντικειμενικά δεδομένα, θα δώσω τον λόγο στον Αναπληρωτή Υπουργό κ. Αναστάσιο Κουράκη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως γνωρίζετε, είχαμε εισέλθει στη διαδικασία του κατεπείγοντος. Είχαμε επικαλεστεί ορισμένες ημερομηνίες και είχαμε πει ο' αυτήν εδώ τη διαδικασία.

Σήμερα, αυτή είναι η διαδικασία -όπως ακούσαμε από τον κύριο Πρόεδρο- που προβλέπει τους χρόνους που ακούσατε. Με βάση όμως τον Κανονισμό της Βουλής, όταν έχουν κατατεθεί -και έχουν κατατεθεί τροπολογίες και υπουργικές και βουλευτικές στο νομοσχέδιο- δεν μπορεί η διαδικασία να ολοκληρωθεί με την ψήφισή της σήμερα.

Επιπλέον, από ό,τι πληροφορήθηκα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, θα κατατεθεί αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία. Παρ' όλο που θα μπορούσαμε και σήμερα να έχουμε ονομαστική ψηφοφορία, δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε καθόλου το εμπόδιο ότι επειδή ακριβώς έχουμε τροπολογίες, θα πρέπει να τις συζητήσουμε άλλη μέρα, δηλαδή την Τρίτη.

Έτσι, λοιπόν, για λόγους καλύτερης αποτύπωσης της γνώμης των Βουλευτών, όσον αφορά το αν θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία σήμερα ή την Τρίτη, νομίζω ότι η Τρίτη είναι μια μέρα η οποία δίνει τη δυνατότητα σε περισσότερους Βουλευτές να συμμετέχουν στην ονομαστική ψηφοφορία σε ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο.

Επειδή, όμως, είναι έτσι τα πράγματα, η πρόταση του Υπουργείου είναι ότι θα μπορούσαμε, μιας που δίνεται αυτή η δυνατό-

τητα -αν και θα πρέπει να πω εκ προοιμίου ότι ο χρόνος είναι οριακός όσον αφορά τις προθεσμίες και θα φροντίσουμε το ΦΕΚ να βγει όσο γίνεται πιο γρήγορα- με την άδεια του Σώματος, προτείνω να μπορέσουμε να συζητήσουμε σήμερα, όχι με τους πιεστικούς χρόνους που επιβάλλει το κατεπείγον, αλλά με μία μεγαλύτερη άνεση, όπως τη γνωρίζουμε την κοινοβουλευτική διαδικασία, να μιλήσουμε σήμερα επί της αρχής με κατάλογο ομιλητών -και αυτό βέβαια, μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του συνόλου, γιατί οι Βουλευτές δεν είναι προετοιμασμένοι ενδεχομένως να συμμετάσχουν σε μία τόσο εκτεταμένη συζήτηση- να πάμε την Τρίτη με συζήτηση κατ' άρθρο και να μιλήσουμε και για τις τροπολογίες τότε, να γίνει ονομαστική ψηφοφορία και να ολοκληρωθεί η συζήτηση την Τρίτη.

Νομίζω ότι έτσι φθάνουμε και σε μία, όσο μπορούμε καλύτερη συζήτηση, γύρω από το σημαντικό αυτό νομοσχέδιο. Πληροφορήθηκα ότι μπορεί το Σώμα ως κυρίαρχο όργανο να υπερβεί τις δεσμεύσεις που ακούσαμε από τον κύριο Πρόεδρο και αν συμφωνούν και τα υπόλοιπα κόμματα, να προχωρήσουμε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Υποθέτω ότι πρακτικά βγαίνει πιο πολύ.

Ο κ. Μητσοτάκης έχει τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Συμφωνώ με την πρόταση του Αναπληρωτή Υπουργού Παιδείας, να διεξαχθεί επί της ουσίας η συζήτηση σε δύο συνεδριάσεις. Να συζητήσουμε, δηλαδή, σήμερα επί της αρχής με τον οργανωμένο τρόπο, με τον οποίο έχουμε καθορίσει, με τους οργανωμένους ομιλητές, αλλά με άνεση χρόνου, καθώς δεν θα υπάρχει πίεση να ολοκληρωθεί η συζήτηση εντός του δεκαώρου και επί των άρθρων.

Η Νέα Δημοκρατία θα καταθέσει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας και επί της αρχής και επί συγκεκριμένων άρθρων. Την Τρίτη μπορούμε να ξεκινήσουμε με τη σύμφωνη γνώμη του Σώματος και νωρίτερα τη σχετική συνεδρίαση, αν υπάρχει συμφωνία από τους Βουλευτές στις 12.00' ή στις 13.00', να ψηφιστεί το νομοσχέδιο επί της αρχής στην αρχή της συνεδρίασης, στη συνέχεια να περάσουμε στη συζήτηση επί των άρθρων, να ανοίξει κατάλογος ομιλητών, ώστε να δοθεί και η δυνατότητα σε συναδέλφους που μπορεί να μη θέλουν ή να μη μπορούν να τοποθετηθούν σήμερα, να τοποθετηθούν την Τρίτη και να ολοκληρωθεί η ψηφοφορία το βράδυ της Τρίτης επί των τροπολογιών και επί των άρθρων και στη συνέχεια να μεριμνήσει η Κυβέρνηση και η Γενική Γραμματεία να εκδοθούν τα σχετικά ΦΕΚ με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ταχύτητα.

Νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο παρακάμπτεται και η όποια καχυποψία ότι μπορεί η επιχειρηματολογία υπέρ του κατεπείγοντος να σχετίζεται με το γεγονός ότι δεν ήθελε η Κυβέρνηση να δοθεί χρόνος στη Βουλή να συζητήσει αναλυτικά το νομοσχέδιο και νομίζω ότι και οι δικές μας αιτιάσεις κατά του κατεπείγοντος με αυτόν τον τρόπο μπορούν να παραμεριστούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ο κ. Πετράκος έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το Υπουργείο Παιδείας, παρά τα όσα άκουσε, απέδειξε ότι πραγματικά ακούει και έχει μεγάλη δημοκρατική ευαισθησία. Παρ' ότι οι χρόνοι είναι ασφυκτικοί -και το γνωρίζουν οι συνάδελφοι, γιατί το ΦΕΚ πρέπει το αργότερο στις 13 Μαΐου να έχει βγει, για μια σειρά από θέματα που σχετίζονται με τις επείγουσες ρυθμίσεις- ο Υπουργός σήμερα και ο Αναπληρωτής Υπουργός αποδέχονται την ανάγκη να υπάρχει μεγαλύτερη άνεση και να εκφραστεί η γνώμη των Βουλευτών.

Συμφωνούμε με την πρόταση που κάνει το Υπουργείο. Δείχνει υψηλό δημοκρατικό φρόνημα, όπως και δημοκρατική συνείδηση. Συμφωνούμε κι εμείς με την πρόταση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας και προτείνουμε, αμέσως μετά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, να γίνει η συζήτηση που νομίζω ότι υπάρχει την Τρίτη το πρωί;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μπορούμε να ξεκινήσουμε πιο νωρίς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Να ξεκινήσουμε στις 12.00' για να υπάρχει μεγαλύτερη άνεση χρόνου, να τελειώσει έγκαιρα, έτσι

ώστε να ψηφιστεί και επί του συνόλου, αν είναι δυνατόν. Να δεσμευτούμε, όμως, την Τρίτη να ψηφιστεί και επί του συνόλου για να μπορέσει να πάρει αμέσως ΦΕΚ, για να μη χάσουμε τις προθεσμίες. Καταλαβαίνουν νομίζω και οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης ότι υπάρχουν συγκεκριμένες προθεσμίες, τις οποίες δεν μπορούμε να υπερβούμε, γιατί θα δημιουργήσουμε προβλήματα στους μαθητές. Αυτό πρέπει να είναι μέλημα όλων μας. Να μη δημιουργηθούν προβλήματα στους μαθητές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Εκ των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων εκ μέρους της Χρυσής Αυγής τον λόγο έχει ο κ. Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρατήρησα πριν από λίγο, έστω και για διαδικαστικό θέμα, μια συμφωνία Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ. Με ενδιαφέρουν, λοιπόν, θα περίμενα -και περιμένω- να ακούσω από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και τη θέση της πάνω στην τροπολογία σε ό,τι αφορά την ανέγερση τζαμιού στην Αθήνα.

Εν πάση περιπτώσει, επί της προτάσεως του κυρίου Υπουργού έχω να πω τούτο: Επειδή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν είχαμε γίνει όλοι μάρτυρες το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής να γίνονται λάστιχο κυριολεκτικά, εμείς εμμένουμε στη θέση και θέλουμε τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό. Ό,τι λέει ο Κανονισμός της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Τον λόγο έχει η κ. Λυμπεράκη εκ μέρους του κόμματος Το Ποτάμι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και εμείς με τη σειρά μας καλωσορίζουμε αυτή την ελαφρά αλλαγή του προγράμματος. Πιστεύουμε ότι θα είναι σε όφελος του διαλόγου και της ανταλλαγής επιχειρημάτων το να παραταθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου άλλη μία μέρα, στην οποία μπορεί να συμμετέχουν ευκολότερα Βουλευτές από όλα τα κόμματα.

Κρατάμε, βέβαια, μια μικρή επιφύλαξη ότι ίσως να ήταν και υποχρεωτική αυτή η εξέλιξη, καθώς δεν θα μπορούσε λόγω των τροπολογιών να ολοκληρωθεί κανονικά η συζήτηση σήμερα και ίσως να ποιεί λίγο η Κυβέρνηση την ανάγκη φιλοτιμία.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς εντελώς καλόπιστα συμμετέχουμε με ενθουσιασμό σε αυτή την αλλαγή του προγράμματος και θα συνεισφέρουμε σε αυτή τη συζήτηση στο μέτρο των δυνατοτήτων μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Τον λόγο έχει ο κ. Συντυχάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε αντίρρηση με βάση τα όσα ειπώθηκαν να ξεκινήσει σήμερα η συζήτηση επί της αρχής, να συνεχιστεί την Τρίτη το μεσημέρι και να ολοκληρωθεί στο σύνολο το βράδυ της Τρίτης. Είναι άλλο πράγμα αυτό, για να διευκολυνθούμε και είναι άλλο πράγμα τα περί δημοκρατικής ευαισθησίας και όλα όσα ακούστηκαν.

Επιτρέψτε μου να πω ότι ξεκίνησε με το στανιό αυτή η διαδικασία και όπως-όπως να ολοκληρωθεί, ενώ η Κυβέρνηση είχε άπλετο χρόνο εδώ και τρεις μήνες να φέρει ένα νομοσχέδιο που στο κάτω-κάτω θα μπορούσε να το έχει προετοιμάσει. Άρα, δεν δικαιολογούνται αυτά τα περί δημοκρατικής ευαισθησίας κ.λπ..

Κατά συνέπεια συμφωνούμε με τα όσα ειπώθηκαν μέχρι τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Τον λόγο έχει η κ. Ξουλίδου εκ μέρους των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, προετοιμαστήκαμε όλοι μας σήμερα για να τοποθετηθούμε και επί των άρθρων και επί των τροπολογιών. Αν θεωρεί το Προεδρείο ως μεγαλύτερη διευκόλυνση ώστε να δοθεί χρόνος στον διάλογο για να συζητηθεί το νομοσχέδιο και την Τρίτη, εμείς δεν έχουμε αντίρρηση. Να βάλουμε, όμως, κάτω τις ημερομηνίες. Την Τρίτη έχουμε 12 του μηνός και στις 13 ξεκινάει οι εξετάσεις. Δεν ξέρω εάν υπάρχει το χρονικό περιθώριο να εκδοθεί ΦΕΚ μέσα σε μια μέρα.

Κατά τα άλλα, δεν έχουμε πρόβλημα να συνεχιστεί το νομοσχέδιο την Τρίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Τον λόγο έχει ο κ. Κρεμαστίνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τη δημοκρα-

τική ευαισθησία της Κυβέρνησης την εκτιμούμε. Εμείς, όμως, είχαμε υποστηρίξει στην επιτροπή ότι το νομοσχέδιο δεν είναι δυνατόν να ολοκληρωθεί με αυτές τις διαδικασίες του κατεπείγοντος. Είχαμε υποστηρίξει ότι θα έπρεπε τα επείγοντα ή τα κατεπείγοντα να ενσωματωθούν στο χθεσινό νομοσχέδιο, όπως έγινε με τα δύο άρθρα του Υπουργείου Παιδείας και να δοθεί χρόνος σε ένα τόσο ενδιαφέρον θέμα για τη Βουλή και για τον κόσμο, όπως είναι η παιδεία, να συζητηθεί κανονικά, ούτε καν ως επείγον. Δυστυχώς αυτό δεν έγινε δυνατόν στην επιτροπή. Χαίρομαι, όμως, που σήμερα έγινε κατανοητό, έστω και με αυτή τη διαδικασία.

Εμείς πιστεύουμε πως τα θέματα που άπτονται της παιδείας πρέπει να έχουν, ει δυνατόν, διακομματική στήριξη. Διότι, αλίμονο, εάν το κάθε κόμμα που έρχεται στην εξουσία, με κατεπείγοντα νομοσχέδια ανατρέπει τα τόσο βασικά θέματα που αφορούν όλο τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε, κύριε Κρεμαστινέ.

Βέβαια, μπαίνω στον πειρασμό να κάνω μόνο μια παρατήρηση. Σήμερα είχαμε μια ιδιαίτερη διαδικασία. Είχαμε, δηλαδή, για πρώτη φορά την «ώρα του Πρωθυπουργού» και δεν μπορούσαμε να προγραμματίσουμε τη συζήτηση. Αυτός ήταν ένας πρόσθετος λόγος -πέρα από τις τροπολογίες και τις άλλες παρατηρήσεις που έγιναν- που μας οδήγησε σ' αυτήν την προσαρμογή, σ' αυτήν την αλλαγή, η οποία τίθεται πάντα στην κρίση του Σώματος για να προχωρήσουμε. Προχωράμε, λοιπόν, έτσι.

Για να μην καθυστερούμε, ας δώσουμε τον λόγο στον κύριο Υπουργό.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Πότε θα γραφτούμε, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι συνάδελφοι ρωτούν πότε θα γραφτούν οι ομιλητές.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Την Τρίτη θα γίνει η εγγραφή των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Θα τα πούμε όλα. Αν χρειαστεί, θα διακόψω. Επειδή πρέπει να προσαρμόσουμε στα καινούργια δεδομένα, θα σας ενημερώσουμε εγκαίρως.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Διευκρινίστε μας, κύριε Πρόεδρε, τι θα γίνει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κύριοι συνάδελφοι, αν μιλήσει ο κύριος Υπουργός, οι εισηγητές, οι αγορητές, οι ορισμένοι από τα κόμματα, δεν ξέρω αν μπορεί να ανοίξει και ο κατάλογος των υπολοίπων Βουλευτών. Δεν ξέρω, δηλαδή, αν θα μπορέσουν να μιλήσουν σήμερα και άλλοι Βουλευτές πέρα από αυτούς που έχω ήδη αναφέρει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να διευκρινίσω κάτι. Απλά επειδή ήα προκληθεί σύγχυση ανάμεσα σε Βουλευτές που δεν είναι εδώ σήμερα και σε Βουλευτές που είναι, η πρόταση ήταν εξ αρχής ο κατάλογος των ομιλητών να ανοίξει την Τρίτη κατά τη διάρκεια των πρώτων ομιλητών επί των άρθρων, ώστε όλοι οι συνάδελφοι να τοποθετηθούν ισότιμα την Τρίτη που θα υπάρχει άπλετος χρόνος. Σήμερα θα προχωρήσουμε βάσει της οργανωμένης συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Νομίζω ότι δεν υπάρχει αντίρρηση. Αυτό έχει τη λογική του, γιατί οι Βουλευτές δεν ήταν προετοιμασμένοι γι' αυτή την αλλαγή της διαδικασίας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, όπως ευχαριστώ και το Σώμα που συναίνεσε σ' αυτήν την αλλαγή, η οποία είναι γι' ωφέλεια της συζήτησης.

Σχετικά με την ταλαιπωρία που έχει υποστεί αυτό το νομοσχέδιο, θέλω να πω ότι η Κυβέρνηση κλήθηκε στο μέσο της σχολικής και ακαδημαϊκής χρονιάς να αντιμετωπίσει επείγοντα προβλήματα στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αυτό υπαγόρευσε μία καθυστέρηση, όσον αφορά την επεξεργασία συγκεκριμένων σημείων, τα οποία θέλαμε να αλλάξουμε. Βέβαια, θα πρέπει να σας ομο-

λογήσω ότι θα θέλαμε να υπάρχει μεγαλύτερη άνεση στη διαβούλευση και στην ανταλλαγή απόψεων. Το νομοσχέδιο για την πάταξη της βίας στον αθλητισμό ήταν το πρώτο που ήρθε. Δεδομένου, λοιπόν, ότι οι ημερομηνίες ήταν πάρα πολύ ασφυκτικές, αναγκαστήκαμε αρχικά να θέσουμε τις αλλαγές σε εκείνο το νομοσχέδιο και στη συνέχεια να έρθει με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, όπως γνωρίζετε.

Χαίρομαι που ανεξάρτητα από τη γνώμη την οποία έχει το κάθε κόμμα για την αναγκαιότητα ή όχι αυτών των αλλαγών, αναγνωρίζουμε όλοι ότι στο στάδιο που έχουμε φτάσει, είμαστε υποχρεωμένοι να προσαρμόσουμε σε ορισμένες ημερομηνίες, έτσι ώστε αυτά να έχουν ψηφιστεί την Τρίτη το βράδυ. Διότι, ξέρετε, ανεξάρτητα -επαναλαμβάνω- από τη γνώμη που έχει ο καθένας, αν δεν ψηφιστούν, προκαλείται μια τεράστια δυσαρμονία με πολύ μεγάλο αντίκτυπο στους ίδιους τους μαθητές, τόσο στις εξετάσεις τους όσο και στη συνέχεια του σχολικού έτους, το οποίο θα αρχίσει από τον Σεπτέμβριο.

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι το Υπουργείο επιχείρησε μια πολύ μεγάλη αλλαγή. Ήδη στο νομοσχέδιο που ψηφίστηκε χθες -σήμερα ολοκληρώθηκε η ψήφισή του και στο σύνολο- είχε περιληφθεί η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων. Δεν θα αναφερθώ επ' αυτού. Τα είπαμε χθες.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι μένουμε πιστοί στις προεκλογικές μας δεσμεύσεις, με βάση τις οποίες ψηφιστήκαμε από τον ελληνικό λαό, για την επανασύσταση των ειδικοτήτων της τεχνικής εκπαίδευσης, για την επαναφορά των καθηγητών που ήταν σε διαθεσιμότητα ή είχαν απολυθεί και ορισμένα άλλα ζητήματα.

Επομένως, ο ελληνικός λαός γνωρίζει τις προθέσεις της Κυβέρνησης και τις δεσμεύσεις της. Κι αυτές υλοποιούμε.

Με το σημερινό νομοσχέδιο κάνουμε μία πολύ μεγάλη αλλαγή προς την κατεύθυνση όσο γίνεται περισσότερα παιδιά να σπουδάσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Θα έλεγα ότι είναι δικαιότερο το σύστημα, ότι διευρύνουμε τις επιλογές τους. Για όλα αυτά αισθάνονται πάρα πολύ καλά οι μαθητές. Δεν υπάρχει αντίρρηση. Έχω δει ότι συναινούν σε αυτό ακόμα και οι πτέρυγες της Βουλής που αντιτίθενται στο κατεπείγον ή σε άλλα ζητήματα. Και στην προηγούμενη κυβέρνηση είχαμε εκφράσει την αντίθεσή μας -και είχε γίνει δεκτή η ένστασή μας- ότι τα πεδία, έτσι όπως είχαν καθοριστεί, ήταν πάρα πολύ στενά, με αποτέλεσμα μαθητές με υψηλή βαθμολογία να μένουν εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και πως θα έπρεπε να υπάρξει διόρθωση. Αυτή τη διόρθωση την πραγματοποιούμε.

Τώρα, κατά τη διαδικασία της συζήτησης στην Επιτροπή Μορφωτικών Είχαμε πει ότι ανεξάρτητα από το αν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ψηφίσουν ή όχι αυτές τις διατάξεις, είμαστε απολύτως ανοιχτοί να δεχτούμε αλλαγές προς το συμφέρον του εκπαιδευτικού συστήματος και των μαθητών.

Έτσι, λοιπόν, σε λίγο διάστημα -για λόγους τεχνικούς καθυστερούμε- θα σας μοιραστούν οι νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Όμως, υπάρχει και μία πρόταση που εναρμονίζεται και την οποία κάνω δεκτή. Και λέω «εναρμονίζεται», γιατί υπάρχουν κι άλλες προτάσεις οι οποίες έχουν μία απόλυτη λογική. Ξέρετε, όμως, όταν έχεις ένα δομημένο σύστημα και κάνεις μία αλλαγή, αυτό μπορεί να συμπαρασύρει πολλές άλλες αλλαγές και στο τέλος να σε βγάλει εκτός πλαισίου. Η πρόταση είναι ότι στο εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα της Γ' λυκείου να προστεθεί μία ώρα «Ιστορία Κοινωνικών Επιστημών» σε αντικατάσταση μίας ώρας Νεοελληνικής Λογοτεχνίας.

Η αντικατάσταση αυτή κρίθηκε απαραίτητη, ώστε να έχουν επαφή με τις κοινωνικές επιστήμες όλοι οι μαθητές της Γ' λυκείου, ανεξαρτήτως πεδίου. Κι αυτό γιατί σε μία εποχή που η ελληνική κοινωνία αντιμετωπίζει προκλήσεις σε οικονομικό και πολιτισμικό επίπεδο, θεωρούμε ότι η προσθήκη του μαθήματος «Ιστορία Κοινωνικών Επιστημών» θα συμβάλλει στην καλλιέργεια κριτικής σκέψης και θα δώσει ευκαιρίες και ερεθίσματα προβληματισμού στους νέους και στις νέες μας λίγους μήνες ή και μέρες πριν την απόκτηση του δικαιώματος ψήφου.

Εδώ να υπενθυμίσουμε ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σκοπεύει σε σχετικό σύντομο χρονικό διάστημα, να φέρει στη διαβούλευση ολοκληρωμένες προτάσεις αναφορικά με το εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα όλων των σχολικών τάξεων, βεβαίως,

αφού λάβουμε προηγουμένως τις σχετικές εισηγήσεις των αρμοδίων φορέων και γίνει μια αρκετά εκτεταμένη διαβούλευση.

Επίσης, πρέπει να σας πω -το έχουμε πει στην επιτροπή, απλώς το λέμε κι εδώ- ότι αυτές οι ρυθμίσεις που φέρνουμε, δεν είναι οι πιο σημαντικές που αφορούν το εκπαιδευτικό σύστημα. Μπορεί να είναι και ορισμένες εξ αυτών. Έχουν, όμως, ένα χαρακτηρισμό κατεπείγοντος. Τα ζητήματα τα οποία αφορούν, σχετίζονται με μεγάλα νομοσχέδια τα οποία θα προκύψουν μέσα από εκτεταμένη διαβούλευση, η οποία θα πάρει όσο χρόνο χρειαστεί. Θέλω να το διευκρινίσω αυτό.

Όπως, επίσης, θέλω να διευκρινίσω ότι στο πολυνομοσχέδιο, το οποίο θα αναρτηθεί στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και θα μπει σε διαβούλευση στις αρχές της επόμενης εβδομάδας, υπάρχουν ουσιαστικότερα ζητήματα που αφορούν και την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και έχουν σχέση κυρίως με την κατάρτιση της αξιολόγησης, κάτι για το οποίο θα έχουμε την ευκαιρία να τοποθετηθούμε αναλυτικότερα κι εμείς και όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Σχετικά με το ζήτημα των πειραματικών και προτύπων, ο λόγος του επείγοντος επιβάλλεται από το γεγονός ότι πριν από δύο χρόνια -να το θυμίσουμε σε όποιους δεν το γνωρίζουν, αν και φαντάζομαι ότι όλοι οι συνάδελφοι εδώ μέσα το γνωρίζουν- όλοι οι μαθητές που ήθελαν να φοιτήσουν στα πειραματικά σχολεία -ή πρότυπα όπως έγιναν στη συνέχεια- εισάγονταν με κλήρωση.

Τις δύο τελευταίες χρονιές έχουμε τους μαθητές να εισάγονται με εξετάσεις. Κινδυνεύαμε, λοιπόν, αν αφήναμε το σύστημα έτσι, να έχουμε τρεις χρονιές στο γυμνάσιο και τρεις χρονιές στο λύκειο όλοι οι μαθητές να έχουν εισαχθεί με εξετάσεις. Άρα, ήταν αντίθετο στη δική μας φιλοσοφία, όπου στα Πειραματικά σχολεία θα έπρεπε ο μαθητικός πληθυσμός να είναι τυχαίο δείγμα. Και αυτός ήταν ο λόγος που κάναμε τη διάκριση Πειραματικών και Προτύπων.

Στη συζήτηση που έγινε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έγιναν ορισμένες προτάσεις. Στις νομοτεχνικές βελτιώσεις θα δείτε ότι μία από τις προτάσεις που υπερβλήθησαν, την κάναμε αποδεκτή, δηλαδή στον κατάλογο των προτύπων γυμνασίων να προστεθεί και το Γυμνάσιο Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων κατόπιν αιτήματος της τοπικής κοινωνίας, όπως αυτό διαπιστώθηκε από τοποθετήσεις συναδέλφων της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Με δεδομένο ότι το Γυμνάσιο Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων πληροί την προϋπόθεση της ιστορικότητας αλλά και τα άλλα κριτήρια επιλογής μιας σχολικής μονάδας ως προτύπου, το Υπουργείο αποφάσισε να ικανοποιήσει το σχετικό αίτημα. Θα το δείτε στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που θα σας μοιραστούν.

Επίσης, προχωρούμε σε μια τρίτη σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία, στην επιλογή των στελεχών, που και εδώ, στο βαθμό κατά τον οποίο θέλαμε να υλοποιηθεί με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, έπρεπε να ψηφιστεί στις ημερομηνίες που αναφέρθηκαν προηγουμένως. Θεωρούμε ότι εδώ γίνεται μια μεγάλη τομή. Αναφέρθηκε το πρωί και από τον κύριο Πρωθυπουργό, ότι με μικρές αλλαγές τα 2/3 των προϋποθέσεων και μορίων που χρειάζεται για να καταλάβει ένας εκπαιδευτικός μία θέση στελέχους εκπαίδευσης παραμένουν ως έχουν.

Η μεγάλη αλλαγή είναι ότι στη θέση της συνέντευξης μπαίνει η ψήφος των διδασκόμενων. Εκτιμούμε ότι αυτή είναι μια αλλαγή με την οποία κάποιος μπορεί να συμφωνεί και κάποιος να διαφωνεί. Πρέπει, όμως, και εδώ να πω ότι αυτές οι αλλαγές έχουν έναν απολύτως μεταβατικό χαρακτήρα. Αμέσως μετά θα ανοίξουμε έναν πολύ μεγάλο διάλογο για το αν οι θέσεις των στελεχών της εκπαίδευσης πρέπει να έχουν αυτές τις αρμοδιότητες ή άλλες αρμοδιότητες, αν ορισμένες εξ αυτών πρέπει να καταργηθούν και να εκχωρηθούν οι αρμοδιότητες αλλού. Είναι μια συζήτηση πάρα πολύ μεγάλη. Στο βαθμό, όμως, που έλγχε η θητεία ορισμένων στελεχών τον Ιούνιο ή τον Ιούλιο -αναφέρομαι στους διευθυντές σχολείων και τους διευθυντές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης- φέρνουμε αυτήν την αλλαγή.

Εδώ, επίσης έχουμε κάνει ορισμένες νομοτεχνικές αλλαγές. Θα σας αναφέρω μία εξ αυτών. Στις κατηγορίες των εκπαιδευτικών που προσφέρουν διδακτική υπηρεσία, πέρα από εκείνους

που υπηρετούν σε κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, συμπεριλαμβάνουμε και αυτούς που έχουν υπηρετήσει σε συμβουλευτικούς σταθμούς νέων, σε θέσεις υπευθύνων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, εισαγωγής υγείας, πολιτιστικών σχολικών δραστηριοτήτων και άλλων που θα δείτε στις νομοτεχνικές επεξεργασίες.

Σε κάθε περίπτωση θέλω να διαβεβαιώσω -το είδατε και σήμερα- ότι το επείγον υπαγορεύτηκε μόνο και μόνο από αυτές της ημερομηνίες.

Μπορεί, βεβαίως, είτε με τη διαδικασία αυτήν την οποία διευρύνουμε σήμερα είτε με οποιαδήποτε άλλη διαδικασία, να έχετε τις ενστάσεις σας. Θα πρέπει, όμως, να ομολογήσετε ότι το εκπαιδευτικό σύστημα είναι σε μια πάρα πολύ δύσκολη κατάσταση και ότι έχει υποστεί πολύ μεγάλες περικοπές, παρά τις διαβεβαιώσεις ότι η παιδεία και η υγεία θα ήταν έξω από τις μνημονιακές πολιτικές. Πάρα πολλές σχολικές μονάδες έχουν κλείσει.

Από τις προηγούμενες κυβερνήσεις μάς έχουν μεταφερθεί πάρα πολλά εκπαιδευτικά κενά, μεγάλες ελλείψεις σε πάρα πολλούς τομείς και στον τομέα της ειδικής αγωγής ο οποίος είναι σε μια πάρα πολύ δύσκολη κατάσταση.

Πρέπει να συμβάλλουμε όλοι, ώστε να αποκαταστήσουμε και το κύρος του εκπαιδευτικού, το οποίο έχει πληγεί βάναυσα, και την όλη μαθησιακή διδασκαλία.

Με το νομοσχέδιο αυτό αντιμετωπίζουμε -και κλείνω με αυτό- μόνο τα επείγοντα ζητήματα. Αμέσως μετά, θα αρχίσει ένας πολύ μεγάλος διάλογος. Θέλω να πιστεύω ότι με τη συμβολή όλων θα μπορούμε να έχουμε ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

Νομίζω ότι η παιδεία είναι ένας τομέας ο οποίος μπορεί να βάλει «πλάτη» -ας το πω έτσι- όπως και ο πολιτισμός, στην πολύ δύσκολη κατάσταση που περνάει η χώρα μας και να οδηγηθούμε σε μια Ελλάδα που όπως όλοι ομολογούμε της αξίζει μια καλύτερη τύχη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μία μαθήτριες και μαθητές και πέντε εκπαιδευτικοί από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Σπάρτης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Μπαξεβανάκης για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι την τελευταία πενταετία τα μαύρα μνημονιακά χρόνια η δημόσια εκπαίδευση υπέστη βαριά πλήγματα και μετατράπηκε από κοινωνικό αγαθό, από υποχρέωση του κράτους σε εμπορεύσιμο και το κόστος μεταφέρθηκε σε μεγάλο επίσης βαθμό από τον κρατικό προϋπολογισμό στους ώμους των οικογενειών.

Η κρατική χρηματοδότηση, όπως όλοι ξέρουμε, συρρικνώθηκε δραματικά και αυτό είχε συνέπειες στους μαθητές, στους φοιτητές, στις οικογένειές τους όπως και συνολικά στην παροχή του εκπαιδευτικού έργου.

Το Υπουργείο Παιδείας, εισάγει προς συζήτηση το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα για να ρυθμιστούν μόνο θέματα που έχουν επείγοντα χαρακτηριστικά και είναι κατά βάση μεταβατικού χαρακτήρα. Όπως είπα νωρίτερα και ο Αναπληρωτής Υπουργός, θα επακολουθήσει ευρύτατος διάλογος για το σύνολο -θα έλεγα- των ζητημάτων που έχουν σχέση με τη δημόσια εκπαίδευση.

Όσον αφορά το λύκειο και το εξεταστικό σύστημα, νομίζω συμφωνούμε όλοι ότι το ήδη νομοθετημένο σύστημα του νέου λυκείου περιόρισε δραματικά τη δυνατότητα των νέων ανθρώπων, των μαθητών να έχουν πρόσβαση σε ένα ευρύ πεδίο σχολών και τμημάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Έτσι, θα είχαμε το δραματικό -επιτρέψτε μου τον όρο- φαινόμενο, υποψήφιοι που θα λάμβαναν υψηλές -ίσως και πολύ υψηλές- βαθμολογίες να έμεναν εκτός της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Υπήρχαν κι άλλοι λόγοι. Ένας από αυτούς τους λόγους, είναι ότι υπήρξε δραματική καθυστέρηση στην προετοιμασία για την υλοποίηση της Γ' τάξης του νέου λυκείου. Υπήρχε έλλειψη ακόμα και αναλυτικών προγραμμάτων και φυσικά και σχολικών εγχειριδίων, για τα οποία δεν είχε καν ξεκινήσει η διαδικασία της συγγραφής τους.

Από την άλλη πλευρά, δεν ήταν δυνατόν να διατηρήσουμε ανέπαφο το ισχύον φέτος σύστημα εισαγωγής κι αυτό γιατί ο αιφνιδιασμός των μαθητών θα ήταν απόλυτος. Ενώ είχαν ενημερωθεί ότι θα εξετάζονταν σε τέσσερα μαθήματα, θα έπρεπε να τους επαναφέρουμε στο σύστημα των έξι ή και επτά μαθημάτων, μάλιστα με διαφορετικό συνδυασμό από αυτόν για τον οποίο προετοιμαζόνταν.

Επομένως, τίποτα από αυτά δεν μπορούσε να γίνει. Ήταν επιβεβλημένο να υπάρξει κάποια αλλαγή. Η αλλαγή αυτή είναι ουσιώδης. Με το νομοσχέδιο διευρύνονται οι επιλογές των μαθητών. Τους δίνεται η δυνατότητα να επιλέξουν κι ένα δεύτερο επιστημονικό πεδίο, ώστε ο αριθμός των τμημάτων και των σχολών που θα μπορούν να δηλώσουν να αυξηθεί, σχεδόν να διπλασιαστεί.

Έτσι, διαμορφώνονται τρεις ομάδες προσανατολισμού και πέντε επιστημονικά πεδία και οι μαθητές έχουν δύο δυνατότητες: Η πρώτη είναι αυτή για την οποία είναι ήδη ενημερωμένοι, δηλαδή να εξεταστούν σε τέσσερα μαθήματα και να μπορούν να δηλώσουν σχολές ενός μόνο επιστημονικού πεδίου.

Τους δίνεται, όμως, με το παρόν νομοσχέδιο και μια δεύτερη δυνατότητα, να εξεταστούν και σε ένα πέμπτο πανελλαδικώς εξεταζόμενο μάθημα, κάτι που θα τους δώσει τη δυνατότητα να επιλέξουν τμήματα και σχολές ενός δεύτερου επιστημονικού πεδίου. Επομένως, οι επιλογές τους διευρύνονται κι έχουν πολύ περισσότερες δυνατότητες, ώστε μαθητές με καλές επιδόσεις να μη μείνουν εκτός των σχολών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Επιπλέον, είναι σημαντικό ότι για όλα τα γνωστικά αντικείμενα τα οποία θα διδασκτούν το επόμενο σχολικό έτος στην Γ' λυκείου υπάρχουν ήδη αναλυτικά προγράμματα εγκεκριμένα από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, παλαιότερα ή, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής σήμερα και φυσικά εγκεκριμένα σχολικά εγχειρίδια για όλο το εύρος των μαθημάτων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Παράλληλα, με το νομοσχέδιο αυτό, οι βαθμοί της προαγωγής και απόλυσης στις τρεις τάξεις του λυκείου αποδεσμεύονται πλήρως από το βαθμό πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό είναι ένα πρώτο βήμα στην κατεύθυνση της αποδέσμευσης του λυκείου, που όλοι στα λόγια την ισχυρίζομαστε και την θεωρούμε αναγκαία, αλλά στην πράξη σήμερα γίνεται ένα πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτής της αποδέσμευσης.

Επίσης, γίνεται ακόμη ένα πολύ σημαντικό βήμα με την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων ως υποχρεωτικού εργαλείου από το οποίο θα έπρεπε οι εκπαιδευτικοί να επιλέγουν υποχρεωτικά το 50% των θεμάτων. Τα θέματα πια θα ορίζονται με αποκλειστική ευθύνη των διδασκόντων. Παράλληλα, όμως, η τράπεζα θεμάτων θα εξακολουθήσει να υφίσταται για όποιους μαθητές και εκπαιδευτικούς θα ήθελαν να τη χρησιμοποιήσουν ως βοηθητικό εργαλείο.

Επαναφέρεται, επίσης, η διάταξη που ίσχυε μέχρι το 2013, για την προαγωγή ή την απόλυση των μαθητών με γενικό μέσο όρο σε όλα τα μαθήματα 9,5. Είναι κάτι που ίσχυε και επαναφέρεται και για όσους έχουν μια στοιχειώδη σχέση με τη σχολική πραγματικότητα, θα γνωρίζουν ότι η εμπειρία της περσινής χρονιάς ήταν τραγική για τους μαθητές της Α' λυκείου. Αυτό αναγνωρίστηκε έμμεσα και από το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο αναγκάστηκε να εκδώσει τρεις διαφορετικές τροποποιητικές εγκυκλίου κάθε φορά, που υποχρέωναν τα λύκεια να εξαγάγουν αποτελέσματα προαγωγής των μαθητών της Α' λυκείου τέσσερις φορές. Και αυτό γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Γιατί το ποσοστό των μαθητών που παραπέμπονταν αρχικά σε επανεξέταση ή απορρίπτονταν άγγιζε το 5% του συνόλου, ενώ τα συνήθη ποσοστά τις προηγούμενες χρονιές δεν ξεπερνούσαν το 5%.

Σε ό,τι αφορά την τεχνική εκπαίδευση: Εδώ, κύριες και κύριοι Βουλευτές, γίνεται μια σημαντική τομή. Το νομοσχέδιο ανατρέπει

ένα ακόμα πραξικόπημα των μνημονιακών κυβερνήσεων που συνέβη τον εφιαλτικό εκείνο Ιούλιο του 2013, όταν μια καλοκαιρινή ημέρα, εντελώς ξαφνικά, χωρίς καμιά αξιολόγηση, από αυτούς που ομνούν σε κάθε τόνο στο όνομά της, τέθηκαν σε διαθεσιμότητα πάνω από δύο χιλιάδες εκπαιδευτικοί των τεχνικών ειδικοτήτων που ανήκαν σε πενήντα διαφορετικές ειδικότητες και παράλληλα περίπου είκοσι χιλιάδες μαθητές έχασαν τη δυνατότητα να συνεχίσουν τις σπουδές τους στον τομέα που είχαν επιλέξει.

Το νομοσχέδιο αυτό, επανασυστήνει τους τομείς και τις ειδικότητες που καταργήθηκαν βίαια τότε και σε συνδυασμό με τον ψηφισμένο πια νόμο του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, με τον οποίο επανέρχονται οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία και στις οργανικές τους θέσεις, δίνει τη δυνατότητα στους μαθητές να επιλέξουν ξανά αυτούς τους τομείς και ειδικότητες που θα ήθελαν.

Αποτέλεσμα εκείνου του εφιαλτικού καλοκαιριού, ήταν χιλιάδες παιδιά που προέρχονταν κυρίως από φτωχές οικογένειες είτε να εγκαταλείψουν τη δημόσια εκπαίδευση είτε να αλλάξουν τον τομέα και να επιλέξουν κάποιον άλλο από αυτόν που θα ήθελαν είτε να οδηγηθούν στα ΙΕΚ και πολλά από αυτά στα ιδιωτικά ΙΕΚ με το γνωστό κόστος να επωμίζονται οι οικογένειές τους.

Η αποκατάσταση της λειτουργίας της τεχνικής εκπαίδευσης και η επαναφορά και η δικαίωση των εκπαιδευτικών δεν αφορά μόνο τους ίδιους και θα έλεγα δεν αφορά κυρίως τους ίδιους, αφορά το δικαίωμα αυτών των χιλιάδων παιδιών που στερήθηκαν τη δυνατότητα να αποκτήσουν έναν επαγγελματικό τίτλο ή πολλά από αυτά υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Σχετικά με το σοβαρό ζήτημα που αφορά τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία: Όλοι συμφωνούμε ότι είναι αναγκαία η ύπαρξη σχολείων όπου οι εκπαιδευτικοί θεσμοί θα δοκιμάζονται, δηλαδή τα ωρολόγια και τα αναλυτικά προγράμματα, οι διδακτικές μέθοδοι, τα εγχειρίδια, οι μέθοδοι διοίκησης και λειτουργίας. Και όλα αυτά με σκοπό, αφού μελετηθούν πιλοτικά και αξιολογηθούν, να διαχυθούν στο σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας.

Αυτή θα έπρεπε να είναι η αποστολή των πειραματικών σχολείων. Να τονίσω εδώ ότι με το νομοσχέδιο προβλέπεται ότι θα υπάρχουν και πειραματικά επαγγελματικά λύκεια, κάτι που μέχρι σήμερα δεν υφίσταται, άλλη μια πλευρά της υποβάθμισης από το ίδιο το κράτος της τεχνικής εκπαίδευσης.

Γινόταν αυτό μέχρι σήμερα; Ο διπλός όρος «πρότυπο-πειραματικό» είναι αντιεπιστημονικός. Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε ότι δεν μπορείς να δοκιμάσεις πιλοτικά προγράμματα, αν η εφαρμογή τους δεν γίνεται σε ένα δείγμα που να μπορεί να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικό του μαθητικού πληθυσμού. Η επιλογή μαθητών και μαθητριών με ένα σύστημα εξετάσεων προφανώς δεν οδηγεί σε τυχαίο δείγμα, άρα η όποια μελέτη και τα όποια συμπεράσματα βγουν από αυτό το δείγμα, δεν μπορούν εύκολα να γενικευτούν στο σύνολο του μαθητικού πληθυσμού της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, με το νομοσχέδιο μας οι έννοιες «πρότυπο» και «πειραματικό» διαχωρίζονται. Οι σχολικές μονάδες που χαρακτηρίζονται μέχρι σήμερα ως «πρότυπα-πειραματικά» πλέον ορίζονται ως «πειραματικά», εκτός από εννέα σχολικές μονάδες, πέντε γυμνάσια και τέσσερα λύκεια, που με την τροποποίηση που κάνει σήμερα ο Υπουργός Παιδείας για ιστορικούς λόγους χαρακτηρίζονται ως «πρότυπα».

Είναι προφανές ότι οι εκπαιδευτικοί που διδάσκουν σε αυτά τα σχολεία είτε στα πειραματικά είτε στα πρότυπα, ασφαλώς πρέπει να έχουν αυξημένα και τυπικά αλλά κυρίως επιστημονικά προσόντα και μεταξύ άλλων εκπαιδευτική και διδακτική εμπειρία.

Σύμφωνα με τα προηγούμενα που είπαμε, η εισαγωγή των μαθητών και των μαθητριών στα πειραματικά σχολεία, δεν μπορεί να γίνεται με κάποιον άλλο τρόπο, παρά μόνο με κλήρωση. Είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί να εξασφαλίσει ότι θα παρακολουθεί όλο το εύρος του μαθητικού πληθυσμού αυτά τα σχολεία, άρα το δείγμα μπορεί πραγματικά να θεωρηθεί τυχαίο και άρα αντιπροσωπευτικό και με τον τρόπο αυτό να μην έχουμε και αυτήν τη χρονιά στο σύνολο αυτών των σχολείων μαθητές που θα έχουν επιλεγεί με εξετάσεις αλλά τουλάχιστον μια τάξη να έχει

επιλεγεί με κλήρωση. Επισημαίνεται φυσικά ότι κάθε μαθητής μπορεί να είναι υποψήφιος για μία μόνο πειραματική σχολική μονάδα ή για μία πρότυπη.

Τέλος, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου μας εναρμονίζονται οι διαδικασίες για την επιλογή στελεχών διευθυντή και υποδιευθυντή και σε αυτά τα σχολεία με ό,τι ισχύει και νομοθετείται με το παρόν νομοσχέδιο για την επιλογή των στελεχών και στα υπόλοιπα. Δεν υπήρχε δηλαδή κάποιος λόγος να υπάρχει κάποια διαφορετική διαδικασία σε αυτά τα σχολεία.

Φτάνουμε στο περίφημο ζήτημα της επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης. Είναι γνωστό ότι η θητεία τους λήγει τον Ιούλιο του προσεχούς καλοκαιριού. Επομένως, επείγει -και πραγματικά είναι ζήτημα που μπορεί να χαρακτηριστεί ως κατεπείγον- να οριστεί η διαδικασία με την οποία θα επιλεγούν τα νέα στελέχη, οι διευθυντές των σχολικών μονάδων και οι διευθυντές εκπαίδευσης. Ξέρουμε όλοι ότι τα στελέχη αυτά πρέπει να έχουν ορισμένα προσόντα παραπάνω από τα στοιχειώδη, να έχουν επιστημονική και παιδαγωγική κατάρτιση, διδακτική και διοικητική εμπειρία αλλά επιπλέον δημοκρατική συμπεριφορά, παιδαγωγικές αντιλήψεις σύγχρονες, ικανότητα οργάνωσης και συγχρονισμού, συνεννόησης με τους άλλους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας, επικοινωνιακές δεξιότητες και άλλα πολλά που θα μπορέσουμε να πούμε πολλοί από εμάς.

Αυτά τα προσόντα, που δεν μετριοφύονται με κάποιον αντικειμενικό τρόπο, ποιος μπορεί να τα εκτιμήσει; Εμείς ισχυριζόμαστε ότι οι καταλληλότεροι να τα αποτιμήσουν και να τα εκφράσουν είναι οι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί που συνυπηρετούν με τους υπό κρίση εκπαιδευτικούς, αυτοί που ζουν καθημερινά μαζί τους και άρα μπορούν να κάνουν αυτήν την αποτίμηση, η οποία δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να γίνει στη διάρκεια μιας ολιγόλεπτης συνέντευξης, όπως γινόταν μέχρι τώρα, από συμβούλια επιλογής, τα μέλη των οποίων στο μεγαλύτερο ποσοστό των κρινόμενων δεν τους γνώριζαν καν και προσπαθούσαν σε μια πεντάλεπτη, δεκάλεπτη συνέντευξη να σχηματίσουν γνώμη. Είναι ανθρωπίνως αδύνατον. Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε καλά πως χρησιμοποιήθηκε αυτή η συνέντευξη από τις προηγούμενες κυβερνήσεις για την επιλογή των «ημετέρων» της εκάστοτε εξουσίας.

Για τους λόγους αυτούς η διαδικασία της συνέντευξης καταργείται και δίνουμε βαρύνουσα γνώμη και ρόλο και λόγο στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, τόσο στο σύλλογο των διδασκόντων του σχολείου για την επιλογή του διευθυντή τους, όσο και στους διευθυντές των σχολικών μονάδων για την επιλογή του διευθυντή εκπαίδευσης της περιφέρειάς τους.

Φυσικά τίθενται με το νομοσχέδιο ορισμένες προϋποθέσεις που θα τις συζητήσουμε στα άρθρα, όπως μια ορισμένη εκπαιδευτική και διδακτική εμπειρία και μοριοδοτούνται τα αντικειμενικά, επιστημονικά κριτήρια εμπειρίας που καλύπτουν τα 2/3 του συνολικού εύρους της βαθμολογίας, ενώ το υπόλοιπο 1/3 της μοριοδότησης θα προκύψει από τη γνώμη των εκπαιδευτικών με τους τρόπους που είπαμε νωρίτερα και η οποία θα αποτυπωθεί με μυστική ψηφοφορία είτε στους συλλόγους διδασκόντων είτε από τους διευθυντές των σχολικών μονάδων.

Προβλέπεται, επίσης, ότι ένας υποψήφιος που δεν θα συγκεντρώσει τουλάχιστον το 20% της προτίμησης των εκλεκτόρων θα αποκλείεται από την περαιτέρω διαδικασία, θεωρώντας ότι με ένα τόσο χαμηλό ποσοστό δεν συγκεντρώνει ούτε κατά διάνοια την αποδοχή της εκπαιδευτικής κοινότητας. Επιπλέον, για να υπάρχει το στοιχείο της εγκυρότητας στη διαδικασία της ψηφοφορίας απαιτείται να συμμετάσχει τουλάχιστον η πλειοψηφία των εχόντων δικαίωμα ψήφου, και το νομοσχέδιο καθορίζει αυτό το ποσοστό στο 65%.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίαρχο ρόλο κατά τη γνώμη μας, για την αποτίμηση, τη λειτουργία αλλά και τη διοίκηση της σχολικής μονάδας, θεωρούμε ότι πρέπει να είναι ο σύλλογος διδασκόντων. Οι εκπαιδευτικοί γνωρίζουν καλύτερα από τον καθένα τα προβλήματα, τις ιδιαιτερότητες της κάθε σχολικής μονάδας και είναι οι πιο κατάλληλοι να επιλέγουν μορφές, μεθόδους και μέτρα, για να έχουμε παρεμβάσεις σύμφωνα με αυτές τις ανάγκες.

Με τον αυταρχισμό που επιβλήθηκε στη σχολική ζωή τα τελευταία

χρόνια μέσω της προσχηματικής αξιολόγησης, είναι απόλυτα αναγκαία η αποκατάσταση της δημοκρατίας στα σχολεία. Η απάντηση σε όλους εκείνους που προσπαθούν να λοιδορήσουν την πρόταση για τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στη διαδικασία επιλογής των στελεχών, δεν μπορεί να είναι άλλη παρά η διεύρυνση της δημοκρατίας στα σχολεία.

Τα μνημονιακά χρόνια οι εκπαιδευτικοί κατασυκοφαντήθηκαν, λοιδορήθηκαν, χαρακτηρίστηκαν με ποικίλα επίθετα, «ανίκανοι, τεμπέληδες» και πολλά άλλα που γνωρίζετε. Ήταν μια προσπάθεια να τρομοκρατηθούν οι εκπαιδευτικοί, να χειραγωγηθούν και να υποταχθούν στις μνημονιακές πολιτικές. Σήμερα οι ίδιοι νοσταλγοί αυτών των αντιεκπαιδευτικών μέτρων συνεχίζουν στην ίδια συκοφαντική λογική και κατηγορούν τους εκπαιδευτικούς ότι είναι ανίκανοι να επιλέξουν, έστω και κατά το 1/3, τους διευθυντές των σχολικών τους μονάδων. Τους κατηγορούν για συνδιαλλαγή, για παραγοντισμό. Όλοι αυτοί παριστάνουν πως αγνοούν το όργιο της κομματοκρατίας και της πελατειακής λογικής που συνέβαινε στα διορισμένα συμβούλια επιλογής, όπου τα διορισμένα μέλη τους επιλέγονταν κάθε φορά είτε από το Υπουργείο Παιδείας είτε από τους περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης και όσοι έχουν στοιχειώδη γνώση αυτής της διαδικασίας ξέρουν πολύ καλά πως επιλέγονταν οι υποψήφιοι διευθυντές σχολικών μονάδων και διευθυντές εκπαίδευσης και μάλιστα στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ, ήταν γνωστό από πριν ποιος θα γίνει διευθυντής και σε ποιο σχολείο.

Θα είχε ενδιαφέρον να μας εξηγήσουν όλοι αυτοί πως οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι θεωρούνται ικανοί να επιλέγουν τις διοικήσεις των πανεπιστημίων, ενώ για τον ίδιο ρόλο, έστω και κατά το 1/3 μόνο, οι δάσκαλοι των υπολοίπων βαθμίδων θεωρούνται ανίκανοι. Η κατάργηση της συνέντευξης και η πρωτοβουλία να δοθεί λόγος στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς είναι η καλύτερη απόδειξη ότι η Κυβέρνησή μας τους εμπιστεύεται και τους θεωρεί άξιους για το σοβαρό ρόλο που έχουν αναλάβει να ασχολούνται με τον περισσότερο χρόνο των παιδιών μας.

Θα μπορούσαμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να μην αλλάξουμε τίποτα, να αλλάξει ο Υπουργός τη σύνθεση των υπηρεσιακών συμβουλίων, στη θέση των μελών που ορίζει το Υπουργείο να τοποθετήσει στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και να επιλέξουμε διευθυντές τους δικούς μας ανθρώπους, τα δικά μας παιδιά, όπως κάνατε εσείς κι εσείς κύριοι τόσα χρόνια. Δεν το κάναμε αυτό, ακριβώς γιατί δεν είμαστε σαν κι εσάς. Γι' αυτό, άλλωστε, μας προτίμησε ο ελληνικός λαός, για να τα αλλάξουμε και αυτό κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για να κερδίσουμε λίγο χρόνο, οι επιστολές απ' όλους τους Γενικούς Γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι εδώ.

Σας λέω επομένως, χωρίς να τις διαβάσω, ότι έχουν οριστεί από τα κόμματα Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι: Ο κ. Πετράκος από το ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μητσστάκης από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Παππάς από τη Χρυσή Αυγή, η κ. Λυμπεράκη από το Ποτάμι, ο κ. Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο κ. Μαυραγάνης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και ο κ. Κρεμαστινός από το ΠΑΣΟΚ.

Οι ειδικοί αγορητές, πλην του κ. Μπαξεβανάκη, που ήδη μίλησε, είναι. Από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Φορτσάκης, από τη Χρυσή Αυγή η κ. Δέσποινα Σβερώνη, από το Ποτάμι η κ. Αντωνάκου Σταυρούλα, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ο κ. Συντυχάκης Εμμανουήλ, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες η κ. Σταυρούλα Ξουλίδου και από το ΠΑΣΟΚ η κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου.

Έχω κάνει μια πρόχειρη άθροιση. Συνυπολογίζοντας τους ειδικούς αγορητές, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους, τον κ. Βενιζέλο, που έχει ειδοποιηθεί ότι θέλει να μιλήσει, και τους ομιλητές που έχουν καθοριστεί, αν πάμε συγκροτημένα, στις 18:00' το απόγευμα θα έχουμε τελειώσει για σήμερα. Επομένως, στο χέρι το δικό μας είναι στις 18:00' να έχει τελειώσει η συνεδρίαση.

Ζητώ μόνο την άδειά σας, επειδή με άδεια της Βουλής ο κ. Θεοχάρης θα λείπει την Τρίτη, στο τέλος των ορισμένων από τα κόμματα ομιλητών, αν εγκρίνετε, να του δώσουμε τον λόγο για

έξι λεπτά. Δηλαδή, αντί στις 18:00' να τελειώσουμε στις 18:05'. Επαναλαμβάνω ότι αυτό γίνεται, επειδή δεν θα είναι εδώ την Τρίτη.

Για τον κ. Θεοχάρη έχετε αντίρρηση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πετράκο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι πρέπει να λάβουμε μέριμνα, όπως είπαμε, ώστε η συζήτηση να ολοκληρωθεί την Τρίτη, γιατί είναι επείγον να πάρει ΦΕΚ έγκαιρα. Δηλαδή να μην πάει πέρα από τις 20.00' το βράδυ.

Εγώ θα έβλεπα και μια δυνατότητα να πάει μέχρι και τις 20.00' σήμερα. Αυτό που προβληματίζει εμάς και την Κυβέρνηση, είναι να τελειώσει έγκαιρα την Τρίτη. Αυτό ήθελα να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κατάλαβα τι είπατε, κύριε Πετράκο. Απλά εγώ σας είπα τι υπάρχει αυτήν τη στιγμή.

Έχει αναλάβει ο κ. Μπαλάφας να συνεννοηθεί με όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους όλων των κομμάτων και γι' αυτό που είπατε σήμερα ενδεχομένως αλλά και για τη διαδικασία της Τρίτης. Διότι σας υπενθυμίζω ότι υπάρχουν και δύο άρσεις ασυλίας, που δυστυχώς δεν μπορούν να πάνε την άλλη εβδομάδα, όπως μας εξήγησε η κ. Χαραλαμπίδου, για να φτιάξουν το πρόγραμμα.

Νωρίτερα από τις 18:00' το απόγευμα θα υπάρχει απάντηση και γι' αυτό που είπατε. Επομένως, προχωράμε κανονικά.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Φορτσάκη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξετάζουμε σήμερα ένα εξαιρετικά σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο θα επηρεάσει καθοριστικά τη ζωή των σχολείων μας.

Θα εκφράσω πολύ σύντομα μερικές σκέψεις για τις γενικότερες αρχές που διέπουν την πρωτοβουλία αυτή του Υπουργείου και στη συνέχεια θα μωπ στην εξέταση των γενικών αρχών των κεφαλαίων του νομοσχεδίου.

Το παρόν νομοσχέδιο, εντάσσεται σε έναν ευρύτερο πολιτικό σχεδιασμό, ο οποίος έγκειται στην αποδόμηση όλων των συστημάτων ελέγχου στην παιδεία, τη διοίκηση και τη δικαιοσύνη. Αναφέρονται στους νόμους Κατρούγκαλου και Παρασκευόπουλου, οι οποίοι με τις βασικές αρχές που τους εμπνέουν πλησιάζουν πάρα πολύ το σημερινό νομοσχέδιο.

Οι γενικές αρχές που διέπουν το σημερινό νομοσχέδιο ποιες είναι; Πρώτα-πρώτα, εξοβελίζεται οριστικά η έννοια της αριστείας -το έχουμε πει πολλές φορές- η οποία πραγματικά θεωρείται ως αθένεια, την οποία οι φοιτητές μας δεν πρέπει να γνωρίσουν.

Επιχειρείται δυναμικά μια εξίσωση προς τα κάτω, διότι θεωρείται ότι οτιδήποτε διαφέρει πρέπει να ισοπεδωθεί. Όμως, η ισοότητα είναι ισοότητα ευκαιριών, δεν είναι ισοότητα στην άφιξη. Αν έχουμε αδύναμους στην εκκίνηση, πρέπει να τους βοηθήσουμε για να έρθουν σε εκείνη την κατάσταση, όπου θα μπορούν να αγωνιστούν με ισοότητα σε σχέση με τους υπόλοιπους, όχι όμως να εξοβελίσουμε αυτούς οι οποίοι ξεχωρίζουν.

Ενισχύεται κατά τρόπο σημαντικό ο συνδικαλισμός, υποστηρίζονται τα σωματειακά συμφέροντα και επανέρχεται ο κομματισμός.

Ο αποσπασματικός χαρακτήρας των διατάξεων δείχνει ότι έρχονται όλες αυτές οι ρυθμίσεις χωρίς να υπάρχει μια συνολική μελέτη του ζητήματος και χωρίς να υπάρχουν αξιολογημένα, μετρημένα αποτελέσματα της δράσης, η οποία μέχρι σήμερα έχει λάβει χώρα στο χώρο αυτό.

Για το δημόσιο διάλογο που δεν έγινε, ακούστηκαν ήδη πολλά. Απλώς εκφράζω κι εγώ το σημαντικό παράπονο, κύριε Υπουργέ, ότι αυτός ο δημόσιος διάλογος, έπρεπε να έχει λάβει χώρα σε ένα τόσο σημαντικό χώρο, όπως ο χώρος της παιδείας. Η δε επίκληση επειγουσών ρυθμίσεων για να αποφευχθεί ο δημόσιος διάλογος, για μένα δεν είναι αρκετή δικαιολογία.

Επίσης, σημαντικό είναι αλλαγές στο χώρο αυτό της παιδείας, να επιχειρούνται όταν έχει διαφορστεί μία σημαντική συναίνεση και θυμίζω ότι η προηγούμενη ρύθμιση, τουλάχιστον για τα ανώ-

τατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, είχε τύχει ευρύτατης συναίνεσης. Αυτή η συναίνεση δεν ήταν του τύπου που ο κύριος Πρωθυπουργός το πρωί επικαλέστηκε, δηλαδή ότι δήθεν υπάκουε σε κελεύσματα μνημονιακού τύπου. Ήταν μία συναίνεση κοινής λογικής που είχε επιτευχθεί μετά από υπέρβαση σημαντικών δυσκολιών και έφερε κοντά πολιτικές δυνάμεις πολύ διαφορετικές.

Το πρώτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου, ως προς τις γενικές αρχές του, ρυθμίζει ουσιαστικά αναδιαρθρώσεις των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και έχουμε καταλόγους ωρών διδασκαλίας διαφόρων μαθημάτων.

Όπως θα ξέρει ο κύριος Υπουργός, έχουμε δεχθεί σωρεία παραπόνων απ' όλους, σχεδόν, τους διδάσκοντες. Οι βιολόγοι, οι πληροφορικοί, οι φυσικοί, οι χημικοί, οι πολιτειολόγοι, οι κοινωνιολόγοι, ακόμα και το Πάντειο Πανεπιστήμιο, εκφράζουν παράπονα ότι τα μαθήματά τους παραγκωνίζονται, εις όφελος άλλων.

Δεν είμαι σε θέση να ξέρω αν πρέπει να γίνουν δύο ώρες Φυσικής και μία Χημείας ή τρεις ώρες Βιολογία και δύο Πολιτειολογία. Αυτό που ξέρω και αυτό που καταλαβαίνω είναι ότι τα ζητήματα αυτά δεν μπορεί να είναι ζητήματα που ρυθμίζονται με λεπτομέρεια στο νόμο. Διότι ο νομοθέτης δεν είναι σε θέση να γνωρίζει τις λεπτομέρειες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Θα κάνω μία πρόταση -διότι όποια κριτική κάνω σήμερα θα τη συνοδεύσω, επιτρέψτε μου, και από μία πρόταση, για να μην είμαστε αρνητικοί, να είμαστε θετικοί στην εκφορά του λόγου- και η κριτική μου, λοιπόν, είναι ότι το Κοινοβούλιο δεν έχει καμμία δουλειά να ανακατεύεται αν θα γίνουν δύο ώρες Φυσική και μία Χημεία ή τρεις Γυμναστική και μία Θρησκευτικά.

Αυτό που έχει σημασία είναι να βάλει η Βουλή ένα γενικό πλαίσιο κατευθύνσεων και στη συνέχεια να υπάρξει ένας φορέας επισημονικός, ο οποίος στο πλαίσιο του Υπουργείου θα ακούσει και θα εξετάσει τα διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τους μαθητές, θα δει ποιες είναι οι ανάγκες τους και θα καθορίσει το πρόγραμμα διδασκαλίας, όχι με βάση τις ανάγκες τις σωματεϊκές και τις συνδικαλιστικές των διδασκόντων. Δεν μας ενδιαφέρουν οι διδάσκοντες στα σχολεία. Μας ενδιαφέρουν τα παιδιά μας. Και τα παιδιά μας έχουν ανάγκη να έχουν μαθήματα έτσι όπως θα έχει προκύψει η καταγραφή τους από μία σοβαρή ανάλυση και μελέτη.

Στο σημείο αυτό τονίζω ότι συχνά ακούω να γίνεται λόγος για την αυτονομία -άκουσα και τον προλαλήσαντα συνάδελφο εισηγητή- που πρέπει να αναγνωρίσουμε στα σχολεία, στα γυμνάσια και στα λύκεια, γιατί την αναγνωρίζουμε και στα πανεπιστήμια. Να αναγνωρίσουμε αυτονομία, όχι για να επιλέγουν αυτούς που θα τους διοικήσουν -και θα εξηγήσω στη συνέχεια γιατί- αλλά να αναγνωρίσουμε, αν θέλετε, την αυτονομία, ως ένα βαθμό τουλάχιστον, για τα μαθήματα τα οποία διδάσκουν, για τον καθορισμό της ύλης τους.

Δηλαδή, στη δική μου αντίληψη, θα έπρεπε ο νομοθέτης να καθορίζει τις γενικές αρχές, ο ειδικός επιστημονικός φορέας να αναλυτικά προγράμματα και να αφήνει ένα περιθώριο προσαρμογής στα σχολεία, τα οποία ανάλογα με την παράδοσή τους, τις συγκεκριμένες δυνατότητές τους, τόσο από άποψη καθηγητών όσο και από άποψη μαθητών, θα προσαρμόζουν τα προγράμματα αυτά και θα ακολουθούν ή και θα ενισχύουν τις παραδόσεις τους ή τις επιλογές τους.

Να ανοίξουμε, λοιπόν, ένα δρόμο, ώστε να φύγουμε από το μονόχοντο της μίας και μοναδικής επιλογής, με ένα πρόγραμμα που εφαρμόζεται παντού, όπως το έχει αποφασίσει η Βουλή στις λεπτομέρειές του και το οποίο, σε τελική ανάλυση, οδηγεί τα παιδιά, με βάση και το ένα βιβλίο, στη μεγάλη συμφορά μας, δηλαδή στην αποστήθιση. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που «καίει» κυριολεκτικά τους εγκεφάλους των παιδιών μας, διότι τα «στεγνώνει» και τα στέλνει στο Πανεπιστήμιο έχοντας πλέον εξαντλήσει κάθε δυνατότητα να αναπτύξουν κριτική σκέψη.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να εκφράσω για τα μαθήματα μόνο ένα παράπονο, που δεν μας το έκανε κανένας φορέας. Είναι ότι τα Αρχαία Ελληνικά έχουν εξοβελιστεί από το γενικό πρόγραμμα παιδείας και είναι κρίμα. Είναι κρίμα τα Αρχαία Ελληνικά να τα εγκαταλείψουμε τελείως και να μην μπορούμε να τα περιλάβουμε στο πρόγραμμα γενικών σπουδών.

Κύριε Υπουργέ, κάνω έκκληση να δείτε αυτό το ζήτημα, ώστε

να μπορέσουν τα Αρχαία Ελληνικά να ξαναμπούν στο πρόγραμμα. Μέχρι φέτος διδάχτηκαν με βάση μία εγκύκλιο, την οποία είχε εκδώσει πριν από χρόνια η κ. Γιαννάκου.

Για το πρώτο Κεφάλαιο θα κλείσω λέγοντας ότι είναι αδύνατον να λειτουργήσει η παιδεία μας και τα σχολεία μας χωρίς να έχουμε αξιολόγηση. Διότι το 1/3 των δημοσίων υπαλλήλων μας είναι οι δάσκαλοί μας, οι καθηγητές μας και είναι αδύνατον να αφήσουμε να λειτουργεί ένα τόσο μεγάλο πλήθος ανθρώπων σε ένα τόσο σημαντικό σύστημα, όπως είναι το σύστημα της παιδείας, χωρίς η αξιολόγηση να έχει καθοριστικό χαρακτήρα.

Και αυτός ο προβληματισμός, μάς οδηγεί στο δεύτερο Κεφάλαιο του νομοσχεδίου, αυτό που αναφέρεται στα πειραματικά και στα πρότυπα σχολεία. Έχουμε ήδη ακούσει πολλά πράγματα για το θέμα αυτό. Έχουμε ακούσει τα επιχειρήματα υπέρ και τα επιχειρήματα κατά.

Εγώ θα πω πρώτα, πρώτα ότι η έννοια της αριστείας έτσι όπως τη συζητάμε, φοβάμαι ότι δεν έχει γίνει αντιληπτή με τον ίδιο τρόπο από εκείνους που υποστηρίζουν την κατάργηση των προτύπων και από εκείνους που υποστηρίζουν τη διατήρησή τους.

Αριστεία δεν σημαίνει ότι περισυλλέγουμε, μαζεύουμε σε ένα χώρο τους μαθητές οι οποίοι έχουν 18/20 και 19/20 ή και 20/20 και τους βάζουμε όλους μαζί να είναι οι άριστοι των άριστων μόνοι τους. Σημαίνει ότι κάνουμε μία επιλογή μαθητών με βάση όχι την αριστεία τους, όχι την επίδοσή τους αλλά τις δεξιότητές τους και ότι αυτές τις δεξιότητες, όταν τους επιτρέψουμε να μπουν σε ένα πρότυπο σχολείο, προσπαθούμε να τις αναδείξουμε, ώστε να βγάλουμε ό,τι καλύτερο έχουν μέσα τους αυτοί οι μαθητές.

Δηλαδή, για να το πω απλά, να πάμε σε ένα παράδειγμα που θα το καταλάβουν όλοι. Εάν είχαμε ένα παιδί με ιδιαίτερο ταλέντο στο πιάνο, θα το στείλουμε να κάνει μάθημα μαζί με τα παιδιά που δεν ξέρουν μουσική, επειδή θέλουμε να έχουμε στην ίδια τάξη τους άριστους και τους μη άριστους; Ένα παιδί που έχει μια τέτοια δεξιότητα, θα το βοηθήσουμε να πάει σε ένα σχολείο που είναι προσαρμοσμένο στις ανάγκες του, για να μπορέσει να αναδείξει τα ταλέντα του. *Mutatis mutandis* το ίδιο ισχύει για όλους τους κλάδους.

Και υπογραμμίζω ότι στα πρότυπα -εάν δείτε- ο μέσος όρος βαθμολογίας τους, δεν είναι 18, 19 και 20. Είναι 14 ή 15. Τα παιδιά που είναι στα πρότυπα, είναι παιδιά που έχουν ικανότητα, την οποία μπορούν τα πρότυπα να αναδείξουν. Τίποτα παραπάνω. Υπό αυτήν την έννοια μιλάμε για αριστεία. Να μη γίνεται, λοιπόν, σύγχυση του τύπου ότι θέλουμε τους άριστους διασκορπισμένους σε όλα τα σχολεία, διότι κάτι τέτοιο δεν θίγεται από την ύπαρξη των προτύπων.

Επειδή ακούγεται συχνά ότι τι είδους πειραματισμό θα κάνουμε εάν το δείγμα δεν είναι τυχαίο, απαντώ με δύο σκέψεις. Η πρώτη σκέψη είναι ότι το δείγμα δεν είναι τυχαίο, όταν ανακατεύουμε τους πάντες στο δείγμα. Διότι ακόμα και το λεγόμενο τυχαίο δείγμα, πρέπει να αναφέρεται σε ένα υποκείμενο το οποίο έχει κάποια ενότητα.

Δεν βλέπτε, λοιπόν, να έχουμε μια επιλογή στη βάση ακόμα και αν θέλουμε να έχουμε πειραματικά σχολεία. Διότι και τον πειραματισμό πρέπει να τον κάνουμε πάνω σε παιδιά τα οποία έχουν ένα επίπεδο. Για τα παιδιά εκείνα που παρουσιάζουν δυσκολίες, θα γίνει άλλος πειραματισμός σε άλλο επίπεδο.

Όλα τα παιδιά έχουν την αξία τους. Και ένα παιδί το οποίο δεν διακρίνεται ή στα Μαθηματικά ή στα Αρχαία ή στη Φυσική δεν σημαίνει ότι υστερεί κάπου, γιατί μπορεί να διακρίνεται σε έναν άλλο κλάδο, στα τεχνικά ζητήματα ή στις δεξιότητες που έχουν να κάνουν με τα χέρια του, με την τέχνη. Αυτό, λοιπόν, δεν είναι κάτι αρνητικό. Πρέπει, όμως, ο κάθε κλάδος να αντιμετωπίζεται ανάλογα με τις δικές του ανάγκες.

Δεν νομίζω ότι η έννοια του προτύπου αποκλείει την έννοια του πειραματικού. Θα μπορούσαμε, κύριε Υπουργέ, αφού επιμένετε στη διάκριση, να κρατήσουμε τα πρότυπα -και όχι μόνο τα τέσσερα που κρατήσατε και βεβαίως και το πέμπτο που αποκλείστηκε της Ζωσιμαίας στα Ιωάννινα, διότι όχι μόνο αποκλείεται χωρίς λόγο η σχολή αυτή, αλλά επιπλέον δεν έχουμε κανένα πρότυπο στην επαρχία, έχουμε μόνο στην Αθήνα, οπότε είναι και από εκεί αδικία- και να τα επεκτείνουμε, όπως το είχε κάνει ο

νόμος Διαμαντοπούλου. Δηλαδή, να προβλέψουμε ότι θα λειτουργήσουν πρότυπα σε όλους τους νομούς. Και θα μπορούσαμε παράλληλα να έχουμε και πειραματικά σχολεία, τα οποία θα μπορούσαν να είναι σχολεία, με περισσότερες πειραματικές εφαρμογές και πιλοτικά προγράμματα. Δεν βλέπω, λοιπόν, γιατί το ένα βλέπτε το άλλο.

Νομίζω ότι είναι σημαντικό, επίσης, να τονίσουμε ως προς τις επιλογές που γίνονται σε αυτό το Κεφάλαιο ότι είναι εξαιρετικά ατυχής η επιλογή του διευθυντή των προτύπων να γίνεται κατά τον τρόπο που προβλέπει ο νόμος.

Διότι όταν τοποθετηθούν στο πρότυπο διευθυντές οι οποίοι δεν συνάδουν ως προς τη νοοτροπία τους με τη νοοτροπία του προτύπου, προφανώς η διεύθυνση που θα ασκήσουν θα βλάψει τη λειτουργία του προτύπου.

Είναι πολύ σημαντικό για τα πρότυπα να διατηρηθεί η επιλογή των διευθυντών μετά από μια διαδικασία αξιοκρατική. Είναι σημαντικό να υπάρχει αξιολόγηση των καθηγητών και να υπάρχει επιλογή σύμφωνα με μια διαδικασία ειδική και αξιοκρατική. Και φυσικά είναι σημαντικό να υπάρχει και η επιλογή των μαθητών. Αλλά πάνω και από τους μαθητές, έχει σημασία ο διευθυντής και οι καθηγητές.

Σημειώνω ότι η εξαφάνιση των προτύπων θα οδηγήσει μοιραία στο να στερηθούν τα παιδιά εκείνα τα οποία ανήκουν σε οικονομικά ασθενέστερες οικογένειες τη δυνατότητα να φοιτήσουν όπως τους αξίζει, ενώ εκείνοι που έχουν τα μέσα θα στραφούν στην ιδιωτική παιδεία. Είναι πραγματικά κρίμα.

Κάνω πρόταση στο σημείο αυτό να αυξήσουμε τα πρότυπα, να έχουμε ένα πρότυπο ανά νόμο, να διατηρήσουμε την επιλογή των διευθυντών και του προσωπικού και των μαθητών και να δημιουργήσουμε συγχρόνως μία σειρά καθαρή πειραματικών.

Τρίτο κεφάλαιο, η επιλογή των διευθυντών σχολικών μονάδων. Είναι παγκόσμια πρωτοτυπία να αναθέτουμε στους δασκάλους και στους καθηγητές να εκλέγουν αυτούς που θα τους διευθύνουν. Διότι ο καθένας καταλαβαίνει ότι είναι ανθρώπινο να προτάσσονται ιδέες και μικροσυμφέροντα, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την παιδεία.

Το Σύνταγμά μας προβλέπει αυτοδιοίκηση για τα πανεπιστήμια και η αυτοδιοίκηση σημαίνει ότι τα πανεπιστήμια διοικούνται από όργανα που επιλέγουν τα ίδια, με βάση βέβαια πάντα το πλαίσιο που καθορίζει ο νομοθέτης αλλά μην ξεχνάτε ότι, όχι μόνο επειδή το λέει το Σύνταγμα αλλά και επειδή η ουσία των πραγμάτων το επιβάλλει, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές στα γυμνάσια δεν μπορούν να επιλέγουν τους δικούς τους, διότι δεν μπορούν να έχουν αυτοδιοίκηση. Ούτε μπορούν ούτε είναι επιθυμητό ένα τέτοιο σύστημα.

Δεν θέλουμε να έλθουμε σε συστήματα συναλλαγής, δεν θέλουμε να έλθουμε σε συστήματα συνδικαλιστικής προτίμησης ούτε σε κομματικούς εναγκαλισμούς. Είδαμε τι έγινε με τους δεκατρείς περιφερειακούς διευθυντές και καταλάβαμε πως αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση την επιλογή των διευθυντών. Φοβάμαι ότι τα ίδια και χειρότερα θα δούμε στα σχολεία. Και υπογραμμίζω ότι η επιλογή των διευθυντών σχολικών μονάδων θα καθορίσει και την επιλογή των διευθυντών εκπαίδευσης, οπότε θα έχουμε μία αλυσίδα. Και αν σημειώσετε αυτά που συνέβησαν και με τους περιφερειακούς διευθυντές θα έχετε μία πλήρη εικόνα.

Άκουσα σήμερα το πρωί τον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος είπε ότι η Κυβέρνηση αγωνίζεται να απονεμίσει εύσημα για την τήρηση των νόμων. Το καταλάβαμε πολύ καλά αυτό, όταν είδαμε τι έκανε με τους περιφερειακούς διευθυντές. Εδιάλεξε αυτούς που είχαν περισσότερο από κάθε άλλον αντισταθεί στην εφαρμογή των νόμων. Είναι αυτοί ακριβώς οι οποίοι εμποδίζουν την εφαρμογή των νόμων όταν έπρεπε να εφαρμόσουν τους νόμους και επιβραβεύτηκαν με το να γίνουν περιφερειακοί διευθυντές. Ιδού, λοιπόν, ποια είναι τα παράσημα για την τήρηση της νομιμότητας.

Για να είμαι ειλικρινής -δεν μου αρέσουν τα μασημένα λόγια- και στο παρελθόν το σύστημα δεν ήταν ικανοποιητικό. Οι επιλογές γινόντουσαν πολλές φορές με συστήματα τα οποία δεν ήταν τα καλύτερα. Δεν έχουμε σε αυτό δυσκολία να το παραδεχτούμε.

Πρόταση δική μας στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, να φύγουμε, λοιπόν, απ' τα συστήματα αυτά και να φτιάξουμε ένα πα-

ράρτημα στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης ή μια καινούργια σχολή, να παράγουμε στελέχη εκπαιδευτικής διοίκησης, δηλαδή ό,τι γίνεται σε όλα τα πολιτισμένα κράτη του κόσμου και να έχουμε μία διαδικασία αξιοκρατική, ανθρώπους οι οποίοι έχουν ξεφύγει από τα κόμματα, οι οποίοι έχουν ταλέντο, έχουν αναδειχθεί, έχουν κριθεί και θα μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους χωρίς να ανήκουν σε κανέναν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στη Γαλλία, για παράδειγμα έχουμε συχνά ανθρώπους οι οποίοι ανήκουν σε ένα σχολείο στο νότο και φεύγουν και πάνε στο βορρά. Θα πρέπει και η κινητικότητα μεταξύ των ανθρώπων αυτών να ανοίξει.

Επειδή ο χρόνος έχει τελειώσει –σε ένα λεπτό θα έχω ολοκληρώσει, κύριε Πρόεδρε- δύο λόγια μόνο για ένα θέμα το οποίο είναι πολυσυζητημένο, δηλαδή για το θέμα των αιωνίων φοιτητών.

Δεν είναι το ζήτημα αν οι αιώνιοι φοιτητές βαρύνουν ή δεν βαρύνουν το πανεπιστήμιο. Λέω αιώνιοι φοιτητές, παρ' ό,τι δεν μου αρέσει ο όρος και συγχωρήστε μου τη χρήση, για λόγους ευκολίας στην επικοινωνία. Γιατί δεν θέλουμε τους αιώνιους φοιτητές; Διότι υπάρχει ένα ζήτημα ουσίας. Οι σπουδές πρέπει να ολοκληρώνονται μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο. Το έχω πει και άλλοτε, δεν μπορείς να αρχίζεις ιατρική το 1990 με τις γυάλινες ενέσεις και να τις τελειώνεις το 2015, με τις ενέσεις που γίνονται με τρόπους πλέον εντελώς διαφορετικούς. Το λέω λιγάκι ανεκδοτικά για να το καταλάβουμε. Δεν μπορείς να ξεκινήσεις νομικά το 1990 και να τελειώσεις το 2015 που έχουν αλλάξει όλοι οι νόμοι.

Οι σπουδές πρέπει να γίνονται σε ένα διάστημα από τέσσερα έως έξι χρόνια, όπως γίνεται σε όλο τον κόσμο, με ειδική παράταση για τους εργαζομένους και για τους ασθενείς. Επειδή άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό το πρωί να λέει ότι δίνουμε την ευκαιρία σε αυτούς που δεν μπόρεσαν να τελειώσουν, να τελειώσουν, όποιος έχει δυσκολία να έχει τη δυνατότητα να διακόψει τις σπουδές του και να τις επαναλάβει όταν θα είναι σε θέση να το κάνει και θα πρέπει η πολιτεία να βοηθά τους οικονομικά ασθενέστερους να τα βγάζουν πέρα με τις σπουδές τους.

Στο σημείο αυτό προτείνω –επειδή από τους λεγόμενους αιώνιους το 95% ούτε ενδιαφέρεται ούτε πρόκειται να επανέλθει, ενώ βαραίνει τα πανεπιστήμια και τα εμφανίζει και στο εξωτερικό με αριθμούς οι οποίοι είναι φανταστικοί και που τα βλάπτουν, διότι τα εμφανίζουν να έχουν ψευδείς δηλώσεις και εικόνες- να δοθεί η ευκαιρία σε αυτούς οι οποίοι θέλουν να επιστρέψουν, να επιστρέψουν, να τους δώσουμε ένα τρίμηνο να κάνουν δήλωση επιστροφής, να επικαιροποιηθεί το πρόγραμμα σπουδών τους από την αρμόδια σχολή και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στον χρόνο που θα τους τάξουν οι σχολές τους. Δεν είναι η διάκριση τιμωρητική για τα παιδιά που έχουν φύγει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Φορτσάκη, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Σε τρία δευτερόλεπτα τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήταν αλήθεια ενδιαφέρον να κάνουμε έναν υπολογισμό και να δούμε πόσοι άραγε από τις προηγούμενες, από τις σημερινές κυβερνήσεις, από το Κοινοβούλιο έχουν πάρει τα πτυχία τους στα τέσσερα, πέντε ή έξι χρόνια και όσοι καθυστέρησαν και τα πήραν στα οκτώ και στα δέκα, τι έκαναν τα χρόνια που έμειναν παραπάνω στο πανεπιστήμιο; Μήπως έκαναν ό,τι είδαμε να κάνουν και ο φοιτητής που μας πασάλειψε με τα σκουπίδια στο κεφάλι στο Πανεπιστήμιο Αθηνών; Αυτού του τύπου τους ανθρώπους θέλουμε να προωθήσουμε αργότερα στην πολιτική; Αυτούς έχουμε προωθήσει μέχρι σήμερα; Καλώ τον καθένα να κάνει την εξέταση αυτή μόνος του και να καταλήξει στα συμπεράσματά του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι τη ρύθμιση του άρθρου 29 για τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, τη βρίσκουμε θετική και τη θεωρούμε σωστή.

Με λίγα λόγια, πολλά βήματα πίσω, εξίσωση προς τα κάτω,

κομματισμός και δυστυχώς παντελής έλλειψη σχεδίου για το μέλλον. Είναι κρίμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προτού δώσω τον λόγο στην κ. Σβερώνη-Χονδρονάσιου, θα αναγνώσω τον κατάλογο για να ξέρετε τη σειρά σας. Όταν τελειώσουν οι Ειδικοί Αγορητές, ακολουθούν με τη σειρά οι ομιλητές κ.κ. Στέφος, Δένδιας, Γραικός, Μαυρωτάς –από το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν μου έχει δοθεί ακόμα ομιλητής και ο κ. Κόκκαλης έχει ζητήσει να πάει την Τρίτη- Γρηγοράκος, κ. Βάκη, Κώστας Καραμανλής και Θεοχάρης.

Κυρία Σβερώνη, έχετε τον λόγο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το πρωί ο κύριος Πρωθυπουργός, σε τούτη εδώ την Αίθουσα, μίλησε για δημοκρατία, για τη δημοκρατία που πρέπει όλοι να διαφυλάξουμε στο κοινό μας σπίτι που λέγεται Ευρώπη και είπε ότι αν κάποιος επιχειρήσουν ένα έγκλημα στον τόπο της δημοκρατίας, στην Ελλάδα, στην Ευρώπη –ίσως εννοούσε κι αυτό– τότε θα είναι υπόλογοι.

Πολύς λόγος για δημοκρατία γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η δημοκρατία όμως σημαίνει ευθύνη. Ο καθένας πρέπει να καταλάβει ότι η δημοκρατία στηρίζεται σε αυτόν, είναι «κατά το εμόν μέρος», όπως έλεγε ο Σωκράτης. Και εμείς, κύριοι συνάδελφοι, υπονομεύουμε οι ίδιοι τη δημοκρατία «κατά το εμόν μέρος» του Σωκράτη. Και ξέρετε γιατί; Γιατί έχουμε κρίση πολιτισμού. Δεν έχουμε παιδεία και δεν έχουμε ακόμα ξεκαθαρίσει τι είναι παιδεία και τι είναι εκπαίδευση. Άλλο η παιδεία και άλλο η εκπαίδευση.

Υπάρχει, βέβαια, μια νοηματική συγγένεια αλλά είναι κάτι τελείως ξέχωρο. Εκπαίδευση είναι η οργανωμένη διαδικασία, μέσω της οποίας η συντεταγμένη πολιτεία προσφέρει τα μορφωτικά αγαθά στα παιδιά της και σκοπός της εκπαίδευσης είναι να προσφέρει παιδεία. Παιδεία είναι, κατά Πλάτωνα, το μέγιστο μάθημα κατά το οποίο «το ρητόν διδασκόν ουδαμώς εστί ως άλλα μαθήματα». Είναι το μάθημα, δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οποίο δεν διδάσκεται.

Οι σύγχρονοι φιλόσοφοι αδυνατούν να δώσουν τον ορισμό της παιδείας. Ορίζουν τον πεπαιδευμένο μόνο άνθρωπο. Και πεπαιδευμένος είναι μόνο ο καλλιεργημένος, εκείνος του οποίου ο χαρακτήρας, η σκέψη, η ευαισθησία έχουν εκλεπτυστεί από τη γνώση, όχι από τις γνώσεις, δηλαδή τη φρόνηση, την ηθική, το καλό, την αισθητική, το ωραίο και από τα επιτεύγματα του πολιτισμού.

Ο της παιδείας άνθρωπος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι υπεύθυνος, είναι όπως είναι ο άνθρωπος που διάγει ένα βίο δημοκρατικό.

Το πρόβλημα τώρα της εκπαίδευσης –γιατί, για να φθάσουμε στην παιδεία, τα εφόδια τα παίρνουμε από την εκπαίδευση- ξεκινά από το νηπιαγωγείο και συνεχίζει μέχρι το πανεπιστήμιο. Η εκπαίδευση οφείλει να στοχεύει στην παιδεία, όχι στην αγορά εργασίας. Οφείλουμε, δηλαδή, εμείς στα παιδιά μας να τους γυμνάσουμε την ψυχή και το πνεύμα, ούτως ώστε να κατακτήσουν τη γνώση.

Ένας μεγάλος δάσκαλος, ο Κριαράς, έλεγε –όχι μόνο τώρα– ότι βιώνουμε την έσχατη πλέον ανάγκη ανόρθωσης της παιδείας. Αυτά σας τα λέω, γιατί δεν είναι μόνο τώρα που λέμε ότι είναι επείγοντα τα μέτρα για την παιδεία. Ένας λαός προάγεται, κατά τον Κριαρά, όταν έχει προηγμένη παιδεία, όταν έχει όραμα. Ο υλισμός σκότωσε το όραμα. Και ο υλισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διδάσκεται από γονείς και από δασκάλους.

Όσον αφορά το θέμα της εκπαίδευσης, δεν είναι καν θέμα τελευταίας δεκαετίας, δεκαπενταετίας ή τριακονταετίας αλλά πάει πολύ πίσω. Δεν θα σας πάω έναν αιώνα, αλλά κοντά στα εξήντα χρόνια πίσω. Το 1947, ένας άλλος μεγάλος δάσκαλος, ο Αλέξανδρος Δελμούζος, υποστήριζε πως για την εκπαίδευση χρειάζεται η συνεργασία των πανεπιστημιακών με την πολιτεία, για να έχουμε υπερκομματική εκπαιδευτική πολιτική. Όσο η πολιτεία, έλεγε ο Δελμούζος –το 1947, παρακαλώ!- εμφανίζεται –η Κυβέρνηση δηλαδή– ως κόμμα, μοιραία θα διαιωνίζεται η ίδια κατάσταση.

Για την εφαρμογή αυτής της αλλαγής, της υπερκομματικής πολιτικής δηλαδή, χρειάζεται αντικειμενικότητα και -ακούστε τι έλεγε αυτός ο δημοκράτης, ο δημοτικιστής- σκληρότητα και συνέπεια μαζί. Αυτό μπορεί να γίνει, όμως, από μια υπερκομματική εκπαιδευτική πολιτική, όπου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κάθε κόμμα θα δέσει τον ίδιο του τον εαυτό με τα ίδια του τα χέρια. Θα δεσμευτεί, δηλαδή, για να μη μπορεί να κουνά το δάκτυλο στην επόμενη κυβέρνηση.

Για μια τέτοια πολιτική υπερκομματική, υπάρχει σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευση τόσο στην οργάνωση όσο και στην ουσία της, βασικά σημεία υπερκομματικά και μονοσήμαντα, που επιβάλλονται όμως με σκληρή αναγκαιότητα. Είναι προϋποθέσεις αυτονόητες, που χωρίς αυτές είναι αδύνατο να θεμελιωθεί πραγματική μόρφωση. Τα λέει ο Δελημούζος αυτά. Είναι αντιγραφή αυτά που σας λέω. Είτε δεξιά είτε κεντρώα είτε αριστερή θέλει να είναι, λέει, εάν δεν υπάρχει αυτή η υπερκομματική πολιτική, δεν είναι δυνατόν να πάμε μπροστά. Είναι προϋποθέσεις που είναι υποχρεωμένο να υιοθετήσει κάθε κόμμα, αν θέλει σύμφωνα με τις επαγγελίες του να υπηρετήσει το σύνολο, δηλαδή το έθνος ολόκληρο.

Χωρίς την υπερκομματική εκπαιδευτική πολιτική και το πανεπιστημιακό πρόβλημα θα παραδέρνει μέσα σε φαύλο κύκλο. Σ' αυτόν τον φαύλο κύκλο, κύριε καθηγητά, θα δέχονται οι πρυτάνεις και σκουπίδια από τους φοιτητές και δεν θα βρει ποτέ τη σωστή λύση του.

Αίτημα, λοιπόν, από το 1947 ακόμα του Δελημούζου, ήταν μια κοινή υπερκομματική πολιτική προς όλα τα κόμματα, πέρα και πάνω από τις αντιθέσεις τους, ώστε να πάψει το εκπαιδευτικό πρόβλημα να γίνεται ποδόσφαιρο ανάμεσα στα κόμματα και τις κενοδοξίες ανίδων ανθρώπων που τυχαίνει να διευθύνουν το Υπουργείο Παιδείας.

Ήταν ένα ανίερο δηλαδή παιχνίδι με την πιο ιερή υπόθεση του έθνους. Με ποια; Αυτήν της εκπαίδευσης και της παιδείας, που στη ράχη τους δοκιμάζεται ένα ατελείωτο ράβε-ξήλωνε. Φτιάχνετε εσείς νόμους, θεωρείτε ότι είναι οι καλύτεροι, έρχεται η επόμενη κυβέρνηση και λέει ότι δεν ήταν. Εσείς τις θεοποιείτε και οι άλλοι τις δαιμονοποιούν. Και αυτός που την πληρώνει, είναι ο κυρίαρχος κατά τα άλλα ελληνικός λαός και τα παιδιά αυτού του κυρίαρχου ελληνικού λαού.

Και εν πάση περιπτώσει, αυτοί που είναι οι έχοντες και οι κατέχοντες πάνε και στα ιδιωτικά σχολεία. Ο άλλος, όμως, ο λαουτζίκος; Τι θα κάνει; Πού θα πάει; Θα πρέπει δηλαδή οι ταγόνι μας, να είναι πάντοτε από κάποιες συγκεκριμένες οικογένειες των εχόντων και κατεχόντων, αυτών που θα μπορούν να σπουδάσουν στ' αλήθεια, ενώ οι άλλοι θα είναι τι; Θα είναι πολίτες τρίτης κατηγορίας;

Με τις ατέλειωτες αλλαγές μορφωτικό έργο δεν στεριώνει ποτέ. Αυτά είπαμε ότι τα έλεγε ο Δελημούζος το 1947. Ο Παπανούτσος -μαθητής του Δελημούζου- το 1956 τονίζει και εκείνος μια απόλυτη και άκρως επείγουσα ανάγκη, να χαραχθεί στα ζητήματα της παιδείας διακομματική πολιτική καθαρά εθνική. Γιατί μόνο έτσι και οικονομικά και πνευματικά θα ανορθωθεί αυτός εδώ ο τόπος.

Ο Δελημούζος βέβαια έλεγε και κάτι άλλο -το 1947, σας τονίζω-, πως πρέπει να κρατήσουμε το σχολείο μακριά από τους φανατισμούς των φατριών, δηλαδή των κομμάτων και έγινε απόστολος αυτής της ιδέας. Σε έκδοση του 1984 ο μαθητής του ο Παπανούτσος με πολύ μεγάλη θλίψη αναφέρει: «Δάσκαλε, δεν έζησες να δεις τα ανηφορίσματα και τα κατρακυλίσματα της εκπαιδευτικής μας πολιτικής, που συνεχίστηκαν με τον ίδιο ρυθμό» - και συνεχίζονται μέχρι σήμερα, λέω εγώ. Αυτά γίνονταν, τα είπε ο Παπανούτσος.

Τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτεία μας πώς έχει εκπαιδεύσει τον σύγχρονο Έλληνα; Τον έχει εκπαιδεύσει να θαυμάζει τους αρχαίους Έλληνες, χωρίς να τους γνωρίζει και να τους καταλαβαίνει, γιατί έτσι τον βολεύουν. Παράλληλα, όμως, ενώ θαυμάζει αυτούς που δεν καταλαβαίνει, φροντίζει για το διορισμό του ανάξιου συνήθως παιδιού του, σε βάρος του άξιου διπλανού, ο οποίος δεν έχει τις ίδιες γνωριμίες και μισεί και υπονομεύει τον οποιονδήποτε βρίσκεται δίπλα του.

Αυτά σας τα είπα, διότι ξεκινάμε όλοι να μιλήσουμε για την παι-

δεία, όλοι λέμε ότι δίνουμε έναν ιδιαίτερο ρόλο και ένα ιδιαίτερο βάρος σε αυτό που λέγεται παιδεία αλλά χωρίς να έχουμε ξεχωρίσει τι είναι παιδεία, τι είναι πολιτισμός και τι είναι εκπαίδευση. Και όλοι επιαιρούμαστε ότι ενδιαφερόμαστε για το καλό τούτου εδώ του τόπου, για το καλό της νιότης, για το καλό των παιδιών μας, που θα είναι οι αυριανοί Βουλευτές, οι αυριανοί ταγόνι τούτης εδώ της χώρας.

Όμως τελικά συναίνεση δεν υπάρχει. Είναι κάτι που μας χωρίζει; Το ότι ιδεολογικά διαφέρουμε, αυτό είναι λόγος για να μην μπορούμε να τα βρούμε τουλάχιστον σε αυτό το θέμα που λέγεται εκπαίδευση, σε αυτό το θέμα που λέγεται παιδεία;

Και έρχεται τώρα ένα πολυνομοσχέδιο και λέει ο κύριος Υπουργός ότι είναι κατεπείγον αυτό το νομοσχέδιο, διότι πρέπει να προλάβουμε τα παιδιά. Πρέπει να προλάβουμε τα παιδιά πριν δώσουν εξετάσεις, γιατί θα διαγωνίζονταν σε περισσότερα ή λιγότερα μαθήματα.

Πριν δυο-τρεις μέρες, ένα βράδυ σε τούτη εδώ την Αίθουσα, σας είχα πει για το κακούργημα και το ανοσιούργημα που επιτεύχθηκε τον Ιανουάριο του 1982 με την κατάργηση του πολυτονικού συστήματος, που στη θέση του ήλθε το μονοτονικό. Και τότε ήλθε χάριν των παιδιών. Να μη ζορίσουμε τα παιδιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να έχουμε σωστή παιδεία, θα ζοριστούν και τα παιδιά. Δηλαδή, πώς τα παιδιά πάνε στο εξωτερικό; Γιατί εκεί ζορίζονται; Εκεί είναι άλλα τα γράμματα; Εδώ στην Ελλάδα πώς τα έχουμε; Αντί να ανεβάσουμε την παιδεία προς τα πάνω, την κατεβάζουμε; Και θεωρούμε τι; Ότι αυτό είναι δημοκρατία; Επιτρέψτε μου να πω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό δεν είναι δημοκρατία αλλά μπολσεβικισμός. Η ισότητα προς τα κάτω σημαίνει μπολσεβικισμός.

Απέναντι στο νόμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε ίσοι αλλά δεν είμαστε ίδιοι. Άλλες ικανότητες έχετε εσείς, άλλες έχει το παιδί μου, άλλες έχει το παιδί του Ρομά, του Έλληνα, του βορειοελλαδίτη, του νοτιοελλαδίτη, του συγχωριανού μου. Μα, ακόμα κι αν πάμε σε μία αίθουσα, ακόμα και έτσι όπως θέλετε εσείς με την κατάργηση των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, δεν υπάρχει απουσιολόγος; Δεν υπάρχει πρώτος, δεύτερος, τρίτος μαθητής; Όλοι είναι ίσοι; Είναι ποτέ δυνατόν να διδάσκουμε τέτοιου είδους πολιτισμό σε τούτην εδώ την Αίθουσα το 2015;

Στο πολυνομοσχέδιο υπάρχουν πολλά θέματα. Και επειδή, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι αυτά που λέτε για τη δημοκρατία - και δεν αναφέρομαι προσωπικά σε εσάς ως Υπουργό, αλλά και ως Κυβέρνηση- τα πιστεύετε. Ξέρετε, και εμείς σας πιστεύουμε και τα πιστεύουμε και εμείς.

Μόνο που και εμείς θέλουμε να εισφέρουμε και να συμβάλουμε. Διότι έχω πει ξανά ότι τούτη εδώ η Κυβέρνηση και η άλλη και η άλλη είναι προσωρινές. Είναι προσωρινές με την έννοια ότι κανένας δεν είναι αιώνιος. Πέρασαν κι άλλα κόμματα μεγάλα που έγιναν μικρά. Ήταν κι άλλα κόμματα που επαίρονταν ότι το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω. Το ποτάμι όχι μόνο γύρισε πίσω αλλά στράγγιξε. Κανένας δεν ξέρε τελικά ποιο είναι το αυρίο του.

Όμως, δυστυχώς, αυτά που κάνουμε σήμερα βάζουν τη σφραγίδα τους και ορίζουν όλες τις επόμενες γενιές. Οπότε θα πρέπει να τα σκεφτούμε πάρα, πάρα πολύ.

Ξέρετε, εδώ δεν μιλάμε μόνο για κάποιες καταστάσεις οι οποίες είναι τρέχουσες μόνο τώρα, όπως αν θα προσλάβουμε τις καθαρίστριες οι οποίες είχαν απολυθεί -και για τις οποίες και εμείς ψηφίσαμε υπέρ- ή για κάποιους συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς. Εδώ υποτίθεται ότι τίθενται τα θεμέλια, αν πραγματικά θέλουμε να πούμε ότι ξεκινάμε και κάνουμε κάτι διαφορετικό. Αλλά πρέπει να βλέπουμε με έναν ορίζοντα αν όχι πεντηκονταετίας, τουλάχιστον εικοσαετίας, για να πούμε ότι κάτι κάναμε. Είναι δυνατόν κάθε τρεις και λίγο να πειραματιζόμαστε;

Εγώ πιστεύω απόλυτα ότι έχετε αγνές και καλές προθέσεις. Μα γιατί, οι προηγούμενοι ήθελαν να εγκληματήσουν απέναντι στη νιότη της πατρίδας μου; Θέλω να πιστεύω ότι δεν υπάρχει κάποιος πολιτικός ο οποίος να θέλει συνειδητά να εγκληματήσει. Όλοι, μα όλοι πασχίζουν για το καλό.

Εφόσον, λοιπόν, συμφωνούμε σε κάτι -άσχετα αν διαφωνούμε σε όλα τα άλλα-, ότι δηλαδή αυτό που μας ενδιαφέρει είναι η παιδεία μας, είναι τα παιδιά μας, είναι η εκπαίδευσή τους, μας δίνε-

ται τουλάχιστον η δυνατότητα και η ευκαιρία να καθίσουμε όλοι σε ένα τραπέζι. Και ξέρετε, δεν μιλάω μόνο για τα πολιτικά κόμματα αλλά μιλάω για δασκάλους, για πανεπιστημιακούς, για φορείς. Και να γίνει όντως ένας διάλογος. Και όλα τούτα που σας διάβασα και άλλα πολλά που υπάρχουν από δασκάλους πεφωτισμένους, που άφησαν το μάτι και τουτό κόσμο, μπορεί πραγματικά να μας κάνουν να διδαχθούμε.

Εγώ έχω διαπιστώσει ότι ενώ τελικά η ιστορία είναι γεγονότα που επαναλαμβάνονται και συνήθως επαναλαμβάνονται ως τραγωδία, ως κωμωδία, εμείς τελικά εξακολουθούμε και κάνουμε τα ίδια και τα ίδια λάθη.

Λάθη, όμως, που γίνονται σε βάρος της παιδείας, είναι λάθη τα οποία είναι τραγικά. Και είναι τόσο τραγικά, που δεν μπορούμε να το αντιληφθούμε σήμερα. Αλλά βλέπουμε την τραγικότητα, το κακούρηγμα της πράξεώς μας, όταν γίνεται σε βάρος της παιδείας. Το ονομάζω πάντοτε «κακούρηγμα», άσχετα αν υπάρχει δόλος. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει δόλος. Μπορεί να γίνεται από αμέλεια αλλά είναι κακούρηγμα σε βάρος της παιδείας και το βλέπουμε σε βάθος χρόνου.

Θα ήθελα να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Αυτό το φυλλάδιο το πήρα από τον κ. Τασούλα της Νέας Δημοκρατίας. Είναι απόσπασμα από το «Ταξιδεύοντας» του Νίκου Καζαντζάκη από την Αγγλία και θα ήθελα να σας το διαβάσω. Βέβαια, άλλα υπογράμμισε σ' αυτό ο κ. Τασούλας και άλλα εγώ. Είναι η διαφορά που είπαμε. Είμαστε ίσοι με τον κ. Τασούλα και όχι ίδιοι, άσχετα αν μας αρέσουν ακόμα και τα ίδια πράγματα.

Λέει, λοιπόν, σε κάποιο σημείο ο Καζαντζάκης: «Έρχονται εδώ» - μιλάει για κολλέγια, ξέρετε, της Αγγλίας - «οι εκλεκτοί νέοι της Μεγάλης Βρετανίας για να αποκτήσουν τι; Ισορροπημένη σωματική, πνευματική, ψυχική γύμναση του άρτιου ανθρώπου. Τίποτε άλλο.

Έπειτα αν θέλουν, συνεχίζουν ειδικές σπουδές, φοιτώντας αλλού, σε πανεπιστήμια, σε νομικές σχολές, σε πολυτεχνεία, σε νοσοκομεία». Και λέει επίσης: «Πώς είναι δυνατόν, αναφωνεί ο Μότσελ, να είσαι τζέντλεμαν και να μην ξέρεις αρχαία ελληνικά;».

Ξέρετε σας το λέω, γιατί η ελληνική παιδεία ήταν το σήμα κατατεθέν σε όλα τα προηγμένα κράτη και είναι ακόμη πιο τραγικό, όταν τελικά φτάνουμε στο σημείο εμείς, χάριν της ευκολίας της νεολαίας μας δήθεν, και δεν ξέρω όμως τι άλλο, να καταργούμε, όπως πολύ σωστά είπε και ο κ. Φορτσάκης, ή να ελαττώνουμε τα αρχαία ελληνικά, τη γλώσσα μας, από τα δικά μας ελληνικά σχολεία.

Δηλαδή πρέπει να πάμε οπωσδήποτε στην Αγγλία, στην Αμερική, να πάμε σε ξένα πανεπιστήμια, για να συναντήσουμε επισημόνους ανθρώπους και γνώστες του αρχαίου ελληνικού πνεύματος; Θέλω να πιστεύω ότι θα το σκεφτούμε καλύτερα και όλοι μαζί θα ανασκουμπωθούμε, γιατί όλους μας απασχολεί αυτό που λέγεται ελληνική παιδεία κι ελληνική εκπαίδευση, για να δώσουμε στα παιδιά μας αυτά που πραγματικά τους αξίζουν.

Όσον αφορά τα άρθρα, κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω όταν θα έρθει η ώρα τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε πολύ. Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια από το Ποτάμι, κ. Σταυρούλα Αντωνάκου.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες οι χώρες αναγνωρίζουν το εκπαιδευτικό τους σύστημα ως βασικό μοχλό δημιουργίας, ανάπτυξης και σχηματισμού ανθρώπινου κεφαλαίου. Όλες οι χώρες που θέλουν να είναι σοβαρές, το θέμα της παιδείας το αντιμετωπίζουν σε κεντρικό επίπεδο, εθνικά, με τη μέγιστη δυνατή συναίνεση και διαβούλευση.

Εσείς κάνετε το ακριβώς αντίθετο. Εμείς δεν συναινούμε σε αυτήν τη διαδικασία. Η παιδεία είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση για να τη συζητάμε με διαδικασίες εξπρές, χωρίς να έχει προηγηθεί έστω ένας ουσιαστικός και ειλικρινής διάλογος στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Πρώτοι εσείς έπρεπε να δίνετε το παράδειγμα για αξιοσύνη, για αξιοκρατία, για μια παιδεία που να μην έχει σχέση με το κομματικό κράτος.

Φέρατε το σχέδιο νόμου με τη μορφή του κατεπείγοντος,

χωρίς διάλογο, χωρίς ουσιαστική διαβούλευση. Γιατί; Η Αριστερά, κύριε Υπουργέ, δεν φοβήθηκε ποτέ τον ουσιαστικό διάλογο. Εσείς γιατί τον αποφεύγετε;

Σε ό,τι αφορά το παρόν σχέδιο νόμου, αλλάζετε ξανά και με τη μορφή του κατεπείγοντος τη διάρθρωση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων του λυκείου. Περιμέναμε μεγαλύτερη ευαισθησία από εσάς στο συγκεκριμένο θέμα. Ειδικά εσείς, που γνωρίζετε ότι είναι το τρίτο κατά σειρά σχέδιο νόμου μέσα σε διάστημα τριών χρόνων, το οποίο αλλάζει τα εκπαιδευτικά προγράμματα του λυκείου. Τους μαθητές τους σκέφτεστε; Δεν γνωρίζετε ότι οι αλλαγές σε αυτήν την ηλικία, έστω και θεσμικές, τι επιπτώσεις έχουν στην καθημερινότητά τους;

Πραγματικά και εντελώς καλόπιστα, θέλουμε από εσάς να μας εξηγήσετε το σκεπτικό αυτής της αλλαγής. Ποια ομάδα εργασίας το ανέλαβε; Με ποια κριτήρια και ποια μελέτη; Ποια διαβούλευση κάνατε και με ποιους φορείς μιλήσατε; Γιατί όπως είδαμε, ήταν όλοι μπερδεμένοι.

Μειώνετε το βαθμό προαγωγής στην επόμενη τάξη. Δηλαδή, λέτε στα παιδιά να προσπαθούν λιγότερο. Δηλαδή θέλετε να εφαρμόσετε το μοντέλο του «δεν βαριέσαι». Σκοπός σας είναι τα παιδιά να περνάνε την τάξη χωρίς να μαθαίνουν κάτι ή να την περνάνε και να λαμβάνουν κάποιες γνώσεις;

Καταργείτε το σύστημα αξιολόγησης των σχολείων και των εκπαιδευτικών, όταν σήμερα δεν υπάρχει ούτε μία προηγμένη χώρα στον κόσμο χωρίς τέτοιο σύστημα.

Μάλιστα, βασικό σας κριτήριο για την επιλογή των νέων περιφερειακών διευθυντών εκπαίδευσης, τους οποίους διορίσατε, είναι η κομματική τους ταυτότητα. Και αυτό δεν είναι σωστό. Το παραδέχτηκε ο Πρωθυπουργός πριν από λίγη ώρα. Χαιρετίζουμε την έντιμη στάση του Πρωθυπουργού για αλλαγή σε αυτήν τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Αντωνάκου, συγγνώμη ένα λεπτό.

Παρακαλώ να ειδοποιηθεί ή ο κ. Κουράκης ή ο κύριος Υπουργός, ένας εκ των δύο να έρθει μέσα. Όταν μιλάει Βουλευτής πρέπει να απευθύνεται στην Κυβέρνηση. Δεν απευθύνεται σε άδειες καρέκλες.

Συνεχίστε και ελπίζω ότι σε ένα-δυο λεπτά θα έρθει.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ: Προωθείτε την επιλογή διευθυντικών στελεχών. Η επιλογή των διευθυντών με το νέο σύστημα είναι κατεπείγον; Τους επιλέγετε με βάση τις συνδικαλιστικές τους επιδόσεις, δίνοντας έτσι έδαφος ξανά στις πελατειακές σχέσεις και την αναξιοκρατία. Αναρωτιέται κανείς ποιο είναι το κριτήριο σας! Αυτό είναι το όραμά σας, η συγκυβέρνηση με τους συνδικαλιστές στην παιδεία; Δώστε παράταση, όπως κάνατε στους σχολικούς συμβούλους, ώστε να μην αναστατώσετε τα σχολεία μέσα στις πανελλήνιες εξετάσεις.

Καταργείτε την τράπεζα θεμάτων στο λύκειο. Βάζετε δηλαδή τέλος σε ένα θεσμό πριν αυτός ακόμη αξιολογηθεί σε βάθος χρόνου. Με ποιο κριτήριο, με ποια λογική; Δεν σας αρέσουν οι καλές πρακτικές που εφαρμόζουν όλα τα υπόλοιπα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη;

Με την κατάργηση αυτήν, καταργείτε τον μοναδικό, βασικό μηχανισμό ελέγχου κάλυψης της ύλης των μαθημάτων σε όλα τα σχολεία της επικράτειας.

Καταργείτε ουσιαστικά και τυπικά τα πρότυπα σχολεία, τον πιο επιτυχημένο θεσμό, με τη μορφή του κατεπείγοντος. Ας το κάνατε του χρόνου, όπως είπε άλλωστε τόσο ο Πρωθυπουργός όσο και ο Υπουργός στις προγραμματικές δηλώσεις. Γιατί βιάζεστε τόσο πολύ; Δεν γνωρίζετε ότι όποιος βιάζεται σκοντάφτει και συνήθως αποτυγχάνει; Βέβαια, το κακό είναι ότι τα πρότυπα σχολεία εισάγουν έννοιες όπως αξιολόγηση και αριστεία. Η αριστεία δηλαδή είναι ρετσινιά; Από πότε;

Και εδώ θα κάνω μια παρένθεση. Επειδή η εκλογική μου περιφέρεια είναι ο Πειραιάς, πριν μερικούς μήνες είχαμε την τύχη να βραβεύσουμε τα παιδιά του Ζάννειου Πρότυπου Πειραματικού Σχολείου Πειραιά. Δεκαοκτώ Έλληνες μαθητές μαζί με τους καθηγητές τους, ήρθαν δεύτεροι στο παγκόσμιο διαγωνισμό που διοργάνωσε η NASA και το MIT. Και αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να το κρατήσουμε όλοι εδώ μέσα για την ποιότητα που παρέχεται μέσα σε αυτά τα σχολεία.

Το μόνο που θα πετύχετε –και σας το λέμε ειλικρινά– από την κατάργηση των πρότυπων πειραματικών σχολείων, είναι ότι θα βοηθήσετε τα ιδιωτικά σχολεία. Επαναφέρετε ως κατεπείγον το πρωτοφανή παγκοσμίως θεσμό του αιωνίου φοιτητή. Αλήθεια αυτό είναι το τόσο σημαντικό πρόβλημα της χώρας αυτήν τη στιγμή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία που πλάθει τους πολίτες του αύριο δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως λάφυρο της εκάστοτε κυβέρνησης. Θέλετε μια παιδεία της ήσσονος προσπάθειας, μια παιδεία χωρίς αξιολόγηση, μια παιδεία των συνδικαλιστών, μια παιδεία του κομματικού σωλήνα;

Εσείς, κύριοι, που είστε όπως μας λέτε, η Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, η Κυβέρνηση που διαπραγματεύεται σκληρά, η Κυβέρνηση που τιμά τα όσα έχει υποσχεθεί στον ελληνικό λαό, πείτε μας πόσα πράγματα έχετε υλοποιήσει μέχρι σήμερα, από όσα υποσχεθήκατε στον ελληνικό λαό κατά τις προγραμματικές σας δηλώσεις.

Και θα σας θυμίσουμε μερικά. Υποσχεθήκατε ότι δεν θα φέρετε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Τις φέρατε. Υποσχεθήκατε ότι δεν θα φέρνεται σχέδια νόμου με τη μορφή του επείγοντος και του κατεπείγοντος. Τελικά μέχρι σήμερα όσα σχέδια νόμου έχετε φέρει, μόνο ως επείγοντα και κατεπείγοντα έρχονται. Υποσχεθήκατε τη συνεργασία, το διάλογο και τη συναίνεση στα θέματα της παιδείας και τελικά σήμερα κάνετε ακριβώς το αντίθετο.

Στις υποσχέσεις σας είναι όλα καλά, στα αποτελέσματα όμως υπάρχει πρόβλημα. Και αυτό σίγουρα είναι πρόβλημα και πολιτικής παιδείας.

Εμείς ως Ποτάμι, επειδή σεβόμαστε την παιδεία, επειδή πιστεύουμε ότι το μέλλον μιας χώρας στηρίζεται κυρίως στην παιδεία της, σας λέμε ότι μόνο εάν αναβαθμίσουμε την παιδεία μας, μπορούμε να αλλάξουμε τη σημερινή κατάσταση αυτών που βιώνουμε σήμερα.

Για να κατακτήσουμε, λοιπόν, την εποχή που έρχεται, πρέπει να επενδύσουμε στην παιδεία και τον πολιτισμό. Για να μείνουμε άνθρωποι σε μια κοινωνία με συνοχή και αλληλεγγύη, πρέπει να επενδύσουμε στον πολιτισμό μας. Για να κερδίσουμε το αύριο, πρέπει να επενδύσουμε στην παιδεία, την παιδεία με την πιο πλατιά έννοιά της, την παιδεία που εκπαιδεύει και εξειδικεύει, αποκτώντας άμεση σύνδεση με την αγορά και τις ανάγκες των καιρών.

Τέτοια σχέδια νόμου αυτής της μορφής και αυτού του περιεχομένου, δεν μπορεί να έρχονται στη Βουλή με τη μορφή του κατεπείγοντος. Δεν τιμά ούτε τη χώρα ούτε εσάς ως Κυβέρνηση και δεν τιμά κανέναν από εμάς.

Όλα αυτά μπορούμε να τα πετύχουμε μόνο αν δουλέψουμε όλοι μαζί. Και εδώ περιμένουμε τη σημερινή δέσμευση του Πρωθυπουργού ότι θέματα όπως η επιλογή διευθυντών και η αξιολόγηση θα συζητηθούν εξαντλητικά στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Επειδή σεβόμαστε το θεσμό του Κοινοβουλίου, καταδικάζουμε αυτήν την κατεπείγουσα διαδικασία και είμαστε αρνητικοί επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Μέχρι να έρθει στο Βήμα ο κ. Συντυχάκης, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ζήτησε ο Υπουργός Παιδείας τον λόγο, ως έχει δικαίωμα εκ του Κανονισμού αλλά απεδέχθη την παράκληση μου να ολοκληρωθούν οι ομιλίες των εισηγητών και των ειδικών αγορητών και μετά να του δώσω τον λόγο.

Κυρίες Συντυχάκη, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συγγνώμη, κύριε Συντυχάκη, που σας διακόπτω. Θα σας προσθέσω τον χρόνο. Θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω

δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Ελευθερίου Κορδελιού Θεσσαλονίκης και το Δημοτικό Σχολείο Γερανίου Ρεθύμνου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σας ευχαριστώ, κύριε Συντυχάκη. Μπορείτε να συνεχίσετε και θα σας προσθέσω τον χρόνο στο τέλος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητάμε, δεν αγγίζει στο ελάχιστο τους βαθιά ταξικούς και αντιδραστικούς νόμους – το ν. 4186 του κ. Αρβανιτόπουλου για το νέο λύκειο και το ν. 3966, το νόμο Διαμαντοπούλου για τα πρότυπα πειραματικά σχολεία, που θεσμοθέτησε τον ελιτίστικο θεσμό των προτύπων, την κακώς εννοούμενη αριστεία–, πολύ δε περισσότερο, δεν τους καταργεί, παρ' όλο που το αίτημα αυτό αποτέλεσε την προμετωπίδα των αγώνων του συνδικαλιστικού κινήματος, εκπαιδευτικών, γονέων και μαθητών το προηγούμενο διάστημα.

Οι αγώνες αυτοί βρέθηκαν στο στόχαστρο των προηγούμενων κυβερνήσεων, αξιοποιώντας την απαράδεκτη και κατασταλτικού χαρακτήρα πράξη νομοθετικού περιεχομένου 2811/2000, που ποινικοποιεί τους μαθητικούς αγώνες, καθώς επίσης και όλες εκείνες τις τιμωρητικές διατάξεις, που αφορούν την αναπλήρωση των ωρών λόγω καταλήψεων για να τρομοκρατήσουν και να κάμψουν το αγωνιστικό φρόνημα των μαθητών, ενώ χάνονται καθημερινά χιλιάδες διδακτικές ώρες από τις ελλείψεις εκπαιδευτικών και μάλιστα σε μαθήματα κατευθυνόμενα.

Ποιος δεν θυμάται διευθυντές –ετυχώς μία ισχνή μειοψηφία–, Αστυνομία, εισαγγελείς, αγανακτισμένους γονείς, που τέθηκαν σε διατεταγμένη υπηρεσία για την αντιμετώπιση του «εσωτερικού εχθρού».

Σας έχουμε καταθέσει συγκεκριμένη τροπολογία για την κατάργηση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου και σας καλούμε να την κάνετε αποδεκτή.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο όμως τροποποιείτε ορισμένες από τις διατάξεις του ν. 4186 και του ν. 3966. Προσπαθείτε –επιτρέψτε μας την έκφραση– να δημιουργήσετε εντυπώσεις με την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, το βαθμό προαγωγής, την επαναπρόσληψη των εκπαιδευτικών και την επανεγγραφή των λεγόμενων αιώνιων φοιτητών, που απλώς λειανούν ορισμένες οξείες γωνίες, ενώ στην πραγματικότητα εξασφαλίζει για τα επόμενα χρόνια τη συνέχιση της αντικατασκευαστικής πολιτικής του νέου σχολείου, της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα τις ψηφίσουμε τις συγκεκριμένες διατάξεις, γιατί δικαίως βρέθηκαν στο στόχαστρο του κινήματος που πρόβαλε ως άμεσες αιχμές στην τράπεζα θεμάτων και τον τρόπο πρόσβασης, μέτρα που έδιωχναν χιλιάδες μαθητές από το λύκειο, για να διαβούν τον καιάδα της πρόωρης κατάρτισης και της μαθητείας από τα δεκαπέντε τους χρόνια. Αλλά ταυτόχρονα, το κίνημα εκείνο διεκδικούσε τη συνολική κατάργηση του νόμου. Επισημαίνουμε κατά συνέπεια την αποσπασματικότητα των μέτρων αυτών, αφού δεν θίγεται η ουσία του νόμου.

Πρόκειται για ένα λύκειο, λοιπόν, ακόμα πιο ταξικό, που φυσικά δεν καταργείται αλλά παραμένει.

Ουδέποτε αποτέλεσε αίτημα εκπαιδευτικών γονέων και μαθητών η προσθήκη μαθημάτων επιλογής για τις πανελλαδικές εξετάσεις, αλλαγές άλλωστε που όλοι έχουν βαρεθεί να τις βλέπουν κάθε φορά που αλλάζει μια κυβέρνηση.

Επίσης, αναδιατάσει τα επιστημονικά πεδία με τις ομάδες προσανατολισμού, πάντα στη λογική του ν. 4186, που βλέπει το λύκειο ως χώρο αποκλειστικής προετοιμασίας για τις εξετάσεις και χωρίζει τα παιδιά με βάση τις ομάδες προσανατολισμού. Γι' αυτό βέβαια και καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο άρθρο.

Ο νόμος, λοιπόν, αυτός, ο 4186, δεν αναίρει το «σχολείο της αγοράς», της σχολικής διαρροής, της εργασιακής περιπλάνησης. Η πραγματική πρόθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και

της συγκυβέρνησης, αφού αποδέχεται την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι να ξεκαθαρίσουν το τοπίο και να βάλουν κανόνες τόσο στο ποιος θα περνά στην ανώτατη εκπαίδευση όσο και στο ποιος, με τι όρους και με τι εργαλεία θα καταρτίζεται τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας.

Είναι οι ίδιοι, που από τη μια νομοθετούν για την παιδεία και από την άλλη νομοθετούν για την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Γι' αυτό η λαϊκή οικογένεια και η νέα γενιά δεν πρέπει να «τσιμπήσει» με νομοσχέδιο-πυροτέχνημα της Κυβέρνησης και να ανατρέξει όλα όσα είχε προτάξει το προηγούμενο διάστημα, την ολοσχερή κατάργηση του ν. 4186 και να αποπροσανατολιστεί από το κύριο, δηλαδή, ποιο σχολείο, ποια πεδία και ποια κοινωνία έχει ανάγκη.

Κατά συνέπεια, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, στην ουσία παρακάμπετε τα ουσιώδη, παραπέμποντας τη συζήτησή τους σε βάθος διετίας, όπως είπατε εσείς, κύριε Κουράκη. Το ομολογήσατε στην επί της αρχής συζήτηση του νομοσχεδίου, κατά τον ίδιο προσφιλή τρόπο που παραπέμπετε ως Κυβέρνηση, την υλοποίηση του προγράμματος Θεσσαλονίκης σε βάθος όχι διετίας αλλά τετραετίας. Άρα, και τούτο εδώ που είναι σε βάθος διετίας, πιθανά να γίνει τετραετίας και να παραπεμφθεί στις καλές οριστικά. Πότε λοιπόν; Εάν κι εφόσον ανακάμψει η οικονομία - αυτά μας λέτε- ή όταν το επιτρέπει η Κομισιόν.

Στην πραγματικότητα, θέλετε στην παρούσα φάση να αποφύγετε άλλο ένα μέτωπο συγκρούσεως, αυτό με τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και του μαθητές.

Εσείς ο ίδιος, κύριε Κουράκη, κατά τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ομολογήσατε ότι στόχος είναι η ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια.

Πρόκειται για παραπλάνηση, διότι η ελεύθερη πρόσβαση, σύμφωνα με την πρότασή σας -αν κι έχετε πολλές, η αλήθεια είναι και ο τρόπος εισαγωγής στα πανεπιστήμια, μπορεί να προκύψει για παράδειγμα μετά τη διεκπεραίωση του πρώτου εξαμήνου, οπότε και θα γίνει το ξεκαρτάρισμα με αποκλεισμό της συντριπτικής πλειοψηφίας των μαθητών, όπως γίνεται και σήμερα. Είναι ένα από τα εναλλακτικά μοντέλα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αποφεύγετε, όμως, τη συζήτηση για το τι σχολείο θέλουμε ή ακόμα-ακόμα και για το εξεταστικό και για έναν επιπλέον λόγο. Κατά τη συζήτηση επί της αρχής και στο διάλογο που είχατε με τον κ. Στύλιο, τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, υπερθεματίσατε τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, που αποτελεί κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ' απαίτηση βιομηχάνων και ΟΟΣΑ, για μαζική στροφή στην κατάρτιση και τη Διά Βίου Μάθηση με πάνω από το 70% του μαθητικού πληθυσμού. Βρίσκεται στα Πρακτικά. Νομίζω ότι δεν χρειάζεται να το διαβάσω. Είναι, όμως, αυτό ακριβώς που σας είπα πριν από λίγο.

Άρα, με λίγα λόγια κινείστε στην ίδια στρατηγική που είχε ο Αρσένης, η Διαμαντοπούλου, ο Αρβανιτόπουλος, που θέλει, δηλαδή, περισσότερα παιδιά στην πρώτη κατάρτιση, στα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στα ΕΠΑΛ, επανέρχονται οι τομείς και οι ειδικότητες που καταργήθηκαν, οι εκπαιδευτικοί που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα -και σωστά- και θα το ψηφίσουμε.

Την ίδια στιγμή, όμως, υπάρχουν χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών, μένουν άθικτα όλα τα άρθρα του ν.4186 που ρυθμίζουν την μαθητεία στο τέταρτο έτος των ΕΠΑΛ και προωθούν τη λεγόμενη μη τυπική εκπαίδευση: ΣΕΚ, ΙΕΚ, κέντρα διά βίου μάθησης και άλλα. Και ενώ προεκλογικά εξαγγέλλατε την κατάργηση των σχολών επαγγελματικής κατάρτισης, υποσχέσεις τις οποίες τις είχατε δώσει και στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΛΜΕ, δεν πέρασαν τρεις μήνες και εγκαಿನιάσατε τρία ΣΕΚ που ανήκουν στη μη τυπική εκπαίδευση.

Επιτρέψτε μου, όμως, να επισημάνω ότι την ίδια στιγμή που μιλάτε για επαναφορά των ειδικοτήτων, καταργείται η ΕΠΑΣ του Υπουργείου Τουρισμού, που λειτουργεί για πολλές δεκαετίες ως δευτεροβάθμια επαγγελματική σχολή, όχι μόνο αυτή αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές της χώρας και φοιτούν κυρίως εργατόπαιδα, παιδιά φτωχών, λαϊκών οικογενειών. Λαμβάνοντας υπ' όψη ότι αυτά τα παιδιά δεν έχουν την δυνατότητα να πάνε στις ιδιωτικές σχολές τουρισμού, που τα τελευταία χρόνια έχουν πολ-

λαπλασιαστεί, το νομοσχέδιο δεν αποτρέπει το δώρο αυτό του κλάδου στους σχολάρχες.

Κατά συνέπεια, σας καλούμε να μην κλείσει αυτή η ΕΠΑΣ του Υπουργείου Τουρισμού. Εμείς γνωρίζουμε ότι έχουν καταργηθεί υποτροφίες και πως έχουν πέσει άγριες περικοπές στα δικαιώματα και στις ανάγκες των σπουδαστών για την εξασφάλιση δωρεάν σίτισης και στέγασης και είμαστε οριστικά αντίθετοι στην κατάργηση αυτών των σχολών.

Επίσης, έχουμε τους φετινούς αποφοίτους των ΕΠΑΛ, που αναγκάστηκαν να αλλάξουν τομέα και ειδικότητα λόγω της εφαρμογής του ν.4186. Είναι τελειόφοιτοι τώρα και προετοιμάζονται για τις πανελλαδικές, για εισαγωγικές εξετάσεις στην τριτοβάθμια και διεκδικούν μια θέση. Το πρόβλημα είναι ότι με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, κανένας από τους απόφοιτους δεν μπορεί να έχει πρόσβαση στις σχολές των ΤΕΙ που αντιστοιχούν στους καταργημένους τομείς υγείας - πρόνοιας και εφαρμοσμένων τεχνών.

Άρα, σας καταθέτουμε συγκεκριμένη τροπολογία, διότι είναι ανάγκη να αποκατασταθεί αυτή η αδικία σε βάρος των αποφοίτων.

Η επαναφορά των τομέων και των ειδικοτήτων, ένα αίτημα αδιαπραγμάτευτο του συνδικαλιστικού κινήματος, δεν αναιρεί το γεγονός ότι παραμένει αυτούσια μια στρατηγική που θέλει τα ΕΠΑΛ να είναι τα σχολεία για τα παιδιά ενός κατώτερου θεού, σχολεία για τον πρόωρο διαχωρισμό των μαθητών από την ηλικία των δεκαπέντε ετών, για την εφημερη κατάρτιση και κυρίως για τις ανάγκες του κεφαλαίου, ένα φτηνό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

Η στρατηγική αυτή, δεν μπορεί να απαλλάξει τους εκπαιδευτικούς από το άγχος της εργασιακής ανασφάλειας. Όσο οι μαθητές επιλέγουν ειδικότητα και διαμορφώνονται τομείς - ειδικότητες με κριτήριο το τι ζητάει η αγορά, με βάση τις μεταβαλλόμενες κάθε φορά ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας, ενώ ταυτόχρονα, αντικαθίσταται σταδιακά η τυπική εκπαίδευση, το σχολείο δηλαδή, από τη μη τυπική, δηλαδή την ψευτοκατάρτιση και άτυπη, την αγορά εργασίας, τα σχολεία, οι οργανικές θέσεις των εκπαιδευτικών θα είναι έτσι και αλλιώς στον αέρα.

Αναφέρονται πάρα πολλά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως η διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και ότι κάθε τομέας και ειδικότητα λαμβάνονται υπ' όψιν, εφόσον υπάρχουν και σχετικά επαγγελματικά περιγράμματα που πιστοποιούνται από τον ΕΟΠΠΕΠ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν.3961.

Επικαλείστε το ν. 3369, το νόμο-πλαίσιο για τη διά βίου μάθηση, που αναφέρεται ρητά ότι στη διαμόρφωση των επαγγελματικών περιγραμμάτων, θα συμμετέχουν και οι εργοδοτικές ενώσεις. Αναλυτικά προγράμματα, προγράμματα σπουδών, τομείς και ειδικότητες θα επανεκτιμώνται, θα αξιολογούνται και αν κριθεί σκόπιμο θα ανανεώνονται προφανώς -λέω εγώ- σύμφωνα με τις ανάγκες των επιχειρήσεων.

Είναι, πράγματι, αποκαλυπτικά πολλά απ' αυτά που αναφέρει μέσα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Επιτρέψτε μου, όμως, πριν περάσω στα πρότυπα και τα πειραματικά, να αναφερθώ στην παράγραφο 5 του άρθρου 6. Μας προξενεί εντύπωση, το γιατί υπάρχει αυτή η παράγραφος. Μάλιστα, ξέρουμε ότι γνωρίζετε πως το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΛΜΕ, έχει ζητήσει να αποσυρθεί αυτή η παράγραφος, γιατί ανατρέπει -ειδικά το δεύτερο εδάφιο- πάγιες αρχές και διαδικασίες για τις εργασιακές μεταβολές, τοποθετήσεις εκπαιδευτικών στην περίπτωση κατάργησης μεμονωμένου σχολείου.

Το πρώτο εδάφιο της σχετικής παραγράφου, κατά την άποψή μας και κατά την άποψη και της ΟΛΜΕ, δεν χρειάζεται καθόλου, γιατί οι εκπαιδευτικοί των καταργημένων ΕΠΑΣ έχουν ήδη τοποθετηθεί με βάση το άρθρο 10, παράγραφος 6 του ν.4283 και κατά τη γνώμη μας, σκόπιμα δεν επαναδιατυπώνεται στο πρώτο εδάφιο η παράγραφος 6, του άρθρου 10 στον ν.4283.

Για ποιο λόγο; Τι προμηνύει αυτό άραγε; Να συγκαλυφθεί κάτι; Κατά την άποψή μας είναι απαράδεκτο και πιθανά να σηματοδοτεί και κάποια φωτογραφική διάταξη. Θα μας πείτε εσείς.

Οι εκπαιδευτικοί των ΕΠΑΣ τοποθετήθηκαν σύμφωνα με την πάγια νομοθεσία και πρακτική που είναι και αποδεκτή, όπως σας

είπα από την ΟΛΜΕ. Όταν καταργείται μία ολόκληρη δομή εκπαίδευσης, οι εκπαιδευτικοί των σχολείων αυτών εντάσσονται στα σχολεία της νέας δομής που αντικατέστησε την προηγούμενη ή αποτελεί μετεξέλιξή της. Για παράδειγμα, όταν καταργήθηκε η δομή των ΤΕΛ, οι εκπαιδευτικοί εντάχθηκαν στα ΤΕΕ, των ΤΕΕ στα ΕΠΑΛ, των ΕΠΑΣ στα ΕΠΑΛ. Οι εκπαιδευτικοί αυτοί λογίζονται ότι τοποθετήθηκαν στο νέο σχολείο από την ημερομηνία της οργανικής τοποθέτησης στο προηγούμενο σχολείο με βάση την αρχαιότητα.

Όμως, το παραπάνω, το δεύτερο εδάφιο, δηλαδή, της παραγράφου 5 του νομοσχεδίου, είναι τελείως διαφορετική περίπτωση, διότι αναφέρεται στην περίπτωση που καταργείται κάποιο μεμονωμένο σχολείο και όχι ολόκληρη δομή.

Στην περίπτωση, λοιπόν, αυτή, η νομοθεσία προβλέπει ότι οι εκπαιδευτικοί του οποιουδήποτε σχολείου που καταργείται, προτάσσονται για να τοποθετηθούν σε οργανικά κενά σε άλλα σχολεία.

Το παραπάνω, λοιπόν, εδάφιο παραβιάζει την πάγια αυτή διαδικασία και δίνει το δικαίωμα στους εκπαιδευτικούς μεμονωμένου σχολείου που καταργείται, να δηλώσουν και να τοποθετηθούν σε όποιο σχολείο θέλουν, χωρίς να έχει κενό, με αποτέλεσμα αυτό να δημιουργεί αλυσιδωτές εργασιακές επιπτώσεις.

Εν πάση περιπτώσει, ζητάμε να αποσυρθεί, κύριε Υπουργέ.

Τελειώνοντας -δεν υπάρχει περισσότερος χρόνος,- για τα πρότυπα και τα πειραματικά καταψήφισουμε όλα τα άρθρα. Η Κυβέρνηση διαχωρίζει τα πρότυπα από τα πειραματικά, χωρίς όμως να καταργεί τα πρότυπα, όπως υποσχόταν. Μειώνονται στον αριθμό αλλά παραμένουν ως θεσμός στο σώμα του εκπαιδευτικού συστήματος, σηματοδοτώντας τον ταξικό του χαρακτήρα. Δηλαδή, πρόκειται για τα σχολεία των λίγων και των αρίστων. Παραμένει και η δυνατότητα επιλογής μαθητών με εξετάσεις.

Μάλιστα, η συγκυβέρνηση, το Υπουργείο σας, προχωράει σε κάτι που δεν τόλμησε καμμία άλλη μέχρι τώρα. Δίνει τη δυνατότητα σε κάθε πρότυπο σχολείο, να καθορίσει τον τρόπο επιλογής των μαθητών του αλλά και βασικές πλευρές της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Ανοίγει η συγκυβέρνηση με τον τρόπο αυτό το δρόμο στην περιβόητη αυτονομία της σχολικής μονάδας, βασική θέση, βέβαια, του ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτονομία μιας σχολικής μονάδας σημαίνει αυτονομία νοσοκομείου, σημαίνει αυτονομία ενός δήμου και αυτή η αυτονομία εμπορευματοποιεί και ιδιωτικοποιεί στο τέλος όλες τις υπηρεσίες και λειτουργίες. Δεν θέλω να πω κάτι περισσότερο σε σχέση με αυτό.

Για την επιλογή των διευθυντών των σχολείων καταργείται η συνέντευξη και η γνώμη των εκπαιδευτικών των σχολείων, δηλαδή του συλλόγου των διδασκόντων. Θα μετρά σε ποσοστό το πολύ ως 33% και το υπόλοιπο, θα καθορίζεται με βάση τα τυπικά προσόντα. Σωστά μέχρι εδώ.

Η συγκυβέρνηση, όμως, επιχειρεί να ανάγει το ζήτημα αυτό σε κύριο, δημιουργώντας, όμως, αυταπάτες, ότι, δηλαδή, η συμβολή του συλλόγου των διδασκόντων στην επιλογή διευθυντή, θα κάνει και το σχολείο πιο δημοκρατικό.

Βεβαίως, έχει σημασία η γνώμη του εκπαιδευτικού. Αυτό δεν είναι αρνητικό. Το κύριο ζήτημα είναι όχι ποιος θα εκλέγει το διευθυντή, αλλά τι θα εφαρμόζει αυτός ο διευθυντής, γύρω από ποιο νομοθετικό πλαίσιο θα κινείται και σε ποιον θα λογοδοτεί ή ποιος θα τον ελέγχει.

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι ο διευθυντής παραμένει δεσμευμένος και υποχρεωμένος να εφαρμόζει την κυβερνητική πολιτική, όπως στην περίπτωση των μαθητικών κινητοποιήσεων, όπου έτρεξαν ορισμένοι από τους διευθυντές -όχι όλοι, επαναλαμβάνω- να στηρίξουν την πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Εν πάση περιπτώσει, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εμείς καλούμε το λαό και τη νεολαία να οργανώσουν την πάλη τους, προβάλλοντας δίκαια και ανικανοποίητα αιτήματα, για την κατάργηση αυτών των δύο νόμων, του ν. 4186/2013 και του ν. 3966/2011, για την αποδέσμευση του προγράμματος και της λειτουργίας του λυκείου από τη διαδικασία επιλογής για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ, για την κατάργηση του διαχωρισμού και του πρόωρου προσανατολισμού, Γενικό Λύκειο-ΕΠΑΛ-κατευθύνσεις, και προκειμένου το πτυχίο να είναι η μοναδική προϋπόθεση αύριο, μεθαύριο για το επάγγελμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Συνυπουργέ, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Καμμία πιστοποίηση. Κατάργηση του έτους μαθητείας. Πρακτική άσκηση ενταγμένη οργανικά στο πρόγραμμα σπουδών. Κανένα σχολείο χωρίς εκπαιδευτικούς και βιβλία. Διαγραφή όλων των χρεών των σχολικών επιτροπών προς τις δημόσιες εταιρείες ηλεκτρισμού, θέρμανσης, ύδρευσης, τηλεφώνου. Δωρεάν μετακίνηση των μαθητών και των φοιτητών.

Όλα αυτά είναι αιτήματα του συνδικαλιστικού κινήματος, τα οποία το παρόν νομοσχέδιο τα παρακάμπτει στο όνομα της μεταβατικότητας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η επιπλέον ανοχή στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος είναι γιατί ενημερώθηκα από τον κ. Συνυπουργό ότι δεν θα έχουν ομιλήσει, οπότε είναι δικαιολογημένη.

Παρακαλώ να έλθει στο Βήμα η κ. Ξουλίδου Σταυρούλα.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το πρώτο νομοσχέδιο της νέας Κυβέρνησης που αφορά την παιδεία, το οποίο, όπως και η υπόλοιπη νομοθετική δραστηριότητα της Κυβέρνησης, έρχεται να αντιμετωπίσει τις στρεβλώσεις, τις αδικίες, τα λάθη και τις παραλείψεις των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων.

Η παιδεία -και οφείλουμε όλοι να το συμφωνήσουμε- δέχτηκε την πιο βάνανυση και ανηλεή επίθεση από τις μνημονιακές πολιτικές. Σχολικές μονάδες συγχωνεύθηκαν, δομές και τομείς καταργήθηκαν, εκπαιδευτικοί οδηγήθηκαν σε διαθεσιμότητα. Και όλα αυτά έγιναν χωρίς σκοπό, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς αιτιολόγηση και χωρίς προοπτική, με αυθαίρετο και αυταρχικό τρόπο.

Για όλους εμάς που παρακολουθήσαμε από κοντά την καταστροφική εκπαιδευτική πολιτική που εφαρμόστηκε κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο και παλέψαμε για την ανατροπή της, είναι εξαιρετικά ελπιδοφόρο το γεγονός ότι σήμερα συζητάμε την αποκατάσταση αυτών των ζημιών που προκλήθηκαν στην παιδεία μας. Και αναμένουμε τη συνέχιση αυτών των μεταρρυθμίσεων.

Αυτή μου η αναφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει καθόλου ως στόχο να οξύνει την αντιπαράθεση της σημερινής Κυβέρνησης με τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Το αντίθετο μάλιστα. Το μεταφέρω ως κάκιστο παράδειγμα, ως παράδειγμα προς αποφυγή.

Θέλω να εκφράσω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι η παιδεία δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι ένα πεδίο αντιπαράθεσης, ούτε να αντιμετωπίζεται ως πρόσφορο έδαφος εξυπηρέτησης άλλων συμφερόντων εκτός από το δημόσιο συμφέρον, όπως πολλάνκις είδαμε να γίνεται στο παρελθόν.

Τα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν είναι, δυστυχώς, πολλά και χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης. Γι' αυτό είναι απαραίτητη η κατά το δυνατόν μεγαλύτερη σύγκλιση και συναίνεση. Χρειάζεται από όλους εμάς και από όλη την εκπαιδευτική κοινότητα εύρος σκέψης, να απομακρυνθούμε από τα στενά κομματικά και συντεχνιακά όρια και να χτίσουμε πράγματι ένα εκπαιδευτικό σύστημα με όραμα, με προοπτική, με σεβασμό πρώτα απ' όλα στο μαθητή, με διάθεση να αποδεχθεί και να ενσωματώσει τη διαφορετικότητα και να αμβλύνει τις ανισότητες.

Στο σημερινό νομοσχέδιο περιλαμβάνονται ορισμένες ρυθμίσεις, στις οποίες θα ήθελα στην πρώτη μου αυτή τοποθέτηση να δώσω ιδιαίτερη βαρύτητα για συμβολικούς κυρίως λόγους, καθώς μετουσιώνουν την προσπάθεια αποκατάστασης αδικιών, όπως προηγούμενως είπα.

Ξεκινώντας από το Κεφάλαιο Α' του παρόντος νομοσχεδίου δεν μπορώ να μην εκφράσω τη βαθύτατή μου ικανοποίηση για την επανασύσταση των ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ που καταργήθηκαν και την επιστροφή των εκπαιδευτικών που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα στην εκπαίδευση. Μια πράξη που αποτέλεσε όνειδος στην ιστορία του εκπαιδευτικού μας συστήματος, σήμερα αποκαθίσταται και ο αγώνας των εκπαιδευτικών που είδαν τα ονό-

ματά τους να αναρτώνται στη λίστα της ντροπής, σήμερα δικαιώνεται.

Χαιρετίζουμε, επίσης, την πρόθεση του Υπουργείου για αναβάθμιση της επαγγελματικής τεχνικής εκπαίδευσης, με την επαναλειτουργία των κατηργημένων ΕΠΑΣ, ως ΕΠΑΛ αλλά και με την πρόβλεψη για δημιουργία πειραματικών ΕΠΑΣ και ΕΠΑΛ Ειδικής Αγωγής, ικανοποιώντας ένα αίτημα χρόνων.

Η δημόσια τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, κύριοι συνάδελφοι, υποβαθμίστηκε από τις πολιτικές αποφάσεις του κ. Αρβανιτόπουλου και παραχωρήθηκε ως δώρο, εξαιρετικά προσοδοφόρο, στην ιδιωτική εκμετάλλευση. Εκατόν έξι ΕΠΑΣ καταργήθηκαν σε μία νύχτα, τα οποία παρείχαν εκπαίδευση και πτυχία στους αποφοίτους τους, για να αντικατασταθούν με έξι ΣΕΚ, τα οποία παρέχουν κατάρτιση και οι απόφοιτοί τους αρκούνται σε μία βεβαίωση παρακολούθησης.

Η επαγγελματική εκπαίδευση χρειάζεται ξεκάθαρες λύσεις. Άμεση επαναλειτουργία των εκατόν έξι ΕΠΑΣ ως ΕΠΑΛ με όλες τις ειδικότητές τους. Άμεση επαναλειτουργία των κατηργημένων τομέων και ειδικοτήτων στο ΕΠΑΛ, χωρίς άλλη προϋπόθεση ή μεσολάβηση απόφασης. Άμεση μετατροπή των σχολών επαγγελματικής κατάρτισης σε ΕΠΑΛ. Και τέλος, άμεση κατάργηση της μαθητείας από την τέταρτη τάξη των ΕΠΑΛ.

Επίσης, ιδιαίτερη μνεία θα ήθελα να κάνω και στην κατάργηση της «τράπεζας θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας», που τόσο είχε ταλαιπωρήσει τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς. Η εισαγωγή του θεσμού στην εκπαίδευση, χωρίς να έχει εφαρμοστεί πιλοτικά, ώστε να αναδειχθούν έγκαιρα και να διορθωθούν τα προβληματικά σημεία και, ταυτόχρονα, χωρίς να έχουν απαλειφθεί οι συνθήκες εκείνες που έκαναν την εφαρμογή της αναποτελεσματική και προβληματική ταυτόχρονα, όπως ο περιορισμένος χρόνος προετοιμασίας των μαθητών και των εκπαιδευτικών, αλλά κυρίως οι ελλείψεις του προσωπικού, είχε τα αποτελέσματα που όλοι γνωρίζουμε.

Συμφωνούμε ότι η τράπεζα θεμάτων μπορεί να συνεχίσει να αξιοποιείται ως συμβουλευτικό εργαλείο, αφήνοντας ωστόσο στον εκπαιδευτικό την επιλογή, σύμφωνα με την ύλη που έχει διδάξει και το μαθητικό δυναμικό που διαχειρίζεται, να επιλέγει τα εξεταζόμενα θέματα. Η αποκλειστική επιλογή θεμάτων από προκαθορισμένη δέσμη ερωτήσεων είναι από μόνη της περιοριστική και προκαλεί και την αντίστοιχη δημιουργία προκαθορισμένων απαντήσεων, ενισχύοντας την αποστήθιση. Η λάθος εφαρμογή του συγκεκριμένου θεσμού έχει αποδειχθεί στην πράξη. Και αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι δεν έμειναν σήμερα και πολλοί υποστηρικτές του.

Όσον αφορά στην αλλαγή του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, θεωρούμε ότι κινείται προς τη θετική κατεύθυνση, καθώς παρέχει στους υποψηφίους μεγαλύτερη ευελιξία και περισσότερες δυνατότητες επιλογών, κάτι που το προηγούμενο πλαίσιο περιόριζε, με αποτέλεσμα να μένουν εκτός ΑΕΙ και ΤΕΙ μαθητές με πολύ υψηλές βαθμολογίες, όχι γιατί δεν ήταν καλοί μαθητές ή δεν τα πήγαν καλά στις πανελλαδικές εξετάσεις, αλλά εξαιτίας του συστήματος επιλογής.

Να περάσουμε τώρα σε μια άλλη κρίσιμη έννοια. Το παρόν σχέδιο νόμου επαναποθετεί τις έννοιες «πειραματικό» και «πρότυπο» σχολείο. Αναφορικά με το κεφάλαιο Β', ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου και του χαρακτήρα των πειραματικών και των προτύπων σχολείων σε μία κοινωνία η οποία αντιλαμβάνεται το εκπαιδευτικό σύστημα ως μηχανισμό παραγωγής νέας γνώσης, καινοτομίας και εκσυγχρονισμού, είναι αναγκαία και προς τη σωστή κατεύθυνση.

Συμφωνούμε με την κατάργηση σύζευξης πρότυπα-πειραματικά, εφόσον αυτά είναι δύο διαφορετικού τύπου σχολεία, που το καθένα επιτελεί ξεχωριστό ρόλο και σκοπό.

Σε σχέση με τα πειραματικά σχολεία, οφείλουμε να ενισχύσουμε και να υποστηρίξουμε την προαγωγή της εκπαιδευτικής έρευνας στην πράξη, την πιλοτική εφαρμογή νέων προγραμμάτων εκπαίδευσης, νέων διδακτικών μεθόδων, εργαλείων, εγχειριδίων, καλών πρακτικών, την πιλοτική εφαρμογή καινοτόμων δημιουργικών δράσεων.

Ωστόσο, ως μην ξεχνάμε ότι τα πειραματικά σχολεία όπως και τα πρότυπα, προσφέρουν πρακτική εξάσκηση στους προπτυχια-

κούς φοιτητές τμημάτων ΑΕΙ και των μεταπτυχιακών φοιτητών στις επιστήμες εκπαίδευσης, σε συνεργασία με τα αντίστοιχα πανεπιστημιακά τμήματα. Στόχος των πειραματικών σχολείων είναι η διάχυση των αποτελεσμάτων, μετά από πιλοτική μελέτη και εφαρμογή στο υπόλοιπο σύνολο των δημοσίων σχολείων, ανατροφοδοτώντας, παράλληλα, τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό.

Το στοίχημα, λοιπόν, για το Υπουργείο Παιδείας είναι να τεθούν οι βάσεις εξαγωγής συμπερασμάτων και να εξασφαλιστεί η εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πιλοτικών προγραμμάτων στο σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας σε ολόκληρη τη χώρα.

Το σύστημα εισαγωγής στα πειραματικά, μέσω της κλήρωσης, εξασφαλίζει αντιπροσωπευτικό δείγμα για την εφαρμογή πιλοτικών μεθόδων, καθιστώντας δυνατή την εφαρμογή τους στα υπόλοιπα σχολεία, εξασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο τη δημόσια και δωρεάν παιδεία, υψηλής ποιότητας, για όλους.

Ωστόσο, η κατάργηση της σύζευξης πρότυπα-πειραματικά απαιτεί εκτός από την προστασία του ρόλου των πειραματικών σχολείων και την επέκταση του προτύπου σχολείου τουλάχιστον σε κάθε νομό, προωθώντας τη συνεργασία και τη συνέργεια με τα υπόλοιπα γυμνάσια και λύκεια της περιοχής με στόχο την ανάπτυξη κοινών δραστηριοτήτων και δράσεων. Η ιστορικότητα δεν θα πρέπει να υπερτερεί της εκπαιδευτικής αναγκαιότητας και αναβάθμισης όλων των δημοσίων σχολείων σε πρότυπα.

Ειδικότερα στο άρθρο 11 θα ήθελα να ξαναδούμε τη δυνατότητα μίας μόνο αίτησης σε πειραματικό ή πρότυπο σχολείο. Εφόσον αυτά διαχωρίζονται και επιτελούν διαφορετικούς ρόλους, γιατί να συμβαίνει αυτό; Θα ήθελα να επανεξετάσουμε σε αυτό το σημείο να δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να κάνουν αίτηση και στους δύο τύπους σχολείων.

Στο άρθρο 14 που αφορά θέματα εκπαιδευτικού προσωπικού, να υπογραμμίσω ότι οι εκπαιδευτικοί που είχαν οργανική θέση σε πειραματικά σχολεία πριν την ψήφιση του ν. 3966/2011 μπορούσαν να επιστρέψουν κατόπιν αίτησή τους στις πρώην οργανικές τους θέσεις. Με την ψήφιση του προηγούμενου νόμου χάνουν τις οργανικές τους θέσεις.

Οι εκπαιδευτικοί αυτοί είχαν τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, είχαν πάρει την οργανική τους θέση βάσει επιστημονικών κριτηρίων και είχαν κριθεί από ΚΥΣΔΕ σε ΚΥΣΠΕ. Αυτό, όμως, είναι ένα θέμα που πιστεύω ότι μπορούμε να το δούμε σε εύλογο χρονικό διάστημα και στο πολυνομοσχέδιο.

Στο Κεφάλαιο Γ' η προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρεί μια δημοκρατικότερη προσέγγιση του τρόπου επιλογής στελεχών εκπαίδευσης με τη συμμετοχή των ίδιων των εκπαιδευτικών, οι οποίοι καλούνται να επιλέξουν τον καταλληλότερο υποψήφιο βάσει των προσόντων της επιστημονικής και παιδαγωγικής κατάρτισης, διδακτικής και διοικητικής εμπειρίας, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις σύγχρονες παιδαγωγικές αντιλήψεις, τη δημοκρατική συμπεριφορά και τη διάθεση που έχει για συντονισμό και συνεργασία.

Με θετική διάθεση, λοιπόν, παρατηρήσαμε ότι το Υπουργείο Παιδείας ενστερνίστηκε πολλές από τις προτάσεις μας σε ό,τι αφορά στον επιμερισμό των μορίων, προκειμένου να ενισχυθεί η αξιοκρατία επί της διαδικασίας.

Με το παρόν σχέδιο νόμου η ίδια η γνώμη των εκπαιδευτικών μέσω της μυστικής ψηφοφορίας προτείνεται σε αντικατάσταση της συνέντευξης. Είναι ομολογουμένως μια πολύ φιλόδοξη πρόταση, η οποία όμως υπόκειται σε αμφισβητήσεις τις οποίες ελπίζω να έχουμε τον χρόνο να συζητήσουμε και να λύσουμε επί τη βάσει ενός πραγματικά εποικοδομητικού διαλόγου.

Πράγματι, η συμμετοχή εκπαιδευτικών στην ανάδειξη στελεχών εκπαίδευσης συμβάλλει στον εκδημοκρατισμό της διαδικασίας. Αναμφισβήτητα η εκτίμηση και η άποψη των εκπαιδευτικών ενός σχολείου για τον διευθυντή τους είναι σημαντικότεροι παράγοντες για την καλή λειτουργία μιας εκπαιδευτικής μονάδας. Ωστόσο σας μεταφέρω έντονες ενστάσεις που έχουν σημειωθεί από την εκπαιδευτική κοινότητα για το αυξημένο ποσοστό μοριοδότησης που προκύπτει.

Ειδικότερα στο άρθρο 19 που αναφέρεται στην αποτίμηση κριτηρίων επιλογής διευθυντών εκπαίδευσης, προϊσταμένων και διευθυντών σχολικών μονάδων οι προτάσεις του σχεδίου νόμου κινούνται στη σωστή κατεύθυνση. Χρηζουν, όμως, ορισμένες κάριες βελτιώσεις σε σχέση με τη μοριοδότηση σπουδών και προ-

σόντων. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να πούμε ότι πρέπει να εξεταστεί η διαβαθμισμένη μοριοδότηση όλων των τίτλων σπουδών με βάση και τη συνάφεια με το εκπαιδευτικό και διοικητικό έργο.

Στο σημείο αυτό να επισημάνω ότι πρέπει να μοριοδοτούνται τα πανεπιστημιακά πτυχία που ήταν αναγκαία για το διορισμό. Το πτυχίο σε κάθε περίπτωση βοηθά και βελτιώνει την απόδοση ενός στελέχους εκπαίδευσης ανεξαιρέτως του λόγου που αποκτήθηκε. Καλό επίσης είναι να δούμε και τα μεταπτυχιακά που προσφέρονται με τη δυνατότητα αποπεράτωσης από τρία έως εννέα εξάμηνα με αναγνώριση από το ΔΟΑΤΑΠ, γιατί είναι άδικο αυτοί που τελείωσαν σε συντομότερο χρόνο, δηλαδή σε τρία εξάμηνα, να μην δικαιούνται μοριοδότησης.

Σχετικά με το άρθρο 22 για τον χρόνο και τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων, προτείνουμε να αυξηθούν από δύο σε περισσότερες οι επιλογές των υποψηφίων κυρίως για τις θέσεις διευθυντών σχολικών μονάδων. Οι προβλεπόμενες στο σχέδιο νόμου δύο επιλογές είναι πολύ περιοριστικές.

Πριν περάσω στο επόμενο κεφάλαιο, θέλω να σημειώσω ακόμα μία πρόταση, η οποία πιστεύουμε ότι θα βελτιώσει την προταθείσα διαδικασία. Προτείνουμε, λοιπόν, ως Ανεξάρτητοι Έλληνες να υπάρξει ένα σταθμισμένο ψυχομετρικό τεστ που να αξιολογεί την προσωπικότητα, τη διοικητική, διαχειριστική ικανότητα, καθώς και τη συναισθηματική ισορροπία του υποψηφίου εκπαιδευτικού. Αυτό προτείνουμε να είναι προκαταρκτικό και να μοριοδοτείται. Επειδή ωστόσο μια τέτοια πρόταση χρειάζεται οργάνωση και ενδεχομένως σύσταση επιστημονικής επιτροπής από ειδικούς, μπορούμε να την εξετάσουμε στο απώτερο μέλλον.

Τέλος αναφορικά με το Κεφάλαιο Δ' εκφράζουμε τη σύμφωνη γνώμη μας για την επαναφορά της δυνατότητας στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας της μεταφοράς θέσης εισαγωγής στα ΑΕΙ και ΤΕΙ στην πόλη που υπηρετούν. Η δυνατότητα αυτή είναι απαραίτητη προϋπόθεση για το προσωπικό στα Σώματα Ασφαλείας και τις Ένστολες Δυνάμεις, ώστε να μπορούν να διεκδικήσουν την εισαγωγή τους σε κάποια σχολή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αλλά και να την παρακολουθήσουν και να την ολοκληρώσουν επιτυχώς.

Βέβαια, το θεσμικό πλαίσιο της μεταφοράς θέσης εισαγωγής επιτρέπει μου να πω ότι είναι μια πονεμένη ιστορία την οποία, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να επανεξετάσουμε με πολύ ιδιαίτερη προσοχή. Είναι θεμελιώδους σημασίας να βρεθεί η χρυσή τομή και να θεσμοθετηθεί ένα πλαίσιο που θα δίνει τη δυνατότητα στους οικονομικά ασθενέστερους να σπουδάσουν, αλλά και να διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία όλων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της χώρας.

Επιπλέον, στο Κεφάλαιο Δ' λύνεται και το πρόβλημα με τη διαγραφή των λεγόμενων αιώνων φοιτητών που πραγματικά έχει προκαλέσει τόσο μεγάλη αναστάτωση σε χιλιάδες φοιτητές και στις οικογένειές τους. Θεωρούμε ότι το Υπουργείο ορθώς επιδεικνύει κοινωνική ευαισθησία και επιτρέπει με τη ρύθμιση αυτή στους φοιτητές που κινδυνεύουν με οριστική διαγραφή να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Η δοκιμαζόμενη από τις μνημονιακές πολιτικές ελληνική οικογένεια χρειάζεται στήριξη και όχι μια ακόμα μαχαίρα στην πλάτη. Καθώς έχει εξαντληθεί οικονομικά, δεν μπορεί να συνεχίσει να επωμίζεται το βαρύ φορτίο του κόστους σπουδών, με αποτέλεσμα πολλοί φοιτητές και σπουδαστές να αναγκάζονται να αναβάλλουν την ολοκλήρωση των σπουδών τους.

Ολοκληρώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου έχουν μεταβολικό και πιλοτικό χαρακτήρα, προκειμένου να διορθωθούν ρυθμίσεις που δεν απέδωσαν. Ως Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν υπηρετήσαμε ποτέ τη στείρα αντιπολίτευση. Στηλιτεύσαμε με οξύτητα τις ανοίκειες επιθέσεις που δέχθηκε η παιδεία, στηρίξαμε όμως και όσες πρωτοβουλίες ήταν προς θετική κατεύθυνση. Πιστοί στις θέσεις μας θα συνεχίσουμε τον αγώνα για βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος και των συνθηκών παροχής των εκπαιδευτικών υπηρεσιών. Στόχος είναι να διαμορφώσουμε από κοινού μια νέα εκπαιδευτική πολιτική η οποία θα ενισχύσει και θα δώσει ώθηση στις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου, της νέας γενιάς.

Μετά το μαρασμό του δημοσίου σχολείου από τις μνημονιακές

πολιτικές είμαστε εδώ για να αναβαθμίσουμε το δημόσιο σχολείο, να δώσουμε λύσεις, ανάσα και ελπίδα στους Έλληνες μαθητές και τις ελληνικές οικογένειες, να δώσουμε στους νέους τη δυνατότητα να ονειρεύονται χωρίς όρια, γνωρίζοντας ότι αν καταφέρουν να είναι καλύτεροι αυτό θα αναγνωριστεί. Ας συμβάλλουμε, λοιπόν, όλοι μαζί με μακρόπνοο σχεδιασμό και απροσχημάτιστο διάλογο στην ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων του εκπαιδευτικού συστήματος, βάζοντας τα θεμέλια για τον αναπτυξιακό μετασχηματισμό της κοινωνίας, με άξονες τη γνώση, την ποιότητα και την καινοτομία στα δημόσια σχολεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε, κυρία Ξουλίδου.

Πριν έρθει η κ. Χριστοφιλοπούλου στο Βήμα, να σας ενημερώσω, γιατί χρειάζεται η έγκριση του Σώματος, για τη διαδικασία της Τρίτης. Είναι συναινετική και μια διαδικασία που συνεννοήθηκαν τα κόμματα μεταξύ τους.

Στις 11.00' το πρωί την Τρίτη θα ξεκινήσουμε με τις άρσεις αυσιλών, για να μη διακόπτουμε τη ροή του νομοσχεδίου και να μην τα μπλέκουμε. Μια ώρα χρειάζεται περίπου.

Στις 12.00' συνέχιση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας. Λήξη στις 19.00' το βράδυ και εφόσον υπάρχουν αιτήματα ονομαστικής ψηφοφορίας θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία ή απλή ψηφοφορία.

Επειδή αυτό θα πάρει περίπου μία-μιάμιση ώρα, στις 21.00', αφού θα έχει τελειώσει πλέον το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, θα ξεκινήσει η πράξη νομοθετικού περιεχομένου με τον Υπουργό και τους εισηγητές των κομμάτων και θα συνεχιστεί την Τετάρτη το πρωί η πράξη νομοθετικού περιεχομένου μέχρι αργά το μεσημέρι, διότι την Τετάρτη το απόγευμα θα υπάρχει ειδική συνεδρίαση της Βουλής αφιερωμένη στο «Πλοίο της Ειρήνης» που θα είναι στον Πειραιά.

Συναινει το Σώμα σε αυτήν τη διαδικασία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Πετράκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, για να υπάρξει αυτή η διαδικασία -να μη μας ξεφύγει- συμφωνήσαμε επίσης να υπάρξει κατάλογος ομιλητών που θα δοθεί από τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εννοείτε για την Τρίτη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Για την Τρίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μπορεί να είναι διευρυνμένο, αλλά τα κόμματα θα ορίσουν τους ομιλητές τους. Εντάξει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Πέντε από τον ΣΥΡΙΖΑ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και δύο τα υπόλοιπα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Είναι συμφωνία των κομμάτων και θα ορίσουν τα κόμματα. Έχετε δικίο, μου διέφυγε.

Ομοφώνως, λοιπόν, η Βουλή εγκρίνει την πρόταση αυτή.

Συνεχίζουμε με την τελευταία ειδική αγοράτρία, την κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου.

Έχετε τον λόγο, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα με μια ιδιότυπη διαδικασία, συμφωνημένη όμως κοινά, όσο και όσα έχουν εξαγγελθεί καταδεικνύουν ότι οι παρεμβάσεις στην παιδεία το τελευταίο διάστημα χαρακτηρίζονται δυστυχώς από την έλλειψη διαλόγου -και μιλάω για τη διαβούλευση και τον διάλογο που πρέπει, ιδιαίτερα στα ευαίσθητα ζητήματα της παιδείας, να λαμβάνει χώρα και πριν το Κοινοβούλιο- τη λογική της ήσσονος προσπάθειας και βεβαίως της αναξιοκρατίας δυστυχώς.

Έρχομαι, κυρία Υπουργέ, να εξειδικεύσω. Έλλειψη διαλόγου: Ήδη η αιτιολογική έκθεση λέει γι' αυτό το νομοσχέδιο που κατατέθηκε και έχει από εδώ και από εκεί ρυθμίσεις για τα πρότυπα, για τους αιώνιους, για τις επιλογές διευθυντών -θα έλεγα ότι είναι ένα παζλ, δεν θα το πω κουρελού, όπως είπατε εσείς, θα το πω παζλ- ότι μετά θα γίνει διάλογος. Αφού δηλαδή κατεδαφίσουμε

την ιστορία των προτύπων, θα κάνουμε διάλογο. Αφού τελειώσουμε με τις εκλογές στα σχολεία, μετά θα κάνουμε διάλογο. Αφού κατοχυρώσουμε ότι αρχίζει το ξήλωμα του ν. 4009 για τα ΑΕΙ, μετά θα κάνουμε διάλογο.

Αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό. Εχθές, κύριε Υπουργέ, εσείς ο ίδιος στην επίκαιρη ερώτηση που σας κατέθεσα μου είπατε ότι σε δυο-τρεις μέρες θα αναρτηθεί στο ορηγον για δυο-τρεις μέρες -μου είπατε μάλιστα «στα μέσα της εβδομάδας», υπάρχει στα Πρακτικά- το πολυνομοσχέδιο που αφορά και την πρωτοβάθμια. Με περισσή χαρά μας εξήγγειλε ο κ. Κουράκης ότι καταργείται η αξιολόγηση. Μπράβο! Ωραιότατα! Και σε αυτό το νομοσχέδιο υπάρχει και η κατάργηση του ν. 4009 και αυτό είπατε, κύριε Υπουργέ, σε εμένα, στη Βουλή εδώ, ότι θα έρθει στα μέσα της επόμενης εβδομάδας ή μάλλον θα αναρτηθεί, όπως είπα, στο ορηγον για δυο-τρεις μέρες -είπατε- και αμέσως μετά θα έρθει στη Βουλή. Αυτό θα είναι διάλογος, μια χαρά.

Το κατανοώ. Διότι θυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ με τη σημερινή του μορφή ή και με τις προηγούμενες ποτέ μέχρι τώρα, σε καμία προσπάθεια της ελληνικής πολιτείας να κάνει εθνικό διάλογο για την παιδεία, δεν έχει συμμετάσχει. Τότε στην επιτροπή Μπαμπινιώτη δεν συμμετείχε. Μετά στον διακομματικό διάλογο για την τεχνική εκπαίδευση για το νέο λύκειο δεν συμμετείχε. Πώς θα κάνετε λοιπόν εθνικό διάλογο, αν το θέλετε;

Γιατί άκουσα σήμερα τον Πρωθυπουργό να λέει στον κ. Θεοδωράκη ότι θα κάνει διαβούλευση. «Βεβαίως» του είπε, θα κάνει διαβούλευση. Αυτό εννοούσε; Αυτό που μου είπατε εσείς εχθές ή άλλα λέει ο Πρωθυπουργός και άλλα λέει ο Υπουργός; Εξηγήτε.

Δεύτερον, δυστυχώς, πρόκειται προφανώς για μια προσπάθεια να πάμε χαλαρά. Έλα, μωρέ, πρότυπα τώρα; Εμείς θέλουμε πειραματικά. Κρατάτε μία δεσμίδα προτύπων, όπως είπατε εσείς, για ιστορικούς λόγους, η οποία δεσμίδα προτύπων είναι μόνο στο Λεκανοπέδιο της Αττικής. Αυτά τα σχολεία είναι καλά δημόσια σχολεία. Είναι σχολεία αριστείας. Μας είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι αντιστρατεύεστε αυτή την αριστεία. Προς όφελος ποιων;

Διότι η έρευνα καταδεικνύει ότι στα πρότυπα και πειραματικά αυτού του νόμου, που τον καταδικάζετε και θέλετε να τον καταργήσετε, το 70% των παιδιών που φοιτούν εκεί είναι παιδιά εργαζομένων στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Αυτοί είναι οι ελίτ; Αυτά είναι τα ελιτίστικα σχολεία; Τα καλά δημόσια σχολεία; Γιατί κάνετε δωράκι στην ιδιωτική εκπαίδευση τα πρότυπα σχολεία; Γιατί ακούω πάρα πολλά ιδιωτικά να θέλουν να λένε ότι είναι πρότυπα εκεί, πρότυπα εδώ. Καλώς το κάνει η ιδιωτική εκπαίδευση, το κάνει με τα νόμιμα πλαίσια. Από εκεί και πέρα όμως το να καταργούμε τα πρότυπα σχολεία είναι άλλο.

Εγώ θα συμφωνήσω με την πρόταση -το είχαμε συζητήσει και στην επιτροπή- αφού επιμένετε στην αποσύνδεση -εμείς διαφωνούμε, εσείς επιμένετε- τότε τουλάχιστον κρατήστε τη μορφή του προτύπου και σε άλλα μέρη της Ελλάδας. Και όπως είχαμε σχεδιάσει εμείς -ποιο είναι το δικό σας σχέδιο, αλήθεια;- να πάμε να φτιάξουμε πρότυπα σε κάθε νομό. Γιατί όχι λοιπόν; Επίσης, θέλω να θυμίσω ότι όχι μόνο τα παιδιά είναι παιδιά εργαζομένων, αλλά σε ποσοστό 17% είναι και παιδιά αλλοδαπών, παιδιά μεταναστών. Αυτά είναι τα πρότυπα που κλείνετε.

Βλέπω ότι ο χρόνος τρέχει, γι' αυτό παραμένοντας στη λογική της ήσσονος προσπάθειας θα περάσω στο θέμα των αιώνιων φοιτητών, κύριε Υπουργέ. Ανήκετε στην τριτοβάθμια και γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι υπάρχουν άνθρωποι που δεν θα έρθουν ποτέ. Και θέλω, παρακαλώ θερμά, να μου πείτε ένα έγκριτο πανεπιστημιακό ίδρυμα, σε κάποια χώρα της υφηλίου, που δεν έχει κανένα απολύτως όριο περάτωσης των πανεπιστημιακών σπουδών.

Ήταν μία παθογένεια διαχρονική. Την καταργήσαμε και την επαναφέρετε. Σε ποιους κάνετε δώρο; Στους φοιτητοπατέρες, που μαζί με την κατάργηση του ν.4009 θα επαναφέρουν τις σχέσεις διαπλοκής παρατάξεων και υποψηφίων πρυτάνεων με την κατάργηση των συμβουλίων διοίκησης; Αυτό θέλετε να επαναφέρετε στα ελληνικά πανεπιστήμια; Βεβαίως, γιατί αυτό συνάδει με την πρόθεσή σας να καταργήσετε και τα αγγλόφωνα τμήματα, τμήματα τα οποία θα μπορούσαν να προσελκύσουν φοιτητές από

άλλες χώρες για την εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων, για τη διασύνδεσή τους με την καινοτομία και τη γνώση, για την ενδυνάμωσή τους. Βεβαίως, οι αιώνιοι φοιτητές είναι το πρώτο σκαλί. Είναι, όμως, και αυτό στην λογική της ήσσονος προσπάθειας.

Επικαλείστε -και το ίδιο έκανε και ο Πρωθυπουργός σήμερα- κοινωνικές αιτίες. Σας προτείναμε, λοιπόν, και στην επιτροπή και το ξαναλέμε και εδώ ότι μπορείτε να βρείτε τρόπους. Ο κ. Φορτσάκης, προερχόμενος και ο ίδιος από την τριτοβάθμια, είπε συγκεκριμένη πρόταση. Πάρτε αυτή την πρόταση, κάντε μία διαβούλευση και να φέρτε μία πρόταση με την οποία οι φοιτητές εκείνοι οι οποίοι για λόγους κοινωνικούς δεν μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, να, να τους δοθεί μία τελευταία ευκαιρία, αλλά μετά, με ακαδημαϊκά κριτήρια. Και εδώ θα επικαλεστώ τον Γεώργιο Παπανδρέου, ο οποίος το 1964 στη μεταρρύθμιση Παπανούτσου είχε πει: «Είπαμε δωρεάν παιδεία, κύριοι, όχι δωρεάν αμάθεια». Εσείς του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ μας πάτε στη δωρεάν αμάθεια, εκεί μας πάτε.

Πάμε τώρα στα στελέχη. Εμάς, μας αρέσει να λέμε αλήθειες, ακόμη και αν αυτές οι αλήθειες έχουν και κριτική σε εμάς και σε όσα εμείς έχουμε κάνει. Ακούστε, λοιπόν. Ο κ. Τσίπρας, ο Πρωθυπουργός, είπε πολύ σωστά -και έχει δίκιο- ότι οι περιφερειακοί διευθυντές είναι μικροί Υπουργοί στις δεκατρείς περιφέρειες. Πράγματι, ο νόμος είναι έτσι. Είπε να τον αλλάξει. Να το δούμε. Εν τω μεταξύ, όμως, εγώ σας έχω καταθέσει ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων, κύριε Υπουργέ, εδώ και περίπου ένα μήνα για τους περιφερειακούς διευθυντές. Ζήτησα, λοιπόν, να κατατεθούν τα βιογραφικά τους. Αυτά τα περίφημα βιογραφικά πού βρίσκονται, αλήθεια; Δεν τα καταθέτετε, είναι προσωπικά δεδομένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς κάναμε μία δουλειά. Ψάξαμε να βρούμε από τον τοπικό Τύπο και απ' όποιες πηγές άλλες είχαμε, ποια είναι αυτά τα βιογραφικά και μαζί πήραμε και τα βιογραφικά των περιφερειακών διευθυντών του 2010. Εγώ θα τα καταθέσω στη Βουλή και περιμένω να μου απαντήσετε, γιατί μπορεί να έχω κάποιο λάθος, γιατί, όπως σας είπα, δεν θέλαμε να καταθέσετε. Δεν μου καταθέσατε τα επίσημα βιογραφικά. Τα βρήκα, λοιπόν, εγώ από τον τοπικό Τύπο. Όχι προσωπικά εγώ, αλλά ψάξαμε και βρήκαμε κάποια στοιχεία δημοσιευμένα, άρα δεν πρόκειται για προσωπικά δεδομένα, όπως επικαλείστε για το βιογραφικό κάποιου και μάλιστα ενός μίνι Υπουργού, όπως είπε ο Πρωθυπουργός.

Τα καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής, για να κρίνει η Βουλή. Βεβαίως, μπορεί να κάνει κανείς επιλογή πολιτική και είχατε κάθε δικαίωμα να κάνετε πολιτικές επιλογές για τα στελέχη της διοίκησης. Είναι στελέχη, λοιπόν, που ανήκουν στον ευρύτερο χώρο. Εξάλλου, το έκανε ο Πρωθυπουργός για την Κυβέρνησή του, για ορισμένους Υπουργούς. Μπορούσατε να κάνετε πολιτική επιλογή με αξιοκρατικά κριτήρια. Ας κρίνει, λοιπόν, η Βουλή των Ελλήνων ποιοι είχαν τα περισσότερα επιστημονικά και διοικητικά προσόντα: οι περιφερειακοί διευθυντές του 2010 ή του 2015;

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, αν είναι κάτι λάθος, το λέω, είναι γιατί δεν μου καταθέσατε τα επίσημα βιογραφικά των περιφερειακών διευθυντών.

Συνεχίζω στο ίδιο ζήτημα. Άκουσα, επίσης, ότι το σύστημα επιλογής, που και αυτό είναι αποσπασματικό, όπως το φέρνετε εδώ, για τους διευθυντές εκπαίδευσης και τους διευθυντές σχολείων είναι μια προσπάθεια να πάμε στη δημοκρατία και αναρωτιέμαι: Με ποια κριτήρια θα πάμε στη δημοκρατία, χωρίς να πάμε στην αξιοκρατία;

Εξηγούμαι τώρα για τους περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης. Στην τελική μοριοδότηση του υποψηφίου για τους διευθυντές εκπαίδευσης συμμετέχουν κατά το 1/3 οι διευθυντές των σχολικών μονάδων, που με τη σειρά τους θα έχουν επιλεγεί με ψηφοφορίες και μοριοδότηση κατά 33% μέσα στα σχολεία από τους συλλόγους διδασκόντων.

Προσέξτε τι κάνετε. Ενώ τελειώνει η σχολική χρονιά, αντί να

πείτε –τι θα μπορούσε να πει κανείς- είστε Κυβέρνηση, έχετε ένα άλλο σχέδιο –έτσι μας λέτε, δεν το έχουμε δει- για τη διοίκηση της εκπαίδευσης –φέρτε το- παρατείνετε για λίγους μήνες τις θητείες των περιφερειακών διευθυντών, παρατείνετε για λίγους μήνες τις θητείες των διευθυντών εκπαίδευσης. Λίγοι μήνες θα ήταν αυτοί, μέχρι το φθινόπωρο. Θα έλεγα ότι προλαβαίνετε μέχρι την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς. Φέρτε ένα συνολικό σχέδιο, το οποίο να έχει μέσα τους ρόλους, τις αρμοδιότητες και το καθηκοντολόγιο, γιατί άκουσα συναδέλφους από τη δική σας πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Υπουργέ, να λένε –άποψη τους, θεμιτή- ότι τα σχολεία πρέπει να διοικούνται εξ ολοκλήρου από το σύλλογο διδασκόντων. Εμείς πιστεύουμε ότι ο σύλλογος διδασκόντων πρέπει να έχει έναν ουσιαστικό ρόλο –να συμμετέχει και στη διοίκηση σε αρκετά σοβαρά πράγματα- στη διασύνδεση του σχολείου και όχι μόνο στην παιδαγωγική διαδικασία. Πρέπει να έχει έναν ουσιαστικό ρόλο στην εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά και στη διασύνδεση του σχολείου με την τοπική κοινωνία. Αυτή είναι η δική μας αντίληψη. Η δική σας είναι μια κάποια άλλη, πώς φέρντε όμως τις διαδικασίες επιλογής, πριν μας πείτε τι ακριβώς ρόλο θα έχουν αυτά τα στελέχη;

Οι υποψήφιοι, λοιπόν, διευθυντές και οι διευθυντές εκπαιδευσης που θα ζητήσουν την ψήφο των συναδέλφων τους και τα σχολεία θα μετατραπούν σε εκλογικά κέντρα σε λίγο. Αντί να ασχολούμαστε με το πώς να γίνουμε καλύτεροι, πώς να κλείσει η χρονιά καλύτερα, να ασχολούμαστε με το ποιος θα ψηφίσει ποιον εκεί μέσα. Αντί, λοιπόν, να κάνετε αυτό, επιμένετε στο να φέρετε αυτή τη διάταξη, χωρίς να υπάρχει κανένα σχέδιο, όπως σας είπα, και καμμία δική σας αποτίμηση για το πώς νοείτε τις αρμοδιότητες κάτω από την οδό Ανδρέα Παπανδρέου και τις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου.

Επιπλέον, γνωρίζω πολύ καλά ότι σας έχει τεθεί και από τη ΔΟΕ ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Θέλει ψάξιμο αν είναι αντισυνταγματικό. Υπάρχει, όμως, ζήτημα ουσίας. Υπάρχει ενιαίον της κρίσεως; Εξασφαλίζετε ενιαίον της κρίσεως ή δεν σας ενδιαφέρει το αν αδικούνται κάποιοι που γίνονται ή δεν γίνονται διευθυντές; Δεν σας ενδιαφέρει αυτό;

Επίσης –και τα λέει η ΔΟΕ, δεν τα λέω εγώ- κατ' ουσίαν τα συμβούλια τα εκπαιδευτικά, οι σύλλογοι διδασκόντων, μετατρέπονται σε συμβούλια κρίσης και άρα, πώς χωρίς αιτιολόγηση της ψήφου κρίνουν και με ποια κριτήρια κρίνουν; Σας απασχόλησαν αυτά ή το μόνο που θέλατε είναι άρον-άρον με πρόχειρο τρόπο και χωρίς διάλογο να αλλάξετε όλο το σύστημα;

Κοιτάξτε, εμείς πιστεύουμε ότι στα ζητήματα της παιδείας, όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου, πρέπει να υπάρχει ευρύτατος διάλογος, όπως εξάλλου χρειάζεται και για τα ευρύτερα θέματα της χώρας, τα θέματα της διαπραγματεύσεως και της πορείας της. Χρειάζεται συναίνεση, αλλά χρειάζεται να μπορείς να την κάνεις και κυρίως να θέλεις να την κάνεις.

Εμείς, λοιπόν, ενώ στο αθλητικό νομοσχέδιο, όπως είδατε, το ψηφίσαμε και επί της αρχής και τα περισσότερα άρθρα –αλλά αυτό έγινε μετά από επίπονη διαβούλευση και μέσα στη Βουλή και με πολλή προσπάθεια, είπαμε στον Υπουργό τα όριά μας, τις προτάσεις μας, έγιναν δεκτές- σε αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε να ψηφίσουμε μόνο ελάχιστες διατάξεις.

Θέλω να σας πω, όμως, ότι σήμερα έχετε αυτήν την πλειοψηφία. Είναι κρίμα αυτή η πλειοψηφία να απαντά μόνο σε μικρές κομματικές πελατείες, να μην απαντά στο ευρύτερο ακροατήριο της εθνικής παιδείας, που είναι οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, οι γονείς, οι πανεπιστημιακοί, οι φοιτητές, οι σπουδαστές, όλοι αυτοί που συναπαρτίζουν τη μεγάλη εκπαιδευτική κοινότητα.

Αντί, λοιπόν, να απευθυνθείτε σε αυτούς και αυτό είναι το μεγάλο κρίμα, γιατί –ξαναλέω- δεν υπήρχε κανένας λόγος –και είδατε, κύριε Υπουργέ, και στη διαδικασία προσπαθήσαμε να σας διευκολύνουμε- σας είπα βγάλτε εκείνες τις ρυθμίσεις που κατά τη γνώμη σας ως Κυβέρνηση θεωρείτε ότι πρέπει να ψηφιστούν τώρα. Δυο-τρεις θα ήταν, τις είπατε εξάλλου στην επιτροπή. Φέρτε τις. Εμείς, εντάξει, μπορεί να γκρινιάζαμε λίγο γιατί τις φέρντε, αλλά αυτό είναι ένα από τα κακά που υπάρχει διαχρονικά, δεν το φέρνουν εσείς, μου αρέσει να είμαι ειλικρινής. Και αφού λοιπόν τις θέλετε, να τις έχουμε ψηφίσει, έστω και στο νο-

μοσχέδιο του κ. Κοντονή. Αλλά αυτό που φέρντε εδώ και αυτό που θα φέρετε, όπως είπε ο κ. Μπαλτάς την επόμενη βδομάδα τσάκα-τσάκα δυο μέρες στο ορεθρον και μετά έρχεται και αυτό στη Βουλή, είναι εκθεμελίωση της παιδείας και παράδοση στη δική σας εκλογική πελατεία. Και δεν εννοώ ότι είναι μεγάλο εκλογικό το ακροατήριο που σας ψηφίσει, χωρίς να ανήκει εν στενή έννοια στην παράταξή σας, αλλά στη στενή έννοια της παράταξής σας, διότι αυτούς εξυπηρετείτε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ)

Άρα, λοιπόν, λέμε ότι θα μας βρείτε απέναντι. Όμως, δεν θα βρείτε μόνο εμάς. Θα βρείτε ένα μεγάλο κοινωνικό μέτωπο, γιατί όταν καταλάβει ο μέσος γονιός, ο μέσος εκπαιδευτικός τι σημαίνουν αυτές οι αλλαγές που σήμερα πάνε να ψηφιστούν και αυτές που θα έρθουν αύριο για την παιδεία, τότε θα συγκροτηθεί ένα κοινωνικό μέτωπο. Διότι δεν πρέπει να πάμε πίσω στην παιδεία, αλλά μπροστά. Και πρέπει να πάμε μπροστά με συναίνεση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καθώς λαμβάνω τον λόγο αμέσως μετά την ειδική αγοράτρία του ΠΑΣΟΚ κ. Χριστοφιλοπούλου που παρουσίασε κατά τρόπο εξαιρετικό και συστηματικό τις θέσεις μας, δεν θα αναφερθώ στις λεπτομέρειες του συζητούμενου νομοσχεδίου. Έχω, όμως, την ιδιότητα του πανεπιστημιακού δασκάλου και νιώθω όχι πολιτική, αλλά θεσμική και ηθική υποχρέωση τελείως επιγραμματικά να υπογραμμίσω δύο, τρία από τα σημεία που ανέδειξε η κ. Χριστοφιλοπούλου.

Εάν η χώρα αυτή θέλει να αποκτήσει μέλλον –κάτι που το δικαιούται και το μπορεί- πρέπει να βασιστεί στους ενδογενείς πόρους ανάπτυξης. Έχω πει πολλές φορές ότι οι ενδογενείς πόροι είναι η γη που έχουμε με ό,τι αυτό σημαίνει και οι άνθρωποι, το διανοητικό κεφάλαιο, η γνώση. Είναι πραγματικό ιστορικό έγκλημα σε βάρος των προοπτικών ανάπτυξης του τόπου να υπονομεύουμε την έννοια της αριστείας στην εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες.

Το ζήτημα δεν είναι το αν θα έχουμε πρότυπα και πειραματικά σχολεία ή μόνο το ένα, εάν θα παραμείνουν κάποια παραδοσιακά πρότυπα με μεγάλη ιστορία μόνο στο λεκανοπέδιο της Αττικής. Το ζήτημα είναι η ταξικότητα και οι ανισότητες του εκπαιδευτικού συστήματος. Όταν δεν υπάρχουν δημόσιοι εκπαιδευτικοί θεσμοί αριστείας, ενισχύονται εκ των πραγμάτων όσοι μπορούν να φοιτήσουν σε ιδιωτικά σχολεία και ξένα πανεπιστήμια. Αυτοί αναδεικνύονται ως η ιθύνουσα τάξη της χώρας. Δείτε την Κυβέρνησή σας, δείτε ποια στελέχη είναι αυτά που παίζουν καθοριστικό ρόλο. Δείτε γιατί προσφεύγετε στις πολιτικές υπηρεσίες μιας ειδικής κατηγορίας καθηγητών της οικονομικής θεωρίας που έχει τέτοιου είδους διαδρομές σε ιδιωτικά σχολεία και καλά ξένα πανεπιστήμια.

Επιλογή διευθυντών. Είναι πραγματικά κρίμα το βασικό κριτήριο που επιβάλλεται στο χώρο της εκπαίδευσης να είναι η συνδικαλιστική νοοτροπία και η συνδικαλιστική πρακτική. Όταν με την τοποθέτηση των περιφερειακών διευθυντών σηματοδοτείται μια τέτοια κομματική αντίληψη, αυτή διαχέεται σε όλη την εκπαίδευση.

Το σημερινό πρωτοσέλιδο δημοσίευμα της εφημερίδας «ΚΑ-ΘΗΜΕΡΙΝΗ» για τον κίνδυνο Grexit των ελληνικών πανεπιστημίων χρειάζεται μία τεκμηριωμένη απάντηση, γιατί εάν δημιουργήσουμε μόνοι μας οποιοδήποτε πρόβλημα σε σχέση με την ευρωπαϊκή και διεθνή κινητικότητα, τότε θα έχουμε δημιουργήσει ένα πρόσθετο πρόβλημα για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Η υπονόμηση του δημόσιου πανεπιστημίου, για το οποίο έχω αγωνιστεί πάρα πολύ, καταλύει εκ των πραγμάτων ουσιαστικά το άρθρο 16. Δεν χρειάζεται μετά να προστατεύουμε ένα κέλυφος χωρίς περιεχόμενο, γιατί αν χαθεί το περιεχόμενο, δεν έχει καμία σημασία το θεσμικό κέλυφος. Και αυτό αφορά και την εκλογή των

πρυτανικών αρχών.

Ανήκω σε αυτούς που αγωνίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '80 για να επιβληθεί το δημοκρατικό συμμετοχικό πανεπιστήμιο των ομάδων. Όμως, τότε επρόκειτο για την ολοκλήρωση της αποχουντοποίησης για την ολοκλήρωση της Μεταπολίτευσης στο χώρο του πανεπιστημίου. Τώρα εν έτει 2015 οι προτεραιότητες, τα κριτήρια και οι εμπειρίες είναι τελείως διαφορετικά.

Παρατήρησα ότι ο κ. Τσίπρας στη διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου και εγκαινιάζοντας την Ώρα του Πρωθυπουργού απάντησε σε ερώτηση του Προέδρου του Ποταμού κ. Θεοδωράκη για θέματα εκπαιδευτικής πολιτικής. Δεν ήρθε, όμως, στη διαδικασία του νομοθετικού έργου, ώστε να υπάρχει λόγος και αντίλογος με το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων και αρνήθηκε στη διαδικασία των επικαίρων ερωτήσεων να απαντήσει στη δική μου επίκαιρη ερώτηση για την ουσία του θέματος που απασχολεί την κοινωνία, που είναι η πορεία των διαπραγματεύσεων, το πού πηγαίνει η χώρα. Αρκέστηκε σε μία μονομερή δήλωση από τα έδρανα της Κυβέρνησης, χωρίς δυνατότητα απάντησης και ανταπάντησης.

Δεν θα μιλώ για τον ωραίο διάλογο που είχε ο κ. Τσίπρας με τον κ. Νικολόπουλο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ο οποίος του έβαλε δύσκολες ερωτήσεις, δύσκολα θέματα σε σχέση με τη διαπλοκή και τη διαφθορά. Είχε μεγάλο θεατρικό ενδιαφέρον αυτή η συζήτηση.

Το μόνο που θέλω να πω είναι ότι ο κ. Τσίπρας είναι εν ενεργεία Πρωθυπουργός και κακώς έχει μία αίσθηση κριτού των πάντων. Κριτής της οικουμένης είναι ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, δεν είναι ο κ. Τσίπρας, ακόμη κι όταν μιλάει με ύφος πολλών καρδινάλιων. Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας είναι και Πάπας, είναι ούτως ή άλλως πάνω από τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Άρα, να σεβεται την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και να μην έχει αίτηση ανευθύνου και ασυλίας για τις τρέχουσες ευθύνες του, δηλαδή γι' αυτά που συμβαίνουν τώρα.

Και αν θέλει να στείλει μηνύματα σε επιχειρηματικά συμφέροντα, για παράδειγμα στον χώρο των μέσων επικοινωνίας, ας το κάνει θεσμικά, ας το κάνει νομοθετικά, ας το κάνει μέσω των ανεξάρτητων αρχών. Το να επαναλαμβάνει τα ίδια λόγια και τις ίδιες απειλές τι είναι; Εξαγγελία θεσμικής πολιτικής ή απόπειρα πολιτικού εκβιασμού; Και πίσω από τα όσα λέει ο Πρωθυπουργός, ποιοι είναι αυτοί που αναμένουν να καλύψουν το κενό;

Όλοι παροικούμε την Ιερουσαλήμ και όλοι ξέρουμε πρόσωπα και πράγματα, επαφές, συνεννοήσεις, συμφέροντα, διασυνδέσεις, ποιοι είναι αυτοί που ετοιμάζονται. Και εν πάση περιπτώσει, σας έχω πει κι άλλη φορά ότι τα δέκα δευτερόλεπτα που μας αφιερώνουν ως ΠΑΣΟΚ τα δελτία ειδήσεων των μεγάλων τηλεοπτικών σταθμών, σας τα χαρίζουμε να τα προσθέσετε στα δικά σας, αλλά σεβαστείτε το Σύνταγμα, σεβαστείτε το νόμο και μην μπαίνετε σε τόσο επικίνδυνα παιχνίδια εξουσίας –έχετε μπει πολύ βαθιά– με την θεολογική έννοια του όρου, καθώς μίλησα προηγουμένως γι' αυτό το παπικό, καρδινάλιακό ύφος του Πρωθυπουργού.

Γιατί αρνήθηκε να απαντήσει στην ερώτησή μου; Γιατί αρνήθηκε ο κ. Βαρουφάκης να απαντήσει στην ερώτησή μου και να καταθέσει στη Βουλή τα έγγραφα που συνδέονται με την τετράμηνη παράταση της κύριας συμφωνίας χρηματοοικονομικής διευκόλυνσης; Γιατί η κυρία Πρόεδρος της Βουλής δεν εγγράφει στην ημερήσια διάταξη την ειδική επίκαιρη επερώτηση που έχω καταθέσει λόγω μη ικανοποιητικής απάντησης στην αίτηση καταθέσεως εγγράφων; Αυτά έχουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον.

Γιατί κι εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δεν ξέρετε τα δεδομένα και αγωνίζεσθε, οι περισσότεροι καλόπιστα, «για ένα πουκάμισο αδειανό, για μian Ελένη» και θα βρεθείτε προ πολύ δυσάρεστων εκπλήξεων τις επόμενες μέρες.

Υπάρχει ένας πανικός εν όψει του Eurogroup της Δευτέρας. Ήταν αποκαλυπτικός ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος. Το βέλτιστο, είπε, θα είναι μια θετική δήλωση στο Eurogroup τη Δευτέρα – γιατί; – για να μην μεταβάλει επί τα χείρω τους όρους η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σε σχέση με τη χρηματοδότηση των ελληνικών τραπεζών, όχι να αυξήσει το όριο των εντόκων γραμματίων, αλλά να μην μειώσει την απόδοση των ενεχύρων των ελ-

ληνικών τραπεζών και δημιουργηθεί ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα για τη ρευστότητα, δυστυχώς. Γιατί δεν κάνατε αυτά που έπρεπε να κάνετε το Φεβρουάριο. Γιατί δεν συνεχίσατε στο πλαίσιο που βρήκατε, ώστε στις 28 Φεβρουαρίου να έχει ολοκληρωθεί η επί της ουσίας συζήτηση και να έχουμε βγει από την κατάσταση του μνημονίου και να έχουμε πάει στην προληπτική πιστωτική γραμμή.

Λέει ο κ. Τσίπρας ότι στόχος είναι μια έντιμη, αμοιβαία, επωφελής συμφωνία. Πότε; Για πόσο χρόνο; Με ποια χρηματοδότηση; Σε ποιο πλαίσιο; Με μνημόνιο τρία; Με πόσο πρόσθετο δάνειο; Που θα δώσει ποιος και θα εγκρίνει ποιος; Και για πόσα χρόνια ακόμη παραμονή της Ελλάδος σε καθεστώς μνημονίου, στο περιθώριο, εκτός αγορών, χωρίς προοπτική ανάκαμψης;

Τι γίνεται με την πραγματική οικονομία, με την ύφεση; Τι γίνεται με τα δημοσιονομικά δεδομένα; Ποιος θα είναι ο στόχος του 2015; Το 3,1% που υποσχέθηκε ο κ. Βαρουφάκης στο «mail Βαρουφάκη», το 3,9% που θεώρησε πιθανό ή το 1,2% που λέει όταν δεν απευθύνεται επισήμως στους συνομιλητές του;

Το δε χειρότερο είναι ότι ο κ. Τσίπρας σήμερα υπονόμει ολόκληρη την επιχειρηματολογία του διεθνώς, αλλά και την ιστορία της χώρας, γιατί, λέει, υπάρχει ζήτημα δημοκρατίας. «Εάν δεν συμφωνήσουν μαζί μας θα σκοτώσουν τη δημοκρατία». Ναι, αλλά του έχω πει πολλές φορές ότι είναι αντιστρέψιμο το επιχείρημα. Μπορεί και αυτοί να επικαλούνται τις βρετανικές εκλογές, τις φιλινδικές εκλογές, τις ισπανικές εκλογές και εκλογές σε άλλες είκοσι επτά χώρες, σε άλλες δεκαοχτώ χώρες της Ευρωζώνης.

Υπάρχει, λέει, ζήτημα πολιτικής βούλησης. Να γίνει ό,τι έγινε με την ένταξή μας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες το 1980 επί Κωνσταντίνου Καραμανλή και ό,τι έγινε με την ένταξή μας στην ΟΝΕ το 2000 επί Κωνσταντίνου Σημίτη. Δηλαδή τι λέει; Λέει ότι μπήκαμε χωρίς να πληρούμε τις προϋποθέσεις. Άρα, αποδέχεται και ενθαρρύνει το βασικό επιχείρημα των πιο ακραίων συντηρητικών κύκλων της Ευρώπης εναντίον μας.

Και επίσης λέει: «Θέλω να κάνω αυτό που καταγγέλλω, γιατί αυτές είναι μεγάλες στιγμές της καταραμένης Μεταπολίτευσης, που είναι η μήτρα της κρίσης». Δηλαδή αυτά είναι μεγάλα ορόσημα της περιόδου που καταγγέλλει, ψέγει, λοιδορεί, φτύνει και η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η ένταξη στην ΟΝΕ.

Η ένταξη το 1980 έγινε βεβαίως και για πολιτικούς λόγους, αλλά απείχαμε επτά χρόνια από την πτώση της δικτατορίας. Η δε, ένταξη στην ΟΝΕ δεν έγινε για πολιτικούς λόγους που αφορούν την Ελλάδα, αλλά για στατιστικούς λόγους που αφορούσαν την Ιταλία, γιατί η Ελλάδα έχει καλύτερα δεδομένα από την Ιταλία και αν δεν έμπαινε η Ελλάδα δεν μπορούσε να μπει η Ιταλία και δεν μπορούσε να συγκροτηθεί η ζώνη του ευρώ.

Αλλιώς, αποδεχόμαστε αυτά που λένε οι πιο ακραίοι κύκλοι και στη Γερμανία και στη Βρετανία, γιατί είμαστε παρ' αξίαν και μέσα στην Ευρώπη και μέσα στην Ευρωζώνη. Είμαστε, λοιπόν, παρ' αξίαν ως Έλληνες και ως Ελλάδα, με πλαστά στοιχεία; Αυτό λέει ο Πρωθυπουργός από του Βήματος της Βουλής.

Έρχεται και υπονομεύει τη χώρα του και τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα της χώρας του. Γιατί; Γιατί δεν κάνει διαπραγμάτευση με τους έξω. Κάνει διαπραγμάτευση με τους μέσα. Και γι' αυτό δεν μπορεί να τελειώσει τη διαπραγμάτευση. Γι' αυτό παλινωδεί. Το ζήτημα δεν είναι οι δυσκολίες της συμφωνίας με τους έξω. Εκεί θέλουμε να βοηθήσουμε πάση δυνάμει. Το θέμα είναι ότι δεν ξέρουμε τη διαπραγμάτευση που γίνεται στο εσωτερικό της πλειοψηφίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πίσω από κλειστά δωμάτια. Και γι' αυτό η επιπόνηση του δημοψηφίσματος ως διαφυγή από το εσωκομματικό αδιέξοδο, με εθνικό κόστος.

Και δυστυχώς τώρα, ακόμα και η καλύτερη προοπτική της συμφωνίας, είναι το μνημόνιο 3. Ποιος θα δώσει το επιπλέον δάνειο –δεν φτάνουν τα διαθέσιμα 30 δισεκατομμύρια ευρώ– μέχρι τις 15 Ιουλίου που είναι οι μεγάλες λήξεις και με ποιους όρους;

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αρχίζει τώρα η επιχείρηση εξοικείωσης της κοινής γνώμης με τη φοροεπιδρομή, με το σχέδιο αποδεκατισμού της μεσαίας τάξης, όπου πλούσιος θεωρείται όποιος έχει, για παράδειγμα, ετήσιο εισόδημα 30.000 ευρώ. Αυτός μπαίνει στο στόχαστρο.

Ο ΕΝΦΙΑ παραμένει. Το αφορολόγητο όριο δεν επανέρχεται. Η έκτακτη εισφορά επανέρχεται ολόκληρη. Η εισφορά αλληλεγγ-

γύης αυξάνει. Με τους συντελεστές του ΦΠΑ ετοιμάζετε κάτι το οποίο θα λειτουργήσει αντιαναπτυξιακά στο έπακρο. Έχουμε επιπλέον φόρο διανυκτέρευσης, φόρο πολυτελείας. Πόσα; Εντάξει, πόσα. Για ποιο σκοπό; Για να πάμε, πού;

Εμείς με πολύ μικρό πακέτο μέτρων θα πηγαίναμε εκτός μηνιμονίου στην προληπτική πιστωτική γραμμή και θα επανερχόμασταν προστατευμένα στις αγορές. Εσείς πού πάτε τη χώρα και για πόσα χρόνια;

Οι δε διατυπώσεις είναι καταπληκτικές και θα μπουν στην ιστορία της πολιτικής και διπλωματικής ζωής. Λέει η κοινή δήλωση Τσίπρα-Γιούνκερ: «Θέλουμε ένα ασφαλιστικό δίκαιο...» -δίκαιο σημαίνει, όποιος πληρώνει περισσότερες εισφορές να παίρνει πιο πολλά χρήματα. Το ασφαλιστικό είναι πιο ευνοϊκό για αυτούς που έχουν μικρές ή καθόλου εισφορές- «...δημοσιονομικά βιώσιμο», όχι απλά και μόνο αναλογιστικά, αλλά να είναι και αποτελεσματικό, δηλαδή να μπορεί να δίνει συντάξεις. Έχει δεχθεί τα πάντα δηλαδή, όλη την αντίληψη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, όχι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το ίδιο ισχύει, βέβαια, σε σχέση με το νέο τύπο συλλογικών συμβάσεων. Πάντα ήθελε η τρόικα ένα νέο τύπο συλλογικών συμβάσεων. Το θέμα είναι πώς διαχειρίζεται την αγορά εργασίας, έχοντας αυτά τα ποσοστά ανεργίας που έχουμε.

Η κοινή γνώμη, πράγματι, θέλει συμφωνία στην πλειοψηφία της και βεβαίως, παραμονή στο ευρώ. Η κοινή γνώμη, όμως, θέλει από την Κυβέρνηση που ανέδειξε, την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξαρτήτων Έλλήνων να πάρει το βάρος αυτό.

Δεν συμμεριζόμαστε αυτόκλητες προσφορές παροχής βοήθειας σε μία Κυβέρνηση που μπορεί να μην έχει δεδηλωμένη πλειοψηφία. Είμαστε υπέρ της εθνικής στρατηγικής, υπέρ της εθνικής συναίνεσης, υπέρ της εθνικής ομάδας διαπραγμάτευσης, αλλά θέλουμε να βοηθάμε από τη Βουλή ως Αντιπολίτευση.

Αυτές οι προτάσεις μας αντιμετωπίζουν την προκλητική αλαζονεία και αδιαφορία του κ. Τσίπρα. Το εκλογικό σώμα είτε εμείς να μένουμε στο περιθώριο. Είμαστε μία μικρή κοινοβουλευτική δύναμη. Το κοινοβουλευτικό σώμα επέτρεψε την «τερατογένεση» της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ- Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Διατηρούμε, όμως, το δικαίωμα να είμαστε δύναμη αλήθειας.

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα της αλήθειας. Δεν σας λέμε να προσχωρήσετε στην πολιτική μας. Σας λέμε να δείτε την αλήθεια και να την πείτε και να την ομολογήσετε και να ζητήσετε συγγνώμη από τον Έλληνα πολίτη που τον παραπληρήσατε συνειδητά, όχι από εμάς. Η ώρα του κόστους ήρθε, όχι μόνο για τον κ. Τσίπρα και τη μικρή ομάδα του Μαξίμου αλλά για όλα τα μέλη της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, την καθεμία και τον καθένα προσωπικά. Κανείς δεν μπορεί να διατηρήσει την πλαστή, αντιμνημονιακή παρθενία του.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία να καταλάβετε ότι δεν υπάρχουν Πόντιοι Πιλάτοι και ουδέτερες κυβερνήσεις, οι οποίες είναι έτοιμες να εφαρμόσουν και τη μία και την άλλη πολιτική, αρκεί να μένουν στην εξουσία.

Δεν θα διευκολύνουμε, λοιπόν, εμείς την Κυβέρνηση να εφαρμόσει και τις άλλες πολιτικές, όπως την εξωτερική πολιτική που εφαρμόζει του εθνικολαϊκισμού, αυτά που συμβαίνουν στους θεσμούς. Δεν διευκολύνουμε τα προεκλογικά και μετεκλογικά ψέματα, την κακή διαπραγμάτευση, μία ασύμφορη συμφωνία χωρίς στρατηγικό πλαίσιο και προοπτική. Δεν στηρίζουμε τις εκφάνσεις του πολιτικού τυχοδιωκτισμού. Δεν αποδεχόμαστε την υποταγή του εθνικού συμφέροντος στη σκοπιμότητα της κομματικής ενότητας και της ενότητας του τερατώδους συνασπισμού ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Καλώ προσωπικά τον κ. Τσίπρα να έρθει στη Βουλή με γνήσιους όρους κοινοβουλευτικού διαλόγου το ταχύτερο, όχι όπως ήρθε σήμερα, εικονικά, ώστε να ενημερώσει τη Βουλή με πρακτικό και συγκεκριμένο περιεχόμενο, υπεύθυνα και όχι με παιδαριώδεις επικοινωνιακές μεγαλοστομίες που διαρκούν λίγα λεπτά.

Το εθνικό συμφέρον είναι μακροχρόνιο και το κρίνει η ιστορία, δεν είναι επικοινωνιακό τέχνασμα λίγων ωρών ή έστω λίγων ημερών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα έξι μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 39^ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός ο κ. Αριστείδης Μπαλτάς.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε τρία σημεία θα ήθελα να αναφερθώ.

Ο κ. Βενιζέλος, μόλις -με τη γνωστή του ευφράδεια και ρητορεία- έκανε αυτό για το οποίο κατηγορήσε τον κ. Τσίπρα: Διέκοψε μια διαδικασία σε ό,τι αφορά ζητήματα παιδείας κι εκπαίδευσης και μάλιστα επί τη μορφή του κατεπείγοντος, για να επαναλάβει αυτά που πάγια λέει όλον αυτόν τον καιρό, με κάποιες καινούργιες ίσως φράσεις που έχουν, ίσως, το νόημά τους.

Η νέα φράση ήταν προειδοποίηση στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ: «Μην μπαίνετε σε παιχνίδια εξουσίας», υπονοώντας -φαντάζομαι- ότι αυτά είναι δική μας αποκλειστική αρμοδιότητα. Δηλαδή, δεν δικαιούμαστε να χτυπήσουμε τη διαφθορά και τη διαπλοκή, διότι αυτό σημαίνει ότι μπαίνουμε βαθιά σε παιχνίδια εξουσίας.

Θα ήθελα να επαναλάβω, απλώς, αυτό που λέει η Κυβέρνηση πάνω σε αυτό το θέμα, όλον αυτόν τον καιρό, σε όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, ότι τα ζητήματα διαπλοκής, διαφθοράς και πραγματικής εξουσίας, βεβαίως είναι στόχος μας, τον οποίο σε όλα τα επίπεδα και με όλες τις μορφές -νομοθετικά κι αλλιώς- θα αντιμετωπίσουμε.

Το δεύτερο ενδεικτικό που είπε ο κ. Βενιζέλος είναι ότι μας εγκάλυψε για πανικό, ότι θα αντιμετωπίσουμε δυσάρεστες εκπλήξεις τις μέρες που έρχονται. Και όπως κατά το γνωστό ρητορικό τρόπο που λέει ότι αυτά είναι αντίστροφα, αντιστρέφονται, να πω κι εγώ ότι αυτό αντιστρέφεται.

Φαντάζομαι ότι είναι ο πανικός του κ. Βενιζέλου και του κόμματός του επειδή θα πετύχουν αυτές οι διαπραγματεύσεις. Κι επειδή θα πετύχουν αυτές οι διαπραγματεύσεις, θα φανεί εκ των υστέρων ποιος είχε δίκιο, ποιος είχε άδικο, τι ήταν ακριβώς το «mail Χαρδούβελη», τι είναι η συμφωνία που θα επιτευχθεί -που δεν την ξέρουμε ακόμα- υπό ποιους όρους θα επιτευχθεί, αριθμητικά, ρητά, συγκεκριμένα, εις επήκοον ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Δεν θέλω να καταχραστώ του χρόνου σας. Σε ένα επίπεδο γενικής πολιτικής θέλω να πω δυο λόγια μόνο σε σχέση με τα όσα άκουσα από τους κυρίους και τις κυρίες Βουλευτές.

Ομολογώ ότι μου έκανε πάρα πολύ θετική εντύπωση η τοποθέτηση του κ. Φορτσάκη, ο οποίος σεβάστηκε αυτό που έχουμε δεχθεί όλοι, ότι μιλάμε σε διαδικασία κατεπείγοντος, ότι έχουμε προβλήματα συγκεκριμένα που καλούμαστε να λύσουμε και όχι όλα τα προβλήματα της εκπαίδευσης. Σεβάστηκε, με τον τρόπο του, αυτό που λέμε από την αρχή, το γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν λύνει τα προβλήματα, αλλά είναι εξ ορισμού αποσπασματικό. Παρά τα όσα είπε, όμως, ο συνάδελφός μου για τα πειραματικά, είναι αποσπασματικό, δεν θέλει να είναι τίποτα περισσότερο από αποσπασματικό. Αναγνωρίζει την αποσπασματικότητά του και σε αυτό το πλαίσιο συζητάμε.

Και ο κ. Φορτσάκης, παραπέρα, έκανε κάτι, κατά τη γνώμη μου, σημαντικό -επιτέλους, σε όλο το δημόσιο χώρο, το φάσμα που πλανάται κι επαναλαμβάνεται με μεγάφωνα από τα μέσα ενημέρωσης και παντού αλλού, ότι δήθεν καταργούμε τα πρότυπα και τα πειραματικά- αναγνώρισε, προς τιμήν του -το σέβομαι, το χειροκροτώ- ότι αυτό που κάνουμε είναι να διακρίνουμε τα πρότυπα από τα πειραματικά. Είπε τις απόψεις του για τα πειραματικά, είπε τις απόψεις του για τα πρότυπα, είναι συζητήσιμες απόψεις και σε ένα πραγματικό διάλογο και υπό πραγματικούς όρους διαβούλευσης, σε μεγαλύτερο χρόνο απ' ότι σήμερα, θα μπορούμε να τα συζητήσουμε -πιστεύω- πολύ εποικοδομητικά. Διότι, ακόμα και την πρόταση που είπε ότι πιθανόν να χρειάζονται περισσότερα πρότυπα ανά την Ελλάδα, εγώ και νο-

μίζω ολόκληρη η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και η Κυβέρνηση είναι πρόθυμη να το συζητήσει και αυτό.

Παραπέρα, είπε κάτι επίσης –νομίζω- εποικοδομητικό: Ότι δεν είναι λογικό σε τελευταία ανάλυση η Βουλή να ασχολείται με το πόσες ώρες Μαθηματικά θα γίνουν στη Β' λυκείου, πόσες ώρες Αρχαία στην Γ' λυκείου κ.λπ..

Δεν είναι δουλειά της Βουλής αυτή, είναι δουλειά κάποιου οργάνου υπό την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας, στο πλαίσιο της οποίας τέτοια πράγματα θα λύνονται πριν φτάσει η συμπίκνωσή τους ενδεχομένως στη Βουλή για να συζητηθεί. Να συζητήσουμε, λοιπόν, ποιος μπορεί να είναι αυτός ο θεσμός, γιατί έως τώρα δεν έγινε δυνατόν να υπάρξει τέτοιος θεσμός και να πάμε εποικοδομητικά παρακάτω σε όρους συναίνεσης, όπως απαιτεί το μεγάλο το ζήτημα της παιδείας.

Ένα τρίτο θετικό από τον κ. Φορτσάκη είναι η ιδέα ότι τα στελέχη της εκπαίδευσης τα διοικητικά, επειδή έχουν ιδιαίτερες αρμοδιότητες, ιδιαίτερα καθήκοντα, δεν είναι ούτε γενικώς διοικητικοί, ούτε γενικώς εκπαιδευτικοί, θα μπορούν να προκύπτουν από κάποιες μορφές σχολής δημόσιας διοίκησης εξειδικευμένης σε ζητήματα στελεχών εκπαίδευσης. Επίσης, εποικοδομητική παρατήρηση, Μπορούμε να τη συζητήσουμε αμέσως μετά, όταν φύγουμε από τα επείγοντα και τα κατεπείγοντα.

Από εκεί και πέρα συνεχίζουμε προφανώς σε κάποια σημεία – αλίμονο- να διαφωνούμε με τον κ. Φορτσάκη, αλλά και πάλι ο τρόπος του ήταν ήπιος, τέτοιος ώστε να μπορούμε να συζητήσουμε και αυτά τα σημεία που παραμένουν διαφωνίες.

Για παράδειγμα, οι αιώνιοι: Οι αιώνιοι είναι μη πρόβλημα, το οποίο έγινε πρόβλημα όταν άρχισε η γενική επίθεση στα ελληνικά πανεπιστήμια. Ξαφνικά ανασύρθη από το πουθενά το πρόβλημα των αιώνιων, που δεν εννοχούσε κανέναν και το αναγνώρισε και αυτό ο κ. Φορτσάκης. Δεν κοστίζουν σε τίποτα όσοι περνούν κάποια χρόνια σπουδών χωρίς να έχουν πάρει το πτυχίο. Έγινε το μεγάλο πρόβλημα, το στίγμα της χώρας και ούτω καθεξής.

Η λύση είναι πάρα πολύ απλή. Υπάρχει ένας κατάλογος ενεργών φοιτητών, ένας κατάλογος μη ενεργών φοιτητών εκ των πραγμάτων σε κάθε γραμματεία και με ένα απλό πάτημα του κουμπιού κάποιος που είναι στον κατάλογο των μη ενεργών, περνάει στον κατάλογο των ενεργών χωρίς κανενός είδους φασαρία.

Άλλωστε η νομοθέτηση περί αιώνιων δεν εφαρμόστηκε παρά, νομίζω, σε ένα πανεπιστήμιο, γιατί είναι μια τερατώδης γραφειοκρατική δουλειά. Χρειάζεται διαπιστωτική πράξη για κάθε αιώνιο, πράγμα αδύνατον, όταν επιπλέον όλων των άλλων οι διοικητικοί έφυγαν από τα πανεπιστήμια.

Τα λέω αυτά για να αντιδιαστείλω προτάσεις τέτοιες εποικοδομητικές, προτάσεις που αφορούν, παραδείγματος χάριν, συγκεκριμένα σημεία του νομοσχεδίου, όπως τις ΣΕΚ και τα ΕΠΑΣ από την μεριά του ΚΚΕ. Συμφωνούμε με τα περισσότερα από όσα είπαν. Οι Σχολές επαγγελματικής Κατάρτισης που βγάζουν τα παιδιά τελειώς έξω από το λύκειο οφείλουν να καταργηθούν, με την πρόνοια ώστε αυτοί που φοιτούν και αυτοί που διδάσκουν να μπορέσουν να ενταχθούν κανονικά με μεταβατικές διατάξεις στο υπάρχον σύστημα.

Άρα, τέτοιου τύπου προτάσεις είμαστε απολύτως έτοιμοι να τις ακούσουμε και να τις συμπεριλάβουμε και σε αυτό το νομοσχέδιο, στο βαθμό που γίνεται, και στο αμέσως επόμενο που έρχεται και το οποίο θα έχει μεγαλύτερη περίοδο διαβούλευσης, κ. Χριστοφιλοπούλου.

Δεν καταλαβαίνω όμως πώς δεν καταλάβατε ότι έχουμε τρία επίπεδα κουβέντας. Το ένα επίπεδο είναι σήμερα, το κατεπείγον αυτό νομοσχέδιο, για λόγους που εξηγήσαμε αναλυτικά. Πρέπει να τελειώνουμε το αργότερο μέχρι την Τρίτη, για να μπορέσει να τσουλήσει η χρονιά κανονικά.

Υπάρχει ένα λιγότερο επείγον, αλλά επείγον μολαταύτα, το λεγόμενο πολυνομοσχέδιο, που αφορά διάφορα κομμάτια που αφορούν το Υπουργείο Παιδείας, που και αυτά πρέπει να τελειώσουν πριν το καλοκαίρι.

Και ταυτόχρονα τη ρητή δέσμευση, την είπε ο Πρωθυπουργός το πρωί, για ένα πραγματικό νόμο-πλαίσιο και για τα ΑΕΙ- ΤΕΙ, ανώτατη εκπαίδευση, και για πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, που

εκεί σε κλίμακα ενός-ενάμιση χρόνου –δεν ξέρω πόσο ακριβώς, ίσως και λιγότερο- με όρους πραγματικής διαβούλευσης και δέσμευσης της Κυβέρνησης, που θα απαντά στη διαβούλευση και δεν θα είναι «ανοίγουμε μια κουβέντα, την οποία κανείς δεν λαμβάνει υπ' όψιν», θα μπορέσουμε να συζητήσουμε προτάσεις σαν αυτές του κ. Φορτσάκη ή και άλλες στη βάση μιας συγκεκριμένης διαδικασίας, την οποία θα θέσουμε ενώπιον του Κοινοβουλίου, των κομμάτων, των εμπλεκόμενων φορέων και ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Από εκεί και πέρα να πω μια τελευταία φράση, παραδείγματος χάριν: Δεν είναι εποικοδομητικές τοποθετήσεις σαν αυτές της κ. Αντωνάκου από το Ποτάμι, οι οποίες απλώς επαναλαμβάνουν, συνδικαλιστικό τω τρόπω, όλο αυτό το νέφος, το οποίο κυκλοφορεί στη δημοσιότητα, στις εφημερίδες, στις διαδηλώσεις που γίνονται εδώ ή εκεί, που είναι κάποιες διαδικασίες πλήρους παρανόησης, για να μην πω πλήρους καταστροφικότητας.

Τα έχουμε πολλές φορές εξηγήσει, επεξηγήσει, αναλύσει με δελτία Τύπου, με άρθρα, με τοποθετήσεις μας και παρ' όλα αυτά το νέφος να παραμένει, ότι θέλουμε να επιστρέψουμε τα πάντα στο παρελθόν, ότι θέλουμε να επανακοινοποιήσουμε τα πανεπιστήμια –ουδέν αναληθέστερο τούτου- και ούτω καθ' εξής.

Θα παρακαλούσα τέτοιου τύπου τοποθετήσεις να μη γίνονται με αυτόν τον τρόπο. Στην ίδια γραμμή ήταν περίπου η κ. Χριστοφιλοπούλου. Διότι αυτές οι τοποθετήσεις καταργούν την έννοια διάλογου κυριολεκτικά. Διάλογος σημαίνει διά και λόγος. Συζήτηση σημαίνει συν και ζήτηση, ψάχνουμε από κοινού. Διάλογος σημαίνει περνάω από τη μία θέση στην άλλη, διασχίζω το διάστημα, αφού καταλάβω τι λέει ο συνομιλητής μου, για να μπορέσει να γίνει διάλογος.

Διάλογος με τη μορφή «εσείς λέτε αυτά», που κανείς από εμάς ποτέ δεν είπε αυτά, δεν είναι διάλογος. Είναι λόγος για το θεαθήναι, λόγος για τη δημιουργία εντυπώσεων, αλλά δόξα τω Θεώ, οι εντυπώσεις αυτού του τύπου, η εντυπωσιοθηρία αυτού του τύπου έχει κοντά ποδάρια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τι θέλετε, κυρία Χριστοφιλοπούλου;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Τον λόγο επί προσωπικού, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κύριος Υπουργός Παιδείας αυτήν τη στιγμή έκανε παραίτηση σε εμένα και την κ. Αντωνάκου, χαρακτηρίζοντας τον λόγο μας συνδικαλιστικού τύπου και μη εποικοδομητικό.

Ο κύριος Υπουργός είναι εξωκοινοβουλευτικός, ενδεχομένως δεν το γνωρίζει. Αλλά, κύριε Πρόεδρε, εγώ, εσείς και οι άλλοι συνάδελφοι το γνωρίζουμε ότι είναι εκτός των κοινοβουλευτικών ηθών, οι Υπουργοί αντί να απαντούν, να σχολιάζουν έναν έναν τους εισηγητές και να τους χαρακτηρίζουν. Χαρακτηρίστηκα, λοιπόν, εγώ και η κ. Αντωνάκου με κάποιο τρόπο.

Διαμαρτύρομαι και θέτω θέμα προσωπικού, διότι δεν είθισται –ξαναλέω- από τη μικρή κοινοβουλευτική εμπειρία που έχω, να απαντούν έτσι οι Υπουργοί είτε είναι κοινοβουλευτικοί είτε εξωκοινοβουλευτικοί.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν ζητήσει με τη σειρά τέσσερις Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι τον λόγο: ο κ. Μητσotάκης, ο κ. Παππάς, η κ. Λυμπεράκη και ο κ. Κρεμαστινός.

Κύριε Πετράκο, θέλετε τον λόγο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εντάξει. Με τη σειρά που το ζητήσατε θα πάμε.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Οι αγορητές τι θα κάνουν;

Θα ακολουθήσουν; Να προηγηθούν και μία φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Το Προεδρείο είναι υποχρεωμένο, κύριε συνάδελφε, με βάση τον Κανονισμό, αν ζητήσουν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι τον λόγο να τον δώσει. Έχουμε, όμως, την άνεση του χρόνου. Δεν είναι γραμμένοι μετά πολλοί συνάδελφοι. Οπότε ας είμαστε λίγο ανεκτικοί, να προχωρήσουμε ομαλά.

Ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης έχει τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με πολύ μεγάλη έκπληξη άκουσα την κατάληξη της τοποθέτησης του κυρίου Υπουργού και την διάλεξη περί της ουσίας του διαλόγου, ο οποίος πρέπει να διεξάγεται εντός αυτής της Αιθούσης, αλλά και εκτός αυτής.

Κύριε Υπουργέ, μιλάτε σοβαρά; Δεν προηγήθηκε κανένας απολύτως διάλογος του νομοσχεδίου, το οποίο καταθέσατε. Επικαλεστήκατε το κατεπείγον, όταν είχατε τη δυνατότητα τα λίγα πραγματικά κατεπείγοντα ζητήματα να τα εντάξετε σε άλλο νομοσχέδιο και να δώσετε επαρκή χρόνο να συζητηθεί ένα νομοσχέδιο, το οποίο κάνει πολύ σημαντικές παρεμβάσεις στη δευτεροβάθμια αλλά και την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αυτός είναι ο πραγματικός διάλογος τον οποίο θέλετε να κάνετε, όχι μόνο εντός της Βουλής, αλλά και εκτός της Βουλής; Και πότε το κόμμα το οποίο εσείς σήμερα εκπροσωπείτε, συμμετείχε αλήθεια σε οποιονδήποτε πραγματικό διάλογο για την παιδεία;

Κανένας διάλογος δεν έγινε και νομίζω ότι δεν έχετε καμμία πρόθεση να κάνετε κανένα διάλογο. Διότι όταν ισχυρίζεστε σοβαρά ότι θα αναρτήσετε ένα νομοσχέδιο για διαβούλευση για κάποιες ημέρες, καταλαβαίνουμε ακριβώς ποιες είναι οι πραγματικές σας προθέσεις: Να τελειώνετε μια ώρα αρχύτερα με τη διαδικασία της νομοθέτησης, για να μπορέσετε να εκπληρώσετε την πραγματική σας αποστολή, η οποία πιστεύω ότι είναι απολύτως ξεκάθαρη, όταν διαβάζει κανείς το παρόν νομοσχέδιο.

Άκουσα τον Πρωθυπουργό στην απάντηση την οποία έδωσε στον κ. Θεοδωράκη να κάνει μια αναφορά στο ν. 4009/2011, ο οποίος ψηφίστηκε σε αυτήν εδώ πέρα την Αίθουσα τον Αύγουστο 2011, και να ισχυρίζεται περίπου ότι ο νόμος αυτός και η υπερκομματική πλειοψηφία η οποία διαμορφώθηκε, ήταν πρόκριμα μιας κυβέρνησης συνεργασίας, άρα επί της ουσίας ένα κοινοβουλευτικό πείραμα για το πώς θα διαμορφωθούν οι επόμενοι κοιμματικοί συσχετισμοί.

Επιτρέψτε μου να αποκαταστήσω λίγο την αλήθεια. Η Νέα Δημοκρατία τότε προβληματιζόταν έντονα αν έπρεπε να ψηφίσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και η υπέρβαση προφανώς έγινε από τη Νέα Δημοκρατία, διότι το νομοσχέδιο αυτό ήταν το νομοσχέδιο το οποίο εισηγήθηκε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Πιστεύω ότι και με τη δική μου προσωπική ενθάρρυνση και παρότρυνση αποφασίσαμε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό. Διότι παρότι είχαμε επιφυλάξεις και ενστάσεις για κάποια συγκεκριμένα άρθρα του, πιστεύαμε πραγματικά ότι αντιμετώπιζε ριζικά και ουσιαστικά χρόνιες παθολογίες της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κανένα πρόκριμα κοιμματικής συνεργασίας δεν υπήρχε. Υπήρχε όμως από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας η διάθεση να ξεπεράσουμε παραδοσιακά κοιμματικά στεγανά, να δούμε επιτέλους την αλήθεια κατάματα και να αντιμετωπίσουμε αυτές τις παθολογίες στηρίζοντας ένα νομοσχέδιο, το οποίο τότε το έφερε εδώ πέρα σε αυτήν την Αίθουσα ο παραδοσιακός πολιτικός μας αντίπαλος. Και το κάναμε και ήμασταν υπερήφανοι που το κάναμε.

Πράγματι, βρέθηκαν διακόσιοι πενήντα πέντε Βουλευτές που στήριξαν αυτήν την προσπάθεια, την οποία έρχεστε εσείς τώρα σιγά-σιγά και θέλετε να την ξηλώσετε.

Διότι το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα επί της ουσίας εξυπηρετεί δύο σκοπούς. Ο πρώτος είναι το συστηματικό ξεχαρβάλωμα της εκπαίδευσης, δευτεροβάθμιας αλλά και τριτοβάθμιας, στο όνομα ενός νεοκομμουνιστικού εξισωτισμού. Θα επανέλθω σε αυτόν τον όρο. Μη γελάτε, κύριε Υπουργέ, γιατί θα επανέλθω σε αυτό τον όρο. Και προσέξτε μήπως εκτεθείτε.

Ο δεύτερος σκοπός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ο ασφυκτικός έλεγχος της διοίκησης της εκπαίδευσης από το κόμμα και από τους συνδικαλιστές, οι οποίοι εδώ και πολλά

χρόνια έβλεπαν την παιδεία ως το προσωπικό τους παραμάγαζο.

Νομίζω ότι όλες οι πρωτοβουλίες διακρίνονται από μία ιδεολογική εμμονή. Θα σας εξηγήσω μετά γιατί το λέω αυτό. Αυτό το οποίο αποκαλούμε «αστική παιδεία» πρέπει να υπονομευτεί. Αξίες, όπως η προσπάθεια, η άμιλλα, η αυτονομία της σκέψης, έννοιες, όπως η διασύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή και την αγορά ή όπως η αξία ενδεχομένως της βασικής έρευνας, πρέπει να απονομιμοποιηθούν, όλα αυτά τελικά να λιώσουν στο καμίνι της ταξικής πάλης.

Γιατί τα λέω αυτά, θα μου πείτε. Είναι δυνατόν να λέγονται τέτοιες κουβέντες σε μια αίθουσα τον 21^ο αιώνα, να κάνει κανείς τέτοιες αναφορές σε νεοκομμουνιστικές ιδεολογίες;

Δεν θα το έκανα, κύριε Υπουργέ, αν δεν διάβαζα με πολύ ενδιαφέρον ένα άρθρο το οποίο δημοσιεύσατε, όχι πριν από τριάντα χρόνια –τότε θα μπορούσα ενδεχομένως να το αντιληφθώ, πολλοί εξ άλλου αγάπησαν τον κομμουνισμό στα νιάτα τους-, αλλά ένα άρθρο το οποίο δημοσιεύσατε στις 4 Ιανουαρίου 2015, δηλαδή κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, το οποίο τιτλοφορείται «Τα επτά Κ». Ποιο είναι το έβδομο «Κ»;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κάνω πλήρη χρήση του χρόνου μου, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας διαβάζω: «Το έβδομο Κ ως το αφήσουμε προσωρινά ασχολίαστο, γιατί είναι αυτό που διέπει και συνενώνει όλα τα παραπάνω Κ. Είναι το Κ του κομμουνισμού, όπως η ιδέα του έχει ήδη αρχίσει να ανανεώνεται και να εμπλουτίζεται από τη δράση και τη σκέψη αμέτρητα πολλών σε ολόκληρο τον κόσμο».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, να είστε προσεκτικός, λοιπόν, όταν γελάτε στις αναφορές μου περί νεοκομμουνισμού, διότι εσείς ο ίδιος τις υιοθετήσατε σε εκείνο το οποίο γράψατε μόλις πριν από λίγους μήνες. Εξ άλλου, δώσατε ένα δείγμα γραφής πάρα πολύ ξεκάθαρο στις προγραμματικές δηλώσεις.

Γιατί εξανίσταστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: ... (δεν ακούστηκε).

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Α, λέω. Γιατί διαβάζω πράγματα τα οποία έχουν γραφτεί.

Εξ άλλου, ο Υπουργός ήταν πολύ σαφής στις προγραμματικές δηλώσεις. Έδωσε το στίγμα του.

Η φράση την οποία είπατε περί «αριστείας» και περί «ρετσινιάς» έχει καταγραφεί στο συλλογικό υποσυνείδητο του ελληνικού λαού. Νομίζω ότι οποιονδήποτε λογικά σκεπτόμενος πολίτης αυτό το οποίο θα ήθελε είναι να προάγει -σας το είπε και ο εισηγητής μας ο κ. Φορτσάκης, αλλά επιλεκτικά αναφερθήκατε στην ομιλία του, διότι εγώ θεωρώ ότι σας άσκησε μια πολύ σκληρή κριτική ως προς την ουσία του νομοσχεδίου- την ισότητα των ευκαιριών, κύριε Υπουργέ, όχι την ισότητα του αποτελέσματος. Έτσι δεν είναι;

Δεν μπορεί να προδιαγράψει κανείς το πού θα καταλήξει κάποιος. Δεν έχουν όλοι, όπως εσείς και εγώ, την τύχη να φοιτήσουν σε ιδιωτικά σχολεία. Οι πιο πολλοί θα περιοριστούν στη δημόσια εκπαίδευση.

Αλλά νομίζω ότι αυτό το οποίο εσείς επιχειρείτε και μέσα από αυτό το νομοσχέδιο είναι την ισότητα του αποτελέσματος και κυρίως έναν εξισωτισμό προς τα κάτω.

Γιατί φυσικά όταν η δημοσιονομική ανάγκη καταπίνει ολόκληρο και αχώνευτο, όπως φαίνεται, το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, κάπου θα πρέπει να ξεσπάσουν οι αριστερές ιδεοληψίες σας. Το είδαμε στην περίπτωση του Σάββα Ξηρού, το είδαμε στην περίπτωση κάποιων διατάξεων στο νομοσχέδιο Κατρούγκαλου, το είδαμε στις υπόλοιπες διατάξεις του νομοσχεδίου της δικαιοσύνης και τώρα το βλέπουμε και στο νομοσχέδιο για την παιδεία.

Και δεν μπορείτε τελικά να ξεφύγετε από αυτόν τον δογματισμό μιας μικρής Αριστεράς, η οποία σπεύδει να βάλει ταξικό πρόσημο στα πάντα, μέχρι και στην ίδια τη βαθμολογία. Δεν την αντέχετε την αριστεία. Γιατί νομίζω ότι η έννοια της αριστείας

την οποία εκφράζετε εσείς είναι η μετριοτήτα. Δεν την αντέχετε την αριστεία, λοιπόν. Δεν τους αντέχετε τους αρίστους, γιατί τελικά είστε η Αριστερά η οποία εκφράζει τη μετριοτήτα.

Και άκουσα με ενδιαφέρον τον Πρωθυπουργό να υπερασπίζεται τους αιώνιους φοιτητές. Γιατί άραγε υπερασπίστηκε ο Πρωθυπουργός με τόσο ενδιαφέρον σήμερα τους φοιτητές; Δεν ξέρω. Μήπως γιατί ο ίδιος ανήκε στην ίδια κατηγορία; Δεν ξέρω. Αν κρίνω, τουλάχιστον από δηλώσεις καθηγητών δεν ξέρω πότε τελείωσε ο Πρωθυπουργός και πόσο μπορεί να του πήρε για να ολοκληρώσει τις σπουδές του και τι τον απασχολούσε στα φοιτητικά του χρόνια.

Αυτό που ξέρω, όμως, είναι ότι ο Έλληνας φορολογούμενος παρέχει δωρεάν εκπαίδευση στους φοιτητές. Αυτό είναι ένα προνόμιο και μαζί με αυτό το προνόμιο υπάρχουν και ορισμένα δικαιώματα. Δικαιώματα και υποχρεώσεις πάνε μαζί.

Βέβαια, όταν ο φορολογούμενος πληρώνει για τις σπουδές του νέου ο οποίος μπαίνει σε ένα πανεπιστήμιο, η συνέπεια στην παρακολούθηση ενός προγράμματος σπουδών είναι η στοιχειώδης υποχρέωση την οποία πρέπει ένας φοιτητής να έχει, για να απολαύσει το προνόμιο που του δίνει ο Έλληνας φορολογούμενος να έχει πρόσβαση σε δωρεάν παιδεία.

Θέλουμε, λοιπόν, να έχουμε μια παιδεία η οποία είναι χαλαρή, αποσπασματική, όποιος θέλει να μπαίνει, όποιος θέλει να βγαίνει; Και δεν αναφέρομαι στις λίγες εκείνες περιπτώσεις, τις οποίες ενδεχομένως θα μπορούσαμε να τις διακρίνουμε, νέων παιδιών που πραγματικά για επαγγελματικούς λόγους δεν μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Ξέρετε πολύ καλά ότι η κατηγορία των αιώνιων φοιτητών δεν είναι αυτή. Άλλες είναι οι κατηγορίες των αιώνιων φοιτητών.

Και βέβαια, οι αιώνιοι φοιτητές θα είναι πάντα μια πάρα πολύ καλή δεξαμενή υποψήφιων «αγωνιστών», που συμμετείχαν με ενθουσιασμό σε όλες τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, χωρίς να έχουν καμμία αίσθηση των δικών τους υποχρεώσεων απέναντι στο ίδιο το σύστημα στο οποίο φοιτούσαν.

Όσον αφορά τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, κύριε Υπουργέ, πολλά ειπώθηκαν, αλλά κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι τα πρότυπα πειραματικά ήταν τελικά το καταφύγιο των άξιων μαθητών, οι οποίοι δεν μπορούσαν να φοιτήσουν σε ιδιωτικά σχολεία, αυτών δηλαδή στους οποίους εσείς σήμερα δεν δίνετε την ευκαιρία να συμμετέχουν σε ένα σχολείο και να ανταγωνιστούν παιδιά με αυξημένες δεξιότητες – σωστά το είπε ο κ. Φορτσάκης – και όχι κατ' ανάγκη άριστους μαθητές.

Και αναρωτιέμαι: Εάν δεν πειραματιστούμε για καινούργιες μεθόδους, σε ένα σχολείο το οποίο θα μπορεί να έχει επιλέξει μαθητές με τα δικά του τα κριτήρια, πού θα πειραματιστούμε; Στο γενικό πληθυσμό; Ενδεχομένως και ναι. Γιατί όμως στερείτε τη δυνατότητα από νέα παιδιά, κατά κανόνα φτωχών οικογενειών, να μπορέσουν να φοιτήσουν σε ένα σχολείο το οποίο θα μπορεί πραγματικά να ανταποκριθεί στις δικές τους προσδοκίες;

Είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να το καταλάβω, δεν μπορώ να το αντιληφθώ και πραγματικά θεωρώ αχαρακτήριστο το γεγονός ότι η πρώτη σας ενέργεια και η πρώτη σας δήλωση ως Υπουργός, στόχευε ακριβώς στην κατάργηση αυτού του τύπου των πρότυπων πειραματικών σχολείων – να αφήσετε τέσσερα επί της ουσίας – και ποιος ξέρει τελικά με τι περιορισμούς στη διεξαγωγή των εξετάσεων. Ενδεχομένως και αυτά τα τέσσερα σχολεία – ή πέντε με την προσθήκη της Ζωσιμαίας Σχολής – να μην είναι καν σε θέση να διεξάγουν εξετάσεις και να λειτουργήσουν με αυτόν τον τρόπο το οποίο οι ίδιοι επέλεξαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Μητσοτάκη, σας παρακαλώ, προσέξτε λίγο τον χρόνο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι, μισό λεπτό. Έχετε προβεί σε ένα μικρό σφάλμα, κύριε Πρόεδρε. Δώσατε σε όλους τους ομιλητές τον κανονικό τους χρόνο, διότι μάλλον δεν παρακολούθησα τη συζήτηση ότι δεν πάμε με τον μειωμένο χρόνο της κατεπείγουσας συζήτησης, αλλά με τον κανονικό χρόνο. Οπότε ο κανονικός μου χρόνος είναι δώδεκα λεπτά. Οπότε αξιολογήστε το και αυτό, πριν με διακόψετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Ισχύει. Έγινε αλλαγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εγώ δεν ενημερώθηκα γι' αυτό στο Προεδρείο. Και όλοι οι προηγούμενοι ομιλητές

έχουν πάρει τον λόγο με βάση τον κανονικό χρόνο που έχω γραμμένο μπροστά μου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι, δεν τον πήραν. Όλοι οι εισηγητές μίλησαν δεκαπέντε λεπτά, που είναι ο κανονικός χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εν πάση περιπτώσει. Ορίστε, συνεχίστε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν θα αργήσω πολύ. Δύο, τρία λεπτά θέλω ακόμα για να τελειώσω.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της επιλογής των διευθυντών. Μιλάτε σοβαρά; Ξέρετε κανένα σύστημα όπου ο προϊστάμενος να επιλέγεται από τον υφιστάμενο; Και τι προωθούμε τελικά με αυτήν τη διάταξη, η οποία τι κάνει επί της ουσίας; Κρατάει τη θητεία, βέβαια, αδυνατίζει τα αντικειμενικά κριτήρια και δίνει το 1/3 της βαθμολόγησης στην άποψη των υφισταμένων. Προωθεί δηλαδή με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο συνδικαλιστικές πρακτικές.

Ποιος θα εκλεγεί διευθυντής; Ο πιο αγαπητός. Αυτός που κάνει κατά κανόνα όλες τις χάρες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: ... (δεν ακούστηκε).

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Α, ναι, ναι. Ξέρουμε πώς δουλέψαν αυτά τα συστήματα αλλού. Αλλά, εδώ πέρα θέλουμε χρήσιμους διευθυντές. Δεν θέλουμε ευχάριστους διευθυντές. Και επειδή η παιδεία έχει ταλαιπωρηθεί πολύ από κακώς εννοούμενες συνδικαλιστικές πρακτικές, πολύ φοβάμαι ότι ακριβώς αυτές επαναφέρετε με τον δικό σας ιδιαίτερο τρόπο.

Για το ωρολόγιο πρόγραμμα θα έχω την ευκαιρία να τοποθετηθώ και την Τρίτη. Εκεί θα συμφωνήσω μαζί σας και με τον κ. Φορτσάκη ότι πράγματι σε καμμία περίπτωση δεν είναι δουλειά του νομοθέτη να καθορίζει το ωρολόγιο πρόγραμμα. Αλλά ο τρόπος με τον οποίο σκεφτόμαστε και αντιλαμβανόμαστε τι πρέπει να διδάσκονται τα παιδιά μας είναι εντελώς παρωχημένος και κατά κανόνα είναι απολύτως εξαρτημένος από το ανθρώπινο δυναμικό που έχουμε και όχι το αντίστροφο. Επιλέγουμε δηλαδή τι πρέπει να διδάχονται τα παιδιά μας με βάση το πόσους καθηγητές έχουμε και όχι με βάση τι γνώσεις πρέπει να έχουν πραγματικά τα παιδιά μας.

Εν κατακλείδι γινόμαστε όλοι μας αυτήν τη στιγμή μάρτυρες μιας συνολικής έκπτωσης αξιών, έκπτωση της αριστείας, της άμιλλας, της προόδου, η οποία είναι καταστροφική για τη νέα γενιά.

Και επειδή ο Αναπληρωτής Υπουργός είναι και ποιητής, βρήκα ένα ποίημά σας, κύριε Υπουργέ, όχι από τα ακατάλληλα – γιατί υπάρχουν και κάποια ακατάλληλα –, αλλά από τα κατάλληλα το οποίο λέει: «Τουρτουρίζοντας από το δικό τους παγετό, το δικό τους πρώτο κλάμα, τη θρηνηδία της έκπτωσης».

Εμείς, λοιπόν, και όχι μόνο εμείς, αλλά συνολικά η κοινωνία των πολιτών δεν θα σας επιτρέψει να προχωρήσετε σε έκπτωση στην παιδεία και αντιδρά. Και θα αντιδράσει και αυτή η νέα γενιά, η οποία ούτε θέλει να τουρτουρίζει ούτε να κλάψει στη θρηνηδία της έκπτωσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ιδιαίτερος κύριοι συνάδελφοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, θέλω να συνεννοηθούμε, επειδή δεν μπορεί ο Προεδρεύων να κάνει με βάση τη δική του αντίληψη περίπατο στους χρόνους. Και θέλω να ξέρω πώς θα διαχειριστώ τον χρόνο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Έγινε συμφωνία, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Έγινε συμφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Πετράκο, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Εγώ ανέβηκα στην Έδρα και οι χρόνοι που έχω μπροστά μου είναι οι οριζόμενοι από τον Κανονισμό. Προφανώς θα έχει υπάρξει άλλη συμφωνία, για την οποία δεν ενημερώθηκα. Θέλω τώρα, όμως, να συνεννοηθούμε για να ξέρω πώς θα διαχειριστώ τον χρόνο. Λοιπόν, η συμφωνία που έχει γίνει και την οποία δεν γνωρίζω, ποιον χρόνο ορίζει;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τον κανονικό, δώδεκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έξι λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, τρία λεπτά η δευτερολογία, σας παρα-

καλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Σαν κανονικό νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Πετράκο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή συμφωνήσαμε ότι το νομοσχέδιο θα συνεχιστεί και την Τρίτη –στις 12.00’ θα ξεκινήσει συζήτηση επί των άρθρων και θα γίνουν και οι ψηφοφορίες μέχρι τις 19.00’- συμφωνήσαμε ο χρόνος να είναι αυτός που προβλέπεται στην κανονική διαδικασία και όχι στη διαδικασία του κατεπείγοντος και για τους συναδέλφους Βουλευτές και για τους κοινοβουλευτικούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μάλιστα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, επί προσωπικού μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να ευχαριστήσω τον κ. Μητσotάκη πρώτον γιατί απέδειξε τον ορισμό που έδωσα για το διάλογο, ότι δεν τον ενδιαφέρει ο διάλογος, δηλαδή το πώς μιλάει ο ένας με τον άλλο. Επανελάβε όσα λέγονται όλον αυτόν τον καιρό με ένα ενερgetικό λάκτισμα που έδωσε ο ίδιος πριν από μερικούς μήνες, αναφερόμενος περί κομμουνισμού και διάφορα συναφή και λέγοντας ότι υπό αυτή μου την ιδιότητα δεν θα έπρεπε να είμαι στη θέση που βρίσκομαι. Τον ευχαριστώ, λοιπόν, που επιβεβαίωσε τον ορισμό μου.

Τον ευχαριστώ που μου δίνει τη δυνατότητα να ξεκαθαρίσω κάποιο πράγμα που είναι σημαντικό, διότι αυτή η αχλή κυκλοφόρησε, ανεπτύχθη και εδραιώθηκε σε σχέση με την έννοια της «αριστείας», όπως λέχθηκε εν τη ρύμη του λόγου στις προγραμματικές δηλώσεις και ανήχησε αυτή η φράση σε ένα δήθεν εγκώμιο της μετριότητας.

Δεν είμαστε υπέρ της μετριότητας, κύριε Μητσotάκη, ούτε εγώ ούτε κανένας εντός του ΣΥΡΙΖΑ. Τη μετριότητα δείτε τη γύρω σας, δείτε τη στους χώρους τους δικούς σας, δείτε τη σε όσα συμβαίνουν σε όλη αυτήν την ιστορία του τόπου τα τελευταία χρόνια και να συζητήσουμε τότε ξανά περί μετριότητας και μη μετριότητας.

Επί καλού και κακού σχολείου και επί αριστείας: Πήγαμε στο ίδιο σχολείο. Όσο ήμουν εγώ εκεί το σχολείο ήταν εξαιρετικό. Δεν ξέρω πώς έχει γίνει τώρα, δεν έχω πολλές επαφές από τότε. Και ήταν εξαιρετικό για τον εξής λόγο: Διότι –και προφανώς όπως και σε κάθε σχολείο υπήρχαν καλοί και κακοί μαθητές– κατά κάποιον τρόπο όλοι οι καλοί μαθητές εκείνη την εποχή συνεργάζονταν, γιατί το ζήτημα ήταν όχι ποιος θα βρεθεί πρώτος να πάρει τον άριστο βαθμό, αλλά πώς θα λυθεί το πρόβλημα.

Θυμάμαι ώρες, μιας και με βάλανε σε αυτό –δεν θα καταχραστώ του χρόνου– να συζητάω στο τηλέφωνο με πολλούς συμμαθητές –και αυτοί και εγώ– για το πώς θα λυθεί η άσκηση της γεωμετρίας και όχι καθένας να κρύβει τις δικές του σκέψεις για την άσκηση ώστε να βγει πρώτος μπροστά στο δάσκαλο. Ο δάσκαλος και το σχολείο δεν ενθάρρυναν αυτήν τη μορφή ανταγωνισμού. Το πώς περάσαμε από τη λύση του προβλήματος, που είναι το κύριο και από τον ανταγωνισμό για το ποιος πρώτος θα λύσει το πρόβλημα στην άμυλα, είναι η ιστορία του νεοφιλελευθερισμού σε μία λέξη.

Και επί του κομμουνισμού: Σας ευχαριστώ και για τρίτον λόγο, λοιπόν, που θέλατε να καταγραφεί στα Πρακτικά της Βουλής –οποία τιμή– ένα δικό μου άρθρο με τίτλο «Επτά Κ».

Αν διαβάσετε ολόκληρο το άρθρο και όχι μόνο την τελευταία φράση, θα βλέπατε τη σύνδεση μεταξύ Κοινοβουλίου, κοινωνίας, κινήματος, κόμματος, κράτους και κομμουνισμού. Και επειδή σας ενοχλεί, φαίνεται, η λέξη κομμουνισμός –εμένα με τιμάει η λέξη– έχω να σας πω το εξής: Κομμουνισμός για εμένα, για τον Μαρξ, για όλο αυτό το κίνημα, ανεξαρτήτως των εκδοχών, των αποτυχιών, των καταστροφών και όλα τα συναφή, λέει κάτι πολύ απλό, που θα σας προκαλούσα να διαφωνήσετε: Γενική ελευθερία, καθολική δικαιοσύνη, σταμάτημα της εκμετάλλευσης ανθρώπου

από άνθρωπο. Αν διαφωνείτε σε αυτό, που πιστεύω βαθιά διαφωνείτε, να το ξανασυζητήσουμε σε μία άλλη αφορμή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ’ την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Να συνεννοηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους χρόνους. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα μιλήσουν για δώδεκα λεπτά και οι συνάδελφοι ομιλητές για επτά λεπτά με βάση τον Κανονισμό χωρίς τη διαδικασία του κατεπείγοντος.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χρήστος Παππάς Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βασική αρχή για εμάς, δόγμα αν θέλετε, είναι ότι η υγεία, η παιδεία, ο πολιτισμός αποτελούν το αδιάσπαστο τρίπτυχο για το οποίο το κράτος πρέπει να μεριμνά προκειμένου να αναπτύσσεται, να προοδεύει και να ευημερεί ο λαός μας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Τα λέτε και στο «Da Capo». Δεν χρειάζεται εδώ μόνο.

Συνεχίζω: Η προστασία, λοιπόν, αυτού του τριπτύχου, ο δημόσιος χαρακτήρας τους, τα καθιστούν το πρώτιστο καθήκον απέναντι στη λαϊκή κοινότητα ενός εθνικού λαϊκού κράτους, του κράτους το οποίο προσδοκά και για το οποίο αγωνίζεται η Χρυσή Αυγή.

Εισερχόμενος στο θέμα μας, θα πρέπει να θέσουμε το ερώτημα του λόγου υπάρξεως της σημερινής νοσηρής δημόσιας εκπαίδευσης.

Ερώτημα: Χρειαζόμαστε τέτοια εκπαίδευση; Πληρούνται οι λόγοι για τους οποίους υποθέτουμε ότι χρειαζόμαστε την παρούσα μορφή της ή τις μορφές και τα πλαίσια νόμου των τελευταίων σαράντα ετών; Η εκπαίδευση αποτελεί μία παράμετρο του γενικού πλαισίου παιδείας του λαού μας. Και σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση, το εκπαιδευτικό σύστημα, όπως το έχει γνωρίσει αυτός ο τόπος τα τελευταία χρόνια, δεν ήταν ούτε είναι και ούτε θα είναι ικανοποιητικό και αποδοτικό για έναν απλό λόγο: Για τον λόγο ότι αυτό το σύστημα δεν δύναται να παράσχει στους νέους ανθρώπους αυτό το οποίο ψευδώς τους υπόσχεται, δηλαδή να τους εκπαιδεύσει.

Αναρωτηθήκατε, όπως και εγώ και εσείς, σε τι εκπαιδεύει το σχολείο, ιδιαίτερα το γυμνάσιο και το λύκειο, εσάς ή τα παιδιά σας; Στα Μαθηματικά ποιος από αυτήν την Αίθουσα θυμάται αρκούτως κάποιο μαθηματικό θεώρημα που του δίδαξαν στο σχολείο, πέραν των στοιχειωδών αριθμητικών πράξεων ή του πυθαγορείου θεωρήματος; Κανείς, εκτός φυσικά όσων ασχολούνται επιστημονικά και επαγγελματικά τώρα με επιστήμες συνδεόμενες με τα μαθηματικά.

Το ίδιο ισχύει και στις φυσικές επιστήμες, το ίδιο ισχύει και στα φιλολογικά και στα κλασικά. Κανείς δεν είναι σε θέση να θυμηθεί τις εκατοντάδες σελίδες που χρειάστηκε να μάθει απέξω ξενυχτώντας, κοπιάζοντας, αγωνιώντας.

Και στο τέλος της γραφής, ποτέ μου δεν κατάλαβα σε τι χρειάζονται στον μέσο άνθρωπο και στον καθημερινό αγώνα της ζωής του όλες αυτές οι γνώσεις που θεωρούνται τόσο σημαντικές ώστε να χαρακτηρίζονται τα αντίστοιχα μαθήματα ως πρωτεύοντα, έναντι των δευτερευόντων, ίσως για εμάς πιο σημαντικών μαθημάτων, όπως είναι η Μουσική, η Γυμναστική, η Οικιακή Οικονομία, τα καλλιτεχνικά, όλα αυτά που χαρακτήριζαν τους αρχαίους προγόνους μας, όλα αυτά που διαμορφώνουν ελεύθερους και σκεπτόμενους πολίτες.

Με το παρόν εκπαιδευτικό σύστημα το σχολείο δεν είναι μία κυψέλη δημιουργίας όπως θα όφειλε, παρά ένα εργοστάσιο, μια γραμμή παραγωγής, ένας θάλαμος βασανιστηρίων, όπου η δαμόκλειος σπάθη της διδασκείας ύλης και το κυνήγι του χρόνου αποπεδώνουν κάθε έννοια μάθησης. Τα παιδιά μας είναι ένας αριθμός της μηχανής τους, ένας κωδικός εξετάσεων και ένας κωδικός μηχανογραφικού, χωρίς μέλλον, χωρίς όραμα. Ο χρόνος στο σχολείο σήμερα είναι χαμένος χρόνος, χρόνος τεμπελιάς και βαρεμάρας, που σκοτώνει το πνεύμα, καθηλώνει το σώμα, μαθαίνει τον νέο στη φυγοπονία και τον εθίζει στην οκνηρία. Αυτό το σχολείο ας το γκρεμίσουμε! Αυτό το βλαβερό και άχρηστο σχολείο δεν το θέλουμε!

Πρέπει να φτιάξουμε στη θέση του ένα πραγματικά καινούργιο, ένα πραγματικά ελληνικό σχολείο, ένα σχολείο με όραμα και προοπτική για να ελευθερωθεί ο χρόνος των παιδιών μας, για να διοχετευθεί προς όφελος της λαϊκής κοινότητας η έμφυτη επαναστατικότητα της νεολαίας στο πλαίσιο του δωρικού «αμές δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες», για να μάθουμε τα παιδιά μας την ελληνικότητα, να μάθουν να ασκούν το σώμα και την ψυχή τους στα αγωνίσματα, στην άμιλλα, στον αθλητισμό, στην αλληλεγγύη, στη ζωή, στη φύση.

Αυτό μας προστάζει κι ο Περικλής Γιαννόπουλος, να μάθουμε και το πιο σημαντικό, να πλάσουμε την ψυχή τους με την ομορφιά της φύσης και του ελληνικού τοπίου. Αυτό ήταν, είναι και παραμένει για την ελληνική φυλή ο μεγαλύτερος δάσκαλος που ενεργοποιεί τις αστείρευτες και δημιουργικές της δυνάμεις.

Η πραγματώση όλων αυτών απαιτεί ριζική αναδιάρθρωση, όχι μόνο του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά αυτού του ίδιου του κράτους. Δεν ωφελούν μόνο οι λίγοι, χαρακτηριζόμενοι από κάποιους γραφικοί, ελληνοκεντρικοί δάσκαλοι, αυτοί που επιμένουν ακόμα και σήμερα να ακολουθούν τα χνάρια ηρωικών παλαιότερων δασκάλων, δασκάλων που αγαπούσαν το λειτουργημά τους και με πίστη και μεράκι μεταλαμπάδευσαν στα παιδιά τη γνώση, τον θαυμασμό και την αγάπη για την πατρίδα, για τον Θεό, για τον άνθρωπο, για τη γνώση και για την επιστήμη.

Αυτό συνέβαινε, εν αντιθέσει με τους σημερινούς διδάσκοντες της νεολαίας μας, που είναι έρμαιο του διχαστικού κομματισμού και των συνδικαλιστικών οργάνων, υποχείρια της «γαλάζιας» ή «κόκκινης» εθνομηδενιστικής προπαγάνδας, όργανα ενός συστήματος που εσκεμμένα καλλιεργεί την ημιμάθεια και τον αποπροσανατολισμό των Ελληνόπουλων από όσα πραγματικά, έστω και ενστικτωδώς, έστω και πρωτόλεια πιστεύουν.

Πραγματικά αμόρφωτοι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, άνθρωποι που παπαγαλίζοντας δέκα αράδες μπήκαν στο πανεπιστήμιο, αναμασούν τις αμπελοφιλοσοφίες τους, μαζεύουν το χρήμα του ελληνικού λαού από διάφορα προγράμματα, εκμεταλλευόμενοι ΜΚΟ, εκμεταλλευόμενοι τις εκάστοτε διασυνδέσεις τους με κομματικούς μηχανισμούς και με όλους αυτούς που κυβέρνησαν σαράντα χρόνια τον τόπο.

Γι' αυτό και κάθε φορά που γίνεται λόγος για αλλαγή νόμου στην παιδεία, όλοι αυτοί ξεσηκώνονται και παρασύρουν μαζί τους γονείς και παιδιά, με σκοπό τελικά μόνο την αύξηση των επιδομάτων τους και την κατοχύρωση των κεκτημένων τους. Πωϊων κεκτημένων τους; Δηλαδή της μη εργασίας τους!

Και αναρωτιέμαι στο σημείο αυτό: Γιατί αυτοί οι κύριοι ξεσηκώνονται σήμερα με το παρόν σχέδιο νόμου; Θα κάνουν απεργία και κινητοποιήσεις για το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα;

Θα αναρωτηθείτε τελικώς τι ζητάμε εμείς από το εκπαιδευτικό σύστημα. Εμείς οι εθνικιστές είμαστε που υποστηρίξαμε και που υποστηρίζουμε εξ' ιδεολογίας τη δωρεάν παιδεία για όλα τα Ελληνόπουλα και σε όλες τις βαθμίδες. Υποστηρίζουμε τη δημιουργία ενός εκπαιδευτικού συστήματος, που θα δίνει σε όλα τα Ελληνόπουλα ίσες ευκαιρίες, προκειμένου να αναπτύξουν τις ξεχωριστές πνευματικές και σωματικές τους ικανότητες ανάλογα με τις κλίσεις τους και τα ενδιαφέροντά τους.

Θέλουμε τα ελληνόπουλα να παίρνουν μια γεύση –αν θέλετε– από όλες τις επιστήμες, σε όλα τα επίπεδα του εκπαιδευτικού συστήματος, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το σύστημα που υπάρχει σήμερα θα συνεχίζει, δυστυχώς, να υπάρχει και το μόνο που θα κάνει είναι να μετακυλύει την ευθύνη της επιλογής του επιστημονικού ενδιαφέροντος του νέου από το γυμνάσιο στο λύκειο και από εκεί στο πανεπιστήμιο, με σκοπό και μόνο τη λιγότερη δυνατή προσπάθεια.

Σημασία έχει για το σημερινό νέο αυτό που λέμε «να πάρει το χαρτί», τα υπόλοιπα ας τα αναλάβει ο πολιτευτής φίλος του μπαμπά. Πρέπει, λοιπόν, να σπάσει το πελατειακό σύστημα των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όπου εγωπαθείς, οκνηροί, με πολλές ιδιορρυθμίες στην πλειοψηφία τους καθηγητές παράγουν κάθε χρόνο χιλιάδες τεμπέληδες και εγωιστές επιστήμονες, κατευθύνοντάς τους στο δρόμο της ανεργίας και τους καλύτερους εξ αυτών στο δρόμο της ξενιτιάς.

Επομένως, είναι απαραίτητος ένας στρατηγικός σχεδιασμός, ένας επαναπροσδιορισμός των αναγκών αυτού του τόπου, όχι

μόνο σε επιστήμονες, αλλά και σε τεχνίτες, σε επαγγελματίες και σε συνάρτηση με τα οράματα, τις δυνατότητες και τις προοπτικές ανάπτυξης και της οικονομικής πορείας τη χώρας.

Όμως, για να γίνουν όλα αυτά το κράτος, ο λαός, το έθνος το ίδιο θα πρέπει να έχει στόχους και οράματα. Οι κυβερνήσεις των πολιτικώνών τρέφονταν και θρέφονται με τον ιδρώτα και την ψυχή των Ελλήνων, πολιτικώνών που απλώς έχουν σπουδάσει, αλλά δεν έχουν δουλέψει ποτέ στη ζωή τους, πολιτικώνών που αναλώνουν τον χρόνο τους στα Κολωνάκια και στις Γλυφάδες και δεν έχουν βιώσει, αλλά και γνωρίσει τα πραγματικά προβλήματα του λαού και τους ενδιαφέρει μόνο το προσωπικό συμφέρον ή –αν θέλετε– και η πειθαρχία στο κομματικό μαντρί. Τους ενδιαφέρει η κολακεία του ψηφοφόρου και το καλό γερσι της πρεσβείας. Αυτό προέχει, έναντι του εθνικού φρονήματος και βεβαίως, προέχει έναντι του εθνικού συμφέροντος.

Το ζήτημα, λοιπόν, της εκπαίδευσης δεν είναι δυνατόν και δεν πρέπει να εξεταστεί και να επιλυθεί απομονωμένα και αποσπασματικά. Είναι μια καμπή ενός φαύλου κύκλου, στον οποίο έχει βάλει τη χώρα μας ο πολιτικαντισμός, η πολιτική της εξάρτησης, τα ψευτοδιλήμματα, οι παλιοί βολεμένοι και οι νέοι βολεμένοι της γενιάς του Πολυτεχνείου.

Όχι, κυρίες και κύριοι, δεν δημιουργούν, δεν προκόβουν και δεν ευτυχούν έτσι τα έθνη. Εμείς, οι Έλληνες εθνικιστές, οι εθνικιστές της Χρυσής Αυγής, πιστεύουμε στις δυνάμεις και στις δυνατότητες του περήφανου λαού μας, πιστεύουμε ότι σε αυτόν τον τόπο και σε αυτό το λαό αξίζει ένα καλύτερο αύριο, το αύριο μιας υγιούς ελεύθερης, αισιόδοξης νεολαίας, νεολαίας με στόχους, σκοπούς προσωπικούς και ατομικούς ενταγμένους όμως στους εθνικούς και συνολικούς σκοπούς.

Εμείς, που είμαστε αυτοί που θέτουμε το «εμείς» πάνω από το «εγώ», βλέπουμε σε αυτό το πλαίσιο εθνικού και κοινωνικού κράτους το θέμα της παιδείας, μιας παιδείας που δεν θα παράγει τον ελεύθερο δούλο της νέας εποχής, της νέας μνημονιακής εποχής, αλλά θα προσφέρει και θα δημιουργεί έναν ελεύθερο Έλληνα πολίτη.

Θέλουμε εθνικό προσανατολισμό στην παιδεία, μακριά από κάθε φύσεως διεθνιστικά δόγματα –δεξιά και αριστερά– που της έχουν επιβληθεί. Ελεύθερη, λοιπόν, εισαγωγή και σπουδές στα ΤΕΙ και τα ΑΕΙ για όσους αποφοίτους το επιθυμούν. Άμεση απορρόφηση των αριστούχων σε κάθε κλάδο και ιδιαίτερη μέριμνα για το σύνολο των πτυχιούχων. Οι σπουδές στο εξωτερικό να γίνονται για μεταπτυχιακή επιμόρφωση με υποτροφίες και όχι με ανεξέλεγκτη παραγωγή πτυχιούχων αμφιβόλου επιπέδου σπουδών, ώστε να παταχθεί το φαινόμενο του επιστημονικού γενιτσισμού.

Εν κατακλείδι, η παιδεία πρέπει να προσανατολιστεί σε αυτό που επιτάσσει το Σύνταγμα. Άρθρο 16, παράγραφος 2: «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Και ερωτώ, εξυπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο την επιταγή του Συντάγματος; Είστε κι εσείς Ηρακλής του Συντάγματος; Είστε του συνταγματικού τόξου; Για να πω αυτό το φαιδρό νεολογισμό, με τον οποίον μας παραμυθιάζει τα τελευταία χρόνια ο γνωστός συνταγματολόγος Βαγγέλης Βενιζέλος.

Όμως, κατά όπω φαίνεται, μόνο εμείς οι εθνικιστές προασπίζουμε πραγματικά τη νομιμότητα και το Σύνταγμα, γιατί εκτός των άλλων, εμείς θέλουμε και την τήρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Εμείς, λοιπόν, θέλουμε το ωφέλιμο, το αληθινό, το ελληνικό.

Και τις αλήθειες αυτές –ξέρετε– τις λέμε χωρίς καμμία ιδιοτέλεια, τις λέμε εδώ μέσα σε αυτή την Αίθουσα, προασπιζόμενοι το λαϊκό συμφέρον και το εθνικό συμφέρον, όπως το εννοούμε. Πρόκειται για αλήθειες, για τις οποίες πληρώσαμε και πληρώνουμε. Κάποιοι από εμάς κρατήθηκαν δεκαοκτώ μήνες στη φυλακή. Κάποιοι άλλοι συνεχίζουν να κρατούνται.

Τις υποκρισίες, λοιπόν, τις αφήνουμε για άλλους, γι' αυτούς που κάνουν γονυκλισίες –απουσιάζουν αυτή τη στιγμή από την Αίθουσα– στα διάφορα μοναστήρια, ανάβουν τις λαμπάδες και αναμεταξύ τους βλασφημούν ασύστολα, γι' αυτούς που πρό-

θυμα άνοιξαν την κερκόπορτα, αυτούς που δούλεψαν δήθεν για μία νέα Ελλάδα, δηλαδή την ισλαμοποιημένη κατεχόμενη μνημονιακή Ελλάδα, όπου οι Έλληνες, σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, θα ακούνε τον μουεζίνη από τους μιναρέδες, τους Έλληνες που θα βιώνουν μία νέα τουρκοκρατία.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να προσθέσω τούτο, γιατί αυτό έχει συμβολική σημασία, έχει έναν συμβολικό χαρακτήρα γι' αυτή την κοινοβουλευτική ομάδα που απουσιάζει και για πολλούς Βουλευτές, αν θα το ακούσουν, θα είναι χρήσιμο, ιδιαίτερα τώρα, την εποχή που έχουν και διάφορα προβλήματα.

Από έργο της Πηνελόπης Δέλτα με τίτλο: «Στοχασμοί περί της ανατροφής των παιδιών μας» -ένα κείμενο γραμμένο κοντά έναν αιώνα πριν, το 1911- διαβάζω μικρό απόσπασμα: «Περισσότερο από όλα, εκείνο που μας λείπει εμάς είναι το ηθικό βάρος. Γι' αυτό βρίσκομαι ανάμεσα σε τόσους άντρες που θυσιάζουν σαν τίποτα τις αρχές τους στο υλικό συμφέρον, που φοβούνται να πουν τη γνώμη τους, να κηρύξουν την πίστη τους. Γι' αυτό σαν τα κοπάδια γυρνούμε όλοι από το μέρος του δυνατότερου κι ως μην τον εκτιμούμε, ως τον θεωρούμε ακόμα και άτιμο». Αυτοί είναι που προασπίζονται και μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα την αστική παιδεία και όχι την εθνική παιδεία.

Κυρίες και κύριοι, εμείς αγωνιζόμαστε και θα αγωνιστούμε για δωρεάν εθνική ελληνική παιδεία. Εμείς θα αγωνιστούμε ενάντια στην ισλαμοποίηση της πατρίδας μας. Αυτό που γίνεται τώρα πιστεύουμε ότι έχει μία εθνοκτόνα προοπτική, την οποία στήριξαν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, στηρίζει τώρα και ο ΣΥΡΙΖΑ και οι όποιες αντιρρήσεις από πλευράς ΑΝΕΛ είναι προσχηματικές. Δεν είναι κόκκινες γραμμές, είναι ροζ κορδέλες. Ο Σαμαράς, λοιπόν, έδωσε το τζαμί και ο Τσίπρας μεγαλώνει το οικόπεδο. Λέμε «όχι» και να γνωρίζετε όλοι ότι έχουμε στην συντριπτική του πλειοψηφία κοντά μας τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θέλω να σας ανακοινώσω ότι με βάση το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής έχει κατατεθεί αίτημα διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του νομοσχεδίου: «Επείγοντα μέτρα για την Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια εκπαίδευση» από δεκαπέντε συναδέλφους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η συνάδελφος, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Ποταμιού, κ. Αντιγόνη Λυμπεράκη έχει τον λόγο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι το πραγματικό ερώτημα που δημιουργείται με αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και από τις απαντήσεις που έδωσε το πρώτο Πρωθυπουργός στην Ώρα Του Πρωθυπουργού στον κ. Σταύρο Θεοδωράκη, γύρω από τα εκπαιδευτικά θέματα, είναι αν μας ενδιαφέρει να πάμε μπροστά ή αν συμφέρει να πάμε πίσω στην παιδεία. Δηλαδή, θέλουμε να κάνουμε τις αλλαγές που χρειαζόμαστε και να αυξήσουμε πιο πολύ τις ευκαιρίες για τους ανθρώπους ή θέλουμε να γυρίσουμε σε μια προηγούμενη κατάσταση, την οποία ίσως κάποιοι θεωρούμε ότι ήταν καλύτερη;

Στα επιμέρους θέματα θα είχα πάρα πολλά να παρατηρήσω. Δεν θα μπω στον πειρασμό. Να πω μια κουβέντα μόνο για τα συμβούλια ιδρύματος, επειδή και ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε, χωρίς να έχει ερωτηθεί από τον κ. Θεοδωράκη. Θα ήθελα να πω και από την προσωπική μου εμπειρία σαν εκλεγμένο μέλος ιδρύματος του Παντείου, πριν παραιτηθώ και αλλάξω επάγγελμα, για να είμαι μαζί σας, ότι η αίσθηση που είχα ήταν ότι ο θεσμός αυτός δημιουργήθηκε για να υπάρξει ένας δεύτερος πόλος εξισορρόπησης, διαφάνειας, ελέγχου και κυρίως εξωστρέφειας μέσα στο Πανεπιστήμιο. Νομίζω ότι αυτό είναι το ζητούμενο, αυτό ήταν το ζητούμενο.

Εάν το Υπουργείο Παιδείας πιστεύει ότι δεν λειτουργεί σωστά, δεν υπηρετούσε αυτούς τους στόχους, θα ήταν πάρα πολύ ωραίο να το συζητούσαμε όταν έρθουν τα πολλά θέματα και ο διάλογος κ.λπ..

Δεν κατάλαβα, όμως, ότι διατηρούνται οι στόχοι της εξωστρέφειας, του ελέγχου της διαφάνειας με την απόσυρσή τους. Είπε ο Πρωθυπουργός ότι ήταν ένα προκάλυμμα, για να μπουν δίδακτρα στα πανεπιστήμια, το οποίο θεωρώ ότι δεν είναι μια ούτε ακριβής, αλλά ούτε μια αντίστοιχη απάντηση, αυτής που θα περιμέναμε τουλάχιστον.

Το δεύτερο θέμα είναι το θέμα των αιωνίων φοιτητών και φοιτητριών ή των διαγραφών, από την άλλη πλευρά. Το είπαν και άλλοι συνάδελφοι που μίλησαν νωρίτερα για το εάν έχει κόστος. Η γραμμή του Υπουργείου φαίνεται είναι η εξής: Πρώτον, δεν έχει κόστος το να έχεις ανθρώπους με ανοιχτό ορίζοντα φρόνησης και, δεύτερον, προσφέρει ευκαιρίες στους πλέον αδύναμους.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο, ότι δεν έχει κόστος -αναφέρθηκαν κι άλλοι συνάδελφοι πριν- είναι γεγονός ότι δεν έχει ιδιαίτερο οικονομικό κόστος, έχει όμως εκπαιδευτικό κόστος. Και έχει εκπαιδευτικό κόστος, γιατί δεν είναι το ίδιο πράγμα να μάθεις μια επιστήμη, τέλος πάντων, μέσα σε τέσσερα ή πέντε χρόνια, με την αλληλουχία των μαθημάτων και με τη συνολική, αν θέλετε, συμμετοχή στην εκπαιδευτική διαδικασία, όπως να το σπάσεις σε τριάντα ή σαράντα ή πενήντα χρόνια.

Το επιχείρημα δεν είναι αυτό που είπε ο κ. Φορτσάκης, ότι όταν μπαίνεις στο πανεπιστήμιο ισχύει μια επιστήμη κι όταν βγαίνεις ισχύει μια άλλη, αν επεκτείνεται, γιατί σε τελευταία ανάλυση, αν ήταν πρόβλημα αυτό, θα το είχαν κι όλοι οι άνθρωποι που κανονικά τελειώνουν με τον καιρό τους το πτυχίο τους. Σίγουρα υπάρχει ένα θέμα αναβάθμισης γνώσεων και δεξιοτήτων. Νομίζω ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι μαθαίνεις αλλιώς αν περνάς ένα μάθημα κάθε τρία χρόνια, απ' ότι αν περνάς έξι, οκτώ μαθήματα τον χρόνο. Είναι άλλο είδος το πτυχίο. Αυτό είναι το κόστος, ότι υποβαθμίζει το πτυχίο, γιατί ένα πτυχίο έχει το ίδιο σχήμα είτε το πήρες σε εκατό είτε το πήρες σε τέσσερα χρόνια κι αυτό είναι σε βάρος των υπολοίπων.

Τώρα για τις ευκαιρίες, θα ήθελα να πω ότι καταλαβαίνουμε και πραγματικά θεωρούμε ότι είναι σημαντικό θέμα οι άνθρωποι που έχουν μια αναποδιά, μια ατυχία να μην τιμωρούνται με την απώλεια της φοιτητικής ιδιότητας, αλλά όχι τα παιδιά των φτωχών οικογενειών.

Σας παρακαλώ, αριστεροί άνθρωποι να μας λέτε ότι τα παιδιά φτωχών οικογενειών έχουν χαμηλότερες εκπαιδευτικές επιδόσεις και μετά έρχονται τα παιδιά των ευπορότερων και αριστερών οικογενειών -και τα προσβάλλουν, από πάνω- λέγοντάς τους ότι «επειδή σας αγαπάμε, σας καταβάζουμε τα κριτήρια και τη βάση και σας επιτρέπουμε να φοιτάτε εσείς, γιατί προφανώς δεν μπορείτε». Καταλαβαίνω την ανάγκη δεύτερης, τρίτης, εκατοστής ευκαιρίας, συγκροτημένα όμως: διακοπή σπουδών, επανεκκίνηση, με έναν τρόπο που να είναι αποδεκτός από το ίδρυμα, στο οποίο σπουδάζουν.

Για το θέμα της επιλογής στελεχών της εκπαίδευσης, αυτό που καταλαβαίνουμε εμείς στο Ποτάμι, που το διαβάζουμε είναι ότι αυξάνει η σημασία της προϋπηρεσίας, κάτι το οποίο είναι αντικειμενικό. Δεν ενέχει κανένα στοιχείο του πώς συσσωρεύει εμπειρία προϋπηρεσίας ένας άνθρωπος. Άλλοι τη συσσωρεύουν με χάρη, άλλοι με κυνισμό. Δεν βλέπω γιατί η προϋπηρεσία είναι κατ' ανάγκη υπέρ των ανθρώπων, υπέρ του σοφού -ας πούμε- διευθυντή.

Επίσης, αυτά τα μέτρα καθιστούν πιο σημαντικό το ρόλο της ψήφου των διδασκόντων. Θέλω να το ξεκαθαρίσω απολύτως και δια παντός. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τη συμμετοχή των διδασκόντων ή με τη συμμετοχή των εργαζομένων ή εν γένει με συμμετοχικά σχήματα. Νομίζουμε ότι αν λειτουργήσουν σε ένα σωστό πλαίσιο, μπορεί να είναι πολύ εμπλουτιστικά και της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας και της ποιότητας του εργασιακού βίου, αλλά και της ποιότητας του κλίματος μέσα στο σχολείο.

Πιστεύουμε, όμως, ότι αυτή η διαδικασία των στελεχών της εκπαίδευσης πρέπει να είναι υποκινητές και εμπνευστές. Άνθρωποι, δηλαδή, που θα σπρώξουν τους διδάσκοντες, τους μαθητές και

τις μαθήτριες να αλλάξουν τον τρόπο που δούλευαν μέχρι τότε, γιατί στοχεύουμε σε ένα καλύτερο σχολείο, σε μια καλύτερη εκπαίδευση, σε ένα καλύτερο αποτέλεσμα. Με το να έχεις απλώς τον καθρέφτη των προτιμήσεων του σημερινού διδακτικού προσωπικού, ενδεχομένως να μην καταλήξεις στην πιο καλή λύση. Θα ήθελα να το σκεφτείτε για την εποχή του διαλόγου, όταν αυτή ξεκινήσει.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στα πειραματικά και πρότυπα σχολεία. Καταλαβαίνω ότι η συζήτηση διεξάγεται σε διαφορετικά επίπεδα αφαίρεσης. Προσπάθησα πολύ να καταλάβω τη λογική της κλήρωσης, σαν μέθοδο εισαγωγής στα πειραματικά σχολεία. Να σας πω την αλήθεια, καταλαβαίνω τη λογική ότι το Υπουργείο, το εκπαιδευτικό σύστημα να δοκιμάσει πρωτοποριακά ή εναλλακτικά συστήματα σε ένα τυχαίο και αντιπροσωπευτικό δείγμα. Όμως, η κλήρωση δεν σου εξασφαλίζει το τυχαίο και αντιπροσωπευτικό δείγμα.

Επιτρέψτε μου να πω ότι, αν συνέβαινε αυτό, τότε με κλήρωση θα γίνονταν πολλά πράγματα. Η επιστήμη της στατιστικής, όμως, μας λέει ότι το αντιπροσωπευτικό δείγμα πρέπει να υπακούει σε κάποιες αρχές. Αν το κάνει έτσι το Υπουργείο, εμείς θα είμαστε διατεθειμένοι να το συζητήσουμε. Δηλαδή, να πει ότι «σταθμίζω τα αποτελέσματα της κλήρωσης, έτσι ώστε να υπάρχουν: τόσο ποσοστό του κοινωνικού τύπου οικογένειας, τόσο ποσοστό εθνικής προέλευσης, τόσο ποσοστό μορφωτικού επιπέδου γονιών. Υπάρχουν πολλοί τρόποι να φτιάξεις το σχήμα. Αλλά κάντε το πραγματικά γνήσιο και αντιπροσωπευτικό και τότε, πραγματικά θα μπορούσα να καταλάβω τη διαφορά ανάμεσα σε πειραματικά και πρότυπα και τη λογική του πειραματικού.

Τέλος, καταλαβαίνουμε πολύ καλά όταν λέτε ότι «φέρνουμε μερικά επείγοντα και αποσπασματικά μέτρα για την εκπαίδευση, σε διαφορετικές βαθμίδες κι ότι δεν είναι συνεκτικά, ούτε σας λέμε ότι είναι συνεκτικά, χρειάζονται όμως γιατί είναι επείγοντα και άρα ως τέτοια πρέπει να τα αντιμετωπίσετε». Σε αυτό ο κ. Μπαλτάς ήταν αποστομωτικός. Το πρόβλημα, όμως, είναι ότι ακόμα κι όταν αντιμετωπίζει κανείς ένα αποσπασματικό πρόβλημα με ένα αποσπασματικό μέτρο ή με μια ομάδα αποσπασματικών μέτρων τα οποία είναι επείγοντα, καταθέτει ένα δείγμα γραφής, δηλαδή δείχνει το πνεύμα και την προσέγγιση.

Και φοβάμαι πως, ενώ περιμένουμε με πραγματική χαρά πότε θα έρθει η ώρα να ανοίξει αυτός ο μεγάλος διάλογος, όπου θα συζητηθούν όλα περί της παιδείας με τις σωστές διαδικασίες - και ελπίζω με τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα- πιστεύω ότι η Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή ή μάλλον σωστότερα η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δείχνει να απαντάει στα επείγοντα θέματα με έναν τρόπο που κοιτάζει στο παρελθόν κι αυτό νομίζω ότι πρέπει να μας προβληματίσει.

Έχουμε την αίσθηση ότι κυριαρχεί η γραμμή «μην αλλάζετε τίποτα, θα το διαλύσουμε». Αν κάποιος είναι σούπερ ικανοποιημένος από την κατάσταση πραγμάτων στην εκπαίδευση, πραγματικά πρέπει να φοβάται τις αλλαγές, ακόμα κι τις μικρές, γιατί μπορεί να ταράξουν τα νερά. Δεν νομίζω, όμως, ότι κανείς ειλικρινά από εμάς είναι και όσο και αν μοχθούμε και αν κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε όσοι εμπλεκόμαστε σ' αυτόν τον χώρο, πάλι δεν είμαστε ικανοποιημένοι από τ' αποτελέσματα. Χρειάζεται λίγο πιο συστηματικός και θεσμικός τρόπος. Άρα, δεν μας αρέσει όταν η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στα επείγοντα, τρέχοντα και αποσπασματικά μας απαντάει με ένα ξερό «όχι, δεν πάμε μπροστά, όχι, πάμε πίσω».

Τέλος, θέλω να σας θυμίσω, κύριοι Υπουργοί, ότι η προοδευτική κατάκτηση του χτες είναι η συντήρηση του σήμερα και ίσως η αντίδραση του αύριο. Δεν έχει σημασία τι ήταν προοδευτικό, όταν ήμασταν νέοι και νέες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, συνάδελφος κ. Δημήτρης Κρεμαστίνος, έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σήμερα το πρωί δημιουργήθηκε ένα ολόκληρο θέμα, διότι το νομοσχέδιο με τίτλο: «Επείγοντα μέτρα για την Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια εκπαίδευση» στο δρόμο μετετράπη σε κατεπεί-

γον, οπότε το επείγον έγινε κατεπείγον και διαμαρτυρήθηκαν όλες οι πτέρυγες της Βουλής ότι δεν έχουμε τον χρόνο να το συζητήσουμε. Βλέπετε σ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής πόσο ενδιαφέρον υπάρχει για τη συζήτηση. Απλώς, αυτό το υποσημειώνω.

Επίσης, είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω ότι και ο αρμόδιος Υπουργός, κ. Κουράκης, ο οποίος δικαίως παρευρίσκεται και έχει την αρμοδιότητα, αλλά δεν απήντησε ή δεν μίλησε μέχρι τώρα, αφού έκανε την κριτική του για τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ ή τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των Κομμάτων και αυτοί αντέδρασαν, δεν άκουσε καν όλους τους Κοινοβουλευτικούς και έφυγε και αυτός.

Οπότε αντιλαμβάνεστε ότι η συζήτηση, που τόσο πολύ ενδιαφέρει όλη την ελληνική κοινωνία, αυτουποβαθμίζεται. Δεν θα έβλεπα να είχε την ίδια εικόνα εάν εκαλούντο σε μια πρωινή τηλεοπτική εκπομπή, εκεί που πραγματικά ο ένας αποδοκιμάζει τον άλλον και ουσιαστικά, η δημοκρατία πλήττεται με τον τρόπο που υποβαθμίζει ο ένας τον άλλον Βουλευτή και είναι όλοι πρόθυμοι να παρίστανται.

Ερωτώ για ποιο λόγο είμαστε εμείς εδώ και δεν είναι μία τηλεοπτική κάμερα, γιατί ουσιαστικά το ενδιαφέρον είναι το τι θα δείξουμε έξω στον κόσμο και όχι τι θα συζητήσουμε εμείς εδώ μέσα.

Πρέπει να ξέρετε ότι με πεντακόσια χρόνια και πάνω κοινοβουλευτικής ιστορίας, το Κοινοβούλιο της Αγγλίας δεν επιτρέπει την απευθείας μετάδοση από τη Βουλή, όπως γίνεται σ' εμάς. Αυτό γίνεται γιατί θέλει να προστατεύσει, κατά τη γνώμη τους, το επίπεδο της συζητήσεως μέσα στη Βουλή. Αποσπάσματα δείχνει η τηλεόραση, αυτά τα οποία αποφασίζουν όλοι μαζί να δώσουν. Όμως, δεν υπάρχει, κατά κάποιο τρόπο, η εικόνα, η οποία θέλουμε να δώσουμε στον κόσμο, η οποία δεν είναι η πραγματική εικόνα της Βουλής, όπως αυτήν τη στιγμή που γίνεται η συζήτηση.

Για να μπω στο θέμα, θα υπενθύμιζα στον Υπουργό, χωρίς να θέλω να του κάνω προσωπική κριτική, γιατί και εγώ υπήρξα Υπουργός, χωρίς να έχω εκλεγεί Βουλευτής στο παρελθόν, ότι η Βουλή είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη προς τους εξωκοινοβουλευτικούς Υπουργούς -και δικαίως- διότι οι Βουλευτές απαιτούν δικαιωματικά περισσότερο σεβασμό.

Φυσικά, στην Ελλάδα δεν θα ανακαλύψουμε την πυρίτιδα. Γιατί το λέω αυτό; Διότι, όλη η συζήτηση είναι για το ποιος είναι πιο καλός και ποιος είναι πιο κακός. Και όταν συζητούμε για την παιδεία, εμείς δεν θα βρούμε ποιο είναι το καλύτερο σύστημα. Το καλύτερο σύστημα είναι αυτό που δίνει η UNESCO και η UNESCO κάνει αξιολόγηση των καλύτερων σχολείων.

Όταν, λοιπόν, θέλουμε να αποφασίσουμε εάν οι διευθυντές πρέπει να εκλέγονται από τους υφιστάμενους ή από τους προϊσταμένους, τότε θα πρέπει να κάνουμε τη συζήτηση, βάσει των δεδομένων: σε ποια σχολεία από αυτά που θεωρούμε καλύτερα σήμερα στην Ευρώπη γίνεται η εκλογή από τους υφιστάμενους, σε ποια από τους προϊσταμένους -εννών των ανωτέρων βαθμίδων- και για ποιο λόγο το ένα σύστημα είναι καλύτερο από το άλλο.

Συνεπώς, αντί να «βυζαντινολογούμε» εδώ επί ώρες ολόκληρες και κάθε κόμμα που είναι στην Αντιπολίτευση όταν έρχεται στην κυβέρνηση να φέρνει το δικό του σύστημα, ας δούμε τι γίνεται στην Ευρώπη, αν μη τι άλλο, για να μην πω κάποια άλλη χώρα και παρεξηγηθώ. Ας δούμε τι γίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου ανήκουμε.

Δυστυχώς, η επιλογή των ανωτέρων από τους κατωτέρους - και μιλώ αυτός που εμπειρία μου στο πανεπιστήμιο- έχει μέσα το σπέρμα της συναλλαγής. Στο πανεπιστήμιο, αυτός που εκλέγεται πρόεδρος ή πρύτανης πρέπει να μιλήσει με τους κατωτέρους του και με τις ομάδες που υπάρχουν μέσα στο πανεπιστήμιο. Πρέπει να μαζέψει ψήφους για να εκλεγεί στη βαθμίδα αυτή.

Αν δείτε ποιοι εκλέγονται, θα διαπιστώσετε ότι το μεγαλύτερο μέρος του πανεπιστημιακού βίου τους το κάνουν σε διοικητικές θέσεις, από ό,τι στις ερευνητικές ή διδακτικές θέσεις. Αυτό συμβαίνει γιατί ουσιαστικά δημιουργούνται αυτά τα τρασά.

Ρωτώ, λοιπόν: Υπάρχει κανένα πανεπιστήμιο στην Ευρώπη, που να εκλέγουν τον πρόεδρο του τμήματος ή τον πρύτανη οι υφιστάμενοί του; Αυτό έγινε σε εμάς, διότι ήταν ο μοναδικός τρό-

πος να εφαρμοστεί ο νόμος-πλαίσιο του 1982. Γιατί; Διότι, οι καθηγητές της έδρας, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν προερχόμενοι από τη δικτατορία, ήταν αυτοί που έπρεπε να εφαρμόσουν το νόμο και δεν υπήρχε καμμία πιθανότητα να το κάνουν.

Έτσι έγινε αυτή η «ακαδημαϊκή αλλοίωση», όπως την ονομάζω. Αποτέλεσμα αυτής ήταν οι καταγγελίες των υποψηφίων –τώρα μπαίνει και ο κ. Φορτσάκης στην Αίθουσα και με ακούει- περί εξαγορών, περί εξαγορών. Εάν θέλει ο κ. Μπαλτάς νομοταγέπνυμα, μπρώ να του τα δώσω στο Υπουργείο Παιδείας.

Αυτή είναι η κατάσταση. Και το ΠΑΣΟΚ, που ήταν το κόμμα που έφερε εκείνο το νόμο, ήταν αυτό που διαπίστωσε και την αδυναμία του νόμου και προκάλεσε τη μεταβολή του. Ωστόσο, η μεταβολή εκείνη –όπως ξέρετε, κύριε Κουράκης- έγινε μετά από συζήτηση δύο ετών.

Εάν, λοιπόν, τώρα θέλουμε να επαναφέρουμε τα παλιά, τουλάχιστον κάντε συζήτηση ενός έτους με όλους τους ενδιαφερομένους, όχι μόνο με αυτούς που έχουν συμφέροντα από την παιδεία. Και κοιτάξτε τι γίνεται στην Ευρώπη, στην Αμερική, στην Κίνα, σε όλο τον πλανήτη.

Δεν υπάρχουν πουθενά πανεπιστήμια, όπου να εκλέγονται από τους κατωτέρους οι ανώτεροι σε διοικητικές θέσεις. Πείτε μου ένα πανεπιστήμιο!

Σε ό,τι αφορά όμως στα σχολεία, είμαι περισσότερο ανεκτικός, υπό την έννοια ότι δεν έχουν την ίδια αρμοδιότητα οι διευθυντές που έχουν, για παράδειγμα, οι πρυτάνεις και οι πρόεδροι των τμημάτων. Διότι δεν ανεβάζουν βαθμίδες σε καθηγητές της μέσης εκπαίδευσης. Κατά συνέπεια, το κακό είναι λιγότερο, σε αυτό τουλάχιστον το σημείο.

Όμως, γιατί βιάζεστε και γιατί να έρχονται με κατεπείγον αυτά τα ζητήματα; Γιατί δεν κάνετε μια διαβούλευση με όλους; Και κυρίως φωνάξτε και άλλους από ξένα κράτη για να σας πουν τις εμπειρίες τους, ούτως ώστε να μην πάτε σε ένα σύστημα, που έχει καταδικαστεί στην πράξη.

Μη μου πείτε ότι είναι σωστό να παραιτείται πρύτανης που τον έχουν δειρίει οι φοιτητές –τα λέω καλά, κύριε Φορτσάκη- και μιλώ για το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της Ελλάδας, το Καποδιστριακό. Παρατήθηκε ο Πρύτανης, τον έδειραν οι φοιτητές. Εμείς και εσείς –φαντάζομαι- σεβόμασταν τους καθηγητές, όταν ήμασταν φοιτητές. Δεν πηγαίναμε με το άσυλο να μπούμε μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο και να κάσουμε τα καθίσματα που καθόμασταν. Δεν το κάναμε αυτό, παρ' ό,τι το άσυλο ήταν άσυλο, ο αγώνας ήταν αγώνας. Να μην μπει η Αστυνομία μέσα στο άσυλο, είμαι μαζί σας. Ιδέες προασπίζονται. Όμως, δεν βάλαμε φωτιά στο πανεπιστήμιο.

Αυτά δεν έπρεπε να αλλάξουν, δηλαδή; Έπρεπε όλοι οι πρυτάνεις να παραιτούνται μετά από ξύλο; Έπρεπε να χτίζονται τα γραφεία των καθηγητών, για να μην μπορούν να μπουν μέσα οι καθηγητές; Μερικοί από αυτούς που τα έχτιζαν μπορεί να είναι και Βουλευτές στο σημερινό Κοινοβούλιο. Αυτή είναι η κατάσταση στα πανεπιστήμια. Δεν είναι κάτι το εξωπραγματικό. Είναι το ρεαλιστικό.

Ας δούμε ένα-ένα τα θέματα, γιατί είναι πολλά τα θέματα.

Είπα και στην επιτροπή ότι όταν λέμε «πρώτη φορά Αριστερά» και όταν λέμε προοδευτική Αριστερά, εννοούμε «ανταγωνιστικότητα». Όπως είπα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όταν ένας τελειώνει το σχολείο του, θέλει να είναι ει δυνατόν ο καλύτερος, για να έχει καλύτερη τύχη. Είναι κάποιος που θέλει να είναι χειρότερος από τον διπλανό του; Όταν όμως οι «έχοντες και κατέχοντες» μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους άνετα στα καλύτερα πανεπιστήμια και στα ιδιωτικά της Ευρώπης, της Αμερικής, αλλά και της Ελλάδας –μερικά ιδιωτικά είναι πολύ καλά- φταίει κανείς που είναι φτωχός και δεν μπορεί να στείλει το παιδί του σε καλό σχολείο; Γιατί να μην υπάρχει ένα πρότυπο σχολείο σε κάθε περιφέρεια, σε κάθε νομό; Δεν θέλουν, δηλαδή, αυτά τα παιδιά να βγουν στο εξωτερικό, με τις ανάγκες που έχουμε σήμερα και να πάνε σε ινστιτούτα, στο Max-Planck, στο MIT στην Αμερική και να βρουν μια δουλειά; Δεν το θέλουν αυτό σήμερα, όπου υπάρχουν αυτές οι οικονομικές συνθήκες στη χώρα και υποφέρουν οι άνθρωποι, οι επιστήμονες; Πώς θα γίνει να είναι αυτοί ανταγωνιστικοί, εάν δεν τους δώσετε μία διαφορετική παιδεία;

Ακόμα, όσον αφορά την τράπεζα θεμάτων, εγώ δεν είμαι υπέρ της τράπεζας θεμάτων. Όμως, είμαι υπέρ της διδακτέας και διδασκομένης ύλης. Όταν δηλαδή ένας καθηγητής σε ένα σχολείο δεν διδάσκει όλη την ύλη, το παιδί που βγαίνει από αυτό το σχολείο μειονεκτεί. Η τράπεζα θεμάτων –την οποία μπορούσατε να βελτιώσετε- αναγκάζει τους εκπαιδευτικούς –αν μη τι άλλο- να διδάσκουν όλη την ύλη. Διότι, τι θα πουν στους μαθητές, όταν μπουν θέματα που είναι εκτός ύλης και τα περιέχει η τράπεζα θεμάτων;

Γιατί βιάζεστε; Διαμορφώστε το! Πάρτε την τράπεζα θεμάτων και κάντε τη καλύτερη! Θέλετε να προχωρήσω ένα βήμα παραπάνω; Βάλτε κοινά θέματα για όλα τα λύκεια μέσω ίντερνετ. Μπορείτε να το κάνετε και να τα δίνετε εσείς, δηλαδή μια επιτροπή. Αυτά τα πράγματα είναι αυτονόητα. Δηλαδή τα αυτονόητα δεν μπορούμε να συζητήσουμε στη Βουλή;

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να αντιμετωπίσει κανείς τη σημερινή κατάσταση διαφορετικά, κύριε Πρόεδρε, από τον τρόπο που η παγκόσμια –αν θέλετε- οικονομία μάς επιβάλλει; Μπορεί φιλοσοφικά να έχουμε διαφορετικές θέσεις καθένας από μας και το κάθε κόμμα, αλλά δυστυχώς ζούμε σε έναν πλανήτη όπου έχει επικρατήσει η παγκοσμιοποίηση.

Αν, λοιπόν, θέλουμε τα παιδιά μας να παίζουν επί ίσους όρους με τα παιδιά των πλουσίων, πρέπει τα σχολεία τα οποία κάνουμε, τα οποία προσπαθείτε αυτήν τη στιγμή να βελτιώσετε, να είναι καλύτερα από τα ιδιωτικά. Πώς θα είναι, όμως, καλύτερα, εάν δεν βάλετε όρους ανταγωνιστικότητας; Υπάρχει άλλος τρόπος;

Δεν διεκδικώ το αλάθητο, αλλά γιατί αυτή η βιασύνη;

Επανερχομαι πάλι στο νομοσχέδιο, όπως το καταθέσατε, ως υπερπερίεργον. Γιατί αυτή η βιασύνη; Άλλωστε, είπε και ο κ. Μπαλτάς ότι θα γίνει ένας νόμος-πλαίσιο. Ωραία, μέσα στον νόμο-πλαίσιο βάλτε τα και αυτά! Τώρα τα ξαναφέρνεται.

Οι άλλοι συνάδελφοι μίλησαν για τους αιώνιους φοιτητές. Δεν έχω τον χρόνο, δυστυχώς, να επεκταθώ. Όμως, για ποιο λόγο δεν βάζετε στους αιώνιους φοιτητές ορισμένες προδιαγραφές; Ένας δηλαδή που είναι εβδομήντα χρόνων θα μπορεί να είναι φοιτητής; Θεωρητικά δεν θα μπορεί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Τι πρόβλημα έχουμε; Το διά βίου μάθησις τι είναι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Το διά βίου μάθησις; Μπορεί δηλαδή ένας ενενήντα χρόνων να τελειώνει τη ζωή του με την ιδιότητα του φοιτητή; Εγώ –εντάξει- αυτό δεν το καταλαβαίνω. Εν πάση περιπτώσει και αν θέλετε να το καταλάβω, κάντε μια διαβούλευση! Η διά βίου μάθησις είναι σωστή, αλλά είναι άλλο αυτό το θέμα. Εν πάση περιπτώσει, κάντε μία διαβούλευση!

Εγώ δεν είμαι κατά και αντιλαμβάνομαι το θέμα, αλλά κάντε μια διαβούλευση. Γιατί βιάζεστε με κατεπείγον να φέρετε κάτι που έχει καταργηθεί; Ξαναφέρετε το. Φέρτε το όμως με όρους. Πείτε ότι ο φοιτητής αυτός είναι υποχρεωμένος να περνάει ένα μάθημα τον χρόνο, κάθε δύο χρόνια, κάθε τρία χρόνια, βάλτε ένα κριτήριο.

Είναι δυνατόν ένας να δηλώνει φοιτητής δεκαοκτώ χρόνων και να είναι μέχρι τα ενενήντα του φοιτητής; Πώς το βλέπετε;

Εν πάση περιπτώσει, εκείνο που διαπιστώνω είναι ότι υπάρχει μία βιασύνη σε όλα τα θέματα και αυτήν τη βιασύνη θα πρέπει να την προσέξετε, γιατί οδηγεί σε αδιέξοδα. Και το πρώτο ακούσαμε τον Πρωθυπουργό, ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ έλεγε ότι το άλλο νομοσχέδιο δεν το είδαν όλοι οι φορείς, η ΠΟΣΔΕΠ, ο άλφα, ο βήτα. Εγώ δεν έχω να διαφωνήσω σε τίποτα μαζί του, αλλά επί δύο χρόνια το συζητούσαν. Αυτό το νομοσχέδιο ποιος το συζητήσε και για πόσο καιρό; Κανένας.

Άρα, ας τα δούμε αυτά τα πράγματα σωστά και ας δούμε την παιδεία με περισσότερο σεβασμό, ειδικά τη βασική και μέση παιδεία, γιατί αυτό είναι το προστάδιο της ανωτάτης παιδείας.

Έχω την εντύπωση ότι ο νόμος θα περάσει. Η πλειοψηφία είναι δεδομένη. Ελπίζω, όμως, να προβληματιστείτε πάνω σε αυτά τα θέματα και να τα επανεξετάσετε όταν φέρετε, όπως σκέφτεστε να φέρετε, τον περίφημο νόμο-πλαίσιο περί παιδείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ.

Αθανάσιος Πετράκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, διεξάγεται από το πρωί η συζήτηση για το παρόν νομοσχέδιο, αναδεικνύοντας πράγματα, τα οποία αφίστανται της πραγματικότητας -επιτρέψτε μου να πω- και θα εξηγήσω γιατί το λέω. Μου κάνει εντύπωση ότι αυτό γίνεται ακόμα και από πανεπιστημιακούς δασκάλους.

Γνωρίζουμε όλοι ότι βασικός στόχος της παιδείας είναι η ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας των μαθητών και η εμπέδωση των αξιών της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Θεωρώ υποχρέωσή μου πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, κύριε Υπουργέ, να πω ότι είναι σημαδιακή η σημερινή ημέρα που συζητείται το παρόν νομοσχέδιο για την παιδεία, διότι μία από τις βασικές αρχές, βάσει των οποίων πρέπει οι μαθητές να αναπτύσσονται τη δημοκρατική τους συνείδηση είναι ο αγώνας ενάντια στο φασισμό και στο ναζισμό.

Η 8^η και η 9^η του Μάη φέρνει σε όλους τους δημοκρατικούς πολίτες όπου γης μια διαρκή υπόμνηση: Στις 8 και 9 του Μάη του 1945 νικήθηκε ο ναζισμός και ο φασισμός.

Σήμερα, εβδομήντα χρόνια μετά, η ιστορία πρέπει να μας διδάσκει όλους. Όπως τόνισε χθες στη γερμανική Βουλή, σε εκδήλωση της γερμανικής Αριστεράς, ο Μανώλης Γλέζος, το ναζισμό τον νίκησαμε στρατιωτικά, αλλά η ιδεολογία του εξακολουθεί να ξεπηδά σε διάφορα σημεία. Είναι ευθύνη όλων μας, λοιπόν, και πρώτα απ' όλα των εκπαιδευτικών, να νικήσουμε και ιδεολογικά και πολιτικά το ναζισμό.

Εβδομήντα, λοιπόν, χρόνια μετά από τότε που η σημαία της απελευθέρωσης των λαών κυμάτισε στο Ράιχσταγκ η απαίτησή μας για την απόδοση των γερμανικών αποζημιώσεων και του κατοχικού δανείου αποκτά πολύ μεγαλύτερη σημασία. Εβδομήντα χρόνια μετά το σύνθημα «Ποτέ πια πόλεμος! Ποτέ πια φασισμός!» αποκτά εξαιρετική επικαιρότητα.

Η δημοκρατία μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να ανεχθεί τις προκλήσεις και των νεοναζιστών. Σήμερα οι ευθύνης της Ευρώπης αναδεικνύονται ακόμα μεγαλύτερες. Δεν έχουν διδαχθεί τίποτα, από την επικράτηση του φασισμού και του ναζισμού, όσοι και σήμερα δεν βλέπουν τα αίτια της ανόδου των ρατσιστικών εθνικιστικών, νεοφασιστικών και νεοναζιστικών δυνάμεων στην Ευρώπη.

Γι' αυτό και η Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Κλάους Βονερ, τόνισε στην Ευρωπαϊκή Σύνοδο: «Όποιον δεν προβληματίζει η ανθρωπιστική κρίση στην Ελλάδα, όποιος θέλει να ταπεινώσει την ελληνική Κυβέρνηση θα πρέπει να πάψει να μιλάει για ευρωπαϊκές και δημοκρατικές αξίες».

Ο κ. Βενιζέλος ενεδύθη αίφνης το μανδύα του μεγάλου αντιμνημονιακού. Μας είπε τι κακός που είναι ο ΕΝΦΙΑ, που τον ψήφισε αυτός, τι κακή που είναι η φορολογία από το πρώτο ευρώ, που την ψήφισε αυτός και πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα φέρει ένα τρίτο μνημόνιο! Έλεος, κύριε Βενιζέλο!

Σας πληροφορούμε, λοιπόν, ότι η Κυβέρνησή μας αγωνίζεται και θα πετύχει μια συμφωνία συμβατή με τις προγραμματικές της δεσμεύσεις, παρ' ότι οι δυσκολίες είναι μεγάλες. Αισιοδοξούμε και θα πετύχουμε μία θετική συμφωνία.

Ακούμε τα καταστροφολογικά σενάρια πολλών, όπως και πολλών μέσων μαζικής ενημέρωσης, αυτή την περίοδο. «Ανθρακες», λένε, «ο θησαυρός» της διαπραγμάτευσης. Θέλω να θυμίσω σε όλους αυτούς ότι πριν από μερικές εβδομάδες μας έλεγαν και για ένα άλλο θέμα το ίδιο. «Ανθρακες», έλεγαν, η μεγάλη ενεργειακή συμφωνία με τη Ρωσία για τον αγωγό. Υπήρξαν και πρωτοσέλιδα σε μεγάλες εφημερίδες.

Περίμενα, λοιπόν, ότι αυτοί σήμερα θα έγραφαν στην πρώτη σελίδα την πραγματικότητα που αποτυπώθηκε χθες. Όχι μόνο δεν είναι ανθρακες, αλλά αποδείχθηκε ότι -παρά τα όσα έλεγαν και παρά το ότι ειρωνεύονταν και λοιδορούσαν την πολυδιάστατη ενεργητική, φιλειρηνική εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης- διαψεύστηκαν όλες αυτές οι Κασσάνδρες.

Η χθεσινή επιβεβαίωση, όχι από την ελληνική Κυβέρνηση, αλλά από την ανακάλυψη της Προεδρίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας, δείχνει πόση αξιοπιστία έχουν τα σενάρια τους και για το μέγα

θέμα της διαπραγμάτευσης που διεξάγεται αυτές τις ημέρες.

Θα δείτε ότι ανθρακες είναι η καταστροφολογία για τη μεγάλη ενεργειακή συμφωνία με τη Ρωσία, που αναδεικνύει την Ελλάδα σε μείζονα ενεργειακό κόμβο και γεωπολιτικό παίκτη της περιοχής. Έτσι θα δείτε ότι και η ελληνική Κυβέρνηση, όσες δυσκολίες και να υπάρχουν, θα πετύχει μία συμφωνία συμβατή με τις προγραμματικές της δεσμεύσεις.

Θα περάσω τώρα στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ. Αυτή τη φορά θα συμφωνήσω μαζί σας, κυρία Λυμπεράκη, στο βασικό ερώτημα. Πράγματι το βασικό ερώτημα είναι αν θα πάμε μπροστά ή πίσω. Όμως, δεν είδα κανέναν από όσους βάζουν ζητήματα για το νομοσχέδιο να ξεκινά από την αφετηρία.

Πού είμαστε μετά από πέντε χρόνια μνημονιακών πολιτικών στην εκπαίδευση; Νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε -και κυρίως οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι- ότι ένας από τους στόχους της εκπαίδευσης πρέπει να είναι η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων. Με τις μνημονιακές πολιτικές μειώθηκαν ή οξύνθηκαν οι ανισότητες; Η απάντηση είναι ότι οξύνθηκαν.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η μαύρη σελίδα στην ιστορία της εκπαίδευσης, που ήταν η κατάργηση των πενήντα ειδικοτήτων και η διαθεσιμότητα δύομισι χιλιάδων εκπαιδευτικών της τεχνικής εκπαίδευσης. Αναφέρω την ενέργειά τους αυτή για να θυμηθούμε και να δούμε πού βρισκόμασταν μέχρι προχθές.

Η προηγούμενη κυβέρνηση απέκλεισε -για να μην πούμε τη σωστή έκφραση «έδιωξε»- είκοσι χιλιάδες παιδιά, τα οποία στη συντριπτική τους πλειοψηφία προέρχονταν από τις φτωχές οικογένειες, για τις οποίες μας λέτε ότι ενδιαφέρεστε. Ορισμένα από τα παιδιά αυτά οδηγήθηκαν στα ιδιωτικά ΙΕΚ και στα κολέγια και επειδή τα περισσότερα από αυτά δεν είχαν να πληρώσουν, οδηγήθηκαν εκτός της εκπαίδευσης.

Θέσατε σε διαθεσιμότητα δύομισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς.

Με το προχθεσινό και το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση υλοποίησε την προεκλογική της δέσμευση και προχώρησε στην επαναπρόσληψη των απολυμένων εκπαιδευτικών, για να δώσει ταυτόχρονα τη δυνατότητα σε χιλιάδες παιδιά, κυρίως των φτωχών οικογενειών, να αποκτήσουν από το νέο σχολικό έτος μια κάποια εξειδίκευση μέσα από το δημόσιο σχολείο. Δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά να μείνουν στο σχολείο και να ολοκληρώσουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μειώνοντας τη σχολική διαρροή, που ήταν ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος στα πέντε χρόνια των μνημονιακών πολιτικών, όπου τριάντα χιλιάδες παιδιά -αν δούμε αυτούς που μπαίνουν και αυτούς που βγαίνουν φέτος- χάθηκαν στη διαδρομή για το δημόσιο σχολείο.

Να θυμίσουμε και τις άλλες μνημονιακές πολιτικές, για να μην απομακρυνόμαστε από την πραγματικότητα, στην οποία βρισκόμαστε; Πρώτον, η δημόσια χρηματοδότηση μειώθηκε κατά 35% από το 2009 και σχεδίαζόταν να πάει 47% μέχρι το 2016, αν έμεναν οι μνημονιακές κυβερνήσεις.

Δεύτερον, στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση έκλεισαν και συγχωνεύθηκαν πάνω από δύο χιλιάδες σχολεία και μαζί τους καταργήθηκαν οι υποστηρικτικές δομές, που ήταν για τα φτωχά παιδιά, δηλαδή η ενισχυτική διδασκαλία, οι σχολικές βιβλιοθήκες και λοιπές δομές στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Τρίτον, και στις δυο βαθμίδες εκπαίδευσης απολύθηκαν δέκα χιλιάδες αναπληρωτές καθηγητές.

Τέταρτον, μειώθηκαν συνολικά οι ετήσιες αποδοχές των εκπαιδευτικών κατά 45% για τους νεοδιόριστους. Σκλήρυνε ακόμη περισσότερο το εκπαιδευτικό σύστημα στα λύκεια. Δημιουργήθηκε η περίφημη τράπεζα θεμάτων, μέσω της οποίας επιδιώχθηκε να «κουρευτεί» -εντός εισαγωγικών η λέξη- και άλλο ο μαθητικός κόσμος και να φύγει από το λύκειο.

Ξέρετε ποια ήταν η εισηγητική έκθεση για την περίφημη τράπεζα θεμάτων και μάλιστα, από έναν πρώην Υπουργό ο οποίος ήταν και εκπαιδευτικός; Έλεγε χαρακτηριστικά ότι μερικοί μαθητές ουσιαστικά, έχουν προβλήματα, διότι είναι από αδύναμα κοινωνικά στρώματα και εμποδίζουν τη μάθηση συνολικά στο σχολείο. Αυτό ήταν ουσιαστικά η κεντρική ιδέα της αιτιολόγησης, όσον αφορά στο γιατί έφεραν την τράπεζα θεμάτων. Αποτέλεσμα; Να φύγουν οι μαθητές αυτοί από το σχολείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να φύγουν, λοιπόν, οι μαθητές από το σχολείο. Αυτή ήταν η πρόθεσή σας, να σκληρύνετε για να φύγουν οι μαθητές. Και έρχεστε τώρα και μας λέτε -βρήκατε το νέο σλόγκαν- ότι εμείς είμαστε κατά της αριστείας και υπέρ της ήσσονος προσπάθειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε κατά της αριστείας και υπέρ της ήσσονος προσπάθειας. Είμαστε υπέρ της άποψης οι μαθητές και μαθήτριες να καταβάλλουν τη μέγιστη προσπάθεια, να καλλιεργούν το ταλέντο τους και τη φιλομάθειά τους.

Έχουμε ένα όραμα -και αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά με εσάς- για ένα άριστο σχολείο για όλους και όχι λίγα άριστα σχολεία για εκλεκτούς. Αυτή είναι η βασική, θεμελιακή διαφορά της δικής μας αντίληψης με τις αντιλήψεις όλων αυτών οι οποίοι μας κατηγορούν για την αριστεία, για τα πρότυπα, για όλα αυτά. Αυτή είναι η βασική και ποιοτική διαφορά.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση θα παραμείνουμε συνεπείς, γιατί το κύριο είναι -επαναλαμβάνω- να υπάρχει άριστο σχολείο για όλους και δυνατότητα των μαθητών να μπορούν να γίνουν άριστοι, μέσα και από υποστηρικτικές δομές και να μην υπάρχουν τα λίγα άριστα σχολεία, στα οποία η άρχουσα τάξη θα αναπαράγεται. Αυτή είναι βασική δημοκρατική αρχή.

Για να δούμε, μάλιστα, ποιος πηγαίνει μπροστά και ποιος πίσω, νομίζω ότι θα πρέπει να σκεφτούμε όλοι μας ότι μετά τη Μεταπολίτευση και την καθοριστική συμβολή που είχε στην κάτρευση της χούντας το φοιτητικό κίνημα εκείνης της εποχής, υπήρξε μία τρομακτική δημοκρατική επανάσταση από τα κάτω στην εκπαίδευση. Αυτή τη δημοκρατική επανάσταση της Μεταπολίτευσης η νεοφιλελεύθερη αντεπανάσταση -με όλα αυτά που κάνετε τα πέντε προηγούμενα χρόνια- ήθελε να τη γυρίσει πίσω στη δεκαετία του 1950 και του 1960.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε εδώ, για να πάμε μπροστά, προκειμένου να αναπτυχθεί η παιδεία, μία παιδεία για όλους, μία παιδεία για όλο το λαό.

Σας ευχαριστώ.

Ευχαριστώ κι εσάς, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικόλαος Μαυραγάνης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα από μία πολιτική μερίδα ότι το δημοκρατικό γίγνεσθαι της χώρας αποδίδει τερατογενέσεις, τερατουργεί και ουσιαστικά πρέπει να το ψέξουμε, διότι δεν ομοδορμεί με τις επιθυμίες της καθεστωτικής τάξης και του συστήματος. Δημιουργεί προσκόμματα στο σύστημα και ως προς τούτο, αποτελεί τερατογένεση, καθώς εξισορροπεί την κοινωνία. Κάποιες πολιτικές μερίδες ίσως να μη θέλουν την εξισορρόπηση αυτής της κοινωνίας. Ίσως να μη θέλουν, αυτή η κοινωνία να θεραπεύσει τις πληγές της σταδιακά, αλλά σταθερά.

Επειδή, όμως, ομιλούμε για την παιδεία, να δούμε μερικές τερατώδεις μορφές, μερικές τερατογενέσεις που προκάλεσε ακριβώς αυτό το απελθόν σύστημα στην παιδεία, με τις πολλαπλές συγχωνεύσεις και τα κλεισίματα σχολείων -άνω των δύο χιλιάδων- με τις απολύσεις-απενεργοποιήσεις εκπαιδευτικού προσωπικού -άνω των δύο χιλιάδων, ειδικά όσον αφορά την τεχνική εκπαίδευση- με τις μειώσεις πόρων για την παιδεία, με τις μειώσεις μισθών για τους εκπαιδευτικούς, με την καταπίεση ουσιαστικά ενός ολόκληρου εκπαιδευτικού συστήματος μέσα από ένα υποτιθέμενο σύστημα αξιολόγησης προς την κατεύθυνση περαιτέρω κλεισίματος και συγχωνεύσεων, όταν παραλλήλως προς αυτό το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα η πολιτεία δεν δίνει τα εφόδια ούτε στο ανθρώπινο δυναμικό της, αλλά ούτε και στις δομές της, για να καλυτερεύσει εαυτόν.

Άρα, έρχεται προσχηματικά να το ψέξει, αξιολογώντας το δήθεν, ώστε να το αδρανοποιήσει και έτσι να κατορθώσει ακριβώς αυτόν τον ανθρώπινο πόρο -που κάποιοι κόπτονται περί της αριστείας του ή για το καλύτερο κομμάτι του- να τον αδρανοποι-

ήσει, για να μην μπορεί να διαχυθεί στο υπόλοιπο της κοινωνίας, δηλαδή να έχουν το προτέρημα της καλύτερης παιδείας μόνο οι ελάχιστοι.

Αυτό συμφέρει το σύστημα, διότι στις κοινωνίες, που πυκνώνει και συμπυκνώνεται το εκπαιδευτικό σύστημα στην καλύτερη ποιότητά του μόνο σε συγκεκριμένους, άρχη και ξανά άρχη η ίδια και ξανά η ίδια παρέα και δεν μπορεί ποτέ να σηκώσει κεφάλι μία άλλη κοινωνική ομάδα, από οποιοδήποτε πολιτικό χώρο και αν προέρχεται.

Είναι λάθος να πιστεύουν κάποιοι ότι ταυτίζονται -οι κοινωνικές ομάδες και η διάσθρωση αυτών με τους πολιτικούς χώρους απολύτως. Όχι. Υπάρχει διαστρωμάτωση στο κοινωνικό επίπεδο σε διάφορους πολιτικούς χώρους, όπου βεβαίως είναι αγκυλωμένοι και αγκιστρωμένοι, για λόγους πελατειακούς ή παραδοσιακούς κάποιοι, και αυτούς ακόμα που υποτίθεται ότι δρουν και πιστεύουν κάποια συγκεκριμένα κόμματα, οι ίδιοι αυτοί που ηγούνται των κομμάτων εκπονούν προγράμματα παιδείας τέτοια, που τους αδρανοποιούν έτι περαιτέρω και τους ακινητοποιούν σε μία μόνιμη παθητική κατάσταση.

Το προκείμενο νομοσχέδιο με την επαναλειτουργία των δομών των τεχνικών λυκείων, με το προηγούμενο νομοσχέδιο της δημοσίας διοίκησης -επαναδραστηριοποίηση και επαναπρόσληψη των εκπαιδευτικών των τεχνικών λυκείων- επιχειρεί ακριβώς να ικανοποιήσει το εκπαιδευτικό αίτημα χαμηλών μάλιστα, σε επίπεδο κοινωνικό και οικονομικό, ομάδων, των πιο αδύναμων μάλιστα, που ήθελε μια επαγγελματική εκπαίδευση δυνατή και διάχυτη σε όλη την κοινωνία. Επιχειρεί, αυτό ακριβώς το αίτημα να το ικανοποιήσει και το επικροτούμε με μεγάλη θερμότητα. Επιχειρεί, δια μέσου ακριβώς αυτού του πονήματος, να εξισορροπήσει εκπαιδευτικά το σύστημα, να μην είναι ανάπηρο προς τη μία κατεύθυνση.

Πολλά ακούστηκαν για την τράπεζα θεμάτων. Συνεδέθη, μάλιστα, αυτό με την δυνατότητα καλυτέρευσης της ποιότητας της παρεχόμενης παιδείας. Κάποιοι ίσως να παροικούν άλλο κράτος και άλλη κοινωνία και να μην κατανοούν ότι πραγματικά έχουν αφήσει πίσω τους πολύ βαθιές πληγές οικονομικές, κοινωνικές και ψυχολογικές. Υπάρχουν κοινωνικές ομάδες αποκλεισμένες ή που τείνουν να αποκλειστούν από το αγαθό της παιδείας.

Κάποιοι μιλούν για το άρθρο 16 του Συντάγματος. Μόνο που το άρθρο 16 του Συντάγματος, για να τριτενεργήσει και να διαπεράσει την κοινωνία, χρειάζεται ο κοινός νομοθέτης, κύριοι Υπουργοί, να κάνει αυτό το οποίο κάνετε, να προσπαθήσει τη διάχυση της εκπαίδευσης στα χαμηλότερα ακόμα κοινωνικά στρώματα, διότι τα υψηλά κοινωνικά στρώματα, ούτως ή άλλως, έχουν τη δική τους επαφή και τις δικές τους δυνατότητες.

Είναι προφανές ότι ο τομέας των ανθρωπίνων πόρων είναι το μέγιστο δυναμικό που διαθέτει η χώρα μας, όχι μόνο γιατί πιστεύουμε ότι είμαστε ένας προικισμένος λαός, αλλά γιατί κάθε χώρα που θέλει να σέβεται τον εαυτό της και φιλοδοξεί ότι έχει προοπτικές παραγωγικής ανασυγκρότησης και αναπτυξιακής εξύψωσης πρέπει οπωσδήποτε να επενδύσει επάνω την παιδεία, τόσο σε επίπεδο δευτεροβάθμιας όσο και σε επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Συνεπώς, κάποιοι οι οποίοι δημιούργησαν ατέλειωτο μεταναστευτικό ρεύμα Ελλήνων πολιτών και μάλιστα του καλύτερου κομματιού, του επιστημονικού κομματιού, προς το εξωτερικό, δεν δικαιούνται δια να ομιλούν σε αυτή την Αίθουσα και τάχα να «νουθετούν» -εντός εισαγωγικών- την εκτελεστική και νομοθετική εξουσία αυτής της χώρας προς την κατεύθυνση που θα ήθελαν εκείνοι.

Είναι προφανές ότι τα κροκοδείλια δάκρυα που χύνονται στο βωμό των προτύπων σχολείων είναι απλώς και μόνο προσχηματικά. Τα πρότυπα σχολεία εξυμνούνται έναν ιδιαίτερο και ειδικό σκοπό. Πιθανόν να πρέπει, για την ικανοποίηση διαφόρων ειδικών κριτηρίων ή αιτημάτων εκπαίδευσης, να διατηρούνται κάποια εν ζωή ή εάν κριθεί σε άλλο πολιτικό χρόνο και πρέπει να ιδρυθεί ένα σε κάθε νομό ως ιδρυθεί. Αλλά αυτό το οποίο έχει καίρια σημασία -και το επικροτούμε σφοδρά- είναι ο πολλαπλασιασμός των πειραματικών σχολείων και από την άλλη πλευρά η διάχυση όλων αυτών των καθηγητών, που μπορούν να εξυπηρετήσουν μια καλύτερη ποιότητα εκπαίδευσης σε όλα τα σχολεία.

Η καλή εκπαίδευση, η ποιοτική εκπαίδευση δεν μπορεί να αποτελεί προνόμιο κανενός, γιατί μόνο έτσι μπορεί και πρέπει η κοινωνία να επενδύσει σε ένα καλύτερο μέλλον. Δεν μπορείς να γνωρίζεις εκ των προτέρων ποιος είναι αυτός ο οποίος μετά από κάποια χρόνια εκπαίδευσης θα σου επιστρέψει μια προστιθέμενη αξία στην παραγωγική σου διαδικασία. Πώς θα το γνωρίζεις αυτό; Άρα, πρέπει να διαχύσεις σε όλη την κοινωνία ένα ανώτερο επίπεδο εκπαίδευσης, ούτως ώστε να μπορέσεις να ελπίζεις ότι κάποιοι απ' αυτούς θα σου επιστρέψουν αυτό ακριβώς που προσδοκάς, την αιχμή του δόρατός σου δια της επιστημοσύνης συνδεομένης με την παραγωγική διαδικασία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Καραθανασόπουλος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιστρέψτε μου να ξεκινήσω με το απύθμενο θράσος της ειδικής αγορήτριας της εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής που μίλησε για τον κίνδυνο του μπολσεβικισμού.

Βεβαίως, αυτόν τον κίνδυνο έχουν και τον έχουν για δυο λόγους: Πρώτον, γιατί αποτελεί το μέλλον της ανθρωπότητας και δεύτερον, γιατί αυτή η εβδομάδα από την 1^η Μαΐου ως την 9^η Μαΐου είναι μια εβδομάδα πολύ πλούσια σε ιστορικά γεγονότα, ιδιαίτερα η 1^η Μάη 1945. Είναι η μέρα που η σημαία με το σφυροδρέπανο, η κόκκινη σημαία, η σημαία του κόκκινου στρατού, το λάβαρο του πρώτου σοσιαλιστικού κράτους της Σοβιετικής Ένωσης υψώθηκε θριαμβευτικά στο Ράιχσταγκ, στην καρδιά δηλαδή του θηρίου που ψυχωραγόυσε και αναγκάστηκε στις 9 του Μάη να υπογράψει τη συμφωνία της ήττας του.

Αυτή η νίκη της Σοβιετικής Ένωσης κατά της ναζιστικής Γερμανίας και των συμμάχων της, με ηγέτη τον Στάλιν, επιτεύχθηκε χάρη στο ρόλο της εργατικής σοβιετικής εξουσίας στη δημιουργία και την οργάνωση της αμυντικής θωράκισης της Σοβιετικής Ένωσης, στα πλεονεκτήματα που προσφέρει η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής και ο κεντρικός σχεδιασμός, στον πρωταγωνιστικό ρόλο των λαϊκών μαζών, με ηγέτιδα δύναμη την εργατική τάξη, στο ρόλο δηλαδή του κομμουνιστικού κόμματος ως επαναστατικής εργατικής πρωτοπορίας. Κι αυτό αποτελεί το τεράστιο ιστορικό δίδαγμα για το παρόν, αλλά και για το μέλλον του επαναστατικού κινήματος.

Ως ΚΚΕ, είμαστε υπερήφανοι που αποτελέσαμε τον εμψυχωτή, τον εμπνευστή, τον οργανωτή και τον κύριο αιμοδότη της μεγάλης εαρκής αντίστασης του λαού μας. Παρά τα λάθη και τις αδυναμίες εμπνεόμαστε απ' αυτά, για να μπορέσουμε, με μεγαλύτερη ωριμότητα, να αντιμετωπίσουμε τα καθήκοντα του παρόντος και του μέλλοντος και ιδιαίτερα να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί στην ιερότητά μας αποστολή.

Μέσα απ' αυτές τις εμπειρίες γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το ναζισμό ο οποίος προσπαθεί να σηκώσει κεφάλι μπορεί να τον αντιμετωπίσει μόνο η ανάπτυξη της ταξικής πάλης. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο καλούμε τους εργαζόμενους, τη νεολαία, να καταδικάσουν και να απομονώσουν αποφασιστικά τη νεοναζιστική εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής. Αποτελεί το φορέα της αντιδραστικής ιδεολογίας του γνωστού εθνικοσοσιαλισμού. Αποτελεί το φορέα της μισαλλοδοξίας, του σκοταδισμού και του ρατσισμού.

Έχει ως πρότυπό της τον Χίτλερ, τα φασιστικά καθεστώτα που αιματοκύλησαν τους λαούς και την ανθρωπότητα, τα τάγματα ασφαλείας και τη χούντα του 1967-1974. Προωθεί το χυδαίο αντικομμουνισμό, το μίσος απέναντι στο εργατικό λαϊκό κίνημα. Οργανώνει και εκτελεί εγκληματικές ενέργειες, σε βάρος του. Συνδέεται με τμήματα του κρατικού μηχανισμού και ειδικά των δυνάμεων καταστολής. Διαπλέκεται με μαφιόζικα και άλλα εγκληματικά κυκλώματα. Ενισχύεται άμεσα από τμήματα του κεφαλαίου, δηλαδή αποτελεί το δολοφονικό χέρι του συστήματος και την έχει ανάγκη το σύστημα.

Από την άλλη μεριά, κύριε Πρόεδρε, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας με ένα απύθμενο θράσος τολ-

μησε να μιλήσει για κομματικό κράτος που εγκαθιστά η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, ξεχνώντας ότι τα δικά τους παιδιά, όταν ήταν αυτοί στην κυβέρνηση έμπαιναν στις θέσεις-κλειδιά.

Βεβαίως, το ίδιο κάνει σήμερα και ο ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Τα δικά τους παιδιά βάζει στις θέσεις-κλειδιά. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό το θράσος του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό αποτελεί πταίσμα. Αυτό που είναι το πραγματικό θράσος, είναι το ταξικό μίσος, το οποίο νιώθει και με το οποίο έφθασε στο σημείο να χλευάζει όλους αυτούς τους νέους και τις νέες που αγωνίζονται.

Βεβαίως, το καταλαβαίνουμε. Τους τρομάζει το πρότυπο του αγωνιστή μαθητή, του αγωνιστή φοιτητή και σπουδαστή, του αγωνιστή εργαζόμενου, που δεν σκύβει το κεφάλι, που παλεύει για ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτόν και για την οικογένειά του.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας τον θέλει άβουλο και μοιραίο. Θέλει τη νέα γενιά να συνωστίζεται στα πάρτι της υποκοουλτούρας που διοργανώνει η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ.

Αυτό το ταξικό μίσος εκφράστηκε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, με την κατηγορία ότι η Κυβέρνηση προωθεί ένα νομοσχέδιο που φέρνει την κομμουνιστική ισοπέδωση. Βεβαίως, έδωσε στον κύριο Υπουργό την αφορμή να πει ότι όντως τον κομμουνισμό θέλει εκείνος. Μόνο που στην πράξη, κύριε Υπουργέ, είναι φανερό ότι, δυστυχώς, εργάζεστε, για να μπορέσετε να εξωραϊστείτε αυτό το σύστημα και να ικανοποιήσετε τις ανάγκες του.

Δίνετε ζωή σε ένα σύστημα, το οποίο βρίσκεται σε βαθιά κρίση, για να μπορέσετε να το βγάλετε από το αδιέξοδο, μεταφέροντας στο μέλλον, δηλαδή στη Δευτέρα Παρουσία την υπόθεση ανατροπής αυτού του συστήματος. Καλλιεργείτε δηλαδή την ηττοπάθεια και την μοιρολατρία στο εργατικό κίνημα.

Βεβαίως, το ξέρει πολύ καλά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ότι από αυτό το νομοσχέδιο δεν αμφισβητείται ο ταξικός χαρακτήρας στην εκπαίδευση και ούτε έχει αυτήν την πρόθεση -εμείς το λέμε καθαρά- η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να τον αμφισβητήσει. Δεν έχει πρόθεση να τον αμφισβητήσει και ούτε θέλει να τον αμφισβητήσει, φθάνοντας, βεβαίως, στο σημείο να αντιστρέψει την πραγματικότητα και να μιλάει για δωρεάν παιδεία.

Ποια δωρεάν παιδεία, όταν δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και σπουδαστές αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις σπουδές τους και όταν η παραπαιδεία στα λύκεια, αλλά και στα γυμνάσια αποτελεί γενικό καθεστώς, ως μέσο για να μπορέσει ο νέος να ανταχθεί στο πανεπιστήμιο;

Αλήθεια, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όλα τα παιδιά ξεκινάνε από την ίδια αφετηρία; Έχουν όλα τα παιδιά τις ίδιες δυνατότητες; Άρα, εσείς τι θέλετε; Θέλετε ακριβώς να παραμείνει αναλλοίωτη αυτή η κατάσταση, δηλαδή να παραμείνει αναλλοίωτη όλη αυτή η κατάσταση που οξύνει ακόμη περισσότερο τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση.

Εμείς το λέμε καθαρά, ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για τα επείγοντα μέτρα για την πρωτοβάθμια, την δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση συνεχίζονται και εφαρμόζονται οι αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων. Χτίζει πάνω σε αυτό. Δηλαδή παραμένει ο νόμος του Αρβανιτόπουλου για το νέο λύκειο, που ενισχύει τη διαφοροποίηση μέσα στο λύκειο και το μετατρέπει ακόμα πιο αποφασιστικά σε ένα ατελείωτο εξεταστικό κέντρο, σε βάρος της όποιας εναπομείνουσας γενικής μόρφωσης, με μοναδική αποστολή την προετοιμασία για την είσοδο των μαθητών στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Το μετατρέπει δηλαδή σε ένα απέραντο εξεταστήριο.

Στην ίδια ρότα βαδίζει το νομοσχέδιο και όσον αφορά και τα ΕΠΑΛ. Υιοθετεί κατά γράμμα, κατά τη γνώμη του ΚΚΕ, τη στρατηγική της ακόμα μεγαλύτερης προσαρμογής της εκπαίδευσης στις ανάγκες του κεφαλαίου, τις συνεχείς πιστοποιήσεις, την αποσύνδεση πτυχίου επαγγέλματος. Παραμένει αυτούσια μία στρατηγική, που θέλει τα ΕΠΑΛ να είναι σχολεία για τα «παιδιά ενός κατώτερου Θεού», να είναι σχολεία για τον πρόωρο διαχωρισμό των μαθητών από την ηλικία των δεκαπέντε ετών, για την πρόωπη και εφήμερη κατάρτισή τους για τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, όπως τόνισε και ο εισηγητής του, κρίνει το νομοσχέδιο, κυρίως από την πλευρά της στρατηγικής, που αυτό υπηρετεί και συνεχίζει, καθώς και γι' αυτά που αφήνει ως έχουν ανέγγιχτα και που, βεβαίως, δεν αναθεωρεί το νομικό οπλοστάσιο των προηγούμενων συγκυβερνήσεων.

Δεν το λέμε αυτό, γιατί είναι μόλις μόνο τρεις μήνες από τότε που ανέλαβε η Κυβέρνηση στη λογική του «όλα ή τίποτα», αλλά γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι θα μείνει άθικτο αυτό το νομοθετικό πλαίσιο. Δεν έχουμε αυταπάτες, δεν θα θεωρούμε ότι είναι ζήτημα χρόνου, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης.

Σε αυτή, λοιπόν, τη βάση και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, όπως τόνισε και ο εισηγητής του, θα καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής, ψηφίζοντας παράλληλα υπέρ αυτών των ρυθμίσεων, που βρέθηκαν δίκαια, κατά τη γνώμη μας, στο στόχαστρο του κινήματος, όπως την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, του βαθμού προαγωγής και απόλυσης, την επαναπρόσληψη των καθηγητών και την επανεγγραφή των λεγόμενων χλευαστικά αιώνων φοιτητών.

Και λέμε ότι το νομοσχέδιο δεν αμφισβητεί αυτή τη στρατηγική, γιατί αυτή τη στρατηγική θέλουμε να αναδείξουμε, κυρίες και κύριοι. Ποια δηλαδή στρατηγική; Ότι η παιδεία, στο αστικό σύστημα δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να αναπαράγει τις αρχές και τις αξίες της εκμεταλλευτικής τάξης, της αστικής τάξης, να αναπαράγει τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του συστήματος και την ιδεολογία του, να διαστρεβλώνει την ιστορία και να καλλιεργεί το σκοταδισμό για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων.

Έτσι, λοιπόν, είναι κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτού του οικοδομήματος στην παιδεία οι ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση, η συνεχής υποβάθμιση του περιεχομένου σπουδών, τόσο από το σχολείο μέχρι το πανεπιστήμιο και η αποκατάσταση της γενικής μόρφωσης, αλλά και συνολικότερα του επιστημονικού αντικειμένου μέσα από την απόκτηση αποσπασματικών, σποραδικών δεξιοτήτων. Και αυτό είναι φυσιολογικό να το θέλει η άρχουσα τάξη, γιατί ακριβώς πρέπει να συμβαδίζει με το τι τύπο εργαζόμενου χρειάζεται σήμερα. Χρειάζεται έναν εργαζόμενο ανάλωτο, έναν ευκαιριακό εργαζόμενο, που θα πηγαίνει από ευκαιριακή σε ευκαιριακή απασχόληση.

Και βεβαίως, πάνω απ' όλα, στρατηγική επιλογή της αστικής τάξης για την παιδεία είναι η πλήρης υποταγή της παιδείας, της έρευνας, στις ανάγκες του κεφαλαίου και των επιχειρηματικών ομίλων. Όχι μόνο όσον αφορά την έρευνα και τα αποτελέσματα της έρευνας, αλλά θέλει ακόμα περισσότερο η παιδεία να υποτάσσεται στους σχεδιασμούς, σε τέτοιο σημείο, ούτως ώστε οι ίδιοι οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι πολυεθνικές να καθορίζουν τα προγράμματα σπουδών στα πανεπιστήμια και όχι μόνο, κύριοι Υπουργοί, γιατί αυτή είναι η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την «Ατζέντα 2000» για την εκπαίδευση. Αυτή, βεβαίως, τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν την αμφισβητεί ο ΣΥΡΙΖΑ, την αποδέχεται και αυτή τη στρατηγική -εκτιμάμε ως ΚΚΕ- θα εξειδικεύσει και θα υλοποιήσει.

Το ξήλωμα και η ανατροπή αυτής της στρατηγικής, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, και στα ζητήματα της παιδείας συμβαδίζει με την ανάγκη συνολικότερων ρήξεων και ανατροπών, σε επίπεδο οικονομίας, κοινωνίας και εξουσίας, με την εργατική τάξη και τις σύμμαχες κοινωνικές δυνάμεις να παίρνουν στα χέρια τους την εξουσία, αλλά και τα κλειδιά της οικονομίας, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας, που θα απελευθερώνει τον άνθρωπο από τα δεσμά της εκμετάλλευσης, αλλά και από το σκοταδισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον κ. Καραθανασόπουλο ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Μίλησαν όλοι, νομίζω, με την άνεση του χρόνου που ήθελαν και τους ευχαριστώ και για τη συνεργασία τους.

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών. Οι ομιλητές σήμερα μέχρι να κλείσουμε, είναι οκτώ συνάδελφοι. Θα μιλήσει από επτά λεπτά ο καθένας και θα ολοκληρώσουμε τη διαδικασία σήμερα.

Ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Στέφος από το ΣΥΡΙΖΑ έχει τον

λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το Υπουργείο Παιδείας έκρινε απαραίτητο να προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση σε ό,τι αφορά την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης με τη λήξη της θητείας τους.

Το παρόν σύστημα επιλογής διευθυντών σχολικών μονάδων και διευθυντών εκπαίδευσης, προϊόν της μεταπολιτευτικής περιόδου με έντονα τα πελατειακά χαρακτηριστικά αυτής ούτε αξιοκρατικό υπήρξε ποτέ ούτε βοήθησε στο να καλλιεργηθεί κλίμα συνεργασίας και κοουλτούρας συλλογικών αντιλήψεων στις εκπαιδευτικές μονάδες.

Το αντίθετο, τα τελευταία είκοσι χρόνια κυρίως θεσμοθετήθηκαν μοριοδοτούμενα κριτήρια επιλογής στελεχών εκπαίδευσης, βάσει μιας γραφειοκρατικής αντίληψης, που ήθελε κάθε ένα από τα στελέχη εκπαίδευσης διεκπεραιωτική και εφαρμοστική της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής.

Ποια ήταν αυτά τα κριτήρια; Η επιστημονική και παιδαγωγική συγκρότηση του υποψηφίου, η υπηρεσιακή του κατάσταση, η προσωπικότητα και η γενική συγκρότησή του. Τα δύο τελευταία μάλιστα, αξιολογούνταν κατόπιν προσωπικής συνέντευξης των υποψηφίων, ενώπιον ενός διορισμένου Συμβουλίου Επιλογής. Και ενώ η μοριοδότηση για την επιστημονική και διοικητική επάρκεια των στελεχών της εκπαίδευσης, που ποίκιλλε κάθε φορά, γινόταν γενικά αποδεκτή από την εκπαιδευτική κοινότητα, η συνέντευξη -που θεωρήθηκε από το νομοθέτη ως ο καλύτερος τρόπος, για να διαπιστωθεί η συγκρότηση της προσωπικότητας του υποψηφίου και να συνεκτιμηθούν κάποια προσόντα του που δεν μοριοδοτούνται- ήταν και το κριτήριο επιλογής που αμφισβητήθηκε και σχολιάστηκε περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο, αφού καταγράφηκε ως μνημείο κομματικής αυθαιρεσίας στη συνείδηση της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στελέχη εκπαίδευσης που αναλαμβάνουν θέσεις ευθύνης έχουν ως κύρια αποστολή να συντονίζουν και να διευκολύνουν το εκπαιδευτικό και διοικητικό έργο, που εκτελείται στις σχολικές μονάδες. Μόνοι τους; Όχι. Με το ν. 1566 όργανα διοίκησης μίας εκπαιδευτικής μονάδας δεν είναι μόνο οι διευθυντές, στους οποίους και επικεντρώνεται όλη η συζήτηση, αλλά είναι ο σύλλογος διδασκόντων και ο διευθυντής, πράγμα το οποίο αποσιωπείται. Το τονίζω αυτό και παρακάτω θα σας πω και ποιος είναι ο λόγος.

Συνεπώς, σε θέσεις διευθυντών πρέπει να τοποθετούνται εκπαιδευτικοί, οι οποίοι, πέραν των τυπικών τους προσόντων, τα οποία σε κάθε περίπτωση μετριούνται αντικειμενικά -κάτι το οποίο κάνουν και το παρόν σύστημα το οποίο φέρνουμε προς ψήφιση- προϋποτίθεται ότι έχουν σύγχρονες παιδαγωγικές αντιλήψεις, δημοκρατική και αμερόληπτη συμπεριφορά προς τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και ότι διαθέτουν δεξιότητες διοίκησης, συντονισμού και επικοινωνίας.

Και πώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν συντρέχουν ή όχι οι παραπάνω προϋποθέσεις στη διάρκεια μίας ολιγόλεπτης συνέντευξης; Ήταν μια συνέντευξη, που στο παρελθόν πραγματοποιούνταν από διορισμένα στη πλειοψηφία τους μέλη στα υπηρεσιακά συμβούλια, μια συνέντευξη η οποία στο παρελθόν χρησιμοποιήθηκε προκλητικά κατά κόρον για την επιλογή κυρίως κομματικών ημετέρων, τόσο από τη Νέα Δημοκρατία όσο και από το ΠΑΣΟΚ.

Θα σας δώσω δύο παραδείγματα: Το 2007, με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, το θράσος ήταν απίστευτο. Οι συνεντεύξεις διενεργήθηκαν, αφού εκλήθησαν οι υποψήφιοι διευθυντές να δηλώσουν σχολεία. Δεν φτάνει που τοποθετούσαν διευθυντές όποιους ήθελαν, τους πήγαιναν και στα σχολεία που επιθυμούσαν, διότι μπορούσαν μετά να ελέγξουν τη μοριοδότηση με βάση τη δήλωση του κάθε διευθυντή. Έλεγε ο συνάδελφος κ. Μηταφίδης: «Θέλω να πάω στο πρώτο Θεσσαλονίκη». Το ήξεραν, λοιπόν. Έλεγε όμως ο άλλος συνάδελφος «το δηλώνω κι εγώ» κι έπαιρνε εκ των υστέρων μικρότερη μοριοδότηση. Κι έχουν το θράσος να μας εγκαλούν. Διότι περί θράσους πρόκειται.

Το 2011 το καλό ΠΑΣΟΚ -το οποίο δεν το βλέπω, έφυγε- βελτίωσε το νόμο και έκανε τράπεζα ερωτήσεων, κυρίες Υπουργέ. Είναι παλιά η μέθοδος της τράπεζας ερωτήσεων. Πέντε ημέρες πριν τις συνεντεύξεις, οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις κυκλοφο-

ρούσαν στις τσέπες των κομματικά «ημετέρων». Ούτε ερωτήσεις δεν μπορούσαν να κάνουν τα διορισμένα μέλη στους υποψήφιους διευθυντές. Το αποτέλεσμα ήταν προσφυγές στα δικαστήρια. Και σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι πίνακες που είχαν αναρτηθεί, έπεσαν.

Το γεγονός, λοιπόν, πως τα στελέχη εκπαίδευσης τοποθετούνταν μέσω μιας ελεγχόμενης διαδικασίας, που ιστορικά δεν πείθει για τον αξιοκρατικό της τρόπο και έχει απαξιωθεί κι απορριφθεί από την συντριπτική πλειοψηφία των εκπαιδευτικών της τάξης, οδήγησε την ηγεσία του Υπουργείου να προτείνει τη συμμετοχή του συλλόγου διδασκόντων κάθε σχολικής μονάδας με ποσοστό 33% περίπου στην επιλογή του διευθυντή.

Παγκόσμια πρωτοτυπία! Δεν την έχετε, διότι η πόλη του Ελσίνκι επιλέγει διευθυντές σχολείων σε όλα τα σχολεία με ανοιχτές διαδικασίες. Ψηφίζουν οι εκπαιδευτικοί -μαζί βέβαια και με άλλες διαδικασίες, οι οποίες είναι παρόμοιες με τις δικές μας, ωστόσο εκεί είναι πιο πολύπλοκες- τους διευθυντές. Αλλά υπάρχουν και σχολεία στην Αγγλία που εκεί ψηφίζουν και τα σχολικά συμβούλια, γονείς κ.λπ. Στην Αμερική πάρα πολλά σχολεία έχουν τις ίδιες διαδικασίες.

Ωστόσο, όμως, κι εμείς στην Ελλάδα είχαμε πρωτοτυπήσει. Θα το πω, βέβαια, διότι πλέον ακούγεται ως κακιά λέξη να λες «συνδικαλιστής» εδώ μέσα, λες και είναι κάτι μιαιρό. Ας αποφασίσουμε να καταργήσουμε τον συνδικαλισμό. Στα 1977, λίγο μετά τη δικτατορία, οι καθηγητές της Θεσσαλονίκης, με μια πρωτοβουλία του τότε δημάρχου Παπαδόπουλου, συγκεντρώθηκαν και ζήτησαν να συμμετέχουν στην επιλογή της διεύθυνσής τους. Καταθέτω, λοιπόν, για ιστορικούς και μόνο λόγους για τα Πρακτικά της Βουλής, για τον ερευνητή του μέλλοντος, τη σχετική αναφορά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Στέφος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα αναφορά, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θα ήταν πιο εύκολο για την Κυβέρνηση; Να διατηρήσει το ισχύον σύστημα επιλογής ή να συγκρουστεί με κατεστημένες αντιλήψεις; Το πρώτο φυσικά. Να το διατηρήσει, να διορίσει με την ισχύουσα νομοθεσία τα μέλη στα υπηρεσιακά συμβούλια επιλογής, όπως έκανε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, να εκλέξει κυρίως δικά της, «ημέτερα» παιδιά εκπαίδευσης, όπως ακριβώς έκαναν τα δύο αυτά κόμματα, όταν βρίσκονταν στην εξουσία. Δεν το κάνουμε.

Γιατί δεν το κάνουμε; Γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι ο θεσμός επιλογής διευθυντών πρέπει να αλλάξει. Καταργούμε τη συνέντευξη και τι κάνουμε στη θέση της; Βάζουμε στο επίκεντρο αυτής της διαδικασίας το σύλλογο διδασκόντων. Γιατί δεν το κάνουμε; Γιατί εμείς τιμούμε τους εκπαιδευτικούς της τάξης, τους σεβόμαστε. Τους θέλουμε, λοιπόν, συμμετοχούς σε μια διαδικασία αλλαγής του ελληνικού σχολείου στην κατεύθυνση που πρέπει να είναι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μου δίνετε ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Βεβαίως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Και πείτε μου εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Εμπιστευόμαστε σε αυτούς τους ανθρώπους τα παιδιά μας για δεκατρία χρόνια, από το νηπιαγωγείο μέχρι και τέλος του λυκείου, εμπιστευόμαστε τις ζωές τους, την ασφάλειά τους, την εκπαίδευσή τους. Δεν μπορούμε να τους έχουμε εμπιστοσύνη να συμμετέχουν σε μια διαδικασία δημοκρατική, που στο κάτω-κάτω σε ποσοστό 33% υπολογίζεται και αντικαθιστά μια άθλια συνέντευξη, για την οποία δεν προτάθηκε τίποτα εδώ πέρα; Δεν προτάθηκε τίποτα. Δεν μας είπαν: Να το κρατήσουμε; Να μην το κρατήσουμε;

Θα σας πω και κάτι άλλο, διότι καταχρώμαι πλέον τον χρόνο. Είναι πρώτη φορά που δοκιμάζεται αυτό το σύστημα στα σχολεία; Όχι, δεν είναι καθόλου πρώτη φορά. Εδώ και τρία χρόνια τουλάχιστον οι υποδιευθυντές, που είναι όργανα της διοίκησης των σχολείων, εκλέγονται, με ακριβώς αυτές τις διαδικασίες. Σας διαβεβαιώνω ότι δεν υπάρχει ούτε ένα σχολείο στην Ελλάδα, που να δημιουργήθηκε πρόβλημα με αυτόν τον τρόπο.

Να είστε βέβαιοι ότι και μεταβατικά, έτσι όπως δοκιμάζεται το

σύστημα για τα επόμενα δύο χρόνια, δεν θα υπάρξει κανένα απολύτως πρόβλημα. Είναι ικανότατοι αυτοί οι άνθρωποι να διαχειριστούν το κομμάτι που αφορά μια διαφορετική λειτουργία στο σχολείο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», δεκαοκτώ μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Γαλάτισσας Χαλκιδικής.

Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, καλώς ήρθατε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Δένδιας από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα είναι προφανές και το λέω εγώ που ανήκω σε αυτούς οι οποίοι -νομίζω δεν είναι και λίγοι σε αυτήν την Αίθουσα- ανεξαρτήτως της δικής μας τοποθέτησης, επιθυμούμε την επιτυχία της Κυβέρνησης, όπως επιθυμούμε και την επιτυχία κάθε κυβέρνησης. Όμως δεν μπορώ να πω παρά ότι η Κυβέρνηση της Αριστεράς, η κυβερνώσα Αριστερά δεν παύει να μας εκπλήσσει.

Το συγκεκριμένο νομοθέτημα κατ' αρχήν, όσον αφορά τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία, για τα οποία έγινε μια πολύ μεγάλη συζήτηση, ανεξαρτήτως των προθέσεων -θέλω να πιστευώ των συντακτών του, έχει καταγραφεί ως νομοθέτημα, το οποίο εχθρεύεται την αριστεία. Και αυτό είναι εξαιρετικά κακό, για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Βέβαια, δεν βοηθά καθόλου η διατύπωση στην αιτιολογική έκθεση του επιχειρήματος για την εισαγωγή των μαθητών, το οποίο μάλιστα αναφέρθηκε από την κυρία εισηγήτρια της Κοινοβουλευτικής Ομάδας το Ποτάμι και το οποίο λέει: «Γιατί αυτός ο επιλεγμένος πληθυσμός δεν αποτελεί κατά καμμία έννοια αντιπροσωπευτικό δείγμα». Αυτό, όμως, το επιχειρήμα είναι το απολύτως λανθασμένο επιχειρήμα, διότι ένας τυχαίος πληθυσμός, επίσης δεν είναι αντιπροσωπευτικό δείγμα. Αυτό το γνωρίζει ο οποιοσδήποτε. Αν πάρουμε πενήντα ανθρώπους από την πλατεία Συντάγματος, είναι ένα τυχαίο δείγμα, βεβαίως δεν είναι ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα.

Αν, λοιπόν, ήθελε να πετύχει κάτι άλλο η Κυβέρνηση, έπρεπε να είναι πολύ πιο προσεκτική γιατί, ξαναλέω, πέραν των άλλων, σημειολογικά το σημείο αυτό έχει τεράστια σημασία.

Το νομοθέτημα δεν αναφέρει τίποτα περί αξιολόγησης. Νομίζω και ο όρος είναι εξοβελισμένος. Δεν υπάρχει τίποτα για τη συγκρότηση του προγράμματος. Ο επιμελής και ευρυσταθής εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Φορτσάκης το έθεσε. Δεν υπάρχει διευκόλυνση προαγωγής, νομίζω, κατ' ακολουθίαν της αρχής της ήσσονος προσπάθειας. Δεν καταλαβαίνω πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευθεί.

Συνάδελφος, ο οποίος έχει κάνει το παράδειγμα -δεν το έχω κάνει εγώ- θα το αναφέρει αύριο στην ομιλία του. Είπε ότι αν σε τέσσερα δευτερεύοντα μαθήματα έχεις ένα 16, ένα 15, ένα 12 και ένα 11, χωρίς όλα τα υπόλοιπα μαθήματα, μπορείς να περάσεις τον χρόνο, έστω και αν έχεις 4 ή 5. Δεν ξέρω αν αυτό το επιδιώκουμε.

Βεβαίως, παρατηρήθηκε επίσης, από τον κ. Φορτσάκη, πως τα Αρχαία Ελληνικά, δια της σιωπής, εξοβελίζονται από το πρόγραμμα.

Οι αιώνιοι φοιτητές αναβιώνουν και μάλιστα, χωρίς επανεγγραφή. Δεν έχω αντιληφθεί το επιχειρήμα. Βεβαίως, η αναφορά σε δια βίου μάθηση νομίζω ότι δεν έχει καμμία σχέση με τους αιώνιους μαθητές. Η δια βίου μάθηση αποτελεί συνεχή εκσυγχρονισμό και βελτίωση των γνώσεων και όχι αέναη διαδικασία απόκτησης κάποιων γνώσεων, που αρχικά, σύμφωνα με το πρόγραμμα μπορείς να τις αποκτήσεις σε τέσσερα ή πέντε χρόνια.

Γενικά δε, πρέπει να σας πω ότι επί μακρόν, ακούγοντας τη

διαδικασία υπέστημεν φιλιππικούς από την πλευρά των κυριών και των κυριών υποστηρικτών της Κυβέρνησης, για τα μη πελατειακά χαρακτηριστικά της παρούσας ρύθμισης, σε σχέση με το πελατειακό παρελθόν των προηγούμενων κυβερνήσεων, για την κομματική αυθαιρεσία, που μέχρι τώρα υπήρχε από τις παλαιότερες κυβερνήσεις, αλλά τώρα παύει να υπάρχει με αυτό το «λαμπρό» νομοθέτημα και διάφορα τέτοια σχετικά.

Κύριε Υπουργέ, πράγματι, οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν είναι καθόλου αλάνθαστες ούτε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Εν πάση περιπτώσει, κάθε νέα Κυβέρνηση ελπίζουμε να διορθώσει κάτι στραβό, όχι να επιστρέψει υπό χειρότερη εκδοχή στο παρελθόν.

Αν μου επιτρέπετε, λοιπόν, να ρωτήσω ως προς το θέμα το οποίο αναφέρθηκε, το θέμα επιλογής περιφερειακών διευθυντών. Κατατέθηκαν τετρακόσιες πενήντα δύο αιτήσεις και επελέγησαν δεκατρείς. Από τους δεκατρείς, έντεκα ανήκουν στο ΣΥΡΙΖΑ, ένας ανήκει στους ΑΝΕΛ και ένας δεν τοποθετείται.

Συγκεκριμένα, μάλιστα, για να μην είμαστε αόριστοι -και δεν θα αναφερθώ σε ονόματα γιατί δεν έχουν καμία σημασία- στην Περιφέρεια Αττικής ο κύριος που επελέγη, είχε μετάρσει στο ψηφοδέλτιο «Δύναμη Ζωής», κατά τύχη της κυρίας Δούρου. Στην Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, ο κύριος ο οποίος επελέγη, είχε συμμετάσχει στο συνδυασμό «Αλλάζουμε Εποχή» του κ. Μουμουλίδη που, επίσης, είχε υποστηριχθεί από το ΣΥΡΙΖΑ. Στην Περιφερειακή Ενότητα Ιονίων Νήσων, αυτός ο οποίος επελέγη, είχε συμμετάσχει στο συνδυασμό «Ανάσα» του κ. Γαλιατσάτου, που -ω του θαύματος- είχε υποστηριχθεί από το ΣΥΡΙΖΑ. Στο Βόρειο Αιγαίο, είχε συμμετάσχει στη παράταξη «Γόνιμη Γραμμή» της νυν Βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι τυχαίο αυτό; Είναι δείγμα της αξιοκρατίας που εισάγει η νέα Κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας αυτό; Δεν θα συνεχίσω, για να μην καταναλώσουμε τον χρόνο.

Κυρίες και κύριοι, ειλικρινά σας λέω, στην αρχή των πρώτων ημερών της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ εξέλαβα κυρίως από την εξωστρεφή συμπεριφορά του κ. Υπουργού Οικονομικών ότι πρόκειται για μια «Gauche caviar». Αντλαμβάνομαι, όμως, από τα νομοθετήματα -και αναφέρομαι και σε αυτό το νομοθέτημα, στο νομοθέτημα του κ. Κατρούγκαλου καθώς και στην ανεκδιήγητη διάταξη που αφορά τον Ξηρό- ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με νομοθετήματα, τα οποία όζουν βαλκανικού επαρχιωτισμού και πιθανόν έχουμε μπροστά μας μια Αριστερά της αντιμεταρρυθμίσης.

Ειλικρινά λυπάμαι, γιατί παρακολουθώ την αριστερή σκέψη χρόνια. Η Αριστερά, ανεξαρτήτως των δικών μας τεράστιων ιδεολογικών διαφορών μαζί της, έχει δώσει γίγαντες του πνεύματος στην ελληνική πνευματική ζωή. Ο Σβώλος, ο Γληνός -αν θέλετε- και ο Τσιριμώκος ήταν πολύ σημαντικοί άνθρωποι, οι οποίοι μίλησαν και έγραψαν για το χώρο της εκπαίδευσης. Ακόμα και αν γυρίσει πίσω η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και κοιτάξει τα γραπτά της περιόδου της κυβέρνησης του βουνού της ΠΕΕΑ, θα βρει πολύ σημαντικά πράγματα και δεν θα αισθανθεί καθόλου καλά για τα σημερινά νομοθετήματά της.

Κυρίες και κύριοι, πρέπει να σας πω ότι πριν από το 1967, αλλά και μετά το 1974, από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος το σύνθημα των αριστερών νεολαίων ήταν: «Πρώτοι στα μαθήματα, πρώτοι στον αγώνα». Τι έμεινε από αυτό το σύνθημα σήμερα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι αυτό το οποίο συνέβη ήταν ότι ανεχθήκαμε, πραγματικά, την πτώση του δημοσίου πανεπιστημίου και, επίσης, ανεχθήκαμε ως αγώνα στο πανεπιστήμιο να γίνεται ο αγώνας εναντίον της εντατικοποίησης των σπουδών. Η εντατικοποίηση ήταν ο εχθρός μας, ο ταξικός μας εχθρός.

Να μη μιλήσω για τη μέση εκπαίδευση, που με τεράστιες ευθύνες όλων, αλλά και της Αριστεράς, έχει παραδοθεί τελείως στη φροντιστηριακή παιδεία. Αυτό δίνουμε στα παιδιά μας.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Η Αριστερά φταίει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν είπα ότι φταίει η Αριστερά. Είπα ότι φταίμε όλοι. Όμως, τουλάχιστον εσείς που επαγγέλλεστε τώρα το νέο, μπορείτε να κάνετε κάτι καλύτερο; Έχετε κάποια δυνατότητα, αντί να φέρνεται αυτού του τύπου τα νομοθετήματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Ειλικρινά, σας λέω ότι άκουσα με προσοχή, επίσης, τους κύριους Υπουργούς και αντελήφθη ότι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ έχει ως εξής στην εξέλιξή του: Πρώτα, θα φέρουν ένα επείγον νομοθέτημα, μετά από πέντε-έξι μήνες θα φέρουν ένα λιγότερο επείγον νομοθέτημα. Γι' αυτά τα δύο δεν θα υπάρξει διαβούλευση και, επιτέλους, η πολιτική έκφραση του ΣΥΡΙΖΑ θα έλθει προς διαβούλευση μετά από ενάμισι-δύο χρόνια ως νόμος-πλαίσιο, τον οποίο τότε θα συζητήσουμε και τότε θα μεταρρυθμίσουμε την παιδεία στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, για να χρησιμοποιήσω τον περίεργο όρο, τον οποίο άκουσα από τον Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Βενιζέλο, εφόσον διαρραγεί -όπως ελπίζουμε όλοι, τις επόμενες ημέρες- η μνημονιακή σας παρθενία, πόσο καιρό νομίζετε ότι θα κυβερνήσετε; Πόσο καιρό νομίζετε ότι έχουν αυτό που εσείς αποκαλείτε «μνημονιακές κυβερνήσεις», για να κάνετε προγραμματισμό δυόμισι ετών; Ήδη έχετε τέσσερις μήνες στην Κυβέρνηση και στους τέσσερις μήνες διακυβέρνησης το νομοθετικό σας έργο -λυπάμαι που το λέω, ειλικρινά σας λέω- δεν είναι καμιάς ποιότητας, για να μην πω άλλα πράγματα, τα οποία δεν είναι ωραία να ακούγονται στην Αίθουσα.

Κυρίες και κύριοι, διατηρώ ακόμη την ελπίδα ότι η Κυβέρνηση της Αριστεράς θα μπορέσει κι αυτή με τη σειρά της στον συνολικό πολιτικό διάλογο που διεξάγεται στη χώρα να προσφέρει κάτι θετικό. Λυπάμαι, όμως, που αυτό το νομοθέτημα δεν ανήκει σ' αυτήν την κατηγορία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Φώτιος Γραικός από τη Χρυσή Αυγή.

ΦΩΤΙΟΣ ΓΡΑΙΚΟΣ: Ο χρόνος είναι λίγος, για να αναπτύξω ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, όπως είναι αυτό της παιδείας. Γι' αυτό θα προσπαθήσω, όσο περισσότερο μπορώ, να συμπυκνώσω τα θέματα, τα οποία θέλω να θίξω.

Θα ξεκινήσω από το πρόσφατο παρελθόν, τη Μεταπολίτευση, διότι τα τελευταία σαράντα χρόνια ο κάθε νέος Υπουργός Παιδείας προχωράει σε εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες χαρακτηρίζονται συνήθως από υποχρηματοδότηση, από αποσπασματικές παρεμβάσεις. Υπάρχει, επίσης, το εξής χαρακτηριστικό, ότι δεν υπήρξε ούτε ένας μαθητής, που να ξεκίνησε με ένα συγκεκριμένο σύστημα το Γυμνάσιο και να τελείωσε το Λύκειο με το ίδιο. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της ελληνικής παιδείας.

Ωστόσο, ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή χαρακτηρίζεται από πολιτική ακεραιότητα. Γι' αυτό οφείλουμε να ομολογήσουμε μερικές θετικές παρεμβάσεις στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως είναι η επανανοθετοποίηση των εκπαιδευτικών που απολύθηκαν, η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, ο διαχωρισμός πειραματικών από τα πρότυπα σχολεία.

Ωστόσο, υπάρχουν πάρα πολλά κακώς κείμενα, διότι τη στιγμή που υπάρχουν σχολεία-ερείπια χωρίς αυλές, τη στιγμή που μαθητές κάνουν μάθημα σε υπόγεια, όταν υπήρξαν χρονιές που δεν υπήρχαν ακόμα και βιβλία -και το τονίζω αυτό, διότι πολλά ακούγονται για τη νέα χρονιά- το παρόν νομοσχέδιο ασχολείται μόνο με ανούσιες και επιδερμικές αλλαγές και, κατά κύριο λόγο, με τη -θα έλεγε κανείς- αλλαγή φρουράς και αποκατάστασης των δικών της παιδιών. Το πιο σημαντικό είναι ότι δεν αλλάζει αυτό που είχαν δημιουργήσει τα προηγούμενα συστήματα, δηλαδή διατηρεί το ρόλο του λυκείου ως ενός κέντρου προπαρασκευαστικού χαρακτήρα, θα έλεγε κανείς, για τις εξετάσεις -δηλαδή κάτι καθαρά τεχνικοκρατικό- και αφήνει απ' έξω τη γενική παιδεία.

Στο σημείο αυτό θέλω να μπω στην ουσία, διότι ακούστηκαν πολλά για νεοκομμουνισμό και από τους κομμουνιστές ακούστηκαν πολλές ύβρεις προς τη Χρυσή Αυγή, οπότε πρέπει να λύσουμε μερικά ζητήματα. Διότι, όντως είναι σημαντικό: Τι φιλοσοφία θα ακολουθήσει η νέα Κυβέρνηση στο κομμάτι που αφορά την παιδεία;

Υπάρχει κάτι εύκολο στη συγκεκριμένη περίπτωση. Διότι, μπορούμε να κρίνουμε εκ του ασφαλούς και εκ του αποτελέσματος. Υπήρξαν δύο κυρίαρχες ιδεολογίες τις τελευταίες δεκαετίες στην Ευρώπη: η μαρξιστική και η φιλελεύθερη, η λιμπεραλιστική. Μπορούμε, λοιπόν, εκ του αποτελέσματος, βλέποντας τι πολίτες έβγαλε η κάθε ιδεολογία, η κάθε παιδεία, να κρίνουμε ποια είναι η πιο σωστή.

Ξεκινώντας από τη μαρξιστική ιδεολογία, είδαμε τις χώρες που κατάρρευσαν. Έβγαλαν μαφία, ναρκωτικά, αθεΐα και πορνεία. Αυτά ήταν τα αποτελέσματα της μαρξιστικής φιλοσοφίας, της μαρξιστικής παιδείας.

Από την άλλη, είδαμε την φιλελεύθερη, την «καλή» ιδεολογία στον τομέα της παιδείας, που έβγαλε πολίτες μαλθακούς, ατομιστές, καταναλωτές. Αλλά έβγαλε και κάτι ακόμη στην περίπτωση της Ελλάδας: Έβγαλε και κομμουνιστές, που μπορούν και βρίζουν τη Χρυσή Αυγή ελεύθερα και λένε ότι είμαστε εμείς «τσιράκια του συστήματος», ότι χρηματοδοτούμαστε από τους καπιταλιστές, τη στιγμή που αυτοί παίρνουν κανονικά την κρατική χρηματοδότηση, παρ' όλο που στη Χρυσή Αυγή έχει κοπεί και ως είναι το τρίτο σε πολιτική δύναμη κόμμα της χώρας.

Η Χρυσή Αυγή θεωρεί ότι η παιδεία αποτελεί τη θεμέλια λίθο για μια ιδανική κοινωνία και αυτή είναι η λογική που θα ακολουθούσαμε εμείς, εάν ήμασταν κυβέρνηση. Η παιδεία οφείλει να γαλουχεί τους νέους με τα ιδανικά της πατρίδας, της θρησκείας και της οικογένειας. Οφείλει να βγάζει νέους σωματικά και πνευματικά υγιείς, να μετατρέπει τα παιδιά σε έντιμους και ηθικούς πολίτες, που θέλουν να κάνουν την κοινωνία τους και την πατρίδα τους και καλύτερη.

Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι το εξής: Και οι φιλελεύθεροι και οι κομμουνιστές, κάτω τα χέρια από την ελληνική νεολαία! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Γεώργιος Μαυρωτάς από το Ποτάμι έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

«Ο διάλογος είναι μια αξία για την Αριστερά». Δεν το λέω εγώ, το είπα πριν από μερικές μόλις ώρες σε αυτήν την Αίθουσα ο Πρωθυπουργός και αυτόν τον διάλογο είναι που ψάχνουμε απεγνωσμένα στην παιδεία, όπου πηγαίνουμε κατευθείαν από τον πρόλογο στον επίλογο, παρακάμπτοντας τον διάλογο, για τον οποίο μας μίλησε προηγουμένως και ο Υπουργός, ο κ. Μπαλτάς.

Συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που αλλάζει άρδην την πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια και την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Αυτό συνέβη χωρίς δημόσια διαβούλευση—ούτε καν στο ορεηγον δεν ανέβηκε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο—και χωρίς διάλογο με τους φορείς, παρά μόνο με μια προσχηματική πεντάλεπτη ακρόαση του καθενός, όπου το μόνο που ακούσαμε ήταν το πόσο αιφνιδιασμένοι είναι όλοι.

Ήταν όλοι αιφνιδιασμένοι, όμως; Όχι! Μόνο η ΟΛΜΕ ήταν πλήρως ενημερωμένη για το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, λες και πρότεινε εκείνη τις αλλαγές.

Ας ξεκινήσω από το πρώτο κεφάλαιο και την αλλαγή του συστήματος στις εισαγωγικές εξετάσεις. Ο κ. Κουράκης μας είπε προηγουμένως ότι το νέο σύστημα δίνει περισσότερες επιλογές. Θα σας πω μια προσωπική μου εμπειρία πάνω σε αυτό: Ο γιος μου έδινε πέρυσι πανελλαδικές, στην τεχνολογική κατεύθυνση και μπορούσε να δηλώσει και πολυτεχνικές σχολές και οικονομικές και πληροφορική. Αυτό, με το καινούριο σύστημα δεν μπορεί να το κάνει κανένα παιδί. Οπότε, λοιπόν, κάτι πηγαίνει στραβά εδώ.

Μέσα σε τρεις μέρες έχω στο γραφείο ένα πάκο από e-mail, που ουσιαστικά εκφράζουν τα παράπονα και τις διαμαρτυρίες για το νέο σύστημα και τα μαθήματα. Τα ακούσαμε όλα αυτά τα ζητήματα που έχουν δημιουργηθεί και στην ακρόαση φορέων στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Η αλήθεια είναι ότι μπορεί να υπάρχουν οι προθεσμίες και οι ημερομηνίες που πιέζουν, προκειμένου να είναι έτοιμα τα παιδιά για την επόμενη χρονιά. Νομίζω όμως, κύριε Κουράκη, ότι θα μπορούσε να έχει πάρει μια παράταση ο νόμος, γιατί τώρα θα

υπάρξει ουσιαστικά ένα «ράβε-ξήλωνε». Θα έπρεπε να μελετηθεί καλύτερα το θέμα της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και το ποια μαθήματα θα δίνουν, από ποιους προσανατολισμούς, σε ποια πεδία κ.λπ..

Θα μπορούσατε τώρα, για να προλάβετε τις ημερομηνίες, να εκδώσετε κάποια εγκύκλιο, που θα αναφέρεται σε μελλοντικό νόμο, τον οποίο θα μπορούσατε να βγάλετε πιο μελετημένο αργότερα, εκτός και αν δεν μπορούμε να βγάλουμε, κύριε Κουράκη, εγκύκλιο για μελλοντικό νόμο.

Κύριε Κουράκη, μπορούμε να βγάλουμε κάποιες εγκυκλίου για μελλοντικούς νόμους; Θα μπορούσαμε να κάνουμε κάτι τέτοιο στη συγκεκριμένη περίπτωση;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μελλοντικούς εγκυκλίου όχι. Πρέπει πρώτα να ψηφιστεί ο νόμος και μετά να βγει η εγκύκλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Το λέω γιατί στις 5-3-2015 είχατε βγάλει μια εγκύκλιο, που έλεγε τα εξής: «Υποβολή πρότασης επί των κριτηρίων και του τρόπου εισαγωγής των μαθητών και μαθητριών στην Α' Τάξη των Εξής Γυμνασίων, που θα οριστούν με νομοθετική ρύθμιση ως πρότυπα». Άρα, υπάρχει αυτή η δυνατότητα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Υπάρχουν περιπτώσεις που έχουμε τον νόμο και βάσει του νόμου βγάζουμε την εγκύκλιο. Όμως, όταν πρόκειται να βγάλουμε ένα νόμο λίγο αργότερα και χρειάζεται να προειδοποιήσουμε τη σχολική μονάδα ότι θα βγει αυτός ο νόμος—αφού είμαστε σίγουροι σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία—δεν μπορεί να το αφήνουμε την τελευταία στιγμή και να αιφνιδιάζουμε τα παιδιά. Λέμε, λοιπόν: «Να ξέρετε ότι προσανατολιζόμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Με αυτήν τη λογική λέω και εγώ ότι θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει κάτι αντίστοιχο και τώρα, για να μην έρθει βιαστικά ο νόμος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν μπορούμε να το κάνουμε σε όλα ή τουλάχιστον...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Εντάξει, θα το δούμε και μετά. Ευχαριστώ πολύ.

Αυτή η εγκύκλιος αναφερόταν στα πρότυπα, τα οποία βιαστικά φέτος θέλατε να καταργήσετε, παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις που είχε δώσει και ο Υπουργός κ. Μπαλτάς στις προγραμματικές δηλώσεις ότι δεν θα γίνει αυτό το πράγμα φέτος. Ουσιαστικά, έγινε από φέτος και άλλαξε το καθεστώς εισαγωγής στα πρότυπα και πειραματικά σχολεία. Χωρίστηκαν τα πρότυπα από τα πειραματικά κ.λπ..

Μάλιστα, εσείς, κύριε Κουράκη, είχατε πει ότι αυτό το κάνατε για να μην προλάβει να μπει η Γ' τάξη με εξετάσεις, ώστε να μην ολοκληρωθεί έτσι ο κύκλος και να μην μπορέσουμε να αξιολογήσουμε το σύστημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ**)

Αναρωτιέμαι εγώ αν είμαστε πλέον τόσο αρνητικοί στην αξιολόγηση ή μήπως βιαστήκαμε τόσο πολύ για να κάνουμε ένα δωράκι στους γονείς των μαθητών των ήδη φοιτούντων στα πρότυπα πειραματικά σχολεία με το να μη δώσουν εξετάσεις από το δημοτικό στο γυμνάσιο ή από το γυμνάσιο στο λύκειο, χρυσώνοντας έτσι το χάπι σε αυτούς τους γονείς για την υποβάθμιση των σχολείων.

Με την κατάργηση, λοιπόν, των εξετάσεων στερείτε από τα παιδιά τη δυνατότητα να διεκδικήσουν ένα καλύτερο εκπαιδευτικό περιβάλλον με βάση τις ικανότητές τους και όχι με βάση την τύχη ή την κλήρωση. Δηλαδή είναι σαν να λέτε στα παιδιά ότι η διεκδίκηση ενός καλύτερου μέλλοντος μπορεί να είναι αποτέλεσμα της τύχης ή γνωριμιών πιθανώς, αλλά όχι ικανότητας και προσπάθειας.

Και μη δαιμονοποιείτε τον φόβο της αποτυχίας στις εξετάσεις,

γιατί –και εδώ θα πω μια προσωπική ιστορία- και εγώ πριν από κάμποσα χρόνια έδωσα εξετάσεις σε ένα πρότυπο, στην Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης από το δημοτικό στο γυμνάσιο, απέτυχα και δεν έγινε και τίποτα. Συνέχισα στο δημόσιο, οι γονείς μου δεν είχαν λεφτά για να με στείλουν στο κολλέγιο. Τελείωσα. Έκανα τη σταδιοδρομία μου και όλα πήγαν καλά, ούτε κανένα ψυχικό τραύμα μου έμεινε, όπως είχε πει ο κ. Μπαλτάς στις προγραμματικές δηλώσεις, ούτε τίποτα. Αντίθετα, έμαθα να πέφτω, να ξανασηκώνομαι και καλό θα είναι να μεγαλώνουμε τα παιδιά χωρίς να είναι αποστειωμένα από τον φόβο της αποτυχίας.

Όσον αφορά το ελιτίστικο, θέλω να πω ότι χθες, προχθές ήμασταν στην περιοχή των Αγίων Αναργύρων στο Πρότυπο Λύκειο Αγίων Αναργύρων και εκεί πέρα μόνο παιδιά-ελιτίστες δεν είδαμε, δηλαδή ήταν μία κλασική περίπτωση του τι μπορεί να προσφέρει ένα πειραματικό πρότυπο σχολείο σε μία υποβαθμισμένη γειτονιά. Καλό το παραμύθι, λοιπόν, για τους ελιτίστες, αλλά δεν έχει δρόμο.

Αντί να κοιτάξετε πώς θα επεκτείνετε τον θεσμό των πρότυπων πειραματικών παντού στην Ελλάδα –ευτυχώς το κάνετε τουλάχιστον στα Γιάννενα για τη Ζωσιμαία με την τροπολογία που ακούσαμε τώρα, γιατί ούτε εκεί θα υπήρχε- και να δείτε πώς μπορεί να γίνει η διάχυση των βέλτιστων εκπαιδευτικών πρακτικών και στα δημόσια σχολεία –που είναι το πραγματικό ζητούμενο-, έρχεστε να τα εξαφανίσετε. Και οι μόνοι που θα τριβουν τα χέρια τους θα είναι οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων που θα δουν την πελατεία τους να αποκαθίσταται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό δώστε μου ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Συνεχίστε κανονικά, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Η γνώμη μου είναι ότι αυτό το κάνετε ουσιαστικά για δύο λόγους. Ο ένας είναι η ιδεοληψία που είπαμε προηγουμένως και ο δεύτερος είναι ότι τα πρότυπα άνοιγαν ρωγμές πραγματικής αξιολόγησης των διδασκόντων –να μπει δηλαδή λίγο φως στο σύστημα- και ήταν κάτι που δεν μπορούσε να το ανεχθεί η ΟΛΜΕ, η οποία προσπάθησε να «μπαζώσει» και τις τελευταίες ρωγμές στο σύστημα.

Για τις επιλογές των στελεχών δεν θα πω πολλά πράγματα. Ειπώθηκαν αρκετά. Αυτό που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι δεν θα έπρεπε να ήταν αυτή η πρώτη μας προτεραιότητα, πώς θα επιλέξουμε δηλαδή τα στελέχη, τους διευθυντές των σχολείων, αλλά τι καθήκοντα και τι αρμοδιότητες θα έχουν και πώς θα αυξήσουμε τους βαθμούς ελευθερίας ενός διευθυντή σε ένα σχολείο για να κάνει ακόμα καλύτερα τη δουλειά του.

Βέβαια, με τα κριτήρια που έχει το καινούργιο νομοσχέδιο στη μοριοδότηση, δηλαδή πολύ μεγάλη μοριοδότηση στην προϋπηρεσία και λίγη στα προσόντα, καταλήγει ουσιαστικά να είναι επιτηρίδα, φρενάροντας έτσι την ανανέωση του στελεχικού δυναμικού στην εκπαίδευση, ενώ με απορία είδα κάποια κριτήρια όπως «η συμμετοχή σε όργανα λαϊκής συμμετοχής», όπως αναφέρεται συγκεκριμένα στο νομοσχέδιο. Πώς κάποιος που έχει συμμετοχή σε όργανα λαϊκής συμμετοχής θα μπορεί να γίνει καλός διευθυντής;

Η δικαιολογία του κατεπείγοντος για το συγκεκριμένο, για την επιλογή των στελεχών, σίγουρα δεν ισχύει, γιατί, αν ίσχυε αυτή η δικαιολογία ότι λήγει η θητεία τους, το ίδιο θα έπρεπε να κάνουμε και με τους σχολικούς συμβούλους ή με τους πέντε πρυτάνεις, που λήγει η θητεία τους και την παρατείνουμε κατά μερικούς μήνες, προκειμένου να γίνουν οι εκλογές με το νέο σύστημα. Το ίδιο θα μπορούσε να γίνει και με τους διευθυντές των σχολείων.

Για τη ρύθμιση για τους αιώνιους φοιτητές δεν θα πω και πολλά πράγματα. Αυτό που έχω να πω μόνο είναι ότι όταν κάποιος περιμένει μία ή δύο δεκαετίες για να τελειώσει το πανεπιστήμιο δεν είναι τίποτα να περιμένει ακόμα μία, δύο εβδομάδες. Θα μπορούσε αυτή η ρύθμιση να έρθει με το πολυνομοσχέδιο το οποίο έρχεται, ο «Αρμαγεδδώνιμος των πανεπιστημίων» όπως μου αρέσει να τον λέω.

Επίσης, να πω ότι ναι, πραγματικά δεν έχουν οικονομικό κόστος οι αιώνιοι φοιτητές, αλλά έχουν ένα άυλο κόστος νοοτρο-

πίας, το οποίο το πληρώνουν με το που μπαίνουν οι πρωτοετείς στα πανεπιστήμια, ξέροντας ότι αφού μπήκαν κάποτε θα βγουν, καταλαμβάνονται από κάποια αδράνεια, νωχελικότητα και χωρίς να υπάρχει κάποιο όριο παρασύρονται σε άλλες δραστηριότητες, χωρίς να κοιτάνε όσο θα έπρεπε τις σπουδές τους. Είναι, λοιπόν, άυλο το κόστος των αιώνιων φοιτητών.

Σήμερα ζούμε τον πραγματικό εκφυλισμό της κοινοβουλευτικής διαδικασίας σε θέματα παιδείας με τη διαδικασία του νομοθετικού «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε».

Γιατί επιδεικνύεται τέτοια ασέβεια προς κάτι τόσο ιερό όπως είναι η παιδεία; Μπορεί, συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, να έχετε τα κουκιά για να περάσετε το νομοσχέδιο αυτό, είστε όμως περήφανοι για τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν, για τον διάλογο που έγινε, για τις φαιδρές δικαιολογίες που ακούστηκαν περί του κατεπείγοντος; Ωραία τα λόγια και οι υποσχέσεις για τον διάλογο, αλλά ας δούμε και πράξεις. Μια καλή ευκαιρία θα είναι και το πολυνομοσχέδιο που έρχεται, για να κάνουμε πραγματικό διάλογο και όχι να μιλάμε για τον διάλογο.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι εύχομαι και ελπίζω, επειδή προηγουμένως ακούσαμε για το άρθρο του κ. Μπαλτά με τα επτά «κ» να μην υπάρχει και κανέναν όγδοο «κ», γιατί ξέρετε και η λέξη «καταστροφή» με «κ» ξεκινάει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η κυρία Υπουργός, η κ. Φωτίου, έχει ζητήσει τον λόγο. Θα ακολουθήσουν αμέσως μετά οι συνάδελφοι Γρηγόριος Γρηγοράκος, Φωτεινή Βάκη, Κωνσταντίνος Αχ. Καραμανλής και Χάρης Θεοχάρης.

Πόση ώρα θέλετε, κυρία Υπουργέ;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πόσα λεπτά δικαιούνται οι Υπουργοί; Δεν ξέρω. Δεν έχω μάθει το σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Δικαιούστε εννέα. Σε εσάς θα δώσω δέκα.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχει μεγάλο ενδιαφέρον η συζήτηση, γιατί ξεχάσαμε από πού ερχόμαστε.

Ξεχάσαμε εντελώς τι έκανε ο νόμος Διαμαντοπούλου και ο άλλος του Αρβανιτόπουλου, που υποτίθεται ότι τον βελτίωνε.

Ξεχάσαμε ότι ο νόμος αυτός έκανε ακριβώς την κατεδάφιση της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και γενικότερα ο Αρβανιτόπουλος πριμοδότησε την ιδιωτική εκπαίδευση με δύο τρόπους: Ο ένας ήταν να γίνουν τα πανεπιστήμια αλλά και τα σχολεία ιδιωτικά, δηλαδή συνεχώς να πληρώνουν εμμέσως –εξ ου και η τράπεζα θεμάτων- στα φροντιστήρια οι γονείς, για να μπορούν να αντιμετωπίσουν διδασκεία ύλη που δεν έχει διδαχτεί. Είναι ντροπή αυτό!

Ποιος υπερασπίζεται σήμερα αυτό το άθλιο μέτρο, το οποίο απαξιώνει τον καθηγητή και τον δάσκαλο, δηλαδή το παιδί να εξετάζεται και σε ό,τι δεν έχει διδαχτεί στο σχολείο και το έμαθε παπαγαλία στα φροντιστήρια; Να δίνουμε, λοιπόν, λεφτά στα ιδιωτικά κολλέγια και πανεπιστήμια. Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον, ποιος ξέχασε εδώ ότι ισονομήσατε τα κολλέγια με τα πανεπιστήμια και τους δώσατε όχι μόνο τα ίδια προσόντα, τα ίδια πτυχία, αλλά και τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα; Δεν σας έφτανε που τους δώσατε τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με βάση το franchising; Στην παιδεία το franchising δεν είναι τυχαίο. Όλα επρόκειτο να γίνουν ιδιωτικά, αν δεν ερχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ακόμα και τα πτυχία ισοτιμήθηκαν και όχι μόνο αυτό, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι δεν υπάρχει πτυχίο σε χώρα της Ευρώπης πενταετούς φοίτησης που να μη συμπεριλαμβάνει τριετές bachelor και διετές master. Αρνηθήκατε να κάνετε τα δικά μας πτυχία και bachelor και master, γιατί θέλατε να τα κόψετε.

Ξέρετε τι είναι οι αιώνιοι φοιτητές, αγαπητοί συνάδελφοι, και ποια είναι η σκορδοκαίλα με τους αιώνιους, που κανέναν δεν ενο-

χλούσαν, όπως πολύ ωραία είπε και το πρωί ο Πρωθυπουργός; Να σας πω εγώ. Ήταν το «ν+2». Για όσους δεν ξέρουν, το «ν+2» είναι όποιος δεν τελειώνει σε δυο επιπλέον χρόνια από τα δεδηλωμένα χρόνια ώστε να πάρει πτυχίο, μπορούσε να αρχίσει η διαγραφή του, εκτός κι αν η σχολή έλεγε όχι ή ετούτο ή εκείνο.

Ήταν για να εθιστεί η κοινωνία σε αυτά τα ευφυή που είπε ο προηγούμενος συνάδελφος, που είπε ότι, όταν είναι αιώνιοι οι φοιτητές γίνονται ράθυμοι, αργοί, ότι θέλουν να τεμπελιάζουν. Δεν ήταν αυτό και το ξέρετε καλά. Ήταν γιατί έπρεπε να εθιστεί η ελληνική κοινωνία μέσα από μια κατασυκοφάντηση του ελληνικού πανεπιστημίου -αισχρή κατασυκοφάντηση!- για να ανοίξουν οι δουλειές στα κολλέγια, γιατί αυτή ήταν η δουλειά σας και μόνο! Σήμερα βρίσκεται και το Ποτάμι δίπλα σε αυτό το αίσχος. Από δίπλα!

Για να ανοίξουν, λοιπόν, αυτές οι δουλειές, ούτε λίγο ούτε πολύ έβαλαν χέρι δήθεν στις διαγραφές των αιώνιων, γιατί μετά θα άρχιζαν οι διαγραφές των κανονικών φοιτούντων. Όποιο παιδάκι δεν προλάβαινε να τελειώσει στα «ν+2» χρόνια -τέσσερα συν δύο, πέντε συν δύο, ανάλογα με τα χρόνια φοίτησης- θα έχανε τη φοιτητική ιδιότητα. Αυτό εξυπηρετούσαν και οι τριετείς κύκλοι σπουδών.

Γι' αυτό γινόταν και όλος ο καβγάς, για να χωρίσουμε τα πτυχία σε δυο, όταν αυτό το σύστημα έχει αποτύχει σε όλη την Ευρώπη και όταν τα ελληνικά πτυχία θεωρούνται δέκα φορές καλύτερα από τα ευρωπαϊκά, όπου κι αν πάνε. Έχει αποδειχθεί αυτό. Μην το λέτε σε μένα αυτό, γιατί εγώ διδάσκα σαράντα χρόνια στο ελληνικό πανεπιστήμιο, στο πολυτεχνείο, και ξέρω ότι οι φοιτητές μας είναι πάρα πολύ καλοί.

Γι' αυτό γινόταν όλη η φασαρία, εξ ου και τα Συμβούλια Ιδρύματος, για να φέρουν τον χωρισμό των πτυχίων από τρία σε δυο. Γιατί δεν πενούσε από εκλεγμένους πρυτάνεις ούτε από πανίσχυρες Συγκλήτους. Διέλυσαν όλα τα δημοκρατικά όργανα. Οι Σύγκλητοι αποτελούνταν πλέον από ελάχιστα πρόσωπα. Διέλυσαν τα Πρυτανικά Συμβούλια και μπήκε το Συμβούλιο Ιδρύματος.

Δημοκρατία να επιλέγει τον κ. Φορτσάκη, παραδείγματος χάριν, στο Συμβούλιο Ιδρύματος ως υποψήφιο και να αποκλείει τον άλλο κύριο που δεν τους άρεσε, γιατί τόσα χρόνια είχε άλλες απόψεις; Τον απέκλειε από την ψήφο των συναδέλφων του;

Γιατί δεν μας αρέσει η ηλεκτρονική ψήφος, γιατί δεν τα έχουμε καλά με τα τεχνολογικά μέσα; Άκουσα πολλά σήμερα από το πρωί. Να σας πω εγώ γιατί δεν μας αρέσει. Μήπως δεν ξέρετε ή αγνοείτε πως έχει καταγραφεί ότι από το ίδιο κομπιούτερ ψήφισαν περισσότεροι του ενός διδάσκοντες όχι μόνο σε ένα ίδρυμα; Μήπως ήταν εκεί και ο καθηγητής άλφα που τον κρίνει και ήταν ο λέκτορας μαζί του;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Αφήστε, λοιπόν, τα αστεία. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι έχει γίνει.

Τώρα, λοιπόν, λέμε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Να δούμε, λοιπόν, θα με ακούσετε, αγαπητοί συνάδελφοι ή να κατέβω από το Βήμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

Συνεχίστε, κυρία Υπουργέ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ιδιωτικοποίηση, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, με κάθε τρόπο και όχι μόνο ιδιωτικοποίηση, δηλαδή να στείλουμε τα παιδιά στα ιδιωτικά, αλλά με να λειτουργεί το πανεπιστήμιο σαν επιχείρηση -ει δυνατόν- να βγαίνει στη ζητιανιά να βρει λεφτά, γιατί το δημόσιο δεν του δίνει λεφτά. Αξιολόγηση, αγαπητοί συνάδελφοι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Αν μπορούν, να ησυχάσουν, κύριε Πρόεδρε. Πέντε είναι όλοι και όλοι στην Αίθουσα. Μήπως μπορούν να κάνουν λίγη ησυχία οι πέντε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κυρία Υπουργέ, τους είδα ότι έχουν ησυχάσει. Εν πάση περιπτώσει, παρακαλώ, ησυχία.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Λέω, λοι-

πόν, το εξής: Μήπως ξεχάσατε ότι τα Συμβούλια Ιδρύματος είχαν ακριβώς αυτό τον ρόλο, δηλαδή πώς να αντιστρέψουν αυτά τα μοναδικά ποσοστά που υπήρχαν σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο, αναλογίες πληθυσμού προς αποφοίτους ανώτατης εκπαίδευσης; Μήπως δεν ξέρετε ότι μας είπε ο κ. Αρβανιτόπουλος εδώ μέσα ότι αυτή η ανωμαλία πρέπει να αποκατασταθεί; Η σχέση επαγγελματικής εκπαίδευσης προς πανεπιστημιακή είναι παράλογη στην Ελλάδα, μας είπε, διότι βγαίνουν πολλοί πτυχιούχοι στην ανώτατη εκπαίδευση.

Δημοκρατία, λοιπόν, δεν υπήρχε. Αρχίσατε να την ξηλώνετε με έναν καταγισμό κατασυκοφάντησης των πάντων και συνεχίζετε. Ο δάσκαλος, ο καθηγητής θα επιλέγει τον διευθυντή του σχολείου; Ο δάσκαλος και ο καθηγητής, ο οποίος μορφώνει τα παιδιά σας; Ντροπή! Δεν μπορεί να επιλέγει, γιατί θα τον κάνει τα χατίρια ο καθηγητής. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που στα χέρια τους αφήνετε τα παιδιά σας να σας τα σπουδάζουν; Αυτή είναι η αξιοπρέπεια που πρέπει να δώσετε στον δάσκαλο; Αυτή είναι;

Αυτά είναι μεγάλη ντροπή και αυτά θα τελειώσουν. Άρχισε το ξήλωμα όλου αυτού που πήγατε να στήσετε πέντε χρόνια.

Από δίπλα και το Ποτάμι περί αξιολόγησης. Πείτε μου το εξής: Οι διοικητικοί υπάλληλοι των πανεπιστημίων με αξιολόγηση απολύθηκαν; Πείτε μου, επίσης, το εξής: Διαμαρτυρήθηκαν τα τέως μέλη σας, που ήταν σε άλλες παρατάξεις τότε, γι' αυτό; Πείτε μου και αυτό. Αξιολόγηση, λοιπόν.

Εμείς είμαστε κυρίως αξιοκράτες, γιατί η Αριστερά πάντα ήταν αξιοκράτης, γι' αυτό ήταν και μονίμως απολυμένη. Διότι δεν το έκλεινε, όταν έπρεπε να μιλάει, δεν έσκυβε το κεφάλι και μονίμως ήταν απολυμένη και μονίμως δεν πήγαινε και ψηλά στην ιεραρχία. Μήπως δεν το ξέρετε και αυτό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρώτριας Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψουν όλοι εδώ οι συνάδελφοι το πάθος, διότι βεβαίως δεν ξεχνιούνται οι αγώνες των πανεπιστημίων ούτε η τεράστια πίεση που υποστήκαμε για να διαλύσουμε ότι καλύτερο έχουμε, αυτό, λοιπόν, που είναι όλος ο πόθος του ελληνικού λαού, αλλά και της Αριστεράς.

«Η γνώση είναι αυταξία», λέει ο Υπουργός μας της Παιδείας. Ξέρετε τι θα πει αυταξία; Ότι δεν υπόκειται στους νόμους της αγοράς. Ξέρετε τι θα πει αυταξία; Ότι δεν μπορείς να αγοράσεις ένα πτυχίο, ότι δεν μπορείς να αγοράσεις τη γνώση, πληρώνοντας όσα χρήματα θέλεις. Ξέρετε τι θα πει αυταξία; Σημαίνει ότι η έρευνα δεν γίνεται ντε και καλά για να είναι ανταλλάξιμη, αλλά ότι οι μεγαλύτερες εφευρέσεις της ανθρωπότητας έγιναν από έρευνες οι οποίες δεν είχαν άμεσο χρηστικό αποτέλεσμα. Ξέρετε τι θα πει γνώση; Σημαίνει ότι είναι το πιο μεγάλο δικαίωμα του λαού.

Εμείς σε αυτόν το λαό θα δώσουμε αυτό το δικαίωμα. Ως προς αυτήν τη σπέκουλα για τα πρότυπα και τα πειραματικά, τα οποία τα συγχωνεύσατε στην καλύτερη περίπτωση σε ένα -δύο έννοιες αντιφατικές- εκατό φορές είπαμε ότι, αν είναι πειραματικό το σχολείο πρέπει να παίρνει παιδιά από όλες τις τάξεις και από όλες τις νοημοσύνες, δηλαδή και από το πιο χαμηλό επίπεδο μέχρι το μεγάλο, διότι το πειραματικό σχολείο κάνει πείραμα για να μάθει νέους τρόπους διδασκαλίας.

Τούτοι εδώ, οι προηγούμενοι και οι υπερασπιστές τους σήμερα, θέλουν μόνο τα παιδιά που μπορούν να πληρώνουν οι γονείς τους φροντιστήρια για να μπαίνουν με εξετάσεις στα πειραματικά -δήθεν- σχολεία.

Άρα άλλο τα πρότυπα, άλλο τα πειραματικά. Στα πρότυπα βεβαίως μπαίνουν με εξετάσεις, γιατί είναι ειδικά σχολεία. Στα πειραματικά σχολεία, όμως, μπαίνουν σε όλες τις τάξεις με κλήρωση. Αν τολμάτε να πείτε σε έναν λαό βασανισμένο ότι είναι καλά αυτά τα σχολεία όπου μπαίνουν με εξετάσεις, είστε υποκριτές. Μάλιστα, όχι μόνο είστε υποκριτές, αλλά είστε και καταστροφείς της εκπαίδευσης.

Λέμε, λοιπόν, ότι άρχισε το ξήλωμα. Ό,τι ξέρατε, να το ξεχάσετε. Η δημοκρατία θα επανέλθει, όπως και το δημόσιο πανεπιστήμιο και η δημόσια εκπαίδευση. Να ξέρετε καλά ότι κανείς δεν θα αντισταθεί σ' αυτήν τη μεγάλη δύναμη που έχει ο λαός μας να μας στηρίζει μέχρι σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Τι θα θέλατε, κυρία Λυμπεράκη; Τι λόγο έχετε και θέλετε να ομιλήσετε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Θα ήθελα να πω κάτι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Λόγω της έντασης και της επιμονής, καταλαβαίνω...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Θα ήθελα να πω δύο κουβέντες, για να κατεβάσω τους τόνους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, λοιπόν, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για ένα δίλεπτο. Επειδή, μάλιστα, προεχόντως κοιτούσε προς εσάς η κυρία Υπουργός, πείτε μας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Κατανώ το πάθος. Είμαι λιγότερο επιεικής στο λάθος. Δεν θα ακολουθήσω ακριβώς αυτούς τους τόνους, γιατί δεν νομίζω ότι βοηθάμε την εκπαίδευση μ' αυτόν τον τρόπο.

Δεν είμαστε εμείς εκείνοι που φέραμε τα μέτρα τα οποία μας απέδιδε με όλους τους τρόπους έκφρασης, χειρονομιών κ.λπ., η Υπουργός. Παρά ταύτα, νομίζω ότι θα ήταν καλό να θυμηθούμε ότι πρέπει να μας ενδιαφέρει πραγματικά να βελτιώσουμε την εκπαίδευση. Εδώ μέσα πάρα πολύ λίγο ακούστηκε οποιαδήποτε διάθεση εποικοδομητικής κριτικής και δεν τέθηκαν οι στόχοι. Πρέπει να γίνουμε καλύτεροι για να βγούμε από τον λάκκο με τα φίδια που έχουμε πέσει και αν μας αρκεί να καλλιεργούμε μία ικανοποίηση ότι είμαστε οι καλύτεροι, ότι είμαστε σούπερ και ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα, δεν νομίζω ότι εξυπηρετούμε την εκπαίδευση.

Θα ήθελα πάρα πολύ, λοιπόν, το πάθος μας να το χρησιμοποιήσουμε ακόμα και για να κατευνάσουμε τους υψηλούς τόνους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος. Ακολουθεί η κ. Βάκη, ο κ. Καραμανλής και ο κ. Θεοχάρης. Ύστερα θα ρωτήσω ποιος εκ των ειδικών αγορητών θέλει τον λόγο για ένα δίλεπτο ή αν θέλει κάποιος εκ των Υπουργών να μιλήσει και θα ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση για την Τρίτη.

Ορίστε, κύριε Γρηγοράκο, έχετε τον λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, δεν θα συνεχίσω στον τόνο της κυρίας Φωτίου. Το μόνο που θέλω να της πω, επειδή μίλησε για τον Υπουργό, είναι ότι η γνώση δεν καθορίζεται από τις ορέξεις καμίας κυβέρνησης και κανενός αρμοδίου Υπουργείου ούτε Υπουργού. Η γνώση κατακτιέται. Είναι δύναμη. Η ίδια η παιδεία έχει μέσα στη αυτή το φιλοσοφικό να φτιάχνει καλούς ανθρώπους, χαρακτήρες, πολιτισμούς. Ο Υπουργός είναι άνθρωπος του πολιτισμού. Πιστεύω ότι σήμερα ανέβασε τους τόνους πολύ περισσότερο απ' ό,τι θα έπρεπε σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα περισσότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως πολίτες αυτής της χώρας θα είχαν πολύ πιο εύκολη λύση, αν δίνανε την ανάλογη αξία στην παιδεία και δεν την υποβαθμίζαμε τόσο, κυρία Φωτίου, ταυτίζοντάς τη με μία παιδεία χωρίς εκπαίδευση, επειδή μας βολεύει.

Για μας, λοιπόν, οι στόχοι μίας κυβέρνησης με νωπή λαϊκή εντολή πρέπει να είναι συγκεκριμένοι και να μην επαναφέρει στο προσκήνιο τις παρακμιακές πρακτικές και τις ιδεοληψίες του παρελθόντος. Είμαι πατέρας, όπως κι εσείς. Είμαι πολλά χρόνια πανεπιστημιακός δάσκαλος και δεν το πούλησα ποτέ. Ποτέ! Να ψαχούμε και στο διαδίκτυο.

Η μεγάλη μου κόρη είναι στην Αγγλία δύο χρόνια, όπως πολλά παιδιά των Ελλήνων πολιτών. Εγώ ήθελα, κύριε Υπουργέ, από εσάς να μου πείτε -γιατί εγώ προσπάθησα, δεν τα κατάφερα, έβαλα πλάτη- τι θα κάνουν όλα αυτά τα παιδιά. Ακόμη η μου πείτε και γιατί, εφόσον είμαστε μία τέτοια χώρα με καλά παιδιά, με καλά μυαλά, όλο το πανεπιστημιακό μας υποκείμενο, όλα

αυτά τα χρόνια που προσπαθούμε και ξαναπροσπαθούμε, δεν έχει καταφέρει να κάνει κάτι που έχουν κάνει οι άλλες χώρες της Ευρώπης. Αυτά έπρεπε να συζητάμε τώρα.

Ναι, να συζητήσουμε, κύριε Υπουργέ, και έχετε δίκιο. Εγώ κάνω και την αυτοκριτική μου. Από τις απολύσεις των εκπαιδευτικών, των δημοτικών αστυνομικών, από τις απολύσεις αυτών των πραγματικά αθών ανθρώπων που ήταν οι σχολικοί φύλακες δεν κέρδισε τίποτα η Ελλάδα. Και εμείς που ήμασταν εκεί για να εφαρμόσουμε αυτούς τους επαίσχυντους νόμους χάσαμε.

Τι κέρδισα όντας στο Υπουργείο Εσωτερικών με το να βλέπω κάθε μέρα από κάτω να περνάνε -κάθε μέρα και κάθε μέρα- και να μην μπορώ να τους πω ότι έχετε δίκιο; Γιατί έπρεπε να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα λάθος; Εμείς, όμως, έχουμε τη δύναμη και λέμε «κάναμε λάθος».

Δεν συνάδει με εσάς αυτό που κάνετε εν κρυπτώ. Είχατε κανέναν λόγο; Φέρατε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει τα θετικά του, όπως και τα άλλα νομοσχέδια. Παραδείγματος χάριν, το νομοσχέδιο της κ. Διαμαντοπούλου, που πέρασε με διακόσιους εβδομήντα τέσσερις Βουλευτές, είχε πολλά θετικά. Όμως, άρχισε το ξήλωμα. Δεν τα είχε όλα καλά, αλλά είχε θετικά. Δεν μπορεί να έκαναν διακόσιοι εβδομήντα πέντε Βουλευτές λάθος. Διακόσιοι εβδομήντα τέσσερις Βουλευτές το ψήφισαν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και τα μνημόνια τα ψήφισαν διακόσιοι εβδομήντα Βουλευτές, αλλά ήταν καταστροφή.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι, δεν τα ψήφισαν διακόσιοι εβδομήντα πέντε Βουλευτές τα μνημόνια. Πάντως, διακόσιοι εβδομήντα πέντε Βουλευτές ψήφισαν το νομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου. Είχε πολλούς νεωτερισμούς, είχε πολλά καλά, είχε και τα λάθη του.

Να μην επιμένουμε τώρα και στο άσυλο. Ποιο άσυλο τώρα! Οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης, ένας πολίτης του κόσμου, που είναι τα παιδιά μας, μπορεί να αρθρογραφήσει στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, σε οποιοδήποτε εφημερίδα και σε οτιδήποτε. Υπάρχουν χιλιάδες έντυπα. Είναι ανάγκη να πηγαίνει στο πανεπιστήμιο; Αυτό ήταν για τους καθηγητές του 1850, που υπήρχε μια συγκεκριμένη ρύθμιση ότι δεν πρέπει να λένε τη γνώμη τους. Αυτό τώρα δεν είναι αναχρονιστικό; Καθόμαστε και στηρίζουμε και μιλάμε για το άσυλο;

Πτώση της παραγωγικής βάσης από το «10» στο «9,5». Το είχε φέρει, αν θυμάμαι καλά, και η Κουτσίκου.

Κατάργηση της τράπεζας θεμάτων. Είχε θετικά. Εγώ δεν είπα τίποτα, αλλά δεν ήθελε περισσότερη συζήτηση αυτό το θέμα; Εγώ νομίζω ότι πρέπει να το συζητήσουμε περισσότερο. Έχει και τα θετικά του στοιχεία αυτό. Δεν έχει μόνο αρνητικά.

Επίσης, για παράδειγμα, είναι και ο τρόπος που επιλέγονται οι διευθυντές των σχολείων. Από τη μία άκρη στην άλλη άκρη, εκεί πήγαμε τώρα. Να το συζητήσουμε περισσότερο. Πλειοψηφία είστε. Δεν σας έβιαζε τίποτα. Θα το περνάγατε. Να το συζητήσουμε, όμως, περισσότερο, να έχει κάποια χαρακτηριστικά αξιολογικά μέσα του.

Η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια πληρώνει την έλλειψη αξιοκρατίας, την έλλειψη ισονομίας. Τα πληρώνει όλα αυτά, γι' αυτό φτάσαμε μέχρι εδώ. Και εμείς είχαμε τη συνεισφορά μας σε αυτό.

Δεν θέλω να μιλήσω για αυτά που είπε προηγουμένως ο Υπουργός. Νομίζω ότι τελειώνει και ο χρόνος μου. Θα πω δυο πράγματα μόνο. Η Ελλάδα περνάει δύσκολες στιγμές και πρέπει να βιαζόμαστε σε άλλα θέματα και όχι σε αυτά. Μας έφαγε τώρα το θέμα -δεν θέλω να μπω στη διαδικασία- αν ο Ξηρός είναι στη φυλακή ή όχι. Αυτό είναι το πρόβλημα του ελληνικού λαού; Αυτό είναι το πρόβλημα σήμερα για τους διευθυντές;

Είπε ο Πρωθυπουργός το πρωί ότι δεν άλλαξε τους διοικητές των νοσοκομείων. Γιατί, μπορεί να τους αλλάξει; Εγώ θέλω να τους αλλάξετε, θέλω να φέρετε κριτήρια αξιοκρατίας, να δούμε ποιο είναι οι διοικητές των νοσοκομείων.

Ο κ. Κουρουμπλής έχει στείλει να παραιτηθούν. Θα πάμε στο ίδιο μοντέλο; Εγώ σας λέω ότι δεν πρέπει να πάμε στο ίδιο μοντέλο. Όμως δεν μπορείτε να τους αλλάξετε. Όχι να λέτε «δεν τους αλλάξαμε», δεν μπορείτε να τους αλλάξετε. Το ότι δεν μπορεί η Κυβέρνηση να αλλάξει, όμως, έναν ανίκανο διοικητή νοσοκομείου είναι πρόβλημα. Το έχω ζήσει εγώ. Εκεί να το

συζητήσουμε, να πάμε στη θετική πλευρά.

Κάναμε διάφορους πειραματισμούς. Είπαμε θα πάρουμε κοινοτικά στελέχη. Τα είχαμε κάνει τότε. Είμαι και παλιός στο κουρμπέτι ξέρετε. Πήραμε τους διοικητές των νοσοκομείων. Είχα κάνει και διοικητής νοσοκομείου. Δεν είχα κάνει με αξιοκρατία, με τα κομματικά προσόντα είχα κάνει διοικητής του νοσοκομείου. Το ξέρω αυτό. Μετά πήγαμε και βάλαμε κάποια κριτήρια. Δεν μας βγήκε ούτε αυτό.

Ελάτε, λοιπόν, να συζητήσουμε κάποια πράγματα προς το καλό. Όταν δεν πάνε καλά οι διοικητές των νοσοκομείων, ο Υπουργός δεν μπορεί να τους αλλάξει. Άλλο πάλι και τούτο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι άσπρο μαύρο. Αυτό που βλέπει κανείς κάθε μέρα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης είναι η σπασμένη βιτρίνα της χώρας. Στις 20.00' η ώρα θα δούμε πάλι τα ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία να λένε για την κατάσταση στην Ελλάδα. Κι όλα αυτά γιατί;

Εσείς πρέπει να πετύχετε. Εμείς θέλουμε να πετύχετε. Διότι αν αποτύχετε εσείς, η χώρα θα αποτύχει. Σας το λέμε. Καταλάβετε το. Υπάρχουν άνθρωποι με καλές προθέσεις. Υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να σας βοηθήσουν. Όχι όμως μ' αυτό τον τρόπο, διότι δεν πρέπει να είστε ανεύθυνοι στη λαϊκή εντολή. Η λαϊκή εντολή ήταν σαφής: Μέσα στο ευρώ, με αλλαγή προγράμματος. Αυτό λέει. Και εμείς θέλουμε μέσα στο ευρώ, με αλλαγή προγράμματος και θα είμαστε κοντά σας.

Όσοι ενδιαφέρονται λοιπόν, ειλικρινά για τη χώρα θα πρέπει οι ίδιοι να στηρίζουν αξιοκρατικά τους θεσμούς με διαφάνεια και να μάχονται γι' αυτό και όχι να μάχονται για τη διατήρηση των κερκτημένων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Γρηγοράκο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξαναγύηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 12ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης.

Τους καλωσορίζουμε και τους ευχόμαστε υγεία και καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βάκη.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αντισταθώ στον πειρασμό και θα κάνω ένα σχόλιο. Θα συμφωνήσω απολύτως με την Υπουργό κ. Κωτίου. Έχουμε, βέβαια, πολύ χρόνο για να συζητήσουμε γι' τα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Θα πω μόνο ότι το μόνο που κατάφερε να κάνει ο νόμος Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου ήταν να κατεδαφίσει τη δημοκρατία, να κατεδαφίσει όλα τα δημοκρατικά εκλεγμένα όργανα και να εγκαιτιάσει το σύστημα των Συμβουλίων Ιδρυμάτων με προεπιλεγμένους πρυτάνεις, που τους προεπέλεγε με βάση τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων. Αρεστοί ήταν μόνο όσοι συμμορφώνονταν και συμφωνούσαν με τον νόμο. Θα μας δοθεί όμως η ευκαιρία να τα πούμε.

Θα τοποθετηθώ για το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο προσπαθεί να επουλώσει τραύματα και να αποκαταστήσει τη χαμένη τιμή της δημόσιας εκπαίδευσης ως κοινωνικού αγαθού μέσω της διεύρυνσης της δημοκρατίας.

Το παρόν νομοσχέδιο γίνεται το θεσμικό και νομικό ενδιαίτημα όχι μόνο της συνταγματικά κατοχυρωμένης επιταγής του ρόλου της εκπαίδευσης να δημιουργεί κριτικά σκεπτόμενους και ελεύθερους πολίτες αλλά και της αποστολής της να άρει τους αποκλεισμούς.

Ο μεγάλος ασθενής της μνημονιακής Ελλάδας ήταν η δημόσια εκπαίδευση, η αποδόμηση της οποίας και ο εκφυλισμός της σε εμπορεύσιμο προϊόν εξώθησε βίαια στον αποκλεισμό ομάδων

από το σχολείο που δεν διαβίωναν και απλώς επιβίωναν στα όρια. Πέταξε στον καιάδα της ανειδίκευτης εργασίας και των εκπαιδευτικών αγορών χιλιάδες παιδιά, εφόσον η πολιτεία αποποιήθηκε των ευθυνών της να παρέχει δωρεάν παιδεία και μετακύλισε το κόστος στις οικογένειες.

Τριάντα χιλιάδες παιδιά δεκαπέντε-δεκαέξι ετών το 2013, σύμφωνα με τον Συνήγορο του Πολίτη, εγκατέλειψαν το σχολείο για να εργαστούν. Μπορεί ο αριθμός να φαίνεται μικρός σε κάποιους από εσάς σε σχέση με τον ενεργό μαθητικό πληθυσμό, που ανέρχεται στις εξακόσιες χιλιάδες. Αποτελεί ωστόσο σημείο οπισθοδρόμησης όχι μόνο στα ερείπια της μεταπολεμικής Ελλάδας που τα κοινωνικά αγαθά ήταν άρρηκτα συνυφασμένα με την κοινωνική προέλευση και τάξη, αλλά και στην προνεωτερική Ευρώπη, που το προνόμιο της γέννησης καθόριζε εφ' όρου ζωής και τη μοίρα.

Η Ευρώπη των αγορών και των κρίσεων αθετεί τις υποσχέσεις -και συνταγματικά κατοχυρωμένες- της διαφωτισμένης Ευρώπης για υποχρεωτική εκπαίδευση και ισότιμη πρόσβαση στην εκπαιδευτική διαδικασία, επιτρέποντας έτσι στον καθένα να έχει μια μοίρα διαφορετική από αυτή που υπαγόρευε η γέννησή του. Η συρρίκνωση του σχολικού πληθυσμού είναι συνώνυμη της συρρίκνωσης της δημοκρατίας.

Η αποκατάσταση, λοιπόν, των ΕΠΑΛ δεν συνιστά μόνο τη διακοπή των αντισυνταγματικά απολυμένων εκπαιδευτικών -που θα επιστρέψουν στις τάξεις τους, μαζί με τους διοικητικούς υπαλλήλους των πανεπιστημίων, τις καθαρίστριες, τους σχολικούς φύλακες και πολλούς άλλους- αλλά συνιστά πρωτίστως τη δικαίωση χιλιάδων παιδιών φτωχών οικογενειών από τα οποία το κράτος στέρησε βίαια τη δυνατότητα πρόσβασής τους στην τεχνική εκπαίδευση και απόκτησης κάποιου επαγγελματικού τίτλου.

Αίφνης, λοιπόν, με φόντο -πριν από μερικούς μήνες- τα συσσίτια σε δημοτικά και νηπιαγωγεία, προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο υποσιτισμός διακοσίων πενήντα χιλιάδων μαθητών, με φόντο ημιλινόβια παιδιά από την πείνα, με φόντο παγωμένες σχολικές αίθουσες αλλά και συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, άρχισε ο θρήνος και ο κοπετός για την εκπαίδευση της ήσσονος προσπάθειας, μέσω της κατάργησης των αξιολογήσεων από σκληρούς, διεφθαρμένους και ανεπαρκείς εκπαιδευτικούς, μέσω της κατάργησης της αριστείας από αριστερούς Υπουργούς, που υποτίθεται προωθούσαν τον εξισωτισμό προς τα κάτω και μέσω της ανοχής στους φερόμενους αιώνιους φοιτητές, που το όνομά τους και μόνο στο φοιτητικό μητρώο κηλιδώνει την εικόνα ενός καθωσπρέπει ιδρύματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο πράγμα που διέστρεφαν πάντα ολοκληρωτικά καθεστώτα ήταν η γλώσσα. Μετά τους οργουελικούς ευφημισμούς που ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια τύπου «Ξένιος Ζευς», για «πογκρόμ μεταναστών», μετά την «ΑΘΗΝΑ» της σοφίας, για την κατάργηση πανεπιστημιακών σχολών και τμημάτων, εισήλθαν στο λεξιλόγιο η «αξιολόγηση», η «αριστεία» και οι «αιώνιοι».

Ας τα βάλουμε σε μια σειρά. Η εκπαιδευτική πολιτική των μνημονίων εγκαθίδρυσε στα σχολεία ένα καθεστώς φόβου και τρόμου, υποταγής και εξαρτήσεων, ανθρωποφαγίας και ανηλεών σχέσεων εξουσίας μεταξύ διοίκησης και διδασκόντων, καταστρατήγησε την αυτονομία των τελευταίων και συρρίκνωσε τους συλλόγους τους, μέσω των διαβόητων αξιολογήσεων και αυτοαξιολογήσεων, που εν είδει «μεγάλου αδερφού» επιτηρούσαν και κατέγραφαν τα πάντα. Και όλα αυτά υπό το πρόσχημα της αξιολογικής ουδετερότητας, που αρκεί να είναι κάποιος προπτυχιακός φοιτητής Κοινωνικών Επιστημών, για να γνωρίζει ότι είναι πάντα ιδεολογικά φορτισμένη και αξιολογικά στρατευμένη.

Η αξιολογική, λοιπόν, ουδετερότητα, η αξιολογική ουδέτερη αξιολόγηση λειτούργησε ως μέσο χειραγώγησης, επιτήρησης και τιμωρίας. Η αξιολογική ουδέτερη αξιολόγηση μετέλλαξε τη διευθυντή σε μάντζερ προγραμμάτων και μπαμπούλα του υποβιβασμένου σε υπάλληλο εκπαιδευτικού.

Η δημοκρατική αναβάπτιση όλων των ρόλων της σχολικής μονάδας περνά μέσα από μηχανισμούς πνευματικής και παιδαγωγικής θωράκισης του εκπαιδευτικού και όχι αστυνόμευσης, υπό το πρόσχημα της αξιολόγησης. Περνά μέσα από την αιρετή δι-

οίκηση των σχολείων, από τους συλλόγους διδασκόντων που εισάγει το παρόν νομοσχέδιο, περνά μέσα από σχέσεις συνεργασίας και αλληλεγγύης και όχι αλληλοεξόντωσης και κοινωνικού κανβαλισμού.

Έρχομαι τώρα στην πολύπαθη «αριστεία», που επικαλούνται οι ταγοί της αντιμεταρρυθμίσης για να λοιδορήσουν τη διάζευξη πρότυπου πειραματικού σχολείου, ξεχνώντας ότι καμμία έννοια δεν εκφέρεται εν κενώ, αλλά πάντα σε ένα συγκεκριμένο κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο. Σε κοινωνίες στις οποίες η εξαγγελθείσα και συνταγματικά κατοχυρωμένη ισότητα γίνεται μια αθετημένη υπόσχεση, σε κοινωνίες όπου τα φληναφήματα περί ισότητας ευκαιριών γίνονται το λούστρο που κρύβει τις άνισες εκπαιδευτικές αφετηρίες και άνισα πολιτιστικά οικογενειακά κεφάλαια, η αριστεία εκφυλίζεται σε κάτι ετερόνομο και συνδεδεμένο με τις αγοραίες αρχές του ανταγωνισμού.

Πώς προάγεται άραγε η αριστεία στα πρότυπα; Μέσα από το άσκοπο ανθρωποβόρο βασανιστήριο ενός εξετασιοκεντρικού συστήματος που φροντιστηριοποιεί το σχολείο; Ως εγγύηση αναλογισίας και κλείσιμο ματιού στα φροντιστήρια, πέρα από κάθε έννοια καλλιέργειας και δημιουργικής έκφρασης; Ως ο μυωπικός κοινωνικός δαρβινισμός, η εμμονική ιδεοληψία μιας ολιγαρχικής παιδείας, που, με πρόσχημα την κρίση, υποχρηματοδότησε τη δημόσια εκπαίδευση, την αποδυνάμωσε θεσμικά, απέλυσε δασκάλους και επανέφερε τον καιάδα των πολλών μη προνομιούχων;

Ο συσχετισμός του ορισμού των προτύπων με τις εισαγωγικές εξετάσεις είναι λογικά και ιστορικά άτοπος. Η ιστορία της παιδαγωγικής το επαληθεύει. Τα σχολεία των μεγάλων παιδαγωγών, του Πεσταλότσι, του Κομνίου, της Μοντεσόρι, δεν ήταν σχολεία-ελίτ. Ήταν σχολεία ανοικτά σε όλους.

Η διαμάχη μεταξύ φίλων και εχθρών της αριστείας ανέδειξε το βαθύ χάσμα ανάμεσα σε δυο διαμετρικά αντίθετα αξιακά συστήματα και οράματα, ανάμεσα στη νεοφιλελεύθερη ιδεοληψία της ολιγαρχικής παιδείας αφ' ενός και στη δημοκρατική αντίληψη αφ' ετέρου. Αν η αριστεία –η αριστεία σας– θέλει τον μαθητή έρμαιο ενός εξετασιοκεντρικού συστήματος και τον εκπαιδευτικό δεσμώτη αξιολογήσεων, που πάντα εμπεριέχουν τιμωρητική διάσταση, τότε δημοκρατικό σχολείο και αριστεία είναι η αντίφαση εν τοις όροις.

Η μετεξέλιξη των προτύπων πειραματικών σε πειραματικά δημόσια σχολεία σημαίνει καινοτόμες δράσεις και πειραματισμούς ως αντισώματα της σχολικής διαρροής και υποεπίδοσης. Σημαίνει άρση των κοινωνικών διακρίσεων και εμπέδωση της δημοκρατίας. Σημαίνει όχι σχολεία για άριστους, αλλά άριστα σχολεία για όλους. Διότι η παιδεία είναι κοινωνικό αγαθό όταν παρέχεται στον καθένα όχι αναλόγως της αξίας του –που θα έλεγε ο Αριστοτέλης– αλλά ανεξαρτήτως αυτής, σύμφωνα με την αρχή της διανεμητικής δικαιοσύνης που διέπει το κοινωνικό κράτος.

Μια τελευταία λέξη θα πω για το τελευταίο άρθρο του νομοσχεδίου, που επανεγγράφει τους φοιτητές που διέγραψε ο προηγούμενος νόμος και που απαξιώθηκαν ως αιώνιοι. Δύο είναι τα ισχυρά επιχειρήματα που επικαλέστηκαν οι ένθερμοι υποστηρικτές της διαγραφής τους: το κόστος και η επιβάρυνση του πολυπάθου ελληνικού δημοσίου από τη μια και η επιβολή της τάξης από την άλλη.

Ξεκινώ από το πρώτο. Ποιο το κόστος εκτός από το μελάνι της σφραγίδας ανανέωσης της εγγραφής; Μήπως η σίτιση, η στέγαση και τα βιβλία, που ουδείς δικαιούται μετά το έκτο έτος φοίτησης για σχολές τετραετούς φοίτησης; Κατ' ουσίαν ο λόγος διαγραφής τους ήταν το δεύτερο: Να μπει μια τάξη. Ναι, διότι το πανεπιστήμιο απανταχού σε δύσκολους καιρούς υπήρξε πάντοτε προπύργιο αγώνων και κοιτίδα αντίστασης, αιχμή του δόρατος εναντίον αυταρχικών πρακτικών και καθεστώτων. Σε αυτό το πανεπιστήμιο πρέπει να σταλεί το μήνυμα της τάξης της συμμόρφωσης. Τώρα, εάν οι διαγραφέντες αργοπόρησαν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους επειδή κάποιος στην οικογένεια έμεινε άνεργος και έπρεπε να επιστρέψουν στις πόλεις τους ή επειδή έπρεπε να δουλεύουν, ας μην το θίξουμε, διότι θα μας επιρριφθεί η μομφή του λαϊκισμού, η ίδια μομφή στην οποία πάντοτε καταφεύγαν όταν καταγγέλλονταν οι επιστρατεύσεις απεργών, οι αντισυνταγματικές απολύσεις, οι διώξεις εναντίον

ανήλικων μαθητών για συμμετοχή τους σε κινητοποιήσεις και πολλά άλλα.

Αυτή την εβδομάδα διορθώθηκαν κάποιες αδικίες και επουλώθηκαν κάποιες πληγές και το προς ψήφιση νομοσχέδιο μεταξύ άλλων ήρθε να μας θυμίσει ότι σε τούτο τον τόπο οι αγώνες για παιδεία ήταν πάντα αγώνες για τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κυρία Βάκη, για την ενδιαφέρουσα εισήγηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αποφεύγεται ιδιαίτερα η αναφορά κι η φράση: «αιώνιοι φοιτητές». Είναι πολίτες, είναι φοιτητές. Παρακαλώ την Αριστερά και όλα τα κόμματα να αποφεύγουν την αναφορά: «αιώνιοι φοιτητές».

ΦΩΤΙΝΗ ΒΑΚΗ: Σε εισαγωγικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα είναι βέβαιο: Η πλειοψηφία των πολιτών στη χώρα μας πιστεύει ότι δεν επιθυμεί την οικονομική και πολιτική απομόνωση από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς. Όμως, την ίδια ώρα το Υπουργείο Παιδείας φέρνει ένα νομοσχέδιο που μας οδηγεί στο ευρωπαϊκό περιθώριο στον χώρο της παιδείας.

Εμείς δεν πιστεύουμε στην αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Στην Κεντροδεξιά δεν είμαστε οπαδοί της λεγόμενης δομικής αντιπολίτευσης, που δυστυχώς έχει γίνει παράδοση στο πολιτικό μας σύστημα. Πιστεύουμε στη συναίνεση και στη σύνθεση απόψεων. Πώς όμως να το πετύχουμε αυτό, αν δεν το επιθυμεί η ίδια η Κυβέρνηση;

Είναι δυνατόν να επιλέγεται η διαδικασία του κατεπείγοντος για το νομοσχέδιο για την παιδεία; Είναι λυπηρό, κατά την άποψή μας, να έρχεται στη Βουλή ένα νομοσχέδιο μετά από ελάχιστο διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα. Μας εκπλήσσει δυσάρεστα αυτό όταν προέρχεται από την Κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστερά».

Το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, κατά την άποψή μας, συνοψίζεται σε δύο λέξεις: όπισθεν ολοταχώς. Αναρωτιέμαι, γιατί όλα αυτά; Για να ικανοποιηθεί μέρος της εκλογικής πελατείας του ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί η Κυβέρνηση πειραματίζεται σε έναν τόσο ευαίσθητο χώρο; Για να ικανοποιηθούν, μήπως, ιδεολογικές αγκυλώσεις;

Η ουσία πάντως είναι ότι η Κυβέρνηση αποφασίζει και στον τόσο σημαντικό χώρο της εκπαίδευσης να απομακρυνθεί από τη Δύση. Και ειλικρινά αναρωτιέται κανείς: Σε ποια προηγμένη χώρα ακολουθούνται πολιτικές σαν κι αυτές που μας προτείνει το Υπουργείο Παιδείας; Πού αλλού έννοιες, όπως η αξιολόγηση και η αριστεία, εξοβελίζονται στο πυρ το εξώτερον;

Επειδή δεν θέλω να σας φάω τον χρόνο και να αναφερθώ σε πολλά σημεία, όπως, για παράδειγμα, στο πόσο οπισθοδρομικό είναι για την τριτοβάθμια εκπαίδευση το προτεινόμενο νομοσχέδιο, θα μου επιτρέψετε να σταθώ λίγο μόνο σε δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα εμμονικών στερεοτύπων.

Πρώτον, είναι σαφής η πρόθεση της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας για περιορισμό ως και εξαφάνιση της αξιολόγησης. Και μάλιστα προχωράει στην κατάργησή της, χωρίς να προτείνει κάτι συγκεκριμένο προς την αντικατάστασή της. Είναι πραγματικά αδιανόητο για τη χώρα μας και για την εποχή μας σε μία ανεπτυγμένη χώρα, όπως η δική μας, να μην υπάρχει αξιολόγηση. Ανατρέπεται έτσι κάθε ουσιαστικό κεκτημένο του ευρωπαϊκού χώρου εκπαίδευσης και έρευνας.

Το δεύτερο, εξίσου λυπηρό και αναχρονιστικό -αν θέλετε- είναι η αναίτια δίωξη των προτύπων σχολείων. Ένας θεσμός που λειτουργήσει με τεράστια επιτυχία, όπως άλλωστε αποδεικνύει η μαζική προσέλευση νέων παιδιών στις εισαγωγικές εξετάσεις, επί της ουσίας καταργείται με μία προσέγγιση που στην πραγματικότητα είναι βαθύτατα αντιλαϊκή.

Θα περιμέναμε από μία Κυβέρνηση της Αριστεράς, και μάλιστα σε περίοδο κρίσης, να δώσει περισσότερες ευκαιρίες σε όλα τα ελληνόπουλα για υψηλού επιπέδου εκπαίδευση, όχι λιγότερες. Θα περιμέναμε να ανοίξει και νέα πρότυπα σχολεία σε υπο-

βαθμισμένες περιοχές, όχι να περιορίσει τα υπάρχοντα σε λίγα ιστορικά σχολεία στο λεκανοπέδιο της Αθήνας.

Δυστυχώς όμως το Υπουργείο Παιδείας θεωρεί ότι μόνο οικονομικά ευκατάστατοι έχουν δικαίωμα σε μία παιδεία καλύτερη από τον μέσο όρο. Αντιλαμβάνεται προφανώς ότι τα πρότυπα πειραματικά σχολεία είναι μία δήθεν μορφωτική ελίτ που πρέπει να πατάξει, επιβάλλοντας έναν αντιεπιστημονικό εξισωτισμό «προς τα κάτω». Στερεί έτσι τη δυνατότητα, κατά την άποψή μας, για καλύτερη εκπαίδευση από χιλιάδες παιδιά που την αξίζουν.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτή η απόφαση έρχεται, κατά την άποψή μου, σε ευθεία σύγκρουση με το βασικό αφήγημα της Αριστεράς, της λελογισμένης Αριστεράς -αν θέλετε- που έχει μία σημαντική παράδοση δεκαετιών σε αγώνες για παροχή ποιοτικής παιδείας σε όλους τους πολίτες. Αλλά έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να αυτοαναίρει αυτό το κεκτημένο. Και με αυτόν τον τρόπο πιστεύουμε ότι θίγεται εσείς την παράδοση του πολιτικού σας χώρου, αλλά πιο σημαντικό είναι ότι θίγεται μαθητές που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να έχουν πρόσβαση σε ιδιωτική εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μας, όλες αυτές οι αντιλήψεις είναι κοινωνικά αντιδραστικές, επιστημονικά αναχρονιστικές και εκπαιδευτικά αναξιοκρατικές.

Ήρθε η ώρα όμως να αποφασίσουμε ποια παιδεία θέλουμε: Στο περιθώριο και στην απομόνωση της Ευρώπης, εκπαιδευτικό ουραγό των εξελίξεων ή μία παιδεία που να διέπεται επιτέλους από διεθνώς αναγνωρισμένες αρχές;

Ο χώρος της παιδείας όλοι συμφωνούμε ότι δεν μπορεί να αποτελεί πεδίο ασκήσεων επί χάρτου και πρόχειρων πειραματισμών, αλλά χώρο διαλόγου και σύνθεσης για το καλό των επόμενων γενεών.

Όλοι εδώ μέσα λέμε ότι η παιδεία είναι εθνική υπόθεση. Αν το πιστέψουμε, ας κάνουμε το πιο απλό: Ας συνεννοηθούμε. Να αντιληφθούμε ότι χρρίζει μακροπρόθεσμου σχεδιασμού και όσο το δυνατόν ευρύτερων συναίνεσεων. Να σταματήσει το «ράβε-ξήλωνε», που η αλήθεια είναι ότι έκαναν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Να επενδύσουμε, λοιπόν, στην εκπαίδευση και να στηρίξουμε σε αυτήν την αναγέννηση της νεολαίας και της πατρίδας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Καραμανλή.

Ο κ. Χάρης Θεοχάρης από το Ποτάμι είναι ο τελευταίος από τον κατάλογο των Βουλευτών. Οι κύριοι εισηγητές και ειδικοί αγορητές θα έχουν τη δυνατότητα για μια ολιγόλεπτη δευτερολογία, για να περατώσουμε τη συνεδρίαση.

Κύριε Θεοχάρη, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, κύριοι συνάδελφοι, δυο λόγια για τη σημερινή ανακοίνωση του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, σε σχέση με τη μεθόδευση για τη νομιμοποίηση των ανεξαρτήτων αρχών.

Ευχαριστούμε για την επιβεβαίωση. Ο Υπουργός δηλώνει πως ο σκοπός της διάταξης ήταν να διατηρήσει τις αρχές εν ζωή -και ποια πιο φιλική αρχή από το ΕΣΡ, πρώτη-πρώτη- ώστε να μπορέσει να αποφύγει την πλήρωση των κενών θέσεων. Γιατί; Γιατί οι τοποθετήσεις χρειάζονται συναίνεση, σύνθεση και συνεννόηση. Και αυτό είναι κάτι που δεν το έχει μάθει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το μόνο που ξέρει είναι καταγγελία, κατεδάφιση, καταστροφολογία. Εφόδια -είναι αλήθεια- για μια αντιπολίτευση όμως, και μάλιστα κακή. Όχι για κυβέρνηση.

Αν θέλει η Κυβέρνηση να αποδείξει τη διαφορετική στόχευση της διάταξης, να φέρει στην επόμενη Διάσκεψη των Προέδρων ενωτικές προτάσεις για τις κενές θέσεις των μελών του ΕΣΡ. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν!

Μην ψάχνετε, κύριοι της συγκυβέρνησης, τον παλαιοκομματισμό στο Ποτάμι. Κοιτάξτε εγγύτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, είστε βγαλμένοι από τα σπλάχνα της Μεταπολίτευσης -το ακούσαμε αυτό σήμερα πολύ καθαρά- γνήσιο τέκνο αυτής με τα καλά και τα κακά της. Βαθιά, όμως, συντηρητικοί απωλέσατε τη ζωντάνια του ριζοσπαστισμού, τον οποίο τον έχετε κρατήσει μόνο στο λεκτικό

επίπεδο. Όσο περισσότερο, όμως, μιλάτε για ριζοσπαστικές αλλαγές, τόσο περισσότερο δίνετε μάχες οπισθοφυλακών για πρόνοια και κεκτημένα, μάχες καταδικασμένες ιστορικά.

Είστε το κόμμα της αποκατάστασης των αδικιών -μέχρι εκεί φτάνει η φιλοδοξία σας- και της επιστροφής στο status quo ante. Όταν, όμως, τελειώσουν τα καύσιμα των μνημονιακών αδικιών προς αποκατάσταση, δεν θα ξέρετε τι να κάνετε.

Χρειάζεστε τις αδικίες, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, για να έχετε σκοπό. Τις χρειάζεστε όπως οι εταιρείες δίαιτας χρειάζονται την παχυσαρκία. Δεν θέλετε να τις καταπολεμήσετε στη ρίζα τους, γιατί τρέφουν τη σκέψη και τη ρητορική σας, όπως ο Γιάννης Αγιάννης έτρεφε το μυαλό του Ιαβέρη.

Πουθενά δεν αποτυπώνονται καλύτερα αυτές οι θλιβερές διαπιστώσεις από το νομοσχέδιο για την παιδεία και τον νόμο για τη δημόσια διοίκηση που μόλις ψηφίσαμε. Αποκατάσταση, επαναφορά, άρση αδικιών, πρώτες βοήθειες, οι εκφράσεις που ακούμε συνεχώς. Προχειρότητα, οπισθοδρόμηση, αντιμεταρρύθμιση αυτά που βλέπουμε.

Τέσσερις φορές διορθώσεις στη ρύθμιση. Είναι 2% αντί 10% το bonus πληρωμής εφάπαξ φόρου. Επαναπροσλαμβάνετε τις καθαρίστριες με την προσωπική διαφορά και συνεπώς οι νέοι διορισμένοι εφοριακοί της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων παίρνουν λιγότερα. Οπότε θα σας καλέσω να τους δώσετε αύξηση, γιατί είναι ντροπή αυτό που κάνετε. Η αποκατάσταση της αδικίας γεννά νέα αδικία κ.ο.κ..

Βγάζετε έξω τον Λαυρεντιάδη με τον νόμο σας για τις φυλακές. Ίσως αυτόν στοχεύατε. Όχι τον Σάββα Ξηρό. Χαρίζετε εκατομμύρια σε καπνοβιομηχάνους και κατασκευαστές με την άρση των ορίων των ρυθμίσεων, την ώρα που επεκτείνετε τις συμβάσεις τους. Διαλύετε την παιδεία καταργώντας, αντί να διορθώσετε.

Το πρωί το ομολόγησε με τα Συμβούλια Διοίκησης και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, απαντώντας στον επικεφαλής μας. Με δυο λόγια, τα γκρεμίζετε όλα, χωρίς να αλλάξετε τίποτα.

Ακούσαμε μόλις τώρα την κ. Φωτίου να υπερασπιζόταν τη δημοκρατία. Μπράβο! Την υπερασπιζόμαστε κι εμείς. Μόνο που αυτή η Βουλή δεν είναι αναθεωρητική. Δεν συζητάμε το Σύνταγμα, που είστε «οδοσρωτήρας» κάθε λέξης του. Μιλάμε για την παιδεία, που τη χάσαμε και την ξεχάσαμε στη σημερινή συζήτηση. Μας λένε «επειδή δεν αξιολογούσαν καλά οι προηγούμενοι, να μην αξιολογούμε καθόλου».

Ήθελα να ήξερα, δεν βλέπετε τα χάλια, για παράδειγμα, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Οικογενειοκρατία, καθηγητές χωρίς ή με μονοψήφιος δημοσιεύσεις; Τώρα, για πρώτη φορά, ακούτε για το πώς είναι η κατάσταση της παιδείας;

Σας παρακαλούμε, τέρμα τα παραμύθια! Επί τρεις μήνες ακούμε δύο πράγματα από την Κυβέρνηση: «Αυτά που κάνω, τα έκαναν και οι άλλοι χειρότερα, οπότε να μη μιλάτε», κοιτώντας προς την προηγούμενη συγκυβέρνηση. Μπράβο! Αυτό λέμε κι εμείς: Είστε ίδιοι με τους προηγούμενους. Θέλετε να είστε οι «προηγούμενοι λάιτ»; Ναι, να σας δώσω αυτόν τον χαρακτηρισμό. Είστε οι «προηγούμενοι λάιτ». Οπότε, μη μιλάτε. Το δεύτερο που ακούμε είναι πως «δεν το έκαναν καλά, οπότε το καταργούμε». Μπράβο δις! Πονάει κεφάλι, κόψει κεφάλι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, είστε σαρξ εκ σαρκός της συντήρησης, γι' αυτό και θα αποτύχετε. Προτείνω στην πολύ καινοτόμο Πρόεδρο της Βουλής, η οποία πραγματικά έχει εισαγάγει καινά δαιμόνια, να κάνει και μια άλλη καινοτομία: Να πάρει το Βήμα αυτό της Βουλής και να το πάει πέντε μέτρα πιο δίπλα, να σας βλέπουν τουλάχιστον οι ομιλητές εκεί όπου είστε. Στα δεξιά τους, μαζί με τους συνεργάτες σας τους ΑΝΕΛ. Αυτή είναι η καινοτομία που χρειάζεται η Ολομέλεια.

Θα κλείσω με μια προσωπική αναφορά. Για δεύτερη φορά, σήμερα το πρωί, ο Πρωθυπουργός μου έκανε την τιμή να με αναφέρει. Τις προάλλες, στην πρώτη του συνέντευξη στο ιδιωτικό κανάλι που επέλεξε. Σήμερα στον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Και τις δύο φορές επανέλαβε ανυπόστατη κατηγορία, χωρίς να έχω τη δυνατότητα άμεσης απάντησης. Δεν διάβασε την πρώτη μου απάντηση από αυτό εδώ το Βήμα. Ελπίζω να κάνει τον κόπο να δει τα Πρακτικά σήμερα.

Του απαντάω, λοιπόν, και απαντάω και στον ελληνικό λαό.

Είναι γνωστό πως η ξεροκεφαλιά μου στις πιέσεις για ρουσφέτια οδήγησαν σε συνεχείς τριβές με το Μαξίμου. Δεν συμμορφώνουν προς τις υποδείξεις και αυτός είναι ο λόγος ή ένας κύριος λόγος που έφυγα. Τα γραπτά, τουλάχιστον, αιτήματα το αποδεικνύουν, καθώς δεν υπήρχαν σε καμμία άλλη υπηρεσία, παρά στη μόνη που ήταν στην πράξη ανεξάρτητη κατά τη διάρκεια της θητείας μου. Έφυγα, γιατί δεν έκανα κανένα ρουσφέτι. Κανένα. Εξάλλου, χιτίζετε το παλαιοκομματικό κράτος, το παλιό πελατειο-ακό κράτος και εσείς σήμερα στο μιλητό, όχι με γραπτά.

Νομίζετε πως ο ελληνικός λαός δεν καταλαβαίνει πως δεν γίνεται ο Υπουργός να έχει δεκατρείς φίλους στην επικράτεια, για να τους κάνει περιφερειάρχες και κατά τύχη να βγαίνει «έντεκα : δύο», έντεκα ΣΥΡΙΖΑ και δύο ΑΝΕΛ; Είχε φίλους στελέχη των ΑΝΕΛ και πριν από τη συγκυβέρνηση ο κ. Μπαλτάς; Ο προϊστάμενός του του υπογόρευσε τα δεκατρία ονόματα της μοιρασιάς με τους ΑΝΕΛ. Μοιρασιά έγινε.

Υπάρχει, όμως, κι άλλη απόδειξη πως κύριος λόγος της απομάκρυνσής μου ήταν η ξεροκεφαλιά αυτή. Η εκλεκτή σας, η διάδοχός μου, έκανε με τα ίδια κομματικά κριτήρια τις επιλογές. Με εντολές από Καραγιώργη Σερβίας και Μαξίμου. Αλλιώς δεν εξηγείται πώς διόρισε τρεις συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ στις θέσεις των Γενικών Διευθυντών και έναν ανεξάρτητο, ώστε να αδειάσει η θέση στο ΣΔΟΕ και να μπορέσει να τοποθετηθεί συγγενικό πρόσωπο προς το Μαξίμου στη θέση του ΣΔΟΕ αυτή.

Όλα αυτά έγιναν την εβδομάδα των Δεκαπενταύγουστος και με προσπάθεια φίμωσης των εφημερίδων, με τη δικαιολογία πως θα δημιουργούσε πρόβλημα στη διαπραγμάτευση. Γι' αυτό και δεν έπρεπε να γράψουν επικριτικά άρθρα. Εν κρυπτώ και παραβύστω τον Δεκαπενταύγουστο έγιναν οι τοποθετήσεις. Και οι επόμενες τοποθετήσεις των τεσσάρων περιφερειακών διευθυντών, έγιναν με ποσόστωση «δύο : δύο» στα κόμματα της προηγούμενης συγκυβέρνησης.

Αυτές είναι οι αξίες και τα προσόντα που σας ενδιαφέρουν κι εσάς, δυστυχώς. Γι' αυτό κρατάτε τη συνέχεια στη γενική γραμματεία, ενώ έχετε αλλάξει ακόμα και τις ανεξάρτητες αρχές. Εκεί δεν έχετε πρόβλημα. Καλά κάνετε. Είναι δικαίωμά σας. Δεν λέει κανείς τίποτα. Θα κριθείτε από τα αποτελέσματά σας.

Το προσωπικό και κομματικό μου συμφέρον θα ήταν να σας ενθάρρυνα και να σας ενθαρρύνουμε εμείς, το Ποτάμι προς την καταστροφή. Όμως, το Ποτάμι δεν ήλθε στην πολιτική για να βάλει πάνω από το συμφέρον της χώρας το κομματικό του συμφέρον. Όχι, το κόμμα πρώτο. Όχι για να κάνουμε αυτό που θα κάνατε εσείς, να λέμε «ναι» σε κάθε παροχή σας -είναι ήδη πολλές- να τις ψηφίζαμε όλες και να πούμε «όχι» στη μοιραία συνέπεια όλων αυτών των παροχών σας, τη φορολαίλαπα που ετοιμάζετε για τον ελληνικό λαό, στο κεφάλι του οποίου πειραματίζεστε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Θεοχάρη.

Θέλει κάποιος εκ των Υπουργών να πάρει τον λόγο πριν δώσω τον λόγο στους εισηγητές και αγορητές;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Πόση ώρα θα χρειαστείτε, κύριε Κουράκη;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Λιγότερο από δέκα λεπτά υπολογίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα λίγο να σας ενημερώσω, πριν πω ορισμένα πράγματα, σχετικά με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Δυστυχώς, για λόγους ανώτερους από τις δυνατότητές μας, δεν μπόρεσαν να υπογράψουν οι νομοτεχνικές βελτιώσεις, ώστε να σας μοιραστούν σήμερα και θα τις έχετε μόλις υπογραφούν

από τον κύριο Γενικό, από τη Γραμματεία της Κυβέρνησης.

Παρ' όλα αυτά, ενώ σας είχα πει –επαναλαμβάνω για όσους συναδέλφους δεν ήταν- τις κυριότερες εξ αυτών, θα επαναλάβω αυτές με λιγότερα λόγια και δύο ακόμη που έχουν σημασία.

Σας είχα πει το πρωί ότι γίνεται μία νομοτεχνική βελτίωση στο εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα της Γ' λυκείου, όπου προστίθεται μία ώρα Ιστορία Κοινωνικών Επιστημών.

Γίνεται μία νομοτεχνική βελτίωση στην παράγραφο 1 του άρθρου 10, όπου στον κατάλογο των προτύπων γυμνασίων της χώρας προστίθεται το Γυμνάσιο της Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων.

Με τη νομοτεχνική βελτίωση στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 13 προστίθεται ως πρόσθετη προϋπόθεση υποβολής υποψηφιότητας σε θέση διευθυντή προτύπου ή πειραματικού σχολείου η κατοχή διδακτορικού διπλώματος ή μεταπτυχιακού διπλώματος ειδίκευσης, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών αυτών των σχολικών μονάδων.

Ανέφερα ότι στο β' εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 17 προστίθενται στις κατηγορίες εκπαιδευτικών που προσφέρουν διδακτική υπηρεσία και οι υπεύθυνοι περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αγωγής υγείας, πολιτιστικών σχολικών δραστηριοτήτων και υπευθύνων σε διάφορους οργανισμούς. Η προσθήκη των κατηγοριών αυτών έγινε μεταξύ άλλων και για λόγους συμφωνίας του παρόντος προς ψήφιση νόμου με κείμενες νομοθετικές διατάξεις.

Γίνεται μία νομοτεχνική βελτίωση όπου στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 19 καταργείται η μη μοριοδότηση των μονοετών μεταπτυχιακών, μετά και από τοποθετήσεις συναδέλφων της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Η νομοτεχνική βελτίωση είναι -για να έχετε πλήρη εικόνα- ως εξής: «Το διδακτορικό δίπλωμα μοριοδοτείται με τέσσερις μονάδες, ο μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών, είτε μονοετούς είτε διετούς, με δυόμισι μονάδες». Τα υπόλοιπα παραμένουν ως έχουν.

Επίσης, με τη νομοτεχνική βελτίωση στην περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 22 αυξάνεται από δύο σε τρεις ο αριθμός των σχολικών μονάδων, στις οποίες μπορεί να υποβάλει υποψηφιότητα ένας εκπαιδευτικός, προκειμένου να επιλεγεί ως διευθυντής. Επειδή είναι σημαντική αυτή η βελτίωση -είναι πολύ σύντομο- διαβάζω:

«Οι υποψήφιοι διευθυντές σχολικών μονάδων, οι υποψήφιοι διευθυντές τετραθέσιων και άλλων νηπιαγωγείων και οι υποψήφιοι διευθυντές εργαστηρίων για τις θέσεις κατ' ανώτατο αριθμό τριών σχολικών μονάδων, εκ των οποίων η μία σχολική μονάδα μπορεί να είναι είτε όπου κατέχουν οργανική θέση είτε σε μία από τις σχολικές μονάδες που υπηρέτησαν την τελευταία πενταετία, ως στελέχη ή ως εκπαιδευτικοί για τουλάχιστον οχτώ διδακτικές ώρες την εβδομάδα.

Η δεύτερη σχολική μονάδα είναι εντός του ΠΥΣΠΕ ή ΠΥΣΔΕ, όπου υπηρέτησαν ή υπηρέτησαν την τελευταία πενταετία. Και η επιλογή της τρίτης σχολικής μονάδας δεν υπόκειται σε κανέναν επιπρόσθετο περιορισμό, δηλαδή αυτή μπορεί να είναι οποιαδήποτε ΠΥΣΠΕ ή ΠΥΣΔΕ.».

Σχετικώς με αυτά που συζητούσαμε, θα ήθελα πολύ σύντομα να σας πω ότι το νομοθετικό έργο που διεξάγεται αυτές τις μέρες είναι ένα σύνολο μέτρων - απορώ πώς ορισμένες πτέρυγες της Βουλής δεν το βλέπουν- για τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς.

Αυτά τα μέτρα έχουν ουσιαστικό αντίκρυσμα στους μαθητές. Δεν ρίχνουν καθόλου την ποιότητα της εκπαίδευσης. Θα έλεγα μάλιστα ότι το αναβαθμίζουν, καθώς διώχνουν το άγχος από τις εξετάσεις και τον προσανατολισμό του λυκείου προς τις εξετάσεις. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι φτάσαμε στο σημείο να θεωρείται ένα σχολείο καλό, όταν μιμείται ένα καλό φροντιστήριο.

Αυτό έγινε με την αφαίρεση της τράπεζας των θεμάτων και, όπως είπα και η κ. Φωτίου, ήταν αδιανόητο άλλο να διδάσκει ο καθηγητής και άλλα να εξετάζονται οι μαθητές. Είχε επέλθει μια πλήρης διάρρηξη της σχέσης του μαθητή με τον δάσκαλο.

Βεβαίως, το ότι θα όφειλε ο καθηγητής να εξαντλεί όλη την ύλη, αυτό είναι ευκαίριο. Αλλά, ξέρετε ότι πολλές φορές ορθώς ο καθηγητής, ο «δάσκαλος» -είναι μια πολύ σημαντική έννοια-

προσάρμοζε την όλη εκπαιδευτική διαδικασία ανάλογα με τον πληθυσμό που είχε. Δεν έτρεχε μπροστά, για να καλύψει οπωσδήποτε την ύλη.

Είχε λιγότερη σημασία η μετάδοση του όγκου των γνώσεων και περισσότερο η όλη μορφωτική διαδικασία, η οποία είναι μια πολύ ευαίσθητη διαδικασία και πρέπει να προσαρμόζεται κάπως στο υλικό που έχει από κάτω. Και πολλές φορές αυτό το υλικό ήταν ένα υλικό με χαμηλές επιδόσεις. Άρα ήταν σοφός εκείνος ο δάσκαλος που έπαιρνε ένα χαμηλό εκπαιδευτικό υλικό σε επίπεδο μαθητών και το ανέβαζε λίγο ψηλότερα. Εάν έτρεχε πάρα πολύ και έπαιρνε θέματα από την τράπεζα θεμάτων και άλλα, καταλαβαίνετε ότι θα έσπρωχνε πάρα πολλά παιδιά στη σχολική αποτυχία.

Αυτός ήταν ο μετρημένος -όχι αυθαίρετος- λόγος για την καθιέρωση του βαθμού «9,5», το οποίο αφορούσε όλα τα μαθήματα και το πήγαμε στο «10» σε ένα έकाστο μάθημα ξεχωριστά, δηλαδή «10» στην Άλγεβρα, «10» στη Γλώσσα, κ.λπ., όπου, εάν κοβόσουν σε ένα, πήγαινες για επαναληπτικές εξετάσεις τον Σεπτέμβριο. Με αυτό το σύστημα το ποσοστό σχολικής αποτυχίας από 4,5% πήγε στο 24%!

Αυτό σημαίνει ότι ένα μεγάλο μέρος των μαθητών με δυσκολία έφευγε και-σε συνδυασμό με την κατάργηση της δυνατότητας να μπορέσει να επιλέξει τεχνικές σχολές από την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, την οποία διαλύσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι των προηγούμενων κυβερνήσεων-πάρα πολλά από αυτά τα παιδιά ή θα έβγαιναν εκτός σχολικού και εκπαιδευτικού συστήματος, για να πάνε όπου μπορεί να φανταστεί ο καθένας ή όσοι είχαν την οικονομική δυνατότητα να πάνε σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια.

Το γεγονός ότι επανασυστήσαμε αυτές τις ειδικότητες των ΕΠΑΛ και είκοσι δύο χιλιάδες παιδιά ξαναβρήκαν το σχολείο τους ήταν πολύ μεγάλο δώρο σε αυτά τα παιδιά. Χαίρομαι που αυτό αναγνωρίστηκε και από άλλες πτέρυγες της Βουλής, ακόμα και από εκείνες που είχαν υπερψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο. Ενδεχομένως δεν ήταν οι συγκεκριμένοι Βουλευτές.

Επίσης παίρνουμε μέτρα για τους καθηγητές και ανορθώνουμε το ανάστημά τους, για να επιτελέσουν αυτό τον ρόλο. Αυτό το κάνουμε πολύ συγκεκριμένα με το να καταργήσουμε την αξιολόγηση, που είχε έναν τιμωρητικό χαρακτήρα.

Με αυτό, στον βαθμό που θα συνδεόταν και με τη μισθολογική και βαθμολογική τους εξέλιξη, έφτασε να υπάρχουν σχολεία με πολύ δυσμενείς εξελίξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Ολοκληρώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Διαγκωνίζονταν μεταξύ τους ποιος θα πάρει πρότζεκτ, για να αυξήσει τα μόρια, ώστε να αξιολογηθεί καλύτερα από τον άλλο, γιατί περίπου ένα 15% έπρεπε να απορριφθεί. Δηλαδή δεν λέγαμε πόσοι ήταν καλοί, αλλά πόσοι έπρεπε να μείνουν. Αυτό προκαλούσε έναν ανταγωνισμό άνευ ορίων.

Μόλις αφαιρέσαμε την αξιολόγηση αυτή, γιατί όπως έχουμε πει εμείς είμαστε υπέρ της αποτίμησης και του εκπαιδευτικού έργου και της σχολικής μονάδας, αλλά με έναν τρόπο και ένα πνεύμα -θα το συζητήσουμε όλοι μαζί- πώς να εντοπίζουμε τα αδύνατα σημεία, για να βελτιώνουμε και τον εκπαιδευτικό με επιμόρφωση και τη σχολική μονάδα με τα αναγκαία μέτρα που πρέπει να πάρουμε, αλλά όχι το προηγούμενο, που ήταν τελείως άλλο σύστημα!

Αυτό προκάλεσε μια μεγάλη ανακούφιση στους εκπαιδευτικούς.

Μία πρόσθετη βοήθεια ήταν το ότι αφαιρέσαμε αυτό το «καταπληκτικό» τερατούργημα των Πειθαρχικών Συμβουλίων, όπου μια απλή καταγγελία για οποιονδήποτε λόγο σε έθετε εκτός σχολείου. Κρατήσαμε μόνο ελάχιστες περιπτώσεις -όχι με μια απλή καταγγελία- αν κάποιος παραπεμφθεί, βεβαίως, για εγκλήματα που έχουν σχέση με τη γενετήσια πράξη. Επαναφέραμε τους καθηγητές. Το είχαμε υποσχεθεί και το κάναμε.

Στο τέλος προσθέσαμε ακόμα ένα μέτρο με το οποίο δίνουμε τη δυνατότητα να αυτοκυβερνώνται στο 33% μαζί με τα άλλα μόρια. Άκουσα το καταπληκτικό -επισημάνθηκε από άλλους συναδέλφους- ότι αναθέτουμε στους εκπαιδευτικούς να επιλέγουν

τους διευθυντές τους κατά το 33%, όταν ξέρουμε ότι θα επιλέξουν αυτούς οι οποίοι τους φέρονται καλύτερα.

Αυτή είναι η γνώμη που έχουμε για τους καθηγητές, για τους ανθρώπους στους οποίους αναθέτουμε να αναθρέψουν τα παιδιά μας; Πιστεύουμε ότι θα θέλουν, χάριν ευκολίας, να επιλέξουν εκείνο τον διευθυντή που τους κάνει τα χατίρια, δηλαδή να απουσιάζουν αυθαιρέτως και άλλα τέτοια; Είναι δυνατόν; Αυτό που κάνουμε είναι ότι δείχνουμε εμπιστοσύνη στον εκπαιδευτικό. Μάλιστα θα έλεγα ότι είναι και μια εξοικείωση στο μάθημα της δημοκρατίας. Τώρα, αν επιλέξουν με βάση κομματικά ή άλλα κριτήρια και δεν επιλέξουν τον αξιότερο μέσα στα σχολεία, θα την πληρώσουν οι ίδιοι.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι αυτά είναι πολύ ουσιαστικά μέτρα. Παρά το επείγον, παρ' όλο που αναγνωρίσαμε ότι θα θέλαμε καλύτερη και ευχερέστερη διαδικασία διαλόγου, είναι πολύ ουσιαστικά μέτρα.

Στην κατ' άρθρο συζήτηση την Τρίτη θα έχουμε την ευχέρεια να πούμε και περισσότερα πράγματα. Σας ζητώ συγγνώμη πραγματικά εκ μέρους του Υπουργείου που δεν μπορέσαμε να σας δώσουμε τώρα τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Όμως οι κυριότερες είναι αυτές που σας ανέφερα. Θα φροντίσουμε να τις έχετε στα χέρια σας, για να μπορέσετε να τοποθετηθείτε με τον δικαίωτο και ορθολογικότερο τρόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Με την έναρξη της συνεδρίασης την Τρίτη, κύριε Υπουργέ, σας παρακαλούμε να φέρετε τις νομοτεχνικές βελτιώσεις και να μας πείτε από τις δεκαπέντε βουλευτικές τροπολογίες ποιες κάnete δεκτές.

Ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτρης Μπαξεβανάκης έχει τον λόγο για ολιγόλεπτη δευτερολογία.

Ορίστε, κύριε Μπαξεβανάκη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά με ανοχή, επειδή είστε και συμπατριώτης μου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι έγινε μια ουσιαστική κουβέντα. Το Σώμα και ο λαός που μας παρακολουθεί κατανόησε τις απόψεις όλων των πλευρών.

Μου έκανε εντύπωση η οξύτητα της επίθεσης από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και εννοώ από τα γνωστά τρία κόμματα που συστηματικά αντιπολιτεύονται οποιαδήποτε νομοθετική προσπάθεια της Κυβέρνησής μας.

Θα ήθελα να πω, κατ' αρχάς, στους φίλους του Ποταμιού τα εξής: Αγαπητοί φίλοι, δεν νομίζω ότι θα σας βοηθήσει η συνεχής ταύτιση με τα δύο πρώην μεγάλα κόμματα που είναι υπεύθυνα για την κατάντια της ελληνικής κοινωνίας. Αν ανατρέξετε στο πρόσφατο παρελθόν, θα δείτε ότι και άλλες πολιτικές δυνάμεις συντάχθηκαν με αυτούς. Αναλογιστείτε πού βρίσκονται σήμερα αυτές οι πολιτικές δυνάμεις.

Επί του συγκεκριμένου, παρά την οξύτητα της επίθεσης, ποιος διαφωνεί ότι το σύστημα του νέου λυκείου περιόριζε δραματικά τις επιλογές των παιδιών και θα οδηγούσε μαθητές που θα έγραφαν εξαιρετικά στις εξετάσεις εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Δεν θα έπρεπε να το αλλάξουμε αυτό; Κανείς δεν διαφώνησε.

Έχει κανείς αμφιβολία για το πού οδήγησε η τράπεζα θεμάτων τους περυσινούς μαθητές της Α' λυκείου; Το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας το αναγνώρισε, με τις επανειλημμένες εγκυκλίους, για να τροποποιηθούν τα δυσμενή αποτελέσματα.

Διαφωνεί κανείς με τον ρόλο που έπαιξαν τα Συμβούλια Επιλογής Στελεχών της Εκπαίδευσης με την περιφέρηση «συνέντευξη», που όριζαν διευθυντές σχολείων και διευθυντές εκπαίδευσης τους εκάστοτε «εκλεκτούς» της κομματικής ηγεσίας και καλλιεργούσαν τις πελατειακές σχέσεις με τον τοπικό διοικητικό μηχανισμό; Κανείς δεν το αμφισβήτησε αυτό.

Αμφισβήτησε κανείς ότι οι εξετάσεις για την εισαγωγή μαθητών σε έναν τύπο σχολείων παράγουν αντιπροσωπευτικό δείγμα επί του οποίου μπορούμε να πειραματιστούμε σε διδακτικές μεθόδους, σχολικά εγχειρίδια και άλλα ζητήματα, τα οποία θέλουμε να επεκτείνουμε σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης; Κανείς δεν το αμφισβήτησε.

Κανείς, δηλαδή, δεν είχε την τόλμη να επιχειρηματολογήσει εναντίον των βασικών διατάξεων του νομοσχεδίου μας.

Παρ' όλα αυτά το σύνολο σχεδόν της Αντιπολίτευσης καταφέρεται συνολικά και συλλήβδην εναντίον αυτού του νόμου. Τα γκρεμίζουμε όλα, κύριοι του Ποταμιού; Είναι, δηλαδή, μια χαρά τα πράγματα τώρα και εμείς τα γκρεμίζουμε; Πέντε χρόνια χτίζανε οι μνημονιακοί και εμείς τα καταστρέφουμε; Για να σοβαρευτούμε λίγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Πολλή κουβέντα περί αξιολόγησης, ότι εμείς δεν θέλουμε την αξιολόγηση. Η τράπεζα θεμάτων δεν αξιολογήθηκε από την ελληνική κοινωνία; Δεν πρέπει να καταργηθεί; Η συνέντευξη για την επιλογή στελεχών δεν έχει αξιολογηθεί από τον χώρο των εκπαιδευτικών; Δεν πρέπει να καταργηθεί; Το ότι στο ενιαίο λύκειο πρέπει να δώσουμε περισσότερες επιλογές στους μαθητές, δεν είναι μία αξιολόγηση για την υπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων;

Τέλος, για να κλείσω με αυτό –και επιτρέψτε μου αυτήν την ευαισθησία–, ποιος αξιολόγησε τον Ιούλιο του 2013 δύομιση χιλιάδες εκπαιδευτικούς της τεχνικής εκπαίδευσης;

Ποιος τούς αξιολόγησε εκείνο το ζεστό απόγευμα του Ιουλίου, όταν διά των μέσων ενημέρωσης ανακοινώθηκε ότι δεν χρειάζονται πλέον στο δημόσιο σχολείο;

Ποιος αξιολόγησε είκοσι χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες αυτών των τομέων και τους ενημέρωσαν –πάλι ένα ζεστό απόγευμα του Ιουλίου– ότι: «Καλά μου παιδιά, έχετε δύο επιλογές: ή δεν θα σπουδάσετε αυτό που θέλετε, θα αλλάξετε τομέα ή θα πάτε σε κάποιον ιδιωτικό φορέα. Βεβαίως έχετε και την τρίτη επιλογή: Να εγκαταλείψετε το σχολείο.». Ποιος το αξιολόγησε αυτό; Ποιος αξιολόγησε τις χιλιάδες οικογένειες αυτών των μαθητών που βρέθηκαν σε αυτό το δίλημμα εκείνο το καλοκαίρι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν έχουμε μαζί μας τα μέσα ενημέρωσης. Οι ειδήσεις των καναλιών από το πρωί μέχρι το βράδυ –και ειδικά στα δελτία των 20.00'– λες και είναι γραμμένες από το ίδιο χέρι. Ή μήπως έχουν γραφτεί οι ειδήσεις από το ίδιο χέρι;

Δεν έχουμε μαζί μας τα κανάλια. Έχουμε, όμως, μαζί μας όλους αυτούς τους ανθρώπους του μόχθου, για τους οποίους αυτή η Κυβέρνηση επί τρεις μήνες μέχρι τώρα παλεύει όχι να γκρεμίσει, αγαπητοί φίλοι. Παλεύει να αποκαταστήσει τη δικαιοσύνη, να αποκαταστήσει το κράτους δικαίου στην Ελλάδα. Γι' αυτό παρ' όλες αυτές τις επιθέσεις, παρ' όλες τις λυσσαλέες επιθέσεις που δεχόμαστε από το πρωί μέχρι το βράδυ, από όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης η υποστήριξη του λαού μας απέναντι στην Κυβέρνησή μας όχι μόνο δεν μειώνεται στο παραμικρό, αλλά διαρκώς μεγαλώνει.

Αυτό είναι που μας δίνει δύναμη, γιατί εμείς επιλεγίκαμε από αυτόν τον λαό ακριβώς για να υπερασπίσουμε τα συμφέροντά του. Και επειδή ο κόσμος το βλέπει αυτό, συνεχίζει να μας υποστηρίζει. Είμαστε μαζί του όσο και αυτός ο κόσμος είναι μαζί μας. Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Μπαξεβανάκη, ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Φορτσάκης, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο. Μπορείτε να τοποθετείστε και από τα έδρανά σας, κύριοι. Ελάτε, κύριε καθηγητά. Έχετε και εσείς τρία λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καίτοι όχι ακριβώς συμπατριώτης, επικαλούμαι και εγώ τη συγγενική μου με τη δική σας καταγωγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Αναμφισβητήτως θα έχετε και εσείς την ανοχή μου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Θα είμαι σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να πω ότι αντιλαμβάνομαι ότι η ώρα έχει προχωρήσει και ότι κανείς δεν έχει διάθεση να ξαναακούει τα ίδια.

Από το πρωί συζητούμε τα θέματα αυτά, για τα οποία ακούστηκαν όλα τα επιχειρήματα υπέρ και κατά και το να επαναλαμβάνουμε μονολόγους –ο καθένας τον δικό του– χωρίς διάθεση συνεννόησης, δεν έχει νόημα.

Εγώ άσκησα μία πολύ αυστηρή κριτική στο νομοσχέδιο το οποίο προσκόμισε η Κυβέρνηση και έκανα ορισμένες προτάσεις.

Ας πω, λοιπόν, ότι χαιρετίζω ως θετική την αντίδραση του κυρίου Υπουργού Παιδείας, ο οποίος είπε ότι θα εξετάσει τις τρεις προτάσεις με μία αντιμετώπιση θετική. Εύχομαι πραγματικά να φτάσουμε σε μία λύση για τα ζητήματα αυτά κατά τρόπο συναινετικό, ώστε να θεσμοθετήσουμε μία διαδικασία αξιοκρατική και για το θέμα των προτύπων και πειραματικών και για το θέμα της επιλογής των καθηγητών και για τα θέματα της φοίτησης στο πανεπιστήμιο.

Θα κάνω δύο πολύ σύντομες παρατηρήσεις, με αφορμή και όσα είπε η κυρία Υπουργός, η κ. Φωτίου, προηγουμένως, η οποία νομίζω αυτήν την στιγμή δεν είναι εδώ, αλλά δεν πειράζει, θα τα διαβάσει αργότερα.

Πρώτα πρώτα σχετικά με τους αιώνιους φοιτητές, καλό είναι να μη λαϊκίζουμε. Συγχωρήστε μου την έκφραση, αλλά λαϊκίζουμε όταν εμφανίζουμε τους αιώνιους σαν τους μνημονιακούς, οι οποίοι δεν έχουν πλέον στον ήλιο μοίρα. Πρώτα πρώτα αιώνιος δεν είναι κανένας μνημονιακός, διότι όλοι οι λεγόμενοι αιώνιοι είχαν αποχωρήσει πολύ καιρό πριν από το μνημόνιο.

Μάλλον η αποχώρησή τους οφείλεται στον ευδαιμονισμό της εποχής. Βρήκαν κάτι καλύτερο να κάνουν, παρά την κακομοιριά που μας έφερε το μνημόνιο.

Το πανεπιστήμιο πώς λειτουργεί; Λειτουργεί ως εξής. Θα σας δώσω το παράδειγμα της Νομικής Σχολής της Αθήνας. Για να πάρει ένα παιδί πτυχίο, πρέπει να επιτύχει σε σαράντα ένα μαθήματα. Τι κάνουμε, λοιπόν, εμείς; Του ανοίγουμε τον εγκέφαλο και αρχίζουμε και πετάμε μέσα μαθήματα. Όταν συμπληρωθούν τα σαράντα ένα, παίρνει το πτυχίο. Έγινε πτυχιούχος, δηλαδή.

Αν ξεκινήσει τις σπουδές του το 2015, έχει μπροστά του εξήντα χρόνια να πάρει το πτυχίο του, αφού δεν έχουμε όριο σπουδών και άρα, κατά μέσο όρο, κάθε ενάμιση –δύο χρόνια θα του ρίχνουμε μέσα στον εγκέφαλο ένα μάθημα και όταν συμπληρωθεί ο μαγικός αριθμός σαράντα ένα, θα έρθει και θα λέει «αφήστε με τώρα να γίνω χειρουργός, να γίνω δικαστής» ή ό,τι άλλο.

Νομίζω ότι πρέπει να σοβαρευτούμε. Ιδίως όταν είμαστε καθηγητές πανεπιστημίου και έχουμε εμπειρία από τον χώρο, πρέπει να μιλάμε με σοβαρότητα γι' αυτά τα πράγματα. Σοβαρότητα σημαίνει ότι αντιλαμβανόμαστε πως οι σπουδές έχουν οργάνωση, δομή, αρχή και τέλος μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο.

Για να το καταλάβουν και όσοι μάς ακούν, να επανέλθουμε στην έννοια του πανεπιστημιακού έτους, δηλαδή ο φοιτητής να ξεκινάει τον Σεπτέμβριο και τον Ιούνιο ή έχει επιτύχει στα μαθήματά του, ειδάλλως πάει στο σπίτι του. Έχει επανεξέταση μόνο μία φορά τον Σεπτέμβριο, αν και εφόσον τα αποτελέσματα του Ιουνίου είναι αρκετά ενθαρρυντικά, για να θεωρήσουμε ότι μπορεί να πετύχει τον Σεπτέμβριο.

Πηγαίνετε σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και φέρτε μου το παράδειγμα μίας χώρας όπου δεν υπάρχει το σύστημα που σας λέω. Στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Αγγλία, στην Ιταλία; Αφήστε, λοιπόν, τα παραμύθια που λέμε στον κόσμο, ότι είναι δήθεν αντιμνημονιακά, και ας αφήσουμε τα επιχειρήματα εκείνα που θέλουν να φέρουν κοντά μας τις μάζες των φοιτητών που χρειαζόμαστε τώρα για να εκλέξουμε τις πρωτανικές αρχές. Είναι καιρός να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα πραγματικά σοβαρά.

Άκουσα την κυρία Υπουργό να μιλάει για την ηλεκτρονική ψήφο. Ξέρουμε πολύ καλά γιατί δεν θέλουμε την ηλεκτρονική ψήφο. Γιατί έχουμε μάθει να αρπάζουμε την κάλπη, αν δεν μας αρέσει, και να εμποδίζουμε να γίνονται οι εκλογές εκεί που δεν μας αρέσει.

Ξεχάσατε τι κάνατε τόσα χρόνια στο πανεπιστήμιο και πώς εμποδίζατε να διεξάγονται κανονικά οι εκλογές; Η κυρία Υπουργός δεν πρωτοστάτησε στο να παραβιάσει τις πόρτες του πανεπιστημίου και να έχουμε κατάληψη του κεντρικού κτηρίου για μία εβδομάδα; Αυτά νομίζετε ότι τα ξεχάσαμε; Και έρχεστε τώρα να μας κάνετε μάθημα περί δημοκρατίας στο πανεπιστήμιο; Έλεος! Να είμαστε σε αυτά τα πράγματα λίγο σοβαροί και να τα αντιμετωπίζουμε όπως πρέπει.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, όταν μιλάμε γι' αυτά, να το κάνουμε πραγματικά μετρώντας τα λόγια μας. Νομίζω ότι αυτά τα θέματα

απαιτούν να τα εξετάζουμε με ηρεμία, χωρίς να τα εκμεταλλευόμαστε κομματικά, για να μπορέσουμε πραγματικά να φτιάξουμε ένα σύστημα παιδείας το οποίο θα επιβιώσει και θα βοηθήσει τα παιδιά μας να αναδειχθούν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Φορτσάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαοκτώ μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 14^ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει. Σας ευχόμαστε υγεία και πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Σβερώνη-Χονδρονάσιου απολείπεται, η κ. Σταυρούλα Αντωνάκου δεν είναι παρούσα.

Τον λόγο έχει ο κ. Συντυχάκης από το Κομμουνιστικό Κόμμα για τρία λεπτά με ανοχή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η σημερινή συζήτηση ανέδειξε το εξής, ότι υπάρχουν δύο αντιλήψεις. Όπως υπάρχουν δύο κοσμοθεωρίες, θα έλεγα στο επίπεδο της κοινωνίας, της οικονομίας, ακριβώς και αυτή η αντίληψη βρίσκει την αντανάκλασή της και στον χώρο της παιδείας.

Νομίζω ότι και η συζήτηση ήταν αποκαλυπτική. Όλες αυτές οι ωραίες κουβέντες που ανταλλάχθηκαν ανάμεσα στον Υπουργό και τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και αντίστροφα –και φυσικά το Ποτάμι από κοντά, όπως και το ΠΑΣΟΚ, πέρα και έξω από τις όποιες φωνασκίες ή λεκτικές αντιπαραθέσεις- αποδεικνύουν ακριβώς αυτό, ότι η μία αντίληψη είναι ότι η παιδεία είναι απόλυτα υποταγμένη στην οικονομία της αγοράς, στη λογική της ανταγωνιστικότητας, προκειμένου το μεγάλο κεφάλαιο και μέσα από αυτή την ιστορία προοπτικά να κερδοφορήσει.

Άλλωστε και ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων λέει ότι η γνώση είναι σημαντική παραγωγική δύναμη και θα πρέπει να την ελέγξουμε.

Από την άλλη, υπάρχει η αντίληψη του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας, που λέει ότι όχι, η γνώση δεν μπορεί να είναι εμπόρευμα, δεν μπορεί να είναι προϊόν, δεν πρέπει να είναι κόστος. Είναι δικαίωμα, όπως είναι η υγεία, όπως είναι δικαίωμα να έχει μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Άρα, λοιπόν, η αποπασματικότητα του νομοσχεδίου έρχεται για να μη φέρει στο επίκεντρο της συζήτησης ακριβώς αυτό το ζήτημα, δηλαδή τι σχολείο θέλουμε και σε ποια κοινωνία το θέλουμε. Το δίλημμα του Ποταμίου είναι το εξής: Θα πάει μπροστά ή πίσω; Δηλαδή, αν έχουμε ένα παλιό αμάξι, το δίλημμα είναι αν θα πάει μπροστά ή πίσω, όταν δεν δουλεύει, όταν είναι σπασίο, όταν πρέπει να το αλλάξεις;

Ναι, αλλά το Ποτάμι, όπως και όλες οι υπόλοιπες πτέρυγες της Βουλής, δεν αμφισβητούν το κυρίαρχο σύστημα, αυτό το καπιταλιστικό σύστημα που υπάρχει. Κατά συνέπεια δεν μπορούν να αμφισβητήσουν και τους βασικούς κανόνες που διέπουν την εκπαίδευση στον καπιταλισμό.

Εγώ θα σας πω το εξής. Άξιοι συνεχιστές της Μπολόνια, οι Ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσαν σχέδιο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μαζί με τους Podemos της Ισπανίας, προκειμένου να διαμορφωθεί ένας ευρωπαϊκός χώρος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης για την ενιαία αγορά εκπαιδευτικών και ερευνητικών προϊόντων και υπηρεσιών και διότι η διά βίου μάθηση θα πρέπει να αποτελέσει μια συμπληρωματική μορφή μάθησης, γιατί έχουμε, λέει, διαφοροποιημένο μαθητικό πληθυσμό.

Άρα, λοιπόν, υποτάσσεσθε πλήρως στις τέσσερις ελευθερίες του κεφαλαίου, ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων, υπηρεσιών, εμπορευμάτων και εργατικού δυναμικού. Η τελική στόχευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία δεν αμφισβητεί καμμία από τις πτέρυγες, είναι ποια; Φθηνό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό, στροφή στην κατάρτιση, κατάρτιση-ελαστικές εργασιακές σχέ-

σεις-κινητικότητα-φθηνό εργατικό δυναμικό είναι το πακέτο εκείνο που σήμερα και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως και οι προηγούμενες, το συνεχίζει με απόλυτη ευλάβεια.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σημαίνει σχολείο σε μια εντελώς διαφορετική κοινωνία που θα καλύπτονται οι βασικές λαϊκές ανάγκες. Είναι το ενιαίο, βασικό, δωδεκάχρονο, υποχρεωτικό, καθολικό σχολείο, για το οποίο κανένας δεν λέει απολύτως τίποτα. Μπορεί να λέει δημόσιο, μπορεί να λέει πολυκλαδικό, μπορεί να λέει έτσι, μπορεί να λέει αλλιώς, αλλά εκείνο που πραγματικά σε βγάζει έξω από αυτή τη λογική της αγοράς, του εμπορεύματος, του κόστους στον χώρο της γνώσης, της παιδείας γενικότερα, είναι να είναι ενιαίο στη δομή, στο περιεχόμενο, στη λειτουργία. Όμως αυτό προϋποθέτει άλλη κοινωνία στο πλαίσιο ενός πανεθνικού κεντρικού σχεδιασμού, μία κοινωνία στην οποία πραγματικά θα καλύπτονται οι πραγματικές λαϊκές ανάγκες.

Αυτό είναι που πρεσβεύει σήμερα το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας για τους νέους, ένα καθολικό δικαίωμα στον χώρο της παιδείας. Μέχρι τα δεκαοκτώ του χρόνια απερίσπαστα να παίρνει τη γενική γνώση και όχι αυτό το διπλό σχολικό δίκτυο, το οποίο στην ουσία έρχεται να ξεσκαρτάρει τη συντριπτική πλειοψηφία του μαθητικού πληθυσμού, όπως ομολογήθηκε και από την Κυβέρνηση, από όλες τις πτέρυγες και από την Ευρωπαϊκή Ένωση: Το 70% στην κατάρτιση, δηλαδή, φθηνό εργατικό δυναμικό. Στον Καίδα, λοιπόν. Ε, όχι!

Το κίνημα, λοιπόν, δεν πρόκειται να αποδεχθεί αυτή τη λογική και δεν θα πέσει στην παγίδα και στη λογική των αποσπασματικών συζητήσεων, για να αποφεύγεται η ουσία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Συντυχάκη.

Η κ. Χριστοφιλοπούλου έχει τον λόγο, αφού η κ. Ξουλίδου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων δεν είναι παρούσα.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο, για να ολοκληρώσουμε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα είμαι πάρα πολύ συνοπτική, μια που τελειώνουμε τη συζήτηση, και θα προσπαθήσω να είμαι και συγκεκριμένη.

Κύριε Υπουργέ, θα θέσω συγκεκριμένα ερωτήματα. Άκουσα τον συνάδελφο κ. Φορτσάκη από τη Νέα Δημοκρατία να σας θέτει τα τρία ζητήματα, στα οποία φάνηκε από την τοποθέτηση του Υπουργού κ. Μπαλτά ότι υπήρξε, τουλάχιστον σε λεκτικό επίπεδο, μία συμφωνία. Όπως γνωρίζετε, εμείς –νομίζω και το Ποτάμι- στην επιτροπή είχαμε θέσει το θέμα να διατηρήσετε τα πρότυπα και σε άλλους τόπους –όλα τα ισχύοντα- ακόμα και αν θέλετε να αποσυνδέσετε τα πειραματικά, αλλά εμείς διαφωνούμε. Δεν λοιδορούμε, όπως είπε κάποια συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά διαφωνούμε. Είναι δικαίωμά μας. Ωστόσο, σας παραινούμε και εμείς να το κάνετε.

Στο κλείσιμο, λοιπόν, αυτής της συζήτησης, θέλω να σας ρωτήσω σχετικά με τα θέματα που εθίγησαν, όπως αυτό των προτύπων, όπου φάνηκε ότι ο κ. Μπαλτάς κάτι δέχθηκε. Μάλιστα, επήνεσε τον κ. Φορτσάκη. Εκτός αν το έκανε έτσι, σε μία λεκτική φόρμουλα, για να μπορέσει να διαφοροποιηθεί από την κ. Αντωνάκου και εμένα, γιατί εμάς θέλει να μας ψέξει. Ήταν σε τέτοια διάθεση ο κύριος Υπουργός.

Αυτή είναι μία ουσιαστική ερώτηση και θα ήθελα μία απάντηση, σχετικά με το αν μπορούμε να περιμένουμε αλλαγές την Τρίτη και τι αλλαγές θα είναι αυτές.

Απ' ό,τι βλέπω, απαντά η συνεργάτης σας για σας και μου λέει «όχι». Δεν ξέρω αν αυτό είθισται να συμβαίνει. Να το δεχθώ.

Άρα, λοιπόν, ο κ. Μπαλτάς έτσι τα είπε και ο κ. Φορτσάκης δυστυχώς επλήνθη.

Προχωρώ στο επόμενο θέμα.

Κύριε Υπουργέ, αφού δεν τις έχουμε τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, σημείωσα πάνω στα άρθρα. Χαίρομαι που δεχθήκατε την πρόταση πολλών από εμάς –και δική μας- να μπουκώσουν και τη μονοετή μεταπτυχιακή στη μοριοδότηση. Νομίζω ότι η μοριοδότηση, όπως τη δέχστε τώρα, είναι στην καλύτερη κατεύθυνση.

Αν είχαμε λίγο χρόνο, δεν ξέρω αν θα σας πείθαινα για το

άρθρο 33, αλλά πολλά πράγματα, όπως αυτό, θα μπορούσαμε να τα αλλάξουμε.

Είς το όνομα, λοιπόν, της καλύτερης νομοθέτησης, εγώ θα ήθελα να επανέλθω με μία πρότασή μου τώρα στο τέλος, αντί να πολιτικολογήσω, γιατί δεν έχει νόημα. Σας είχα πει ότι η ρύθμιση, έτσι όπως είναι, σχετικά με τη μοριοδότηση της διδακτικής εμπειρίας και του εκπαιδευτικού έργου, λειτουργεί άθελά της ως αντικίνητρο για τις σπουδές, γιατί όταν κάποιος εκπαιδευτικός – εδώ είναι αρκετοί συνάδελφοι που είναι από τον χώρο της εκπαίδευσης – παίρνει εκπαιδευτική άδεια, μοριοδοτείται αν πάρει τον τίτλο –που συνήθως τον παίρνει– αλλά το διάστημα που κάνει τις σπουδές του δεν μοριοδοτείται ως διδακτική ή εκπαιδευτική εμπειρία.

Υπάρχει ένα κατοχυρωμένο δικαίωμα, η μορφή του «sabbatical», στην τριτοβάθμια και παντού. Το ξέρετε, κύριε Υπουργέ. Χρειάζεται ο εκπαιδευτικός να παίρνει άδεια για να προσπαθεί να βελτιώσει τα προσόντα του. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία και ουσία. Την ίδια ώρα, ο νόμος, το νομοσχέδιο μοριοδοτεί –και σωστά– την εκπαιδευτικό η οποία είναι εκτός σχολείου γιατί εγκυμονεί ή είναι σε λοχεία. Νομίζω ότι δεν πρέπει να τιμωρούμε την εγκυμοσύνη και τη γέννα και είναι σωστό να έχουμε τη μοριοδότηση. Όμως, μην κάνετε αυτήν την αντιδιαστολή. Δεν πρέπει να έχουμε κίνητρο για να γίνονται παιδιά και να μπορούν οι μητέρες να τα κάνουν και αντικίνητρο για κάποιον που θέλει να βελτιώσει τα προσόντα του.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να δείτε αυτά τα θέματα εις το όνομα αυτής της συναίνεσης, την οποία εμείς επιμένουμε να χτίζουμε. Θέλω να ξεχάσω τα λόγια του μίσους της κ. Φωτίου. Είπα στον κ. Μπαλτά ότι τα όσα είπε για μένα και την κ. Αντωνάκου ισχύουν εις τη νιοστή για την κ. Φωτίου. Πραγματικά, κήρυγμα μίσους ακούσαμε από την κ. Φωτίου. Το αντιπαρέρχομαι. Δεν πειράζει. Έχει σημασία, όμως, τα πανεπιστήμιά μας αύριο να είναι καλύτερα.

Νομίζω ότι με όλα αυτά που φέρνετε, φέρνετε και μία τροπολογία, την οποία θα σας καλέσω τουλάχιστον να τη συζητήσουμε. Καταργείτε τα συμβούλια διοίκησης με μία τροπολογία... Είμαστε διακόσιοι εβδομήντα τέσσερις Βουλευτές και δεν αξίζουμε δύο-τρεις συνεδριάσεις της Βουλής τουλάχιστον για να συζητηθούν αυτά; Με μία τροπολογία;

Είναι κρίμα, κύριε Υπουργέ. Περνάτε ένα μήνυμα του τύπου: «Δεν με νοιάζει. Τώρα που είμαι Κυβέρνηση, ούτε διάλογο ούτε τίποτα. Φέρνω μία τροπολογία γι' αυτό που νοιάζει εμένα». Η σύγκριση των βιογραφικών τώρα, που κατατέθηκαν, δείχνει ποιος στις πολιτικές επιλογές κοιτά και την αξιοκρατία και ποιος δεν την κοιτάει.

Εμείς θα είμαστε εδώ την Τρίτη. Θα περιμένουμε κάποιες καινούργιες αλλαγές. Ακούω ότι δεν θα έρθουν.

Σκεφτείτε τουλάχιστον η εκπαιδευτική εμπειρία, η διδακτική εμπειρία να μετρήσει στους ανθρώπους που παίρνουν τις εκπαιδευτικές άδειες.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Αφού είπατε τη φράση «είναι κρίμα», το «...» να απαλειφθεί με τη συναίνεσή σας. Είστε ευγενής.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε που ξαναπαίρνω τον λόγο, με την ανοχή σας πάντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ξέρετε πόσο σας...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Πριν η κυρία Υπουργός, η κ. Φωτίου, μας είπε σηκώνοντας το χέρι «...». Το Προεδρείο τότε, δεν ξέρω αν ήσασταν εσείς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Εντάξει, η λέξη «...» απαλείφεται.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Λοιπόν, αν απαλείψετε... Και μάλιστα εγώ το είπα και ήπια. Είπα «εντάξει, είναι ...», «είναι κρίμα». Λοιπόν, διαγράψτε το «...».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ωραία.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Όμως, όταν οι Υπουργοί από καθέδρας μάς λένε «ντροπή» και μας μαλώνουν εδώ πέρα για το πώς πρέπει να στεκόμαστε και έχοντας και το χέρι στην τσέπη...

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Εντάξει, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Υπουργέ, νομίζω τώρα ότι...

Κυρία Μαρτίνου, ζητήσατε τον λόγο; Μου κάνατε νόημα;

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΤΙΝΟΥ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Είστε τόσο τακτική και τόσο επιμελής, που αισθάνθηκα χρέος να σας ρωτήσω.

Για πείτε, κύριε Κουράκη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να κάνω μόνο μια διευκρίνιση. Τα συμβούλια διοίκησης δεν έρχονται με τροπολογία σε αυτό το νομοσχέδιο, είναι άρθρα στο πολυνομοσχέδιο. Αυτό το λέω για αποκατάσταση, ανεξάρτητα αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε. Γιατί είπατε ότι δεν είναι δυνατόν να...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Εμμέσως όμως...

Δείτε την τροπολογία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Έχει έρθει, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Φορτσάκη, ανοίξτε το μικρόφωνό σας για να πείτε τη σκέψη σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, έχει έρθει μια τροπολογία από ό,τι αντιλαμβάνομαι, αν έχω αντιληφθεί ορθά, η οποία λέει ότι παρατείνεται η θητεία των οργάνων μέχρι τέλος Οκτωβρίου και ότι για τη διαδικασία αντικαταστάσεων δεν συμμετέχουν τα συμβούλια. Αυτό δεν είναι; Το κατάλαβα καλά ή όχι; Γιατί αυτό είδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Υπουργέ, πείτε μας. Και κλείνουμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Λοιπόν, κοιτάξτε. Αναφέρομαι μόνο στο κομμάτι που είπα ότι διαγράφουμε με μία τροπολογία. Δεν πρόκειται περί αυτού. Στο πολυνομοσχέδιο θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε αναλυτικότερα για τη σκοπιμότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Επείγοντα μέτρα για την Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Έχει υποβληθεί αίτηση για διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του σχεδίου νόμου από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, η οποία θα διεξαχθεί την Τρίτη 12 Μαΐου 2015.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.17' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 11 Μαΐου 2015 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο:

α) ανακοίνωση αναφορών και β) συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.